

تفسیری کوردی

له کهلامی خوداوهندی

مه‌لای گه‌وره
(مه‌لا محمدی کوئی)

به‌رگی جه‌وته‌م

منتدی اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

بۆدابه زاندهی جوهرها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

تەڧسىرى كوردى

دەكلامى خورداۋەندى

مەلەي گورە

(مەلەمى كۆزى)

بەرگى جەۋتەم

جوزنى (۱۹-۲۰-۲۱)

ئەسەر ئەرگى بەرگىز مام جەلال سەركۇك كۆمارى عىراقى ئىلدىران ئەچا پىدراۋە

سورهتی (الفرقان)

له نایهتی .... تا کۆتایی

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ املیان نیه ئاره زویی ناکه، خوی خویان نیه. ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةَ﴾ بۆ بۆوی دین؟ بابشینه سه ر ئیمه، راسا بێن! یا ملائکه به رسالت بنێردرێن! ﴿أَوْ نُرِي رَبَّنَا﴾ بیبینن، له شک و شبه نجاتمان نه بێ. نازانم خوی چۆن خیال نه کهن؟ نه گهر بیبینن، بزانی خویه؟! وکذا ملک چ معارفه کیان ههیه، تا بیناسن و بیناسنه وه؟ ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ نفسی خویان به گه وره زانیه، انانیتهتی نفسی قبول ناکا ایمان به انسان بێنن، نه بێ ملائکه بۆ وان بێ! یا حضرهتی کبریائی خویان نیشان بدا! اما جههتی گه وره بیان نیه! نه گهر بنۆر نه احوالاتی دنییهی نفسی خویان، نه زانی ادنی انسان هوشیار نه توانی بیانی سوی اعمال و ادابیان بکا، نوعا ما پئی باشیان نیشان بدا. ﴿وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا﴾ تجاویزی گه وره بالغ النهایه. اساتذهی ئیمه هه رچه ند ئه لێن له قیامهت خوا نه بینن، اما متفقین دیتنی به حالی ئیستا نیه! نه و رۆیته که له دنیا به چاو نه بێ، وه به و شرائطه که علمای حکمه ذکریان کردیه، له گه ل معتزلی متفقین، ئه لێن: محاله! اما نه وانهی تمثیلی خوا نه کهن له آریابی کشف وه کی مجسمان، په کیان ناکه وێ! بلیم چی؟ آریابی کشف نه وهی بیلێن ده یلێن! نه وی له اوصافی إلهی شتی بزانی وه بلی خوا فوق الطبیعه، نه و هزیانه ناکا، وه نه زانی به و نوعی حیوان به که نه بینن، خوا نادیترێ! وه به و نوعه ش خوا شتی نابینی! نه وه رۆیهتی تره! ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾ هه ر پۆژی بێ! خوا قسهی لی ناکرێ! ﴿لَا بُشْرَى

يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١﴾ بۆ وانه مزگینیان لی نه بئی. ﴿وَيَقُولُونَ﴾ خویان ئەلێن ﴿حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ پەردەئێ حجابی، حائلی بمانشاریتەوه لەوانه. موصلی که مکرومی ببینن ئەلێن: یاستار، یاستار! ﴿وَقَدِمْنَا﴾ قصدو ملاحظه مان کردوه ﴿إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ ئی چاکەیان ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ یوم القیامه. ﴿مَبَاءً﴾ تۆزئ ﴿مَنْثُورًا﴾ بلاوکراوه، بوجه من الوجوه، بەکاریان نایه! ئەلێن: (تەغفری) لهو خۆل بارانی ئەبئ، تۆزەکهی ئەگرن، به ده‌رمانی چارو استعمالی ئەکەن، گوییا به‌ره‌که‌ته له ئاسمانی هاتیه خوار. ئەوانه ئەونه‌ده خیره‌ش له‌ عملی خویان نابینن! وه‌ قسمی ئەلێن ضمیری (یقولون) بۆ ملائکه‌تیه. ئەلێن: بشاره‌ت له‌ ئیوه‌ حرامه، ئەوه‌ مختاری (ابن جریه) ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ مؤمن. ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ ئەوی پۆزئ. ﴿خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا﴾ وه‌ك (نادی)، مکانی بۆ آنس محادثه‌ داندراپی ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ جئێ استراحت وخه‌وی پیش استوا! . هه‌رچه‌ند مترفه‌ینی ئونیا مجلس و مقیلیان زۆر خو‌شه، خصوص له‌ زه‌مانه، بنۆپه‌ مقیلی نجومی سینه‌مانی سه‌رت سوپه‌مه‌ئێ! أما مستقر و مقیلی اه‌لی جَنه، قیاس قبول ناکا! ﴿وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ﴾ یعنی ئاسمان، أجرامی علویه‌ قویه، بئ هیز ئەبن، تماسك وتجاذیبیان زۆر که‌م ئەبئ! هه‌ورئ پێیدا دئ شه‌قی ئەکا، وه‌ك به‌ هه‌وادا به‌روا وایه! إنشقاقی ئاسمان وه‌ بال یه‌ك هاتنه‌ده‌ریان، (ملیون) إنکاری ناکه‌ن! وه‌ حکمای قدیمی یۆنانی إنکاری ئەکەن! وه‌ ئەلێن: (ئاسمان قبولی خرق و إلتیام ناکات، وه‌کی أرض وه‌هوا نیه! له‌به‌ر چی وا ئەلێن؟ له‌به‌ر مَحَدُّ الْجِهَات! چونکی جهه‌تی حقیقی طبیعی، فَوْق وَتَحْت تعینی به‌ فَلَک الافلاک ئەکرئ! نابئ حرکه‌ی مستقیمی ببئ، زیرا حرکه‌ی مستقیم إلی الجهه، حرکه‌ی مُحَدِّد إلی الجِهه، محاله!) گه‌لی مسائل هه‌یه‌ فرعی مسأله‌ی تحدیدی جهاته! تا أصل إبطال نه‌کرئ إنکاری فرع ناکرئ! نه‌گه‌ر بکرئ ئەبیته‌ عناد! . حکمای حاضر ئەلێن: جسمی هه‌کدای له‌ هه‌موو طرف إحاطه‌ی أرض و سائری أجرام بدا، نیه! ئەو أرضه‌ له‌ وَسَطی کائنات داندراوه، تا تحت به‌ مرکزی وی قائم بئ! ئەویتر فضاویه، پان ودریژه، چه‌ند منظومه‌ی تیایه، که‌ هه‌ر کۆپه‌یی

فوق وتحتی خۆی تعین ئەکا بە قوووی جاذبە! ﴿وَنَزَّلَ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا﴾ لە مەیانێ غمام دێنە خوارێ، یا لە خۆوە، یا لە خواوە، یا ئەنێرددێتە سەر عەردی، بۆ خزمەت ئەوزەواتی مستکبری نی که ئەیانەوی ملائکە بێنە خزمەتیان، یا زاتی اقدس کبریائی ببینن! قرائاتی مختلفە لێرە نۆرە، (۱۰) دە قرائتە! واچاکە انسان تەماشای معنا بکات. ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَانِ﴾ (ملک) ئی (لا یزال) و (ثابت) و (مقرر) بۆ وی یە. (عنوان) ی (پەحمەت) لە (وقت) ی (غضب) دەری ئومید ئەکاتەو، بۆ (قاصر) آن ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (عام) (خصوصاً) (مقترح) هکان ﴿عَسِيرًا﴾ شدید و ناخۆش چی ئەخواست و چی دیت؟! ﴿وَيَوْمَ يَقُصُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ بەهەر دوو دەستی خۆی دا دەنووسن، ئەی گەزی، لە (حسرت) و (ندامەت) ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ خۆی سەد بریا، بە (اتباع) ی ئەو، پێی (حق) م گرتبا، پێیدا پۆیبام. دیارە (ایمان) ی سەرزارەکی، پەپرەوی تیا نیە ﴿يَاوَيْلَتِي﴾ خانە خوشتووری خۆی ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾ بە دۆستم نەگرتبا، برادەریم لە گەڵ کرد، نوای کەوتم، بۆ (خیر) و (برکەت)، (أما) (مع الأسف) خۆی نەبوو ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾ لە (قرآن)، کتابی خۆی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ خۆی بۆم هات، (قريب الوصول والحصول) ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ﴾ (أول) ی بە (خلیل) ی گرت، (أما) ئی ی بوە (شیطان) ی (رجیم)، نوور لە (پەحمەت) ﴿لِلْإِنْسَانِ﴾ نۆستی خۆی ﴿خَذُولًا﴾ گە ئی ئومیدی پێم دا، (وسوسه) ی خستە دلم، ئەمە خۆی نیە، (شبهات) ی هینا، چۆن (إنسان) زیندی ئەبێتەو؟ لە (وہقت) ی ئی قەومان (ترك) ی کردم، بێ کەس و دەرتان ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ﴾ لە (داری) (دنیا)، ئەفەرموون: " (عطف) ه، لە سەر (وقال الذين لا يرجون لقاءنا) ی " ﴿يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ (نوی) (هدایەت)، مایە (سعادت) ﴿مَهْجُورًا﴾ (متروک) (اھتدای پێ ناکەن، (یا آیتها الرسول) ئەمەق بنۆرە قومە (أمت) ی (اجاب) ه، کہ ایمانیان بە (رسالت) ی توو (حقیقت) ی (قودان) هە یە کوو پووایان ئی وەرگێڕایە؟

(خصوص) له (أحكام) ی (سوره) ی (نور)، كه سئ بنۆپتته (حال) ی (أمت) و (آداب) و (فضائل) و (شرف) و (ناموس) و (حكمت) و (مجد) ی (قورآن) ی و (خیال) نهكا، نهو (أمت) ه (طول) ی (عمر) ی گوئی له قرآن نهبوه، نازانی چ نهفه رموی؟! وه یاخود نهلی: "رَغْمًا لِلْقُرْآنِ" نهو هه موو (مأثر) هیان (ترك) کردیه، بهو (وقایع) و (قبایح) ه، (متلذذ) بووین. (مع الأسف) (قوم) ی (نجیب) ی (عرب) نهبوو، (إصلاح) ی (قلب) نهبوو، (إصلاح) ی زوبان پوو تیناكه. أدبايان (ممکن) یان بی، حروفی عربی نهكه نه لاتینی، لسانی په سمی و تعلیمی نهكه نه (لسان) ی (عوام) ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (تَسْلًا) یه بۆ پیغه مبهه، بهلئ نهمه (قابل) ی (تسلًا) یه (مدافعه) ی (عدو) ده کری، (أما) (مدافعه) ی دۆست (مشکله) یه، ناکرئ، چاره چیه؟ نه مپۆ (سوادی اعظم) له (أمت) (عدو) ی (دین) ه، (دین) به (مانع) ی (ترقی) نه زانن، (اکثر) یان له (فرنسا) پقیان پتر له (قران) ده بیته وه. پووی (قلب) و (قالب) یان له (أورپا) یه (أورپا) ش بۆ (إنسانیهت) و (فضائل) و (وفا) و (حسن) ی (آداب) و (وقار) و (حفظ) ی (عهد) و (جوا)، نهو (غرض) ی كه هه یه تی (علاوه) ی (قومیهت) و (استکراه) ی (عناصر) ی (مختلفه)، نهو جا چاره یه نیه، (إلا) (قهري) خوا، بۆ (ئاوروپا) وه (إمداد) ی خوا بۆ (بعض) ه (عباد) ی (مصلح) و خیر خواهی (أمت)، بی (میل) و (محابا) و (تفریق) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ خواجه خۆت نه زانی نه گهر شتی نه نوینی، چه رخی (دوو) و (دولاب) نه گوپی (عن قریب بالکلیه) (دیانهت) نامینی، وه (قورآن) (بالمرة) (ترك) نه کری (عمل) ی پی ناکرئ! ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه هه رنه (إسه)، (جاهل) ن یا (عنود) ن نه گهر (یهود) بن (لاشك) له (حماقت) ه وه نهلئ: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ هه مووی به جاری (نازل) بوویا، نهو وه قتی كه س نهی ده گوت: "إفك" ه، (أعانه آخرون) و (تُلِي عَلَيْهِ) یه "تو به (تقلید) نا به چاوی تی گه یشتن بنۆپه، (کتب) ی (أحكام) و (آداب) و (سیاسهت) و (سلم) و (حروب) و (تهذیب) و (تدبیر المنزل) (یعنی) (کتیب) ی وه کی (تورات)

بۆ (مثل) ی (موسی) (قورآن) بۆ (مثل) ی (محمد)، کوو (جُمْلَة واحدة) (نازل) ئه بی؟ نازانم (إنجیل) (أصل) ی چ بووه؟ چي تیا بووه؟ ئه گهر (شبییه) ی (قورآن) و (تورات) بی، (ممکن) نیه (جُمْلَة واحدة) (نزول) بکات، ئه گهر وهك ئه و (إنجیل) انه بی، که دوايه (تألیف) کرایه، (ممکن) ه (تأریخ) ی شەش ههزار سالی بکریته یه ک (کتاب)، (تقدیم) ی (ذات) ی بکری.

لام وایه ئه گهر (قائل) (یهود) بی (مقصد) ی (تبدیل) ی (قورآن). وه کی (أسکنده رنامه) و (شه هنامه) و بعضی. (مباحث) ی (ملحق) ی (تورات) ﴿كَذَلِكَ﴾ و امان (نازل) کردیه ﴿لَنُنَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ (لدى الإيجاب) (آیهت) ئه نیری له دلی (رسالهت) په ناه (قران) گیرو به (قوهت) و (ترقی) ئه کا، بۆ (استنساخ) و (استنباط) وه (أمین) ئه بی له (تحریف)، وه (مُتَّفَرِّقًا) (حفظ) ی (أسهل) و (أشمل) ه ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ ئه مه (فوق الكل) ه. ههروه ها جاری (جنابی حق) (بالذات) (بعضاً) (جبرائیل) (آیهت، آیهت) به سه ریا ئه خونیتته وه، به (تلاوهت) ی (جیب). کووا ئه و (حضور) ه، ئه و (ربط) ه (دائمی) له (نزول) ی (جُمْلَة واحدة)؟ (قورآن) بۆیه (محفوظ) بوو، له (تحریف) و (تبدیل)، (آیهت) ی (نازل) ئه بوو (على ملأ الناس) (تلاوهت) ئه کرا، (مؤمن) و (کافر) ئه یزانی، وه (ممکن) بوو، (کافر) ه کانیش بیته به ریان (وعلاوة) غرابه تی نظمى تدوینی، مخالف له گه ل نظمى نزولی. حاصلی ئه و قسه یان، یا له (جهل) ی بی (محاکمه) و لیكدانه وه یه یا له (نفاق) و (شیطنهت) ه. به لی گه لی قسه هه ن، (ولو) پیاوی گه ورده ش (نقل) ی که ن، (أما) (نقد) ی ئه وی، (مثلاً) ئه لێن: " (أديب) ی (بلیغ) (کاتب) ی (قدیر) و (ماهر) و (باهر)، (تصد) ی کردیه، بۆ (معارضه) ی (قورآن)، تا گه یشتیته (آیه) ی (یا أرضُ اِبلعی ماءک... الخ) ئه و جا زانیویه تی (معارضه) ناکری، ئه و (حکایهت) ه له (نقد) ده رناچی. ئه گهر تی (فکر) ی به (خیال) ئه زانی، ئه وه ی (قصد) ی (معارضه) ی (قورآن) ئه کا، ئه بی کوو بکا؟ (أولاً): خوی (فرض) کا به (صاحب) ی (دعوة) ی، (ولو) بۆ (سیارهت) و (تجارهت) ی، (ابتداءً) (ضعیف) و بی (معاون) و (معذب) و (مهان) و (محقر) و (مبغوض) و

(مستكره) ئه بئى، جا (دوام) له سه ر (دعوة) كا، ورده ورده (معاون) بۆ ببئى، بابكه وئته (حال) ئۆر ناخۆش و مجبور بئى (ترك) ئى ئه و وولاته بكا، له (مملكهت) ئى دى (معاون) ئى باش دهست كه وئى، له مه ياندا، (جمع) ئى هه بن، (ظاهر) و (باطن) يان يه ك نه بئى، خه ريكى ئيش تىكدانى بن، له و (بين) هه باز (سعى) كا، بۆ (دفعى) (أعدا) ئى (سابق) و (منافقه كان) ئى (لاحق) (حسب الوقايع المخيله) (جمله) دانى، تا به سه ر ئه كه وئى (أساس) ئى داده مه زى ئى، ئه و جا (أوراق) ئى په ريشانى كۆكات هه، بيكا به (كتيب) ئى (بليغ)، (منتظم)، پر له (تدبير) و (حكم) بئى: "من به و (كتاب) ه (معارضه) ئى (قورآن) ئه كه م، ئه وهان ه بئى، قورىان ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ كلامى غريب و عجيب، وهك أمثال و مه ته لۆكه. ﴿إِلَّا جِنَّاتِكُ﴾ له مقابلى وان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به جه وائى حق و ثابت و مقررو حاسم و قاطع. ﴿وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ بيان و كشفى له غايهت حسن. بئى شك مه ر سؤال و اقتراحه كى كردييان، جه نابى حه ق بئى تاخير و حى بۆ نارديه، به لكو كه ئى جار له مسائلى نۆز مه م، پيشين فه رمويه تى: سؤالت ئى ئه كه ن، ئه مه جه وابه! چۆن تاخىرى ئه كا؟ قابله رسولى خۆى بكاته پيش خه نده ئى أعداء؟ حاشا ثم حاشا! ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ له سه ر پوو، پايان ئه كيشى ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ خوا حفظمان بكات. ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نظريه سائرى جهنميان. ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بۆيه معكوساً ئه يانبه ن بۆ جهنم. ئه وانه مسته كبره كانى، لووت بلند، خود په سه ند، مُتَفَرِّدُو مُسْتَبْدَىٰ بِالرَأْيِ! ئه وانه ئى كه سعى ئه كه ن بۆ قه لب و وه رگيرانى قرآن صرفى عباد ئه كه ن له توجه بۆ طرفى قرآن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ به مُنَجِّمى وه كى قرآن، تاريخ و ماريخ ملحقاته! ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ إجابة لدعاه (وأجعل لي وزيراً من أهلي). ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبًا﴾ هه ر دووكتان. ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ آياتى كۆنى. عبارهت صريحه كه مراد آياتى (موسى) نيه، ئه وانى بعد الإرسال بوون! تاويل چ لزومى نيه! به ئى ئه كه ر به طريقي مقبول له رسول منقول بئى، مجبوراً تاويليكى بۆ ئه كه ين! چوون، ئه و جا (كذبوا بآياته التسم). ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا﴾

تێکمان دان، وردمان کردن ئەلێن (إمامی علی) (قَدْ مُرَاهِم) ی خوندیتەوه، آتە جنابی حەق آمری دایە جووتە ی برایان، ئەو قومه، بە هێلاک بیهن! هەرچەند لە بطشی (موسی) و صَوَّلْتی (حَبْدَری) ئەو شیتەوه، بەلام بە هێلاک چوونی قومی (فرعون) هەندە هاسان نیە!!! بە قووەت و قدرەتی قاهری کبریائی شکان و بە هێلاک چوون! ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ﴾ آتە إنکاری رسالەت ئەکەن! ﴿أَغْرَقْنَاهُمْ﴾ بە طوفان. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾ مشاهدە یا بە سماع، زاتاً قصە ی نوح هەمووی آیات و عبرە! ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ عام. ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بونیوی آخروی. ﴿وَعَادًا وَنُعُودًا﴾ معلوم. ﴿وَأَصْحَابَ الرَّسِّ﴾ خلافیە! ﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ لە بەینی (ما ذکر) ﴿كَثِيرًا﴾ زۆر لایەد! خوانەبی کەس أحوالێان نازانی، وە لە ذکرێان چ فائەدە ئ وانیە، وحی دەرحەق نازل بێ! ﴿وَكَلَّا﴾ لەو أممانە، ئەو قورونانە! هەر قومه رسولی خوای بۆ چووه، (دعوة إلى الحقیان) ی فەرمووه! ﴿ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ﴾ أحوالی أممی سابقە، سببی هێلاکیان، نجاتی مؤمنیان. ﴿وَكَلَّا﴾ لەوانی ایمانیان نەهیتا. ﴿تَبَرَّرْنَا تَبَرِيرًا﴾ پارچە پارچە مان کردن بە هێلاکمان بردن. ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا قَوْمِي تَوو، ساداتی قریش! ﴿عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَ اللَّهُ عَلَيْهَا مَطَرًا سَوَاءً﴾ (سدومی أعظم) قرای قومی (لوط)، کە ژێر بەرەو ژووری کرد، بەردی بە سەردا باراند. ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا﴾ گە ئی کەس بە واقعی غریب غریب دادەهوا، وەکی حیوانات بە دِقَّة ناینۆییتێ، زۆر مناظری طبیعی اهلی نظرو عبیر پائەگرتی مستغرق و متحیر ئەبن لە بدایع، بینما جمعی پێدا ئەپۆن بێ تامل و تفکر! وادیته بەر نظر جەنابی رسالەت پەناە هەرچی کەوتبیتە بەر نظری، حکمەتی، آیەتی، عبرە تێکی ئی وەرگریە! لە هەموو شت جەهەتی حُسْنُ و خیری ملاحظە فەرمووه، حتّا مسألە ی إفک خوا ئەفەرموئ بە خیری حساب بکە! ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا﴾ بۆیە متامل مُتَفَكِّر نەبووین، سطحیاً تەماشای ئەکەن! وردی لە عاقبەتی ئەندیشە یە! ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُولًا﴾ هەر بە قشیمەر جارت ئەگرن! إتباعی چی؟ بە کمالی إستحقار ئەلێن: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾

ئەمە بە خوا بە پەيامبەری ھەناردووە؟ ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا﴾ نۆزیک بوو وەرمان گێڕی لە آلهەکانمان ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ لەسەر عبادەتی آلهەکان، چاک بوو خۆمان گرت بە بەیبناتی ساحرانە ھەلنەخەلەتاین! وەلا گومپاھ ئەبووین! ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کە ی؟ لە دنیا؟ لە عقبا؟ ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ معلومیان ئەبێ! لاھەکانیان بۆن چییان پێ ناکرێ! ئەو میل و محبەتە ئیش مندالیە وەکی شیعان بە مندالی بۇغزی (عُمر) ئەھاوینە دەماگی مندالان دوایی ئەشخوینن تاریخ ئەزانن، الان کان کما کان!

﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (إله) ی (عبادەت) ناکا لە (علم) و (عقل) وەه بی، بە لکو لە (هوا) (نفس) و (میل) ی (کاذب) ە. گاجووت چۆن ئەپەرستری؟ بە چ خیالی؟ بە چ فکری؟ صنمی لەبەر چاوی دانەتراشی، ئە ی باتەو مائی، (عبادەت) ی ئەکا، لەسەر چی؟ لەبەر چی؟ بەس هواو میل نیە؟ ئەو (میل) ە کوو (زائل) ئەبێ؟ نۆز (زەحمەت) ە. دوینی شەوی ئیکی گێپرایەو: (أسیر) بوە، لەلای (ھندستان)، (جمع) ەکی گاپەرستان، لە شووشە گۆسالەکیان لابوو، (عبادەت) یان ئەکرد، یەکی لە (مُسْلِمَان) آن، بە دزی ئە ی ھاوینە ناو (خلا)، سبە ی ئەتۆپن نەمایە، دوایە ئە ی دۆزنەو لە (مقام) ی (معبودی) ھاویشترایتە (قدمخان) ە، (ومع هذا) باز (کما کان) (تقدیس) ی ئەکەن. ئیتر چارە؟ (وهكذا) (عبادەت) ی (قوم) ی لەمە، بۆ (مُتَشَبِّح) آن، (عین) ی گاو کەر پەرستییە، (میل) یکە تی یاندا پەیاوو، ئەوی ئەو ناوہ ی لی بی لایان خواپە، (حاکم علی الله) یه ﴿أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ (حفظ) ی ئەکە ی لەو (نوع) ە (دنائەت) ە؟ (ھدایەت) ی ئەدە ی؟ (خیر) ! (أَمَّا) ئەوہ ی (هوا) ی خۆی ئەکاتە (إله) ی خۆی ئەوہ (بولھوہس) ە، (ممکن) ە (ھوہس) ی بیتسەر (ھدایەت) آیا لات وایە ئەوانە چارە ئەکرین؟ ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ گوئیان ھە ی، (أَمَّا) (سمع) یان نیە. (قلب) ی (جوف) یان ھە ی، (فارغ) لە تی گەیشتنە دەماگیان پەر بوو لە (وهم) و (خیال) ی (فاسد) ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانی بە (ذکا) نا، ئەوانی تەپە حۆلە یی ھیسک گرانی، گیل وێل

﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ له (أنعام) ئەوان هەر نه ئیسه، ئەو شتە ی ئەكەن به (عزیز) ه كه (خێری) خۆیان تیا بێ، ئەوانه ئەوەندهش ناكەن، كه سێ (سجد) ه بۆ (صنم) بیا، دیاره له هەرچی ذی (حیات) بێ - حتی له نباتات - دون تره. (عجایبات) ی (بشش) (تحریر) ناکرێ، یهکی (دعوا) ی خوا به تێ ئەکا، یهکی به سه ی ئەلێ: " (هذا ربی) " لای خۆی (عارف) ی (بالله) یه ! (حیوانات) تیش ئەوه ی به (غریزه) ئەیکات نۆز (غریب) ه، له وی بترازی، هیچ سه رگەردان، پێ به چ نه به ره. بنۆره میش ئەنگوینه، چ (صنعت) ی ئەکا، ئەبینی ئەكه وێته ناو (حوض)، (بین) ی دو ئەنگوسته، بۆ كه ناری، (شعور) ی نیه، بێ بۆ كناری (حوض) و (نجات) ی بێ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ (آیها الرسول)، (كما عليه الجمهور)، (أما) من لام وایه بۆ (رائی) یه، وه مقصد تعریض بێ، بۆ ئەو بێ چاو و پووانه، بۆیه (إلى) ئەفه رموێ، نالێ (رَبِّكَ)، ئایا نگاهی ناکه ی، بۆلای خوا ی؟ له (آثار) ی (فکر) ی، (حتی) (أظهر) ی (أشياء) یان، ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾ چ نه بێ بنۆره سیبهری خۆت كه (دائم) له گەلته، نسه ی ئیواره و سایه ی سبه ینان، یا (شبه) ی (ظل) ی سه ر (أرض) ی (بین) ه به یان و پۆز ه لاتن، (حقیقه) ئەو (وهقت) ه به (بدأ) ی (حیات) نه چێ له خوش. (أما) (ظل) ی (بدأ) ی (خلق) گۆی یا، ئاسمان وه کی (قبة) له سه ر عه رد بلند کرایه، بێ (نور) و (ضیاء)، سیبهری هاتیه سه ر عه ردی، به (خیال) نه بێ كه س نه یدیوه كه س (علم) ی پێ نه بوه، نازانم (زمخشری) له گۆی هینایه، ئەو (تصویر) و (تصور) ه ی کردیه؟ له به ر (ثم) ه ی دوايه، ئەو (ترتیب) ه ی داوه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ (حرکەت) ی سیبهر (تابع) ی (حرکە) ی (ذی نور) ه، ئەو پاوه ستنی؛ سیبهریش (ساکن) ئەبێ ﴿ثُمَّ﴾ (لازم) نیه بۆ (ترتیب) ی (زمانی) بێ ﴿جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ چ (ظل) ی (أرض) ی، چ ئەوه ی نه ختی بلند بێ له سه ر (أرض) ی، (معکوسا) (تابع) ی ئەوه. (شمس) (مرتفع) بێ، سیبهری (أشياء) کورته، نه وی بێ، سیبهر درێژه. ئەو (آیه) ه ئەو (ظل) ه (مفتاح) ه بۆ (علم) ی (عظیم)، به (خیال) ی (صائب) ئەتوانی (أحوال) ی (قطعات) ی (أرض)، (نسبهت) به (وضع) ی له گەل (شمس)

بزانی. ئەو (ظل)ە یە چەند (دقائق)ی (علم)ی (هەینەت)ی دوور خست بۆ (سمت القبلة). ئەو (ظل)ە بوو، (کشف)ی مانگ و پۆژگیرانی کرد ﴿ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا﴾ سبەینان سیبەر درێژە، پۆژ بلند ئەبێ، ئەو کورت ئەبێ، تا دیتە (خط)ی (نصف النهار) (ظل)ی (ممدود) نامینی، ئەگەر پۆژ بکە ویتە سەر سەر (بَعْدَهُ) (شمس) لۆلای (مغرب) نهوی دەبێ، سیبەر بۆلای (شرق) (تمدد) ئەکات، تا ئاوا ئەبێ، ئەویش تەواو ئەبێ (أَمَّا) (قبض)ی پۆژی (قیامەت) لێرە جێی نیە، هەرچەند (عِلَل)ی (ظاهری) (مَدَو) (جَزْی) (ظل) دیارە، (أَمَّا) بە (نظری) (إعتبار) تەماشای کە ی، ئەزانی ئەو (صنع)ە (بدیع)ە ئەو (تربیع)ە (عجیب)ە، بێ (صانع)ی (علیم) و (قدیر) ناکرێ! پۆژ لەو (مسافه) دوورە، بە (لمحە) یە (نور)ی ئەگاتە سەر (عەرد)ی، (أَمَّا) لەپەلکی مێوی (مثلاً) (نفوذ) ناکا! ئەگەر وەك (رؤنتکین) (نفوذ)ی کردبە، (ظل) نەدەبوو، ئەگەر عەرد (کثیف) نەبە، ئەو (حِکْم) و (دقائق)ە دەر نەدەکەوت! (خلاصه) (ظل) (آية)ی (عظیم)ە، (مفتاح)ە بۆ (علم)ی (نافع)، کە (إنسان) لە گەلی (کفر)ی کەرانی (نجاه) ئەدات ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ (موت)ە (أَمَّا موتی) پراحت، بۆ (إعاده)ی قوای بدن! بعضی حکمای غرب ئەلێن: موتی طبیعی ئەگەر ببێ، وەکی نوستنی شوو. ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾ کاتە زیندی ئەبنەو. لەبەر (مقابله)ی (ثبات) بە (نشور) (زَمْخِشِرِ) وەکی خۆی ئەفەر موئی تفسیری (ثبات)ی بە (پراحت) نە کردیتەو. ئەو (لیل) و (نهار) و (ثبات) و (نشور)ە، شەری (نور) و (ظل)ە. ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ (الآن) ئەو بای غریبی دیت، هەورە، ئومیدی باران هەیه! ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ بَالًا يَلْعَنُ هُمُومًا﴾ صاف خاویڤ. مەلایان شرعی تفسیری ئەکەن بە پاک و پاک کەرەو، مبالغە ی فی الطهارة وایە ئەبێ وای! هەرچی هەبێ لێرە باسی دەست نۆیژ نیە! باسی منافی طبیعی یە. ﴿لَنُحْيِي بِهِ﴾ بەلێ (بە)! ﴿بَلَدًا مَيِّتًا﴾ هیشک بێ نبات! ﴿وَنُسْقِيهِ﴾ ئاوەکە. ﴿مِمَّا خَلَقْنَا﴾ لە زومەری مخلوقات ی خوای ﴿أَنْعَامًا﴾ (أنعام، بۆ (إنسان، نفعه! لە سقی وی (إداره)ی وی

ئەوجا بپۆرتتبعی أحوالی بحار بکە، عجاییبى صنعى پەرورەدگار ببینە !
 أسبابى ملوحو تفت و تالی ئاو معلومه، به واسطه‌ی بعضى عناصرو موادى
 خارجى ئەبى ! بەلام صیانه‌تى ئاوى فرات و عذب، علم و قدره‌تى خصوصى
 ئەوى ! زێرا ئەو عناصرو ماده‌ش مخلوقى خوايه، پۆ له‌وى ئەبى ؟ پۆ لێره
 نابى ؟ میاهى معدنى دەرده‌قولى هەندى عیونى (کبریت)ن، هەندى
 (جبرن=قیر)ن، عینى مائى کبریتی بعضه‌کى گەرمن بعضه‌کى ساردن. ئاوى
 هه‌یه له‌لای (صابلاغ) بابم چوو بووه ته‌ماشای، ظاهراً ئاوى صافه، نه‌ختى
 ئەپوا ئەبیتته بەرد، بەردى پوون وه‌ك به‌ور، اما مائل به‌ زه‌ردیه، له‌ حقیقه‌تدا
 ئەوه به‌رده له‌ ده‌رونى أرض ئەبى به‌ مایع له‌گه‌ڵ ئاو تیکه‌لاو ئەبى، وه‌کى ئاو
 دیتته‌ده‌ر جریان ئەکا، که سارد بۆوه تجمّد ئەکا. حاصلی عجایباتى صنع له‌
 ئاوى معدنى و غیره معدنى، (لا یعد)ه ! نه‌ خۆیان نه‌ إلهیان ناشکری نه‌بى چى
 لى نازانن ! ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ (تصور) که، که‌سى زۆر (عاقِل)و
 دانا بى (أما) ئاگای له (قاعده)ى (إلهی) پۆ (خلق)ى (متطورات) نه‌بى (خالى
 الذهن)بى، نه‌ختى له (ماده)یى (ماء)ى (بشر)ى نیشان دا، بلى: "ئەه‌یه
 ئەبیتته (إنسان)، (إنسان)ئى وه‌کى توو هه‌زار سویندى پۆ بخۆی بپوا ناكا".

ذرّه‌یى حیوى له‌ناو ئەو ئاوه، ئەچیتته (موقع)ئى (طوراً بعد طور)ى به‌سه‌را
 دى، ئەبیتته (بشر)ئى، (مدرك)ى (خیر)و (شه‌پ) (صاحب)ى (عقل)و (سمع)و
 (بصر)، ئەبى به‌ (مخترع)ئى به‌ (رادیو)" (نطق)ى (طه‌ حسین) له (مصر)
 ئەباته (لندن)، وه‌ یا له (لندن) ئەیهینیتته (کۆیه)، بارى ئەى که‌ر په‌رستینه،
 (مادام) (غیر)ى خوا ئەپه‌رستن، پۆ ئەو (أعظم)ه (عباق)ه (نوابغ)‌آنه
 ناپه‌رستن ؟ بارى (هیچ نه‌بى) به‌و (إنسان)انه، (فخ) له‌سه‌ر که‌رو گاوو سه‌گ
 بکه‌ین، (رؤنتکین)و (که‌هریا)یان پۆ (کشف) کردینه، له‌سایه‌ى وان، ده‌روونى
 (إنسان)ى (أبینیه)ى په‌ش وتال بۆمان بۆیتته پۆڤ ! پۆ وا (خُضِعَ الرِّقَاب)،
 (نواقص الأبصار) له‌به‌ر ده‌ستى ئەو (حیوانات)ه، (هیاکل) ئەو (حیوانات)ه،
 پانه‌وه‌ستن ؟! هه‌ی هه‌ر دوچاوتان کۆر بى، نه‌ك به‌ هه‌رامینه، (إنسان)

لەسەر (حیوان) ئی (هکذا) یی ئە کوژن! ﴿فَجَعَلَهُ نَسَبًا﴾ (ذکراً) ﴿وَصِهْرًا﴾ (أُنْثَى) (أسباب) ی (تذکیر) و (تانیث) (بَحَاث) آنی (فنون) ی (طبیعی) نۆدی لى ئەلین، (أَمَّا) هیچی بە (تحقیق) نیە، زۆریان لا (معتمد) بوو، ئەگەر (نۆرە) ی (حیوی) بە لای پاستی (پرەحم) علوق بکا ئەبێ بە نۆر، بە لای چەپ (تعلق) بکا، ئەبیتە مێ، (لکن) لەوچەندانە دیم، (بَحَاث) ی بە (تجربە) (اثبات) ی کردبوو، وانیه. (مبیض) ه ی لای پاستی مشکێکی (محو) کردبوو، باز لە زاوونێ، نۆریش ئەبوو، مێشی ئەبوو.

(تعبیر) بە (نسبەت) و (صهر) لەبەر (زید) ه (علاقە) یه ﴿وَكَانَ رَبُّكَ﴾ (ولا یزال) ﴿قَدِيرًا﴾ (مجبوراً) (إسناد) ی ئەو (إختلاف) ه بۆ (قدرەت) ی (إله) ی ئەدەین، چارە نیە. ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (خوایه) و ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ ئەگەر بی پرستن ﴿وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ ئەگەر نەبپرستن. (ذاتاً) (أصنام) ئاگایان لە چ نیە، (مع هذا)، (لَهُن) هکان ئەیان ترسیتن: (إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَافُ بَعْضُ آلِهَتِنَا بسوء) وهکی شیخهکانی ئیمه ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ﴾ (وهکذا یكون) ﴿عَلَى رَبِّهِ﴾ (خوایه) (حقیقی) (خالق البشر من ماء) ﴿ظَهيراً﴾ پشتیوانی (عدو) یقی، نوژنایه تی خوای بە حق ئەکا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا﴾ بۆ (مؤمن) ی (صالح) ﴿وَنَذِيرًا﴾ بۆ (کافر). لێره (بشارەت) هات، تو (وظیفه) ی خوێ، بەجێ ئێنی، (تأثیر) لەسەر تو نیه ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ له (تبلیغ) ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیه ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ئەوەندەم دەوێ، پووکه نه خوای، له (کفر) و (سینات) دەست هه لگرن، به پێی پاست دا بپۆن (متوجهین إلى الله) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ بۆ (نیل) ی (أجر) و (استغنا) لهوان (واقعاً) ئەوی بمری، جێی (اعتماد) نیه ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ﴾ (تنزیه) ی له گەل ستایش ﴿وَكَفَىٰ بِهِ بَذْنُوبٍ عِبَادَهُ خَيْرًا﴾ چی لى گوم نابێ، (جزا) یان ئەدات، (بێ) له گەل (کفی) ی له (موقع) ی (مهم) و (عظیم) (استعمال) ئەکرێ خوا (کافی) یه، بۆ (خبر) داری به (ذنوب) ی (عباد) ی، (مستغنی) یه له (واسطه) ی (مخابره) (حاجەت) به (شاهد) ی نیه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا ﴿ثَو (خلق) ه، (عظیم) ه، (بدیع) ه، زۆره — (لَا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى) يه — ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شەش ڕۆژ، (أَمَّا) نابێ ئەو (آيَام) ه به: يه ك شەموو، دوو شەموو (تعبیر) بدریتەوه، له (بدأ) ی (إِيجَاد) ئەو جۆره ڕۆژه، ئەو ناوانه، ئەو (ترتیب) ه، نهبووه. مهگه ريلتين: (بعده) بهگویره ی ئەو (ئەطواره)، ناویان بۆ داندرايه، (وهكذا) (نوام) ی (إستعمال) ی بوه (إلى اليوم)، وه (إلى ما شاء الله) " (مَدَّ) ی (بین) زۆر بێ، كه م بى، دياره (خلق) ی (تدریجی) يه. ته ماشا (خلق) ی (إنسان) هكى به (۹) تو مانگ ته واو ئەبێ، له (خلق) چ (شريك) ی نه بوه، خۆی بێ (معارض) كردی ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ بێ (اضطراب) به (كمال) ی (إعتدال) و (إطمئنان)، چ كه س نه بوه (معارضه) ی بكا، (خلق) ی باوێته (تدبیر) و (إدارة) ی (ملك)، ماندیش نه بوو بوو، له سه رگازی پشتی پاكشتی، (إستراحت) بكا. وه ئەبێ (ملك) بێ ئەوجا (إستیلا) ی (عرش) ئەبێ — (ولو سابقاً) (عرش) بووی ﴿الرَّحْمَنُ﴾ ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ﴾ دياره ئەو (خلق) ه له (إيجاب) و (ضرورة) ه وه نيه، (منشأ) ی له (پهحمهت) ه. له (قرائهت) ی (مشهور) (معنى) له (قرائهت) ی (جَزْء: (لفظاً ومعناً) (متعلق) ه به (الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوت) ﴿فَاسْأَلْ بِهِ﴾ (با) ی (تجريدی) يه: لام وايه ئەم (تجريد) ه، (نظر) به (ذات) ی (مُجَرَّد) ی (حقیقی) ئەگه ر نه لیتین: " (فرض) هكى (محال) ه " زۆر زۆر له (أهل) ی (توحيد) دووره. با (ضمير) بۆ (خلق) ی (مذكور) بێ وه ﴿خَبِيرًا﴾ با (عبارت) بێ له (جنابی حق)، (ذاتاً) (خبیر) به (بدأ) ی (خلق) و (إِيجَاد) و (ترتیب) و (تفصیل) ی هه رته وه، (لاشك) به (فكر) و (خیال) و (وهم) و (مقایسه) نازاندی، دوايه به (دَقَّة) نۆپیم، ئەوه (مختار) ی (سَيِّدِ آلُوسَى) يه، (پهحمهت) ی بێ، وه چەند (وجوه) ی (نكس) فه رمووه، كه میان به (وجه) ن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ دياره (قوم) ی زۆر (قاسی) ن، نازانن (رحمن) كئيه؟ چونكى نازانن (پهحمهت) چيه؟ (شخص) ی له (سياح) ان ئەلئ: "چوو مه ناو قومی، ئەوه نده بێ (میل) و (محبة) بوون، له (نعمة) وزویانی وان، (كلمه) كم نه دیت (دلالت) له (حب) بكا " (لاشك) (رحمن الیمامه) بیان

پاش (تقریری) (دین) وەرگرتیه، له (استعمال) ی (أصل) ی (عربی) نیه، دیاره (معامله) ی (مرحمت) کارانه، بۆ ئەوانه بێ (فائده) یه (غضب شده) اینداز ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ (حسب الأمر) ولو نه زانین چیه؟ لام وایه بتهکانی خویان نه ده زانی چیه؟ بۆیه (سجده) یان بۆ نه بردن ﴿وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾ (أمر) هکه (نفرت) یان (زیاد) ئەکا، (أما) (رجوع) ی (ضمیر) بۆ (سجده)، (یعنی) (جنابی) (رسول) و (أصحاب) ی پاش (تلاوت) ی ئەو (آیه) ه، که وتینه (سجده)، ئەوان لییان دوور که وتینه وه، قه شمه ریان پی کردینه، (حقیقه) له (مقام) نافامریتته وه، ئەوهی ناگای لهو (ماجرای) یه نه بی، ئەوهی به (خیال) دا نایه. حاصلی من قبولی ناکه م، ولو صاحبی (لَبَاب) فره موویتی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ هه رچه ند (تفسیر) ی (بروج) به (بروج) ی (اثنا عشر) ی (هینه تی) (مختار) ی (محققین) آنه، وه (نسبت) ی ئەدهن بۆ (إبن عباس)، له (تفسیر) ی (إبن جریر) ئەو (نقل) ه ئەو (تفسیر) ه نیه، وههم لای من زدر خوش نیه، (أولاً): ئەو (تقسیمات) ه له (أول) ه وه (تقسم) ی (منطقه) یه به چوار (قسم)، (نظر) به (تقاطع) و (تباعدي) وی و (دائره) ی (مُعدّل النهار)، (ثانیاً) (تقیم) ی (کُلّ) ی (ریع) به (۳) (قطعه) له (توهم) ی (دوائر) ی (عرضیه) و (منطقه)، له (تخیلات) و (اعتبارات) ی (جعلی) یه، (فطری) (تعلق) ی پیوه نه به ستووه، گه رچی (توهمات) ی (مضبوط) ه، وه کو (أنیاب) ی (أغوال) و (رؤوس الشیاطین) نیه. (ثانیاً) ناویان به (اعتبار) ی (أشکال) به (حمل) و (ثور) (إلی) (جدی) له (وهم) ه وه یه، زیتر ئەو (کواکب) ه ئەوهنده لیک دوورن، نه (تشکیل) ی به رخ ئەکا نه گیسک، به دووربین بنۆپه (ثریا) (حس الحس) (کواکب) ی چەند لیک نیزیکن ئەبینی لیک دوورن. ئەگەر ئیمه بلند تر باین، (توهم) ی ئەو (أشکال) ه (مخصوص) ه له (وضع) ی ئەو (نجومان) ه، نه ده هاته (مخیله) مان (تفسیر) ی به (کواکب) ی (نیر) ی (ثوابته) ی (سیاره) لام جوانه، وه له گه ل ﴿وَجَعَلَ فِيهَا﴾ له (سماء) ﴿سِرَاجًا﴾ (شمس) ی (نیر) ی (أعظم)، (مناسب) ه، (سبحان الله) (أعمش) (سُرُج) به (جمع) ئەخوینیتته وه، (حقاً)

(قراڤته) ئی بئی (وجه) ه، گهرچی (صاحب) ی (انهمان) ی (نیره) و (قاده)
 (توجیه) یان بۆ کردیه. (ممکن) ه (سرج) به (جمع) (مناسبه) ی له گهل (بروج)
 هیه، (مراد) (کواکب) ی (عظیمه) ی (بروج) ان بئی. (أما) له (جهت) (قمر)
 نیش تیک نه چی ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ گهرچی (حساب) ی (سنه) له سهه (سیر) ی
 (قمر) ه (أما) (ترك) ی (شمس) خوی نیه، خۆزیا سهه خۆزی، نهو (جۆر) ه
 (قراڤته) ه (نسیان) کرابان، وه ملایان خۆیان به (توجیه) ی ماندی نه کردبایه،
 با (أساساً) (منور) نه بئی، به (نور) ی (مُفاد) (مفید) ه. (خه بهر) تان هیه؟
 (حکما) ی (غرب) خه ریکن بفرین، بۆ (قمر) بچن، وه (بعض) ی له (خیال) دان،
 نیزیکی بنهوه له (أرض) نهو (نوع) ه (تشبثات) ه، باشه، (فوائد) ی تیا نه بئی،
 (ولو) به (مقصد) نه گهن ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ یهك له جئ ی
 یهك، یهك له دوا ی یهك (مستمراً) (هكذا إلى ما شاء الله) (حقیقه) نهو (جعل) ه
 (دخل) ی کهسی پتوه نیه ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذْكُرْ﴾ (تأمل) و (تفكر) له (قدرت) ی
 (إلهی) و (عجایب) ی (صنع) ی بکه ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ له سهه (نعمت) ی
 (کسابهت) و (استراحهت). لام وایه خوا (لیل) و (نهار) ی نه کردیته (خلف) ه بۆ
 (صاحب) ی (ذکر) و (ورد) و (أورد)، نه گهر شهو له یادی چوو، به پۆژ بیکه،
 به شهو له (فکر) ی نه بوو، به پۆژ بیکاته وه. (آیه) ی (عامه)، (أخلاف) ی (لیل) و
 (نهار) له (أفق) ئی له (أفاق)، یهك له دوویهکی، یهك له جئ ی یهك، (آیات) ی
 (لأُتعد) ه، وه زۆر به (نفع) ه. بنۆره (دنیا) ی کۆن و (دنیا) ی نوئ، (یعنی)
 (أمریکا)، نه بیینی (أرض) ی (دائماً) له (تجدد) و (حیات) دایه، خالی نیه له
 (خیر) و بهخشین، آخ نه گهر (حیات) ی (بَشَرِي) که می (منتظم) بایه، له گهل
 یهك به پتکی (إمرا) ی (حیات) یان کردبا، (إنسانیهت) یان وا پهست و په زیل
 نه کردبا، (دنیا) زۆر خوش نه بوو، پر له (آیات) پر له (نعمت)، مهردی (متفكر)
 خه ریکی (شکران) هی (نعم) ی (إلهی) نه بوو، وه کی (سعدی) نه فه رموی:

"هر نفسی کی فرو میره وهه، معدی حیات آست،

پهس ده رههق نفسی دوو نعمت موجود

وه بهر هر نعمهتی شکرێ واجب.

از دهست وزه بانی کتی بهر ئایه د؟

کهز عهدهیی شکرهش به دهه ئایه د"

ئهو گرۆه ئهوا (متنفرن له (عبادهت)ی (رحمن) جا بزانی ئهوهی (سجده) بۆ خودا ئهبا، (رحمن)ی (عظیم الشان) ئه په رستی کێن؟ ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَانِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ به سه رهردی دا دهوون، به نه رمی و (وقار) و (سکینه) (مزاحمه) ناکن، خو بانادهن، به (ده عیه) ناوون، ئهوی له پویشنی وایی، له هه مووشی به (رفق)ه، (لین الجانب)ه ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ (سفها)ی نه زانی، قسه درشت ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ئهو (سلام)ه، (سلام)ی (انقطاع)ه، وهك (سلام)ی (ابراهیم) له باوکی به قسهی ناشیرین (مقابله)یان ناکن، قسه له (معامله)ی (مسلمان) و (کافر)ی نیه، حاجهت به (نسخ) ناکا، (مکارم)ی (أخلاق) و (حسن)ی (آداب) و (معاشره) (نسخ) (قبول) ناکا. (الوسی) حکایهتی (نقل) ئهکا، له (ابراهیمی بنی مهدی) مامی (مأمونی الرشید)ی، هه رچهند (عباس)ی بوو، کردیشیان به (خلیفه) (أما) (معنی) له ریزی (ابراهیمی بنی إسحاق)ی (موصلی) و (أشباه)ی بوو، له (مطری) و (موسیقاری)، گوئی یا له خهونا به (خدمهت) (إمامی علی) ئهگا، ئهلی: "تۆ (ده عوای) (خلافت) ئهکهی، به (واسطه)ی ژنی - یعنی (حضرهتی زهراء) - ئیتمه له تۆ (لایهق) ترین، به (خلافت) "ئهو خهونه بۆ (مأمون)ی ئه گێریتتهوه، ئهلی: "نهم دیت، له (علی) بلاغهت له جوابدا" (مأمون) وتی: "به چی جوابی دایهوه؟" وتی: "سلاما سلاما" (مأمون) وتی: (جواب)ی به (أبلغ)ی (جواب)ی دایهوه" (إشارة)ی بۆ ئهو (آیهت)ه کرد.

(انسان) بلی: چی؟ که ده ریشه کی وا (مطرب)ی سازنده خۆی به (خلافت)

له (إمامی علی) (لایهق) تر نه زانی،

(جای آنست کی خوت موج زه نه د، دهه دلی لعل

زین تغاین کی خزف میشکه نه د بازارهش)

﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ (داخلی شه و نه بن، شه و یان به سه ردا دی، راوه ستاو له سه ر (قدم) ی (اخلاص) و (عبودیته)، گه رده ن داده یی (اطاعه) سه ر یان نه هاو یته سه ر خاکی (مذلهت)، بۆ خوای خو یان، (سجود) گه رچی (عملاً) (مؤخره) له (قیام)، اما معنی مقدمه. (قیام) که می بلندی تیا هیه، (سجود) له هه موو (انانیته) ی نوورته خاته وه ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ پاش (قیام) و (سجود) یا (على الإطلاق) ﴿رَبَّنَا اصْبِرْ عَنَا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾ لیمانی لاده ی ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ (تفسیری) به (لازم) لام خوش نیه، نه گه ر بلتی: " (مقصد) (استعاذه) یه، له (عذاب) ی (أبدی) که بۆ (کافر) انه، وای لی دی (آته) (استعاذه) له (کفر) نه که ن"، لیتره خو ی نیه. (مراد) (صرف) ی (صرف) ه: هه ر نه یی بینن. (عباد الرحمن) وائه بن، تا (عبادهت) نه که ن زیتر (خوف) ی خوایان له دلا په یا نه بی. پیغه مبه ر خو ی نه فهرمو ی: (أنا أعرفكم بالله وأخشاكم منه). نه وانه وانه وانی نیمه وه کی (پاپیان) به هه شت نه فروشن، (خوف) کووا؟! ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ (جهنم) ناخوشه، (مستقر) و (مقام) یه کن (یا غیر) ن؟ (الْبَتَّة) (غیر) بن باشه، (ولو) (بالاعتبار) وه فرقیشیان کردیه، له بیینی مقام و مقامن له بهر إقامته له قیامه. اما انسان نازانی چی بکا؟ إفاده دانی، معانی ترکیبیه ی (عربی) به کوردی زۆر (مشکل) ه، نه (ماده) ش (واسع) ه نه (مفردات) و (مشتقات) ی ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا﴾ دیاره (عباد الرحمن) له (أریابی) (یسارن)، (ذاتاً) (فقیر) چی له ده ست نایه ﴿لَمْ يُسْرِفُوا﴾ له حدی (کرم) و (سخا) (تجاوز) نا که ن ﴿وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ به خیلی نا که ن، له مه یانه (صرف) نه که ن، (حفظ) ی (مال) نه که ن بۆ پیویستنی (ملك) و (ملته) ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾: (وسط)، (عدل)، به و لاو به ولادا نه له نگی. پۆژی له خدمهت والی موصل (سلیمان نظیف بگ) (رحمهت) ی خوای لی بی، گفت وشنه و مان بوو — (بالمناسبة) فهرمو ی: "ملایان قصوره کیان هیه، له علمی إقتصاد نازانن" منیش (تبسم) م کرد، فهرمو ی: "بۆ؟ وتم: " (أولاً): نیستا (مه لایان، چاویان له دهستی نیوه یه، نا شکری

(لازم) ه (عباد الرحمن) زږد (دقت) له (شرك) بكن، (شرك) ى (دينى) و (ايمانى) له (شرك) ى (كفر) (خراب) تره، (قابل) ى (اصلاح) نيه، به (عين) ى (ايمان) ى (توحيدى) نه زانې، انزياده ناگايان له (شرك) ى (وراثى) بى، كه (اخفى من ديبب النمل) ه، زږد هه ن حتّى له نيمه، (عبادهت) نه كه نه (سُلم) ى (معبودى)، نه و (عباد الرحمن) انه (اتخاذ) نه كه نه به (إله) ى (فوق) ى (إله) ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به و (طران) ى كه خوا دايناوه، كى (حق) وايه بكورئى، بؤ (سياسهت) و (استقامه) ى (أمر) ى خويان كه س ناكورن چ جايه، به به هانه يه، ولاتى كور كه نه وه، به گونا و بى گونا پيروجوان، زن و مندال بؤمبه ردومان بكن؟ واده رنه كه وى (زمره) ى (سياسيون) نه مړؤ (عباد الرحمن) بيان تيا نيه ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ (عباد الرحمن)، (عباد الله)، (أولياء الله) جئى (تأمينيهت) ن، (حتّى) (عوام) (دائر) به (ناموس) و (أعراض) لى يان (أمين) ن، نه بى نه و انيش له (حقيقهت) دا، (أمين) بن به (صداقهت) و (خلهت) ى (اوروپى) بى هه لته خه لته تين، (فتاة) ى له باوش نه كا، به سينگى خويه وه نه نو سينى، گويا نه مه (محبهت) و (عطف) (حنان) ه، وه چنه د ماچى باوكانه له ليوو كولمى هه ل نه گري، خوا نه زانئ درويه ! زږد ناچئ (فتاة) ى قور به سهر زگى پر نه بى، نه و باوكه (رفيق) ه، نه و (محب) ه (صادق) ه، (ترك) ى نه كا، نه و جا نه وى به سهرى دئ، دئ ! (دخيل) ه كه م (أيها المؤمنون) ناگاتان له (شرف) و (ناموس) بى، به (وسوسه) ى بى (ناموس) آن خوتان له (شرف) له (دين) مه كه ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ نه وى (ذكر) كرا له (شرك) و (بخل)، له (قتل) وه له (زنا) ﴿يَلْقَ أَثَامًا﴾ (عقاب)، (جزا) يه (سىء)، (حاجهت) نيه، برؤى بؤ (جهنم) و (جبل) و (بير) و (وادى) لام وايه (قرايهت) ى (ابن مسعود) (أَيَّامًا) بؤ (اصلاح) ه، (ملاقات) ى (أشهر) لا معنائه خوش نه بوه (أثام) له (لغهت) به (معنى) (عقوبهت) ه (والسلام).

﴿يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له (عذاب) ى (دنيا) ش (نجاهت) ى بى له نى (قيامهت) قورتار نابى، دووچه ندانه نه بى ﴿وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ (خاصة) نه گهر

له بهر (تكبر) (جزای) (شرعی) نه دیبی ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ په شیمان بێته وه
 ﴿وَأَمِنْ﴾ (ایمان) ئی (صحیح) بئی (غش) ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ (مقابل) ی
 (قتل) و (زنا) ﴿فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ (کائنه) (علامه) ی
 (قبول) و (صدق) ی (توبه) یه، (سعی) زۆر نه کهن تا (بالمه) (أثر) ی گونا ه
 (نفس) یاندا نه میتنی. (أما) (أفندی)، مسلمان ی کوشته، (غزای) بۆ بنووسری؟
 برها مه که ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ لی یان خوش نه بی، (أما) ناگه نه (مقام) ی
 (عباد الرحمن). (ملا) یان لیته (مضطرب) ن، (ظاهر) وایه نه وانه بئی (توبه)
 (مخلد) بن، نه مهش (مذهب) ی (أصحاب العدل) (والتوحيد) ه، وه هم له
 (سوره) بی (نساء) وانه گه یئێ (قاتل) (عفو) ناکری، لیته نه گه یئێ (عفو)
 نه کری، (بعض) ئی نه لێن: "آیه تی ئیره، به آیه تی نساء منسوخته، نازانم نه و
 نسخه چون نه بی؟ (أما) (جمهور) (توجیه) بۆ (آیه) ی (نساء) نه کهن ﴿وَمَنْ
 تَابَ﴾ له هه ر گونا ه بئی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ (حقاً) بئی (عمل) ی (صالح) چ ناکری
 ﴿فَإِنَّهُ يَتُوبُ﴾ (یرجم) ﴿إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ (رجوع) ئی گه وره بۆ لای خوای
 (غفور) و (رحیم)، (أما) ناگه نه نه وانه ی بئی گونا ه بووین. (ناکرده چو که رده،
 که رده چون ناکه رده) نابئ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ (حتى) (لأحبّ أحبائه
 وأقرب أقربائه). سویند و (شاهد) ی به درۆ ئیستا (تعصم) ی کردیه، هه زار جار
 (أشهد بالله) نه کیشی، به (قورآن) و (صفات) ی کبریائی سویند نه خوا به درۆ،
 (أما) به سه ری (شیخ) ی به سه ری (أغا) ی سویند ناخوا ﴿وَإِذَا مَرُّوا﴾ علی سبیل
 الصدقة باللغوی شتی بئی خیر (من) وابئی فپئی درۆ وهک (حیکایه) ی
 (رؤسته) و (نه سفه ندیار) (مرؤا کراماً) تی نه په پئی ناچیتته ناویان (ولو) بزانی
 ئیش و کاری پئی یان نه بی. نه مرؤ (عشره) ت زۆر بووه، (خاصه) له (بین) ی
 (رجال) ی (أعظم) ی (ده وله) ت. زۆر کهس له (أهل) ی (عمامه) بوونه یاری
 میزبان، (نائل) ی (مناصب) ی گه وره بوون.

نه وی به ملایه تی ماوه، خه ریکی (تدریس) و (إرشاد) (وعظ) و (تفسیر) بوو
 ماوه، له (کلیه) ی (أحزان): بئی یارو یاوه رو دۆست و بئی (حرمه) ت و (معاش) -

إِنَّا لِلّٰهِ - ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ چ قورانی چ (اکوانی) ﴿لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا﴾ به سهریان ناکهون ﴿صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ به کهپی وکړی، گوئ رانه گرن، ته ماشا نه کهن، (مُتَّعِظ) نه بهن، (رؤسای دین) (خاصّة) (أولیای طُرق) لهو (آیه) ه بهر (حذر) بن. نه گهر (آیه) ی به سهر (شیخ) آ (قراۃت) که ی، هار نه بی، (مرید) ه کانی (إنسان) ی (کافر) نه کهن، (دین) به (شیخ) ی نه لی ی؟ واو وا (آیه) به سهر (شیخ) ی دا نه خوینیته وه؟

جاری له (وعظ) آ ووتم: (ملا عبدالقادرى گهیلانی) وای فهرموه، قادریه کان هار بوو بوون، کو ملا به (حضره تی غوث) نه لی: ملا؟! (إنسان) له (نصح) ی (ناصح) ان (مستغنی) نابى. "ملایه"، بابم فهرموی: "له خدمت کاک احمد، بعضه رسائلی ویمان نه خوینده وه، اغلاطی کتابه تیم عرض نه کرد، (تصحیح) ی نه فهرموو. پږی (نسخه) کی هینا، فهرموی: "نه گهر نازای (غلط) لهو (نسخه) بگره" ده ستم کرد به خویندنه وه ی له لاپه پږی دووسى (غلط) ی تیا بوو، فهرموی: "هلی ناکه م، چاوت زقر تیژه" ووتم: "قوریان، نا، انسان عیبی خوی نابینی" زقر گریا، وتی: "به خوی پاست نه که ی".

چاک وایه (إنسان) (دائماً) له (عیب) ی خوی ورد بیته وه ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ (مقصد) یان له (معاشره) ی (حلال) ی خویان (نتیجه) یه، (نتیجه) یه وا، دلیان پی ی (مسرور) بی، چاویان پړکا، چاو له دواى چیدی نه گپن، (أَعْيُنُ) (جَمْعُ الْقُلَّةِ) یه (مُتَّقَى) یان که من. (قره العین) (يعقوب) له (بین) ی دوازدان، یه ک بوو، نى (إبراهيم) (عليه السلام) له (بین) (عدد) ی زقر، دوو بوون. گه لی پیاوی گه وده، (أولاد) ی زقر بوون، (لکن) بی (قره العین) مایه ﴿وَجَعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (خصوص) (قُرَّةُ الْعَيْنِ) ی وا، ده ها (نادر) ه، بیته (إمام الاتقیاء)، پږار له شخصه کی سابلای احوالی اولادی (میرزا فتاح) م پرسى، ووتی: "(أولاد) ی هیه، به اولاد حسیب نین، أما له وجاغ کوری چاتره".

خوایه (قُرَّةُ الْعَيْنِ) ی بهنده، بکویه (إمام الأئمة)، هه دووکیان له (نوابغ) ی
 (عبقریان (حساب) کرێن، به (عمر) ی درێژو (إقبال) و (عافیة) زۆر بژیان
 ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا صَبَرُوا﴾ هه (عباد) ی (مذکور) (درجه) ی (عالیه) له
 (منازل) ی (جَنَّة) نه گرن، پاداشی (صبر) یان له سهه (عمل) ی چاکه و (ترك) ی
 (خراب) هه ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا﴾ له (غرفة) له (جَنَّة) ﴿تَحِيَّةً وَسَلَامًا﴾ (حرمة) ی
 خویان له گه لَ (جاهل) آن (حفظ) کرد، (نائل) ی هه و (إحترام) و (سلام) هه بوون،
 (إحترام) و (سلام) له طرف ملائكة، له (طرف) (حضره) تی کبریائی، دیاره
 (جزا) یان (جزا) ی (حرمة) و (تعظیم) و (تبجیل) هه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له (تَحِيَّة)،
 قهت بئ (حرمة) نابین، (ابد الابد) (محترم) و (مبجل) ن ﴿حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا
 وَمَقَامًا﴾ (مقابل) ی (مقابل) یان ﴿قُلْ مَا يَعْبا بِكُمْ رَبِّي﴾ (آیها السادة القريشية
 العربیة) خوا (مبالات) تان پئی ناکا، لای به (حرمة) نین ﴿لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾
 (عبادة) ی (قلبی) و (قالبی) (إیمان) و (عمل) ی (صالح)، کهس به کهس خوی
 لی نه گوپی، (نسبه) ی (عمومی) بۆ لای خوا یه که، (رَبُّ الْکُلِّ) هه، (حرمة)
 لای خوا به (إیمان) و (تقوی) یه ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ ئی (رسول) ی خوی، چ نه بئ
 نه لَین: " (شاعره) " بئ (إیمان) و (عمل) ی (صالح) مانه وه، لای خوا (حق) ی
 (حرمة) تان نه ما ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِرَامًا﴾ (جزا) یه (لازم)، (غیر) هه (مفارق) چ له
 (دنیا) چ له (عقبی)، له (قاموس) به (موت) و (حساب)، (تعبیر) درایه ته وه
 (نعوذ بالله من سوء الانقلاب) (تم تفسیر) ی سورهی (فرقان) آخر پوژی مانگی
 (قوریان) (منتهی) ی (سنه) (۱۳۵۷) هه (مقابل) ی (۷) ی (شباط) ی رومی.

سورهتی (شعراء)

(مناسبة)ی (طباقی)ی (تضاد)ه، (شعر)و (قرآن)، (شاعر)و (رسول)، نۆز لیک دوورن، (مع آت) (تَفَوُّه) نه کهن، دهر (حق) (رسولی کبریاء) (صاحب)ی (فرقان)و (نور) نه لئین: " (شاعر)ه " وه (جنابی رسول) نۆز حهزی نه کرد تکذیبی نه کهن، تووشی (عقاب)ی (إلهی) نه بن، ئیتر (ریط)ی دهها (قوهت)ی ساند. (عدد)ی (آیات)ی نهو (سورهت)ه (۲۲۶) یا حهفته، اکثری (مکی)یه، (بعض)ه کی (مدنی)یه. (زمخشری) نه فه رموی: "پاش سورهی واقعه نازل بوه".

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿طسم﴾ گوی پاكړن، زه ریف (استماع)ی (آیات)ی (قرآن) بکهن (لا تَخْرُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا) ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه وانهی (ایمان)ی پی نایه نن، به (اقتراحات)ی هیچ وپوچ، لهو (آیات)ی (بیّنات)ه، (محروم) نه بن ﴿لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (طبیعی) (جنابی رسول اکرم) نۆز لای ناخوش بوو، نه وانه به (کافر)ی برۆن، هم له بهر (قرائت) هم (ایمان)ی وان، پیی به رده دا، بۆ (نشر) (دین)ی (مبین)، (عَقَبَه)یه گه وره بوون، نه وه ته (ذات)ی وه کی (محمدی مختار) (صبر)و (ثبات)ی کرد، خوی پاكړت، وه (إلا) کیو له بهر (صدومات)ی وانه، خوی پانه ده گرت. (سوادى اعظم) له (عرب) نه یان تۆرپه وان، (نفس)ی (خۆت) نه کوژی؟ له بهر زیده (وجد) و (تأثر) چونکی نه وانه (ایمان) نایه نن. واده رنه که وی، (جنابی رسالت په ناه)، ئاره زوی بوو،

(بعضی) (مقترحات) یان بیته جئ ﴿إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾ (آیهت) (ملجی) بئ (محیور) یان کا، (ایمان) بیئن ﴿فَطَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ﴾ تهستوو کوردیان ﴿لَهَا﴾ بهو (آیه) هکه ﴿خَاضِعِينَ﴾ کهچ و مل شوپیان بکات و (اکبر) وسه تهفرازیان نهیه لی. له (حقهت) دا (مراد) (خضوع) ی خویانه، بویه (جمع) کرایه به (جمع) (عقلاء)، (أَمَّا) لام وایه، تهوهی له (حقهت) دا، (مذکر) یا (مؤنث) نه بی به (لفظ) نابیتته (مؤنث) یا (مذکر). (عنق) هر (عنق) ه - (خاضع) بی، (خاضعه) بی، (جمع) ی وهك (ابن عباس) و (مجاهد) و (ابن زید) و (أخفش)، (تفسیر) ی نه کهن به (جماعهت)، وه به (کبرا) و (سادات) ی (جمعی) (تفسیر) کرایته وه، وه (بعض) ه (توجیه) یان کردیه. نۆر سهیرن (مسئله) ی (تأنیث) و (تذکیر) تهو تلاعبه ی پی ناوی، خوا (قبول) ناکا، تهو (آیه) ه جئ ی (دخل) و (مناسبه) ی له گهل (بني أمية) و (بني عباس) نیه. (روایهت) ی (هكذا) بی له (ابن عباس) (نقل) ه، بپوا مه که (قول) ی وی بی، بی (شك) دروی نۆر، بهزاری کرایه، پیاوی گه وره و (مقبول القول) ه. تهو (آیه) ه چیه؟ بوه؟ نه بی؟ (مسئله) سه تهکیشیتته (زهمانی مهدی)؟ هه ی هوو، دووره!

(حقیقهت) (أقوال) ی هیچ، (حیف) ه (مُرکب) وکاغهز له نووسینه وه یان (صرف) کرئ. ئایا (آیات) (مقترحه) یان بو بی، (ایمان) ئینن؟ دیسان لانه دهن، تهلین: إِنَّمَا سَكَّرْتُ أَبْصَارَنَا ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَانِ﴾ که تهلین: "﴿وَمَا الرَّحْمَنُ؟﴾" نازان، چ (منافره) یه کیان له گهل (رحمن) هه یه؟ ﴿مُحَدَّثٌ﴾ تهوان وهك (أشعری)، (معتزلی) یان شه پ ناکهن، (کلامی) خوی (قدیم) ه؟ (حادث) ه؟ تهو (دلالت) نه کا، (حادث) ه، به لی (الفاظ) و (حروف) وایه، (أَمَّا) (کلام) (کلام) ی (نفسی) یه، تهو (قدیم) ه تهدی تهوانی تهلین: "﴿لَفْظٌ﴾ (حروف) (قیدم) ه"، تهلین: "چی؟" تهی که نه (حدوث)، به (اعتبار) ی (ورد) و (ظهور). (أَمَّا) (کافر) ه کان گوئی ناده نی، حال و ان نظر به (ذکر) ی (محدث) نیه ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ پیشه ی وان (إعراض) و پوو لی وهر گپرا نه ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ (تکذیب) ی (مستهزئان) ه ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا

بە یَسْتَهْزِئُونَ ﴿گەمەیان بە (آیات)ی (مُنْبِئاً) بە (عذاب) ئەکرد، (آخر)ی پێیان ئەگا ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ تەماشایان نەکردیە؟ کە (مهد)ی (معاش)یانە. ﴿كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ (آیە) لەوەی گەورەترە هەیە؟ بۆ (أهل)ی (نظر). (أرباب)ی (عقل) (متحیر)ن لە (قاعده)ی (زواج)، کە (جاری)یە لە (بین)ی (نباتات). (حقاً) ئێمە (ممنون)ی ئەو (بَحَاث)انەین کە (تعقیب)ی (أحوالی) ئەو (کائنات)ە، ئەکەن (أسرار)مان بۆ بەدەرئەخەن. ئێمە لەبەر (ترکیبات)ی (نحو)ی ئاگامان لە (ترکیبات)ی (کونی) نیە. پاش (کشف)ی (قاعده)ی (زواج)، خەریکن بۆ (إصلاح)ی (ثمار)و (منافع)ی. ئەگەر بێی تەماشای (سئی) (خواصی) (طبیعی)ی (نباتات) (بمعناً شامل) بۆ (أشجار)، کە، تۆماری ئەدە، وە (تقدیر)ی (سعی) (بش) ئەکە، چ (سعی)یە (بلیغ)یان کردیە! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ زۆر (لا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى). بنۆرە (حیوان)ی گیاو گۆل ئەخوات، گیا ئەبێتە شیرو ماست و رۆن و پەنیرو گەشک و ژاژی، ئەبێ بە دۆنگ و گوشت و دل و گورچیلەو، سیپەلک و دەمارو میشتک و چاوو (سائر)ی (آلات)ی (إدراك) ئەبێتە: موو، خوری، ئەبێتە ئاوریشم، ئەبێتە (بدأ)ی (امرا)ی (وجودی) (إنسان). ئەو (آیە) لە کوێ؟ (بيت من زخرف) لە کێ؟ (سبحان الصانع البديع!) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ناشی توپنی، وەکی (حيوانات) دێن و دەچن، (أسرار)ی لە (کائنات) نازانن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (غالب)و (بالغ)ی (في الرحمة)ە، ئەو خۆیەتی، چەندە بە (قدرت)و (قووت)و (عظیم الشان)ە، ئەوەندەش بە (لطف)و (گرم)و (رحمت)ە! ﴿وَرَحْمَتُهُ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (وإلا) لە میژ بوو، ئەو (نوع)ە (محو) کردبوون. ئەو (آیە)ە (کریم)ە، لە چەند جێ (تکرار) ئەکری، وەکی (ترجیع) بەندی زۆر (لطیف)ە، زۆر بە جێیە ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى﴾ بۆ (قوم) (نکر) بکە، (أحوالات)، (آیە)ی زۆر (ملائم)ە، وە (موجب)ی (تسلیه)یە، بۆ (رسالت) پەنا، وە (ماجری)ی (موسی)ی لە هەموان (مناسب) ترە. زۆرا (موسی) خۆی زۆر (مشابه)ە، لەگەڵ (خاتم الرسل)، بۆیە

(جلال نوری) ئە یگاته برای (معنوی) (خاتم الأنبياء) ﴿أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (عظمتی (فرعون) و (سائی (ملوك) ه (قوم) ه، (قوم) یان نهبی، ئەوان چن؟ (استلا) ی (قومیه) که (إزالة) بوو، (سقوط) ئەکەن ﴿قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ (مشهور) ه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ وایان پێ بلێ ﴿قَالَ﴾ (موسی) ﴿رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون﴾ منیش (تحمل) ناکەم، (غضب) ئەم گرتی ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي﴾ سینگم، دلم تهنگ ئەبی (مشوش) ئەبم ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي﴾ قسان تیکەل و پیکەل ئەکەم، له (وظیفه) ی (رسالت) دەرئەچم. (إنسان) هەرچی بی، که (غضب) گرتی، قسە ی باش و پەوانی بۆ نایه، دیاره (مقصد) له گرتی له زیانی (حضرتی کلیم) ئەمەیه، (سبحان الله) من زێد (ایمان) م به (حضرتی موسی) له بهر ئەو فەرمايشاتهیهتی، دیاره زۆر توشنەله بی (رسالت) نه بوو، وهکی کۆنهکانی (خیالیون) بلێ: "به سه ر چاو (حاضر) م!" (جنابی رسالت) له چ (اضطراب) دابوو؟ ته مای بوو خۆی له چیا هەلدیری! ﴿فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ﴾ ئەو به (حلم) ه، توورە نابێ، به (فصیحی) (مرام) (أدا) ئەکات ﴿وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ﴾ پیاویکی ئی کوشتبوون ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون﴾ ناوێرم بچمه ناویان، له پاداشی ئەو (شخص) ه ئەم کوژن، (ذاتاً) (خبری) درابوو، (ملای) (فرعون) (قرانی) (قتل) یان دوا، به هیچ و پووچ، بۆ بکوژیم؟ (خوف) ی (موسی) له (قتل) دوور نیه، (مع أنه) وهکی (زمخشری) ئەفەرموی، (مقصود) ی نه چوون، نه بوو، (مقصد) ی (تأمین) ه که خوا (حفظ) ی کات، تا به ته وای (أدا) ی ئەو (خدمت) ه (شاقه) بکات (أهم) ی (حفظ) ه، بۆیه (أولاً)، ﴿قَالَ﴾ (جنابی حق) له (جواب) آ ﴿كَلَّا﴾ ئەو قسە مه که، تو (محفوظ) ی وه (موفق) ی، (دووه م)، (رسالت) ی برای ﴿فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا﴾ خۆت و برات، ئەویشته بۆ (قبول) کرا. له گەل برات برۆن، (تبلیغ) ی (رسالت) بکەن ﴿إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾ ئاگادارتانم، خوا هه موو قسه له هه موو کهس ئەبی. (خصوص) ی (معیته) دیاره (زیده) بی یه کی تیا به، وه گوی راگرتن بۆ خوا نابێ (ولو) (سمیع) ی بۆ بلێن ﴿فَأْتِيا فِرْعَوْنَ﴾ (رأس) ی کاره، (ممکن) ه بلێن: " (ظلم) ی (فرعون)،

لهمه پ (قوم) ی بووه " بۆیه (براعت) ی (عنوان) ناردنی، بۆ (قوم) ه ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ممکن) ه (إشارة) بی، بۆ (وحدەت) ی (رسالەت)، ناردراوین، (امری (إله) یت (تبلیغ) کهین ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (إرسال) ی (معنی) و (حسّی)، ئەوانیش عبادی (خوآن)، وهك (قوم) ی ترمانیان لهو (ذلة) و (أسارهت)، چ (وجه) ی نیه ﴿قَالَ﴾ (فرعون) ﴿أَلَمْ نُزِكَ فِينَا﴾ (بین العائلة الملوكية) ﴿وَلِبَدَا﴾ (قريب العهد) به (ولادهت)، (یعنی) به مندالی به خیتومان نه کردی؟ نهك به (حرام) ئیستا (دعوا) ی (رسالەت) له سه ر من نهك ی؟ ﴿وَلِبِئْتَ فِينَا مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ﴾ به (کمال) ی (حریت) و (حرمت) چه ند سال له عمرت له ناو ئیتمه ما، دوور له (مذلة) ی (یهودی)، به (عزة) و (حرمت) ی اولادی (فراعن) ه گه وره بووی ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ﴾ نهوی کردت، (قتل) ی (قبلی)، (حق) ی نه بوو؟ (حضره تی موسی) (عرضی کبریائی) بکا، (ولهم علي ذنب... الخ) (فرعون) چۆنی لی توژیوه ه؟ ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ چ (قهیدی) به (فرعون) (حضره تی موسی) به (کافر) بزانی، (رهبان) ی (اورپایی) (تشجیع) ی (قوم) یان نه ده ن، بۆ (حرب) و (عداوهت) ی مسلمانان، (نسبهت) ی (أنواع) ی (کفر) و (ضلال) یان پی نه ده ن. لام وایه (توجیه) ی پی ناوی، نه گه ر ئاره زووته، بابه (معنی) (کفران) ی (نعمة) بی ﴿قَالَ﴾ (موسی) ﴿فَعَلْتُهَا﴾ نهو (فعله) یه م کرد ﴿إِذَا﴾ نهو (وهقت) ی ﴿وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ نه گه ر (إحتیاج) ی به (تأویل) بی، ئی (سابق) (إحتیاجی) نیه، (فعل) ی له نه زانی (صدور) کرد، مردنی به (وکن) له (إتفاقیات) ه، له (نظر) ی هیچ عاقلی موجبی (قصاص) نیه ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَئْتُكُمْ﴾ که (مؤامره) ی (قتل) تان کردم ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾ (علم) ی شایانی (مقام) ی (رسالەت)، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (رسالەت) ی (امری) (بدعت) نیه ﴿وَتِلْكَ﴾ نهو به خیتو کردنه ﴿نِعْمَةً تَمْنُهَا عَلَيَّ﴾ (أما) چ سوود، (ظاهراً) (نعمةت)، (حقیقه) (نعمهت) ! ﴿أَنْ عَبَدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ خۆمت به (عزة) به خیتو کرد، قوممت کرده عبدو أسیر و ژێرده ست و ژێر چه په لۆك ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ (سؤال) نهكا له (موسی) که

که له (اثاری (عتیقه) وه گیرایه نه زاندری ﴿قَالَ﴾ (موسی) ﴿وَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ آیا نه گهر (آیه) ی (ظاهر) ت بؤ بیښم، هر (حه پس) م نه که ی؟ نازانم نه و (اوه) له گهل (لوی) زور له سر (نوق) خوشه، (نحوی) ش (مضطرب) ن ﴿قَالَ﴾ (فرعون): ﴿هَاتِ بِهِ﴾ بی هیته ﴿إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ له (دعوی) له (ما به صدق الدعوی) ﴿فَأَلْقَى﴾ (موسی) ﴿عَصَاهُ﴾ (عصای (معتاد)، (عصای شوانی) ﴿فَإِذَا هِيَ﴾ (عصا) یه که ﴿فَغَبَّانٌ مُّبِينٌ﴾ (انقلاب) ی (عصا) به مار، نابی له بهر (مجرد) ی (صوره) ت بی، (الْبَيْتَةُ) (حکمت) یکی زیادی تیایه، وه کی (ابرا) ی (اکمه) و (ابرص) ی (حضره تی عیسی)، که رچی نه مدیوه، که س (تعرض) ی بؤ بکا، (أَوَّلًا): (مصری) (نوع) ه (علاقه) کی (اعتقاد) یان له گهل مار مه یه، (أَمَّا) (الآن) (تفصیل) ی له دلّم دانیه، (نوهه) م: (مهاره) ت ی (سحر) ه له و (نوع) ه، (مُتَّحَوِّرًا) ه ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ هینایه دهر له (جیب) ی ﴿فَإِذَا هِيَ بِبَيْضَاءٍ لِّلنَّاطِرِينَ﴾ (مقابل) ی (آیادی)، نه گهر خوت (مجروم) نه که ی، (یدی) (موسی) له سر تو گهل (فائق) نه بی. (سحر) ی (واهیمه) بهردار نیه. نه م دیوه (مقابل) ی (سحره) (یدی) (بیضا) ی بؤ نواندین، نه وان به (عصا) (استفاده) یان کرد ﴿قَالَ لِلْمَلَآ حَوْلَهُ﴾ نه وانی له دهوری بوون ﴿إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ دهرتان بکا ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ﴾ (مهفته) ن ی (عزین) ﴿سِحْرِهِ﴾ (رسول) نیه، به (سحر) ی خوی (مقصد) ی وایه، له (ممله که) ت و ولاتی خوتان دهرکا ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ؟﴾ (رای) تان چیه؟ (بیان) ی که ن، چیان له (حق) بکه ی؟ ﴿قَالُوا: أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ نه وه (قرائت) ی (عاصم) ه نه وانی تر (أَرْجِنُهُ) به (اثبات) ی (همزه) نه خویننه وه، نیشیان (تأخیر) که ﴿وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ﴾ شارانی (مصر) ﴿حَاشِرِينَ﴾ پؤلیس، وادیاره پی یان گوتینه: (حاشر)، (خه لک) ی بؤ (سهرای) (مقام) ی (حکومت) خپ نه که نه وه. بیان نیره، له نووی (سحر) بازانی (مملکت) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ﴾ له (حق) (کلیم) گوتی، "(ساحر ملیم)" نه بی لیږه، شتی (زیاد) بی، بویه نه لی، "(سحّان)" (یعنی) سهرامه دانی (سحره)، (طبیعی) نه وانه (مشهور) و

(معروف) بووین، (امتیان)یان (مهلوم) بوه ﴿تَجْمَعُ السَّحَرَةُ﴾ (مهرة) ﴿مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ بئ (تاخیر) ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ﴾ به یه کتریان شهووت ﴿هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ؟﴾ گرد شهبنهوه، له جئ ی (مناظره)؟ ﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ﴾ چیتروای (کهنه) ناکهوین، خویمان کردیته (واسطه) له (بین)ی ئیمه و (إله)ه، (عزة)یان بؤ (سحره) نههیشتیته ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ دیاره شهوانه له (مسلمان)ان به (انصاف)ترن، (مناظره)ی (أجانب) بؤ علمایانه، (مع) أنه لله (الحمد) (غالب) نهبن، وه (أمة) (إتباع)یان ناکهن، واز له شیخانی گومراه ناهیتن ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ بؤ (حضور) ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ (ذات)ی (ملکی) ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا؟﴾ (أجر) و پاداشتی شایان ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ بهسه (موسی) ﴿قَالَ: نَعَمْ﴾ بهلی (أجر)ی شاهانه ﴿وَأَنْتُمْ﴾ (مع ذلك) ﴿إِذَا﴾ له (اعتبار)ی (وقت)ی (غلبه) ﴿لِمَنِ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وهك: (أشراف)و (مُتَحِينَ)ان، بارهگاه هیچ نهبی، بیتنه ریزه ی (کهنه) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى: أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ ئیوه (اولا) باوین شهوی شهیاویننه ساحه ی (مناظره)، نازانم امری به (سحر)کردن، کردیه؟ یا(رعايته)ی امری، (عنوان)دن بوه؟ (میدان)ی (مقابله)و (محاربة)یه، (أول)ی (دعوت)و، چ (دین) له گوپی دانیه بزانی، (سحر) (حلال)ه (حرام)ه؟ (معصوم) (امر)ی پی شهگا، پی ناکا؟ ﴿فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَهُمْ﴾ گوریس و (عصا)یان، ﴿وَقَالُوا بَعْرَةَ فِرْعَوْنَ﴾ قسم (به جاهو جلال و قوه و غلبه ی ذاتی خوداوهندی) ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ (أجر)ه که ی (حاضر) که ﴿فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ﴾ (انقلاب)تی بوو به (ثعبان) شهژیهایه (عظیم) ﴿فَإِذَا هِيَ﴾ (عصا) (حقیقه) هه (عصا)بوو ﴿تَلْقَفُ﴾ ههلی شهلووشی ﴿مَا يَأْفِكُونَ﴾ شهوه ی (إفك)یان پی شهکرد، به چهشم بهندی، شهیان نواند، ماره (حرکه) شهکا ﴿فَالْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ﴾ (كَأَنَّهُ بِلاِ إختیار) کهوتنه (سجده) ﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کهسی تر (حق)ی (ربوبیه)ی نیه ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که شهیان فهرموو: "(رب العالمین) ئیمه ی ناریدوه." ﴿قَالَ﴾ (فرعون) ﴿أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ بئ (إذن)ی من شهمه چۆن شهبی؟ دیاره

(إِذْ) نادا ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ (حقیقه) قولى نابهجا، (لاشك) (ئهوول) ی بهسهردا هاتیه. (موسى) له (أول) ی (نشأت) ی (حال) ی لای (فرعون) (معلوم) بوو، دوايه كههاتهوه (ولو) (فرض) كههین (تعلم) ی (سحر) ی كردبوو، (رأسا) هاته سهر (فرعون)، (بَعْدَهُ) (فرعون) ناردی، نهو (ساحر) انه ی خر كردهوه. كى دیتی؟ كه ی (تعليم) ی كردن؟ كویى (سحره) به چ (شوق) ی هاتنه مهیدان، به (تعظيم) ی، سویتندیان به (عزت) ی (فرعون) ی خوارد ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نهزانن چتان پی نهكهه ﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ﴾ راست و چهپ ﴿وَلَا صُلْبَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ مهمووتان ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ﴾ زهره ری نیه ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا﴾ (رب العالمین)، ریی (موسى) وه (هارون) ﴿مُنْقَلِبُونَ﴾ (انقلاب) مان بۆ لای خواى خۆمانه خواى (حقیقى) ﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا﴾ نى (سابق) ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له (قوم) ی توو. (أما) (قرائت) ی (إِنْ) (إِنْ) ی (شرطیه) (حقیقه) (معنا) یه (لايهق) نیه، جا گوئى له (توجيه) ی (نحو) یان كه، نهوانه له (أهل) ی (علم) بوون، (إيمان) یان هینا، بهو (إيمان) ه، چ جایه پاداشت و (تَقَرَّبَ) ی لای (فرعون) نهما له ئوغری نهو (إيمان) ه، (استحقاق) ی (حیات) یان كرد، نهبی وابی. لام وایه (إيمان) وانهبی، كه لك ناگرئ. نهو ههش به (إِنْ كَانَ كَذَا، كَانَ كَذَا) پهیا نابی. (فرعون) له سهر (عناد) ی خوى ما، (بنی اسرائیلی) (إِذْ) نهدان ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ شهوپۆیان پی بكه، به شهو برۆن ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾ به دواتان نهكههون - (حسب الأمر) پۆیشتن، سبهینه (فرعون) خبری زانی ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ﴾ نى (مصر) ﴿حَاشِرِينَ﴾ (شرطه) گریان كاتهوه، به دواى (بنی اسرائیل) كههون ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ (طائفه) یه سفله و كههمن، نهبی كهه بوو بن، (استخدام) یان بهو (نوع) ه (ذلهت) ه (مانع) له (كثرت) ی (توالد)، و (قتل) ی (نكور) یش (علاوه) وه (قوم) ی نۆر ماندى بن، (قووهت) (صرف) كهه (خاصه). له گهلا (ذلهت) و (عذاب)، (عم) یان كورت نهبی. (ومع هذا) دیاره نهوهنده عسكهری له عاصمه نهبوو تهقبی بنی اسرائیلی پی بكات

(احتیاج)ی بووه به (عسکر)ه شارهکانی دی. دیاره له (مشرَب)ی (بریتانیا) دابوه، به لهشکری زۆر نهچنه سهر (شرذمه)یه کهم. وههرچهندی بووین، دیاره لهشکری (فرعون) گهلی له (بنی اسرائیلی) زۆرتربووین (لکن) (مبالغه)ش زۆر بهجئ نیه، لهشکری (مقدمه)ی حهفت سهدهزار سوار بووین، دهبی ئهوی دی چهند بووین؟! ئهوه لهشکری کوو بهختو نهکهن؟ له کوئ جییان نهبیتهوه؟ له چ (جبهه)یه دادههزین؟ بۆ (حرب) له حریی (عمومی) (حکومهتی عثمانی) که (مصر) ویلایهتی بوو له (ولایات)ی، به ههموو (سعی) و کوشیش، دوو (ملیون) (عسکری) پئ هاته (تحتی سلاح)! (ودائرا ما دار)ی مملکهتی جبههی حرب بوو.

(لکن) (نقال)ان بئ (محاکمه)ن ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ﴾ ئهوهی پقی مهی پئ بیتهوه، ئههی کهن ﴿وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ﴾ (عاقبهت) نهندیشین، نابئ (امهال)یان بکهین، بهبئ (مبالاتی) لی یان گهپیین. (حذر) له (مستقبل) لهگهلا (تدارک)وخو (حاضر) کردن زۆر باشه، یهکێکه له (مزایا)ی دهولهتی (بریتانیا)و (سائی) (دول)یش. تهماشای نهکهن، ئهمرۆ غهمی ههزار سال دواپی نهخۆن، (إخطارات)ی بۆ نهکهن، ئیشیان لا به (اهمیهت)ه. بۆ دهركردنی (اوزدمیر) له (رواندز - با وجودی) (شرذمه)یه بئ أسبابی لهگهلا بوه - به لهشکری (متجاوز) له چوارهزار (نفر) (مع معدات)ی حریی، طرازی جدید، قانیدی ناردنه سهر، دهوی کردن ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ﴾ (فرعون)و (جنود)ی ﴿مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له (أطراف)ی (نیل) ﴿وَكُنُوزٍ﴾ (خزینه)و (دفین)ه ﴿وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ (قصر)و (قصور)ی (مجالس)ی (أشراف)و (أمراء)، (منابر)ی (عظماء)، قشلهیی (عسکری) ﴿كَذَلِكَ﴾ بهو (نوع)ه مان دهركردن، لای خویان بۆ (تعقیب)ی (خصم) چوون، خویان گرفتار بوون ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ مالیان بوه میراتی دوزمنیان، (لکن) (مع الاسف) (محافظه)یان پئ نهکرا، ئهوجا ههلاتن به ط (ریق)ی (بئ) بۆ لای (سوریه). (ذاتاً) ئهوه (وقت)ه (قتال)ی (سویش) نهبوو، (آته) لهو (آن)ه که (فرعون) له (مصر) به

دهرکهوت، مالیان بوه میراتى (بنى اسرائیلی) وه (الا هیشتا (خلاص) نه بووین، بویه نه فهرموئ، ﴿فَاتَّبَعُوهُ﴾ (فرعون) و (جنودى). (ذاتاً) نه وان بؤ (تعقیب) چوون، (عاقبت) بیان خوا نه یزانی، ﴿مُشْرِقِينَ﴾ (وقت) ی (شروق) ی (شمس). (ظاهر) وایه تا له شکرى (مدائن) (جمع) نه بووین، دوايان نه کهوتبن، (تأمل). (أبو عبیده) نه لئ: "﴿مُتَوَجِّهِينَ نَحْوَ الشَّرْقِ﴾" تا نه نؤرپه (خریطه) ی (مصر) و (وضع) ی (بحر)، نازانم بلیم: چى؟ (معلوم) ه (مصر) له (غرب) ی سوریه یه ﴿فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ﴾ لیک نیریک بوون، لیک به دهر کهوتن، که یه ک ببینن ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾ (تدبیر) چیه؟ ﴿إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ پیمان نه گهن، وه (معلوم) ه دهره قه تیان نایه یں ﴿قَالَ﴾ (موسى) ﴿كَلَّا﴾ پیتان ناگهن ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ پئی (نجات) م نیشان نه دا ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ امْضُ بِعَصَاكَ الْبَحْ﴾ لى یده، لى یدا ﴿فَانْفَلَقْ﴾ لیک بؤوه ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْعَوْنَ﴾ (قطعه) ی ئاو ﴿كَالطُّودِ الْعَظِيمِ﴾ وه کى چیاى گه وړه، (مقوسى) به (جهت) ی (مصر). به ناو ئاوى دا چوون نه وان هاتنه دهر، (فرعون) و (قوم) ی دوايان کهوتن، (جبال) ی ئاو یه کتری گرته وه وخنکان". (أما) په رینه وه له (بحر) ی (قلزم) بؤ لای (شام)، (غیر) ه (قابل) ه، به (مدى) (نظر) پانه، پؤځى لى ئاوا نه بئ، لى ه لئى ساحلى دیار نیه (واحدى) ره حمه تی لى بئ وانه فهرموئ، نه و قسه (قول) ی بزره، (صاحب) ی (نظر) ه.

له (تاریخ) ی کؤن وه رنه گیرئ، (موسى) له گهل (قوم) ی پاش (غرق) ی (فرعون) و چه ندئ، گه پاره (مصر)، (نمام) ی (اداره) یان هاته دهست تا (۱۲) ه سال مان، به پروایت له (واحدى)، ده سال. دوايه له (عائله) (حکم) دارى، یه کى چوو بوه (حبشه)، (التجای) ی به وى کردبوو، له شکرئى هینا بؤ سر (بنى اسرائیلی) له (مصر)، نه وانیش زوو (فران) یان کرد، بؤ لای (فلسطين) پؤیشتن. ﴿وَأَرْلَفْنَا لَهُ﴾ له وئى ﴿الْآخِرِ﴾ (قوم) ی (فرعون) ی له (قوم) ی (موسى) نیریک کردنه وه ﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾ که سیان لى نه خنکان ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ با (وجود) ی له ناو ئاوى لیک نیریک بوون،

نه دههاته (خیال)، نه وان (نجات) یان بئ، وه نه مان قورتار نه بن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً تَابِلِي﴾، (عظیم) ه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (بقیه) ی (قوم) ی (فرعون)، أهلی (مصر) یا (بنی اسرائیلی). باوه پیا نه بوو، که (نجات) یان نه بی، (وئوق) و (اعتماد) ی (علی النفس) وه (قوهت) ی (ایمان) (دخل) ی نه بوو، له (نجات) یان، بهس (قدرهت) ی (إلهی). (أَمَّا) (رجوع) ی (ضمیر) ی (هُم) بۆ (قوم) ی (خاتم الرسل) (حقیقه) به دلدا نایه (وَلَوْ) (سیدی الوسی) وه (شیخ الاسلام) اختیار یان کورد بی به لئ (ممکن) ه بلئین: " (تعریض) ی تیایه، بۆ نه وان ه ی (اقتراح) ی (آیات) یان نه کرد، وه کی (آیات رسال) ی رابوردوان. نهو (قوم) ه نهو (آیه) ه (باهره) یان دیت، (ایمانیان نه نه نا، (عداوت) یان (زیاد) کرد، دوویاره له شکریان هتیا به سهر (موسی)، له (مصر) یان ده رکردن، ئیوهش (قوم) ی (عنودن، نایه نه پای" ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ دیاره (خطاب) ه له گه ل (پیغه مبه) (ﷺ) ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (غالب) ه له سهر (عصا) و (جبابره) ی (أشدّاء) ی (أقویاء)، (رحیم) ه به (ضعفا) و بی ده سه لاتان.

(إنفلاق) ی (بحر) و (نجات) ی (موسی) و (هلاک) ی (فرعون) بهو (نوع) ه، (ملاحده) ی (أورپایی) خویان، (تابع) ی (کتاب) ی (مقدّس) ن، لیمان ناسه لمئین. (أَمَّا) شتی هه به، (مجبوری) و (ضرورهت) (إنسان) (مجبور) نه کا (قول) به شتی بکا، (ولو) زۆر (خلاف) ی (معتاد) و (خلاف) ی (طبیعهت) بی، (ولو) نه توانئ (تصویر) ی بکه ی زئرا (عاقل) (مقابل) ی (واقع) چی پی ناگو ترئ. (عزّهت) و (فرعون) و (جندی)، (نجات) ی (موسی) و (قوم) ی، (ثابت) ه بی (شبهه) یه، ده بزانم نه وان کوو (غرق) نه که ی؟ نه مان کوو (نجات) نه ده ی؟ نه گه ر (ضروره) نه بی، ئیمهش هه نده (بسیط) نین، بی (محاکمه) شت قبول که یین. به لئ (ملیون) (بسطا) مان زۆرن، (أَمَّا) (ذوی الأحلام) یشمان هه ن، که م نین ﴿وَآتَلَ﴾ (یا محمد) (ﷺ) ﴿عَلَيْهِ﴾ له سهر (قوم) ی خۆت ﴿نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ﴾ بابه گه وره ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ (ذاتاً) (نبأ) ی (رسال) نهو (نوع) ه (مقصود) ه، (إبراهیم) کوپی فلان که سی بوو، له فلان جئ به ولد بوو، نه مه

(تاریخ)ه، (وظیفه)ی (مۆرخ)انه، (فائده)ی هیه، گەرچی (مع الأسف) له
 کهمی به (حقیقه) نهگهین ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی نهپهرستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ
 أَصْنَامًا﴾ به (صراحت) بئی (إنفعال)، ﴿فَنَظَّلْهَا عَاكِفِينَ﴾ به پۆژ به ئاشکرا
 بئی خوف وهراس، به (حُریت) به (علنی) عبادەتیان نهکهین (ملازم)ی
 (خدمەت)یانین ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ﴾ گوییان لیتانه، که هاواریان
 نهکهین؟ ﴿أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ﴾ چیان له دهست دئی له (نفع)و (ضرر)؟
 ﴿قَالُوا بَلَّ﴾ نهزانین بئی گوین، بئی (قدرەت)ن، نهوهنده هیه ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ ئیمەش به دواى وان کهوتینه، چیان په‌رستیه، نهوهی
 نهپهرستین ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ، أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ دیتیتانن؟
 نهیان ناسن چن؟ ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي﴾ دوشمنی منن، (حقیقه) من دوژمنیانم نهو
 (أجرام)ه (خسیس)ه بۆ په‌رستن نین، گەر له دارین، بۆ سووتاندن وهک
 به‌ردن، بۆ بنای به‌رن، باز (أشباه)ی، نه‌گەر (معادن)ن بۆ قاپ و قاچاغ،
 نه‌گەر زێپو زیون، بۆ (نقد)و پاره، سه‌ده‌زار هه‌نده‌ش باشتره به‌بئی هووده
 نهو ماله بۆ (خسان) بئی؟ ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (داخل)ی نهو (معبود)انه نیه،
 (إله)ی (حقیقی)یه، ئیمە (عبد)ی وین ﴿الَّذِي خَلَقَنِي﴾ (إيجاد)ی کردیمه
 ﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ به (وهبی)و (کسبی) ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي﴾ (ولا يُطْعِمُ)
 ﴿وَيَسْقِينِ﴾ خواردن و خواردنه‌وه‌م له‌سه‌روی یه، (أصول)ی (أرزاق) به
 (خلق)ی نهوه ئاو له ئاسمان نهو نه‌ینیری، له عه‌ردا نهو (إِنخار)ی ئه‌کا، نه‌ی
 کا به چه‌شمه (ممکن)ه، (ده‌وله‌ت)ی بئی (تکلف) به ده‌ست کهوتین، که‌سێ
 خوشی بۆ بئی، (کورد) ئه‌لێ: "خوا به‌سه‌ری داده‌باریتنی!" ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ﴾
 نه‌گەر بئی فره‌موویا: (أمرضنی) به‌جاری (إبراهیمیون) له ده‌ست نه‌چوون
 وای فره‌مووه، (اکثر) ئه‌لێن: "نه‌خوشی خه‌لاتی خوایه، کئ بئی به‌خه‌لاتی خوا
 (راضی) نه‌بئی؟" وه بۆیه (بلاء) نه‌وه‌نده زۆر بوو، نه‌وه‌نده (رسوخ)ی ساند
 ﴿فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ نه‌و قسه‌یه (غایه‌ت) (حکیمان)یه ئه‌مڕۆ (حُذَاقی) (أطباء)

ئەلّين: "طبیعت خۆی تداوی ئەکات، دەرمان و علاج نۆعه معاونه تیکه، باری گرانتر نه بێ. خۆی ورده ورده، (قوّهت) ئەستین، عوراضی دفع ئەکات؟"

(شیخ) ی (رئیس) له نه خووشی مردنی فرموی: "ئوهی (تدبیر) ی (بدن) ی ئەکردم، نه ماوه، (علاج) (تأثیر) ی نیه. ﴿وَالَّذِي يُمَيِّنُنِي ثُمَّ يُحْيِي﴾ (موت) وهك (جبات) (آیه) ه، گهر (نفس) ی خۆی (نعمت) نه بێ، بۆ (أهل الله) (مفتاح) ی (نعم) ه، له (أکدار) ی داری (دنیا) (نجات) بوونه، (حیات) ی دوايه، (مُوسَعًا) (حیات) ی (حقیقی) یه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ با به (معنی) (أمل) بێ ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي﴾ نه گهر ببی ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ (عفو) ی (بکا) لێ ی خوش بێ، (حاقه) نیه ئیمه گوناھی بۆ بدۆزینهوه، وه لێ ی خوش ببین، وه (نزاع) بکهین: رسول معصومه یاخود گوناخی لێ صادر نه بێ. ئەبێ بنۆرینه. (خليل الرحمن) وخۆمان، که ئەو وایپارێتتهوه، ئەبێ ئیمه چی بکهین؟! که سێ له سهه (ملّات) ی (خليل) بێ، (لازم) ه نۆر به (إحتراس) بێ، له خوای بترسی، به هیچ (وجه) (مغفور) نه بێ ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ بکه به (صاحبی حکم)، (نافذ الكلمة) (إمام المتقين) ﴿وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (صُلْحًا) ی (دنیا) و (دين)، (إجرا) ی (عدالت) بکه، (رسالت) و (ملایهتی) له گه ل بێ ده سه لاتی، هیچ نیه، بێ (ثمره) یه ﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ (ذکر) ی (جميل). (حقیقه) ئەوهش (حیات) یکی نۆر خوشه، (حتی) گه لێ کهس (إيمان) یشی نیه، (أما) بۆ (بقا) ی ناوی شتی چاک و به (نفع) ئەکات. (فی الواقع) هیچ (ملّات) ی نیه، ناوی به چاکه نهیه نێ. هه م له بهر چاکای خۆی، هه م (جدی) (أعلا) ی ههردوو (شعب) ه، (إسماعیلی) و (إسرائیلی) (مع الاسف) (سیئات) ی (بشری) ئەوهش تیک دا، گه لێ (ذاتی) نۆر گه ورده، نۆر باش هه ن ناویان به خراپه نه بن، (إنسان) یش ئاگای له (أصل) ی (عداوت) یان نیه، دوايان ئەکهوێ. (ملايانی) أتباعی سبکی و عبادی خویان له علمی این تیمیه محروم کرد. ده خيله که م به قسه ی ملايان پڤقتان له ملايان نه بیتهوه. إستفاده یان لێ بکهن، ئەگهر قسه ی خراپیان بوو، (ردی) کهن، ئی باش قبول بکهن، فرقی ملو ملا

مه‌که‌ن ﴿وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ (وراثه‌تی (معنوی) (تأثیر) م‌تی نه‌کات، (ده‌وله‌تی) (دنیا) (نقص) م‌پی نه‌دا ﴿وَاعْفِرْ لَأَبِي﴾ (تاویل) ی به‌مام هه‌لناگری ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ (بیته) (تأثیری) تی کردیه، به (رحمه‌ت) پاکی که‌وه، ستری که‌ی، ته‌وفیقی ده‌ی بۆ ایمان. دیاره (علی گوته ضالا وکافرا) لی ی خوش به، داخلی جه‌تی که، (مراد) نیه. نه‌لین: "(امامی نووی) له (شرحی مسلم) فه‌رموویه‌تی: "لی خوش نه‌بوونی (مشرك)، (خاص) ی نه‌و (أمه‌ت) ده‌یه" (أما) قسه‌یه بێ (معنا) یه، له (نووی) ناوه‌شیته‌وه (انبیای عظام) (اول) (ده‌عه‌وت) یان بۆ توحیده، به‌لێ نه‌گه‌ر به‌رموی: "(بعض) ه‌شت له (أمه‌ت) ه‌کانی تر له‌به‌ر که‌م (إنکشاف) ی، (لوازم) ی (واجب الوجود) و (مجرد) و (واحد) ی (حقیقی)، (قبول) نه‌کرا، له‌و (أمه‌ت) ه‌ (قبول) ناگری (قبول) داره‌م! ﴿وَلَا تُخْزِنِي﴾ به (إهانه) ی بابم سووکه‌م مه‌که، یا (مخجول) م‌مه‌که له (خزا) یه به (معنا) (حیا) یه ﴿يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ (انام) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (أحدأ) (ولو) من کوپی بابم بم، نه‌گه‌ر (ایمان) ی نه‌بی، (فائده) ی نیه ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ نه‌وی به (ایمان) و دلێ بێ (مرض) ی (أخلاق) ی (سیئه) بجیته خزمه‌تی خوای، (توجه) ی بۆ لای وی بێ، (نفع) له هه‌موو شتی نه‌بینی ﴿وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ نِيزِكَ﴾ نيزيك کرا ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ به ته‌ماشاکردنی گوشاد نه‌بن ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ گومپاهان، به دیتنی (منقبض) نه‌بن. نه‌مۆ له کوین؟ (لنوم) ی نیه، (دنیا) وه‌کی جارن نیه، له‌ناو (فلک) ی (محصور) بێ (فضا) یه (واسع) ه، (إلی ماشاء) جێی هه‌زار به‌هه‌شت و جه‌نم لی نه‌بیته‌وه، ﴿وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ له کوین؟ نه‌و (إله) ی نه‌تان په‌رستن! ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ دیار نین تکه‌تان بۆ بکه‌ن ﴿هَلْ يَنْصُرُونَكَ﴾ یارده‌میتان نه‌که‌ن، له (جهنم) (نجات) تان نه‌ده‌ن؟ ﴿أَوْ يَنْتَصِرُونَ﴾ له خویان (دفع) ی (عذاب) نه‌که‌ن؟ ﴿فَكُكِّبُوا فِيهَا﴾ (إله) کان، به‌سه‌ر پوو فریدرانه ناو (جهنم) ﴿وَالْغَاوُونَ﴾ نه‌وانی (جهنم) یان بۆ (إبران) کرابوو. (أما) (رؤسا) ی (عقلا) ی (ملیون) نۆدن، (إغواي) عباد نه‌که‌ن نه‌بنه (شفیع) و ناصری مریده‌کانیان ضالیان نه‌که‌ن

بههشتیان پێ ئەفرۆشن عهدیان له گەڵ ئەكەن. بێ وان نه چنه (جَنَّة)،
 وه چوونی وان بۆ (جَنَّة) (قطعی)یه، (داخل)ی چین بکهین؟ ﴿وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ﴾ ئەوان و (غیری) وان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (ضال) و (مضل)
 ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئاشکرایه، مندالیش ئەیزانی وانیه ﴿إِذْ
 نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (أَمَّا) (مُتَشَبِّح) هکان به (تسویه) (راضی) نین،
 بهوهنده (عبادهت)ی خوا له سهری داناین، قایل نین. ئەبێ ئەوان به گەڵی
 زیاتر بپهستری، ئەبێ وا حسابم کهی خوا (أمر) بهری وانه ﴿وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا
 الْمُجْرِمُونَ﴾ نێمه به چاکیان تی ئەگه یشتین، (أولياء الله)، (أحباء الله)، (أبناء
 الله)، (وسطاء الله)، (إمام الله)، ئەوی بیانیهی، خواش ئەیهوی. ئەوی
 گوناهاکاری (إبلیس)ی پێ (تلبیس) له میان گوپی ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾
 کهسنیه، تکامان بۆ بکا ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾ (شفیق) بهزهیی پێمان دابی بهئی
 زۆر دۆستی به (رحم)ی دل گهرم، زگی به (إنسان) بسووتی، وهکی
 (مبشران)ی (قادیان)یان، (بهائی)یان، (رؤسا)ی (طرائق)آن، گەڵی (متأثر)
 ئەبن، بۆ (بشر) پۆزی (قیامهت) (معذب)، بێ (دین)، ئەگرین. (إعتقادات)
 ئەخه نه سه (أمو)ی مایه (نجات)، جا ئەبێ خوی بخهیه ناو زگی کچه
 جوئ، ببێ به مندال وهبێته دهه، وهکی (فرخ)ه (حیوانات)، گه وره بێ، خوی
 بکا به (فدیه) گوی یا ئەویش بهزهیی به (بشر) داهاتوه، (معذب) بووین، بوه
 (فدیه) (نجات)یان بووه. ئەگه (عقیده)ت وایی، قورتار ئەبێ، وه (إلا) ئەکهویه
 ژێر دهستی (شیطان)، (عذاب)ت ئەدا، (عقیده)ت وایی، ئەمه (مسیح)ی
 تازهیه، (مجدد)ه (نهایهت) بێ ئەدهبی ئەبێ (رسول)ه، خوا رحمی به عالم
 کردیه، (رسول)ی (سلام)ی نارديه، دهك ئەو (رسول)ی (سلامه) به خێرو
 (سلامهت)ی نهیه. له وهتی ئەوهاتوه به (مليون) شرورو (فساد) (زیاد)ی
 کردیه !

ئەمه (وکیل)ی (قطب)ه، یاخود خۆیهتی، (إدارة)ی (زمین) و (زمان) به
 دهستیتهتی، (ذرات)ی (کائنات)، بێ (أمر) و (إدارة)ی وی (حرکه) ناگا، جا بهو

(تسویلاتی، (سلبی (عقل و مال) - (نعوذ بالله) - ناموس (ئەگەر). ئەگەر (فقیر) بوو یا وهکی کەر (استخدامی ئەگەر، یا شەقیکی تێهەڵ ئەدەن، وهکی سەگی گێڕوو، ئاوارهیی (دنیا) ئەبێ. ئەمە هەموو لە پەروی (محبت) و (صدائەت) و دۆستی (بشری) ﴿فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ (رجوعی (إلى الدنيا) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (خالص) بێ (شرک) (جلی) و (خفی)، بە (غیری) خوای کەسمان ئەدەناسی، بەکەس هەڵنەدەخەڵەتاین. (ایمان) مەیه، بەو (نوع) هی (جنابی حق) (تصویری) فەرمو، وایە، (ایمان) و (عملی صالح) (باقی) (فن) و فێلە، دۆستی چی و (شفیع)ی چی؟ بەهەشت فرۆش (دنیا) کپ، دوشمنی (ایمان)ی (حقیقی) و (بشریەت)، دۆستی (میول)ی (فاسدە) و (حبی) (استیلا) و (رئاسەت)، (استخدام)ی (انسان) وهکی (حیوان) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ (آیة ایه) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ﴾ له (قوم)ی (أبراهیم) یا (قوم)ی توو ﴿مُؤْمِنِينَ﴾ (أما) (آخری) (قوم)ی (رسالەت) پەنا، بە (عمومی) (ایمان)یان هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (یا عزیز أرحمنا وأنت تعلم ما أنا فيه) ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ هەمووی بە (إنکاری) (رسالەت)، (بشر) (رسالەت)ی پێ ناوی، یا (بشر) نابێتە (رسول) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ﴾ برای (مشفق) ﴿نُوحٌ﴾ (علیه السلام) ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (تقوی)ی خوا ناکەن؟ ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بێ (خیانەت)، بێ (حب)ی (رئاسەت)، بێ (میل)ی (فاسد) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ له (اعتقادیات) له (عمليات) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ناوێرم بلیم: " (رسالەت) " بابلێن، " (تبلیغ) و (تعلیم) " ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هێچم له ئێوە ناوی ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هەر ئەو (أجرم) ئەدا، با بلین: "لەسەروی یە" چونکی خۆی ئەفەرموی: " (علی) " بالە (وعد) وەبێ، (واجب)ی (من الغير) ئەبێ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ به (کمالی) (إطمئنان) له مال و منال و (رئاسەت)ی خۆتان مەترسن، چاوم لی نیە، (إطاعه) م بکەن، بۆ (سعادەت)ی (دارەین) ﴿قَالُوا﴾ گەورەکان ﴿أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾ (أدنی) یەکان، لەگەڵ ئەوان ئێمە نابینە وەلاش، هەرچەند ئەوانە لەسەر (ملەت)ی ئێمەن، (أما) (خدمەن)،

ئىستا ئهين به (رفیق)مان؟! وهكى (هندوس)هكان (قبول) ناكه،
 (منبؤ)هكانيان بيته ريزى وان، (حتى) له (اجرا)ى (شعائرى دين) يان . هه
 چند (غاندى) پهلهى نهکرد، بى هووده بوو. نهوانه (سابقاً) به کاروپيشه
 (دهنى) (اشتغال)يان کرديه، نابنه (انسان)ى تهواو ناگورپين (مُنَجِّس)ن ﴿قَالَ
 وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نهوى کرديويانه، نهمن (علم)م پى نيه، وه (حق)م
 بهسهريانهوه، نيه. (حال)ى (حاضر) (ايمان)يان هينايه، له (تقوى)و (اطاعه)
 دان وه (محاسبه)و (معاتبه)يان (عائدى) من نيه ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ
 تَشْعُرُونَ﴾ دياره (ايمان) (محو)ى (سابقيات) نهکاتهوه. وهنهوانه له بى
 (شعور)ى نهوه نهجهته نهگرن، وهله بى (شعور)ى نهوانهيان لا (رديل)ه ﴿وَمَا
 أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ههچى بين، گاوان و شوان (کَنَاس)و (کَنَاف)و (حرف)ى
 (دنى) -که بۆ دفعى حاجهت وگوزهران بى- نقصى نيه، نقص به شخصهکه
 نادا ﴿إِنْ أَنَا﴾ من تهنا ﴿إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ بۆ قوم خصوصيهت نيه ﴿قَالُوا﴾
 ئيتير بهسيه، دريژى مهدهرى ﴿لَنْ لَمْ تَنْتَه يَانُوحُ﴾ له دعوتهى ئيمه ﴿لَتَكُونَنَّ
 مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ تووش له (أرذال)آن، (عَدُ) نهکهين، سووک و چرووک نهبى له
 ناومال، بهردهبارانت نهکهين، جوينت پى نهدهين ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونُ﴾
 وهكى خۆت نهزانى ﴿فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ بهکوردى نهلى: "بينمان بکه،
 ليک بينهوه، نهو حاله دهوامى بى هوودهيه" ﴿وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 بۆ (عائله)و (اولاد)يش، هه (تعرض)ى بۆ (عنوان)ى (ايمان) کرديه، نهمهيه
 (حق)ى (رسالهت) ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾ له (ايمان) داران (حسب دعائه) ﴿فِي
 الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾ پى ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ﴾ پاش (نجات)ى (مؤمن)آن، نهوى
 مانهوهى له (خارج) (غرق)مان کردن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ ئيتره (تاييد)ى (مختار)ى (سيد)و (شيخ الاسلام) نهکات نهگه ر بلين:
 "طوفان عام بووه" ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (يا عزيز)و (يا رحيم)
 (نجات) له چنگى (قوى بهد)، (تربيه بهد)، (سپرى دزوحين)، خوابه
 (هلاك)يان كهيت ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ (قوم)ى (هود) بهو ناوه (معروف)ن، وه (قوم)ى

(عاد)یشیان ئەلئینی ﴿لَمُرْسَلِينَ﴾ ئەوی (تکذیبی) (رسول) بکا (تکذیبی) هەموان ئەکات ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ﴾ برای وان ﴿هُودٌ أَلَّا تَتَّقُونَ﴾ له خوا ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ﴾ له (طرف) (باری) ﴿مِنْ﴾ بێ (خیانەت) م ساغ و پاکم، له گەڵتان پاستم ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئیتره (خزم) ه، له گەڵ (زێده) یی ﴿وَاطِيعُونَ﴾ بێ (خوف) و هه پاس ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (دعوەت) ی (رسل) بێ (طماع) ه، (محض) بۆ (سعادت) ی (عباد) ه، (أمان) خۆتان له (صاحب) ی (دعوەت) ان، (کذاب) و (أبليس) بپاریزن، وهکی ناش بۆ دانه، به ئاوی (نعمەت) ی خلقی ئەگەرین وهك حاجی ئەلئ:

"که وهی گوت شیخی من دەسته گێرم له لام وابوو،

له بهر جهل و جهوانی، که پیر بووم تی گەیشتم دەستی گرتم،

له کارو کسب و تحصیلی معانی. به لئ شیخ قطبه،

أما قطبی ناشه، به ئاوو (نعمەت) ی (خلق) ه گەپانی.

﴿تَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ﴾ جێی بلندی با (صفا) هه وادار ﴿يَةٍ﴾ (قصر) و (قصور) و كۆشك و سه راو قه لات، كه (علامەت) یكن له (فن) ی (معماری) به نایەت (حساب) ه ﴿تَعْبَثُونَ﴾ خۆ (مشغول) كردن و گەمە به (دنیا)، بۆ (فخر) و (مباهات). قسه یان له و (عبث) ه زۆر کردیه، (بعض) هکی به (عبث) (حساب) ه ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ﴾ (على الأرض) ی بکهن، ئەلئئ: ماخذو مجاری "ئەو (تحت الأرض) ی بکهی، ئەلئئ: "برکهیی ئاو" ئیکئ ئەلئئ: "قصورئ مشیدە" به کی ئەلئئ: "حصونی مُحکمه" کهس به لای (معمل) و کارخانه ی (حیاك) و (لباس) ی چاك و (ماکنه) ی ئاوو (سائری) جێی (صنایع) دا، ناپوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ وهکی (انگلین) و (فرنسه) و (سائری دول)، کاری وا ئەکەن، که (مخلد) بن، (یعنی من حیث النوع) دیاره (قوم) ئی به (ثروت) و سامان و جاهو (جلال) و (عاقبەت) ئەندیش بویین ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ (قاموس) ئەلئئ: "الْأَخْذُ الشَّدِيدُ فِي كُلِّ شَيْءٍ" ﴿بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ بێ (رافت) و (رحمەت) ئەی گرن. دیاره (عنود) و (حقود) بوویین، به (شدەت) ئی زۆر نه بێ، دلایان دانه که فتیه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ بێ

هووده، (مال) له (عمارته)ی (مباهات)ی (صرف) مه‌که‌ن، وابه (تطاول) و (جَبَرُوت) مه‌بن ﴿وَأَطِيعُونَ﴾ (فیما ادعوکم الیه) ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ له (علم)و (صنایع)و (قوّه)ی (بدنی) ﴿وَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ﴾ به (محض)ی (خلق)و (ایجاد) و لاتنتان به‌گیاو پووش و په‌لاشه، وهك (أسترالیا)ی (حیوانات)ی (نافع)ی زۆره، زۆر چاك تیاى به‌خیو نه‌کړئ، (نباتات) (مبدأ)ی نشری (حیوان)و (إنسان)ه، علمایى (بلاغت) نه‌فه‌رمون، "تفصیلی بعد الاجماله" به‌ئى: به‌بى (نظر) بۆ (ما قبل)ی خوښه ﴿وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (طبیعی) جئى وا چراگامى زۆر نه‌بى، (حاصل)ی واده‌رنه‌که‌وئى، (قوم)ئى بووین، به‌ (ده‌ولت) مه‌ندى (صُنْعِيّ) (طبیعی)، نه‌مه (نادر)ه. (آسیا)ی ئیمه (ثروت)ی (طبیعی) مه‌یه، (علم) و (صناعات)ی نیه، (أورپا) (بالعکس)ه، مه‌گەر (بعد الانتباه) بگۆږئى، ده‌نا هه‌ر ولاتى (ثروت)ی (طبیعی) بووئى، (ثروت)ی (صناعی) نه‌بووه. قومه‌که‌ی إحتیاجى یان (حسن) نه‌کردیه، (إضطراب)و (محیورى)یان نه‌دیتیه، (أما) ولاتى (من حیث الطبیعة) (فقیر) بن (محیورا) (سعی)یان کردیه، به‌ (جَدّ جُهد)و کوشش و لقمه‌ نانیکیان ده‌ست خوځستیه، (عاقبت) به‌سه‌ر (طبیعت) (غالب) بووین ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ مه‌رچه‌ند (أسبابی) (دوام)تان مه‌یه، (لکن) (روح)ی (دوام)ی (قوم) (عدالت)ه (إتباع)ی (قانون)ی (إنتظام)ه، (حسن)ی (سیاسه‌ت)ه له‌گه‌ل (جوار)، (حسن)ی (معامله) له‌گه‌ل آیینده‌و په‌وه‌نده‌و (أرباب)ی (مصالح). (مع الاسف) نه‌وه‌تان نیه، (بالعکس) (ظالم)ن (حیارن) ﴿قَالُوا﴾ (قوم): ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ به‌کسانه (فرق)ی نیه ﴿وَأَعْظَمَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ (ایمان)ت پئى نایه‌نین به‌ قسه‌ت ناکه‌ین، نه‌وه‌ی (ظالم)له‌(ت)ئى (دغم) نه‌کا، لام (محتاج)ی (وعظ)و (نصیحه‌ت)ه، بئى (لطفه‌ت)ه، دووره له‌ (نوق) وله‌ (قاعده). لازم نیه نه‌وه‌ی له‌ (موثوق به‌) (نقل) کړا، (قبول) کړئ، وه‌(إلا) (صحاب)ان (قراشه‌ت)ی (مثل)ی (ابن مسعود)یان فری نه‌ده‌دا. (رضوانی خویان لى بئى)، نه‌وان (قران)ی (منقح)یان بۆ (تحریر) کردین، (لکن) (عُشَاق)ی (نقل) پریان کرده‌وه،

له دهغيله ﴿إِنْ مَذَا﴾ (إشارة) بۆ چى نهكهى، نهبى ﴿إِلَّا خُلِقَ الْأَوَّلِينَ﴾ به
 (هَمَمَتَيْنِ) يانه (فتحه) و (سكون) (مناسبى) (مُشارُ أليه) بى ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُعَذِّبِينَ﴾ وهكى (أبا) و (أجداد) مان، كوويان گوزه ران كرد، وا گوزه ران
 نهكهين، كوو مردن، وا نه مرين. زيندوو بوونه وه، (حساب) و (كتاب) و (عذاب) و
 (عقاب): يۆك (نيه) ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ هه نده نه چوو ﴿فَأَمْلَكْنَاهُمْ﴾ واخوشه. يهكى
 پاش (٢٠) سال (آفت) يكي بيته سهر، بلتين: "نمه كو (هَمَّت) ي (شيخ) ه؟
 خوى نيه، دهم ودهست، دهست وپرست!" ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نهوانى (موالى) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (يا عزيز) و (يا رحيم).
 (يا جواد) و (يا كريم): (إِرْحَمْنَا وَجُدْ عَلَيْنَا بِسَعَادَةِ الدَّارَيْنِ وَأَهْلِكَ أَعْدَائِنَا، فَإِنَّا
 مُؤْمِنُونَ) ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ﴾ (قبيله) ي (ثمود)، (قوم) ي نا (صالح) ﴿الْمُرْسَلِينَ﴾
 گشتيان ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾ (عليه السلام) ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ وهكى
 (رسول) هكانى دى نه فرموى: ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا، وَمَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (والله لا يضيع أجر
 المرسلين) ﴿أَتُنْكِرُونَ فِي مَا هَامُنَا آمَنِينَ﴾ لهوى، ليرانه؟ (راى) يه ﴿فِي جَنَاتٍ
 وَعُيُونٍ﴾ باغات و كانياو، به (سلامت) ي (ترك) نه كرين؟ (بالهناء والعافية)
 گوزه ران نه كه ن؟ نه لئين: (ثمود) له (ثَمَد)، (بمعنى) ناوى كه م، يا ناوى به
 هاوين، هيشك بى "نيمه كوروى پى نه لئين. (أصل) ي (معنى) له گهل (جَنَاتِ)
 و (عيون) ريك ناكهوى ﴿وَنُذَوِّعُ وَنَخْلُ﴾ دار خورما ﴿طَلْعَهَا هَظِيمٌ﴾ ليك
 نيزيكن، (يعنى) بهرى زۆر دهر نه كا نهو (طلع) ي كه وشى خورماى لى ديتته دهر،
 (متعدد) ه. نه گهر بۆ قهسپ وخورماى به يه وه، به (معنى) گه بى، نهو (وهقت) ي
 (مجان) هكى نهوى. هه رچه ند (بعض) ه قهسپ هه يه، ناوكى زۆر (ضعيف) ه،
 وهك هه نارى بى هيسكى نيمه، (أَمَّا) نهو (نوع) ه كه مه ﴿وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ
 بُيُوتًا﴾ هلى نه كه نن، له بهردى نهى تراشن ﴿فَارْمِينَ﴾ به (نشاط) وهك له گلى
 هه لى كه نن، پيوه ماندى نابن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَ
 الْمُسْرِفِينَ﴾ نهوانى (خائن) ن، (مسرف) نه وه يه چاكه نه كا ﴿الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي

الأرض ﴿لە ئی خۆیان، لە (جوان)یان ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (بۆجە) وهکی ئەلێن:
 (دز بازاری اشفتە میخوامد) ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ (سحرت لی
 کراوه، (عقڵت) تێک چووہ ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ بۆ زێدە لە ئێمە، توو بووی
 بە (رسول)ی خودا؟ ﴿قَاتِ بَآيَةَ﴾ (علامەت) و (دلالەت) لە راستیت بکا ﴿إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کەسێ لە (طرف) خوا بناردی، ئەبێ (علامەت) هکی
 (عظیم)ی هەبێ، لە (دَعَا)ی بوەشیتەوہ. (حقیقە) (طلب)ی (آیە) شتی باشە،
 (لازم)ە، وە (إلا) (رسالەت) ئەبێ (ملعبه) وهکی ئیستا، ئۆینبازی و (تابع)ی
 (هوا) (مثلاً): (قادیانی) ئەوا (إدعا)ی کرد، (آیە)ی چ بوو؟ هیچ، (بعض)ە
 قسە ی پڕوو پووجی، پیریژنانە! (مقابل)ی ئەو (حکما)ی (طبیعت) و (کیمیا)
 و (هندسە) و (هینەت) ئەو (دُهات)ە (مخترع) انە، ئەبێ (آیە)ی (رسول) چ بێ؟
 لە (فوق)ی (طیاره) و (غواصه) و (ئەلکتریک) و (تەلفەز) ، (تەلەفۆن) و
 (رادیۆ)بێ. بە ئی (آیە)ی (رسل)ی ئیستا، بێ شەرمی و بێ حیای یە! لەسەر
 (جهل) و ناتەواتی خۆیان، (مقابل)ی ئەو هەموو (عُلما) و (حُکما) و (عُظما) و
 (نوابغ) و (عبقری)یانە، کە بە تۆزی پی یان ناگەن، (دعوا)ی (رسالەت)
 ئەکەن! ئەوانەن، کورد پی یان ئەلێن: "های کەرە، های!" ﴿قَالَ: هَذِهِ نَاقَةُ﴾
 (ناقە) (الله) یە. (قادیانی) و (بھائی) ئەبا (آیات)یان (حِمارُ الله) با، بە ئی خۆیان
 (آیە)ن، گەرچی قسە ی بێ (أدبی) لە من ناوہشیتەوہ، (أما) بێ (حیایی) وان
 (مع الاسف) کەمێ بێ أدبی کردم. ئەو (ناقہ)یە ئەبێ (خصوصیەت)یکی
 هەبێ، کە پی ئەلێن: "ناقہ الله" بۆیە گەلیک (حکایەت)یان پی هەلبەستوہ،
 بێ (أصل) و (فصل) ﴿لَهَا شَرِبٌ﴾ بە (کس)ی (شین) بە (فتح)ە هەم
 (قرائەت)ە، وەبە (ضمه)ش (لوغەت) هاتیە، هەر (سی) (مصدر)ن، یا هەر یەك
 (معنا)یە ئەدا، لەویدی جودا. لێرە بە (قدر) و (نصیب) (تفسیر)ی ئەکەنەوہ،
 (خلاصه) پۆژی ئاویان بۆ (ناقہ)بی، بیخواتەوہ ﴿وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾
 پۆژی بۆ ئێوہ بێ، ئەگەر ئاویان هەر هەندە بووبی، (جنات) و (عیون) لە کوێ
 ئەبێ؟ ئەگەر ئی یەك (عین) یا یەك (بیر)بی، (ئەو) (تقسیم) و (ومزاحه) بۆ؟

(مع أنه) ئاوی تر نه گەر هه بی، با بۆ خۆیان لی ی بخۆنه وه مه گەر (منع) کرابان. (سیدی الوسی) نه فەرموی: "له کتابی (مجمع البيان) دا ئەلێ: "(امامی علی) فەرموویەتی: "ئەو کانیە، (أول) کانی بوو، له عەردی دەرکۆلی بوو، جنابی حق بۆ (صالح)ی هەلقولاندبوو"، (أما) تێی ناگەم، چی نه فەرموی؟ بۆ وا نه فەرموی؟ ﴿وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوْرٍ﴾ تخوانی نه که ون، دەستی نه دەنی، به خراپه، به لێدان و (غیر)ه ﴿فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ﴾ (عظمت)و (سعادت) و (شقاوت) و (حقارت)ی (زمان)، به (اعتبار)ی (ما فيه)یه ﴿فَعَقَرُوْهَا﴾ هه موویان (رای)یان له سەر بوو ﴿فَأَصْبَحُوا نَادِيْنَ﴾ له ترسی (عذاب)، یا (خساره)ی شیر، یا له سەر نه مانی ئەو (آیه)ه (عجایب)ه که (جلب)ی (انتظار)ی نه کرد ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ گرتنی (عذاب)ی (موعود) ﴿إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ﴾ (یا رحیم) (وقت)ی (ترحم)ه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ (أساساً) له وان نه بوو، ژنی لی خواستینه، (قربات)و (قومیهت)ی په یابووو ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ﴾ (قربات) و برایه تی، (مبنا)ی له سەر (مصابره)یه ﴿لُوطُ: أَلَا تَتَّقُوْنَ إِنِّي لَكُمْ رَسُوْلٌ أَمِيْنٌ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ﴾ له وهی (امر)تان پی نه که م (نهی)تان لی نه که م ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾ (أصل)ی (دعوته)ی (کلی)نه مه یه: (خصوصیات) به (خصوصیات)ی (قوم) نه گوپی ﴿أَتَأْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِيْنَ؟﴾ نابین، له (رسل)ه کانی دی، ئەو باسه نه بوو، به (خاطر) و (خیال)ی (قوم)یان دانه دهات دیاره (مخترع)بووین، (ممکن)ه له (که) فیر بووین، وا ئەبی (بعض)ه نیره که ر (میل)ی دانی ئەبی، نیره که ری تری فیر ئەبن، ئارامی نادهن، نه گەر (صاحب)ی چاره ی نه کا، نه وه نده ی نه که ونی، ئەی کوژن. (أما) ئەوه زۆر (ناس)ه، ئەلێن: "به رازیش نیر له نیری دی" په نگه نه ویش وایی ﴿وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ﴾ ژن (طبعاً) و (خلق) کرایه وه، (مدای)ی (نوام)ی (نوع)ه، دیاره (طرف)ی دی له گەل نیره (فرق)ی نیه ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُوْنَ﴾ زۆر (ظالم) و (متجاوز) له

(حدی (ظلم)ن، نه تەنها لەو، له هەموو (معاصی) بێ ئەندازەن گوناھو (معاصی)ش (أدەب) و (سلوك)یکێ هەبە، کەسێ زۆر بێ (حیا) نەبێ، (رعایەت)ی ئەکا ﴿قَالُوا﴾ نێتر بەس یە. چێتر (لوم) و (زجر)مان مەکە ﴿لَنْ نَلْمَ تَنْتَه يَالُوطُ﴾ پاش ئەم (إحضار)ە ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ له دەركراوان ئەبێ، شار بە دەرت ئەکەین ﴿قَالَ﴾ ناتوانم ﴿إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾ له (باغض)انم، قینم لێ هەلئەستێ، (لومه)تان ئەکەم، نابێ ئەو کارە پیسە بکەن ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ له شەپێ ﴿فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ دیارە هەردوو کچی نەبوو ﴿إِلَّا عَجُوزًا﴾ پیرە ژنی ماوه ﴿فِي الْغَابِرِينَ﴾ له بە (هلاک) چووانە (بعد الالتفات) ئەویش بە بەر (عذاب) کەوت و پۆیسی ﴿ثُمَّ﴾ (بعد نجاتهم) ﴿دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ بە (هلاک)مان بردن ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ (نوع)ی (غیر)ە (معهود)، نەدیتراو، بەردەباران، بۆمبەردومانێ (إلهی) ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ بارانی پیس و خراپ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەوانی (جوار) یا (قوم)ی نا (نجیب) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (یا عزیز) و (یارحیم) ﴿بِعِزَّتِكَ وَرَحْمَتِكَ نَسْأَلُكَ النُّصْرَ وَهَلَكَ الْعَدُوُّ﴾ ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾ چۆمەلان، (غابات)، جەنگەلستان، (موقع)ی بە داروبار، تێکچڕزای پێ، (أما) لێک و پێک، پێک و پێک (بدیعی)یە، (بدیعی)یە کە ئەلێن: "ئەوانیش (گەندبوا)" ﴿الْمُرْسَلِينَ﴾، (کسانێ الغابریین)ە ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ﴾ نالێ: (برایان)، و دەرنەکەوێ، زاواپەتیشی نەبوو ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ (أیکە) (مدینه)یە (غیری) (مدینه)یە، (خلاف)یانە، (أیکە)و (لیکە)لای (إبن جریر) یەکە، لێرەو له (صاد)ی، (قرائەت)ی (أبوجعفر) و (نافع) و (إبن کثیر) و (إبن عامر)ی: (أیکە)یە. (زمخشری) (قبول)ی ئەو (قرائەت)ە ناکا، ئەلێ: له (رسم الخط)ی مُصَحَّف به غَلَط چووین. وە ئەلێ (أیکە) ناویکە نەبیستراوە غیرە معروفە (سبیدی آلووسی) ئەفەرموێ: "(إنکاری) (زمخشری) (صحەت)ی ئەو (قرائەت)ە، نێزیکە له (رِدّة)" (مع أنه) ئەلێ: "پیش (زمخشری)، (مبّرّد)" و (إبن قتیبە)، (زجاج)، (فارس) (نحاس)، (إنکار)یان کردیە، بۆچی ئەوان (له

(رَبَّةٌ) نيزيکترين؟ (امام) ی (عين) ه بواي (زمخشری) نه که وئ. لکن (بيضاوی) شتی تر (افاده) نه دا " (لَيْكِه) به (قراءة) داده نئ، (قراءة) ی وانه (الْأَيْكَة) ه (أصحاب) وای نه خووننه وه، به (لَيْكِه) دیته گوی، هه ربوو (ألف) له (قراءة) نه پۆن، (فتح) ی (الف) ی (أصل) ی نه خریته سهه (لام)، نه فه رموی: کتابه تی لیژه وه له (صاد) ی بئ (الف) ه، به (إِتْبَاع) ی (رسم الخط) ی (مصحف) ه.

(بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ أَيُّهَا الْبَيْضَاوِيُّ) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا، وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (خصوص) ﴿وَأَفْوَ الْكَيْلِ﴾ به ته وای، به (نقصان) ی مه پییوون ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ، وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ (ضرر) به (خلق) ی مه که یه نن، بۆ خۆتان تهاو و بۆ (خلق) ی (ناقص) ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ﴾ هه رکئ بئ ﴿أَشْيَاءَهُمْ﴾ هه رچی بئ ﴿وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (عشو) نه لئین: " (فساد) ه، یا (أشدُّ الفساد) ه" (مفسدين) (حالی) (مُؤَكَّدَه) یه، نه که ر بۆ (آخرهت) بئ، (مؤسس) ده، نازان به کوردی بلئیم: "چی؟" نهو (ترکیبات) ه له زوبانی کوردی دانیه ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ﴾ (جِبِلًّا كَثِيرًا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ گۆپواي، له (سحر) ئی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (رسالهت) ی چی؟ ﴿وَإِنْ نَطَّلُكَ﴾ نه که ر بلئین: "عاقلی" ﴿لِمَنِ الْكَادِبِينَ﴾ چیه؟ (تهديد) مان نه که ی. ﴿فَنَاسِقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ پارچه (حجر) ی (سماوی) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ له (دعوی) ی (رسالهت)، یا له (تهديد) ی (بالعذاب) ﴿قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ چنان (لایق) ه نهو نه یزانی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ (بوام) بیان کرد، به (صراحت) بئ (کنايهت) ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ پۆژی چه ترو سایه بان، (آته) هه وری وه کی چه تر، له سهه ریان هه لدرابوو بۆ (استراحت) چوونه ژئیر سییه ری که چی ئی یان بووه (عذاب) ی (نار) ی (سموم)، (عذاب) ی (هائل) که خوا نه فه رموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به (اعتبار) ی (ما فيه) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ، وَلَئِنْ رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (یا عزیز) وه (یارحیم) به (حرمت) ی (رسول) ی (مجتبا) وهو (رسل) آنه ی که لهو

(سورهت) ه به و (نظم) ه (ذکر) کران، (حضرهتی موسی)، (حضرهتی إبراهیم)، (حضرهتی نوح)، (حضرهتی هود) (حضرهتی صالح)، (حضرهتی لوط)، (حضرهتی شعیب)، دهرحق به ئیمه (رحم)ی، دهرحق به (کفره) و (فجره) و (فسقه)، (غضب) و (عذاب)ی (هائل)، بۆ (فاسق)ان (ذلهت)، بۆ (ضعیف)ان (عزّه)، نهگه ر حال وایی، (علم) و (دین) له و ولاته (محو) ئه بی. خواجه ئه وی بیستمان، ببینین، (محو)ی دزو حیزو (أنصار)یان ﴿وَأَنَّهُ﴾ (قرآنی کریم) ﴿لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یاخود (بیان)ی (أحوال)ی (رسل) ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ئه و (به)ی یه، نۆد جوانه ئی خواجه، له گه ل (روح الامین) "مصاحبهی هیه ﴿عَلَى قَلْبِكَ﴾ ئه وی بلی: (خان الامین)، کئ ئه توانی بلی: "له فرقهی مسلمانانه؟" (یعنی) (جبریل)ی (امین) (روح)یکی خاوین، (قورئان)ی هیناوه ئه وهی که (بالواسطه) بۆ (رسولی اکرم) هاتبی، به (لفظ) خویندیته وه، به (طریقه)ی (سمع) چۆته دهروونی (هُمایونی) (قلب)ی (مبارک)ی چاکی تی گه یشتیه، (ظریف)ی (حفظ) کردیه، له و (نزل)ه (قطعیاً) (ملابسه) و (ملامسه) (مداخله) و (مقارنه) و (مقاربه)ی (جن) و (انس) و (شیطان)ی تیانیه. وه که له (بخاری) (إشارة)ی بۆ ئه فه رموی (بعضاً): وه کی (صلصله)ی جرس بۆی هاتوه (دیاره) (رأساً) له (طرف) (کبریائی) (إلقا)ی (سمع) و (قلب)ی (رسولی امین) کراوه، (وکذلك) (مداخله)ی خیالی نیه (ولو) (کلام) به (طریق)ی (دماغ) بۆ (قلب) ئه چی، (أَمَّا) (أساساً) (رسولی اکرم) به ده ماغی نه ده هات، ببیته (رسول)، وه که (خیالیون)نان، (إحضارات)ی بۆ بکا. (حتی) (جنابی رسول) (وقت)ی (نزل)ی (وحی) له (طریق)ی (حواس) (انقطاع)ی ئه بوو، تا (وحی) (إلهی) له هه موو (أغلاط) و (أخلاط)ی (حواسی) (مُنزّه) بی. (محل)ی (عقل) (ده ماغ)ه، یا (قلب)ه؟ (خلافی)یه، (ظاهراً) له (طرف) (قلب)یانه، به (یقین) (زحمهت)ه به (قطع)ی (علم) و (عقل) بی وان نابی، (مرکز) کامیانه؟ (جذم)ی (مطلق) (مشکل)ه. (حکما)ی (جدید) (دماغ) ئه که نه (محل)ی (عقل) ئه ویش دووه: (عقلی باطن) و (عقلی واعی)، دل ده که نه محلی (هواطف). (جنابی

سیدی الوسی) صاحبی (روح المعانی) لیره (تفصیلاتی) (غریبی) ههیه، شایانی (مطالعه)یه به (شرطی) (فهم) کردن، (نقلی) له (بعضی) (أهل)ی (حکمت) ئەکا، لام وایه (ملا صدی شیرازی) یه، (أما) سهراپای (خیالیات)ه ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ (نزل)هکه، یا (إنذار)هکه ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ بئی (تعقید)، (سریع الفهم)، خوش (أدی) ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ (ذکری) (قورآن) له (کتبی) (رسل)ی (سابقه)دا ههیه، (معنی)ی ئەوه نیه (قورئان) هه مووی له ناو (کتبی) (أنبیا)یان بووه، خوا (ترجمه)ی کرد، به (عربی). به ئی گه ئی قسه ی تیا به، ئی (کافر)، ئی (مؤمن)، ئی (إنسان)، ئی (مَلَك)، ئی (رسول)، ئی (شیطان)، ئی (طیر)، ئی میروو. دیاره بهو (عبارهت)ه که له (قورئان) دایه، (تلفظ)یان پئی نه کردیه. ئەگەر (إمامی حنفی) بهو (آیه)ه (استدلال) بکا له سهرا (جوان)ی (قرائهت)ی (قورئان) به (فارس)و (تورکی)و (هندی)و سائری (لغات)، (حقیقه) (استدلال)ی خوی نیه. (لاشك) ئەو عبارهتی، تعبیری پئی له (معنا)ی ئەدریتهوه، (قورئان) نیه.

من بۆ تیگه یشتنی أجانب، ترجمه ی (قورئان) إنکار ناکهم، به لکو زۆر به فائدهیه، لکن نه ئین: "ئهمه (قورئان)ه" وهکی (تورات)و (إنجیل) به هر (لغات)ی بئی، (کتابی مقدس)ه، (تورات)ه (إنجیل)ه.

ئاره زووم ئەکرد جمعی له علمای عه ره بی و زوبانزان و کاتب و محرری غایهت به قوهت به جزاله تی عباره تی وهکی (جلال نوری) و (طه حسین) ، (فکری إياضة) (قورئان)یان به (عبارهت)ی جوان، خوش (أدی)، (سهل الفهم) ترجمه یان کردبا، زۆر به (فائده) ئەبوو. ئیستا بلئین: "دروسته، دروست نیه" (ترجمه) کرا به (لسان)ی (مختلفه). ئەوانی (ترجمه)یان کردیه، وا دهرئه که وی زۆر له (أرباب)ی (قلم) نه بووین، (معلوم) (أجانب) (تدخلات)ی تیا ئەکه ن، (روح)یان (أمین) نیه (ترجمه)ی به (تورکی) کراوه، زۆر بئی (تام)ه، لام خیانه تیکی تیا به ئەگەر چی وانه نوینن، بۆ ئاسانی، تیگه یشتنی (عوام) و امان (ترجمه) کردیه. (قورئان) (ترجمه) بکری، له گه ل (محافظه)ی (أصل)ی وهکی

(انگلین کربوویانە، (صفە) یە (قورئان)ە، (صفە) یە (ترجمە) یە، جوانە ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ﴾ چا بۆ وان (آیە) نیە؟ ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئەوانی (حبرە) باشەکانی بئ (غل) و (غش). زانیان (حق)ە، (موافق) ی (بشارەت) ی (رسل)ە، ئیمانیاں هینا. جا بنۆرە (اختلافات) ی (ترکیب) ی (نحو) ، (یَجُوزُ)، (يَجُوزُ) (إنسان) سەرەدەری پێ ناکرێ! ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ کە چ (رقابەت) و (قراپەت) یان نەبێ، کە (على الأکثر) (قوم) (تابع) ی (غیر) ئەبن ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ (قرآن) یان بەسەردا بخوونیتەوہ ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ (ایمان) بە (قرآن) نایەنن لەگەڵ (مزاج) و (مشرب) یان پێک ناکەوێ، وەکی (عالم) ی ئیستا (ئاوروپایی) هیچ، (آسیایی) ش تێک چووین. لەگەڵ (مزایا) و (شرف) و (فضائل) ی (قورئانی) (قط، قط) پێک ناکەون، (میل) یان بۆ ناچێ. (بعض) ی قسە ی (بهيماي) لێرە وتراو، خۆزی (نالووسی) (نقل) نەکردبایە ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ بە (وجه) ی (تکذیب) نەبێ، (تصور) ی ناکەن، ناچیتە گوێ یان، (فضل) لە دلیان، (إلا) لەگەڵ (شك) و (ريب) و (إفك) و (افتراء) و (اختلاق) و (أساطير). ئەگەر (قرآن) بە (بلاغەت) و (أعجاز) و (حکم) و (معارف) ی بچیتە ناو دلیان، (مجبوراً) (ایمان) ئینن. (لکن) ئەو نایەتە دلی من، (ولو) (مختار) ی (محققین) آن بێ، دیارە (علت) (جرم)ە، (کفر) و (ایمان) هەرچی (کیفیات) ی (نفسیه) بێ، کە (رسوخ) ی بەست، ئەوجا (جنابی حق) بە گوێرە ی (سلك)ە کە بە دوا ی ئەدا، (معامله) ی (لايق) ی حالی و (شان) ی لەگەڵ دەکا. لام وایە ئەم (رأی) یە (وسط)ە لە (بین) ی (أشاعره) و (معتزل)ە ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ خۆت بە (هلاک) مەدە (تأسف) مەخۆ، (محقق) بزانه، (ایمان) بە (قرآن) نایەنن ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ئەگەر (عذاب) (عذاب) ی (تأديبي) بێ باشە، وە (إلا) (محو)ە ﴿فَيَأْتِيهِمْ﴾ (عذاب) ﴿بَغْتَةً﴾ ناگەهانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ناگایان لەخۆ نیە ﴿فَيَقُولُوا﴾ کە دییان ﴿هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ (تأخیر) ئەکرین، ئەوجارە (عذاب) مان لەسەر هەڵ ئەگیرێ ئیتەر تۆبە ئەکەین (ایمان) ئینن! ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ بە (وجه) ی (استهزاء) و

(تکذیب) ئه یان گوت: (بابی، بابه رده باران کرین) ئه واهات، چی ئه کەن؟! چاره یان چیه؟ نیه ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ئه لئین: "فَاخْبِرْ" پی یان بلئ، (خبر) یان ده یه ﴿إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ (مده) یه زور، تا ئه کەنه (عمر) ی (طبیعی) له گەل گوزهرانی خوش ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئه و (عذب) ی (وعد) یان پی ئه درایه ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ﴾ له و (مهلهت) و (تمتع) ه، چ (فائده) یه، ئه بینن؟

نازانم له گەل ئه م (ملا) یانه چ بکه م؟ (موصوفه) یه، (نافیه) یه، (مصدریه) یه، (موصوله) یه، (رابط) ی (محذوف) ه؟ کوردی له کوئ؟ ئه و (تفئن) ه له کوئ؟ (زه حمهت) ه! (ظاهری) ئه و (عذاب) و (استفهام) و (خبر) ه له (دنیا) یه. (بعض) ی (اول) ی ئه به ن بۆ (قیامهت)، (رابط) ه تیک ئه دهن، (رحمهت) یان لی بی، (لسان) ی (عربی) ش ه ل ئه گری. (لکن) (صیانهت) ی (نظم) و (جزالت) ی (لفظ) و (معنا) ی (قرئان) یش (واجب) ه ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ (إنذار) یان کردینه، (ایمان) یان نه هینایه، به (هلاک) چووین. (مراجعة) ی (ترکیب) ی (نحو) (که)، (ممکن) ه گە لی (قریه) پاش چه ند (منذر) ویزان بووی، یا خود غیری (رسول) یش له پیاوه (عاقل) ان و به (شرف) و (ناموس) ان (إنذار) یان کردینه، نوایه (رسول) یش هاتینه. ﴿ذِكْرِي﴾ (وعظ) و (اعتبار) بۆ (غیر) و نوای وان. تا (قوم) ی دی، (تکذیب) ی (رسول) نه کەن.

(ترکیبات) ی زوریان بۆ (ذکر) ی کردیه، چ بکه م کوردیه، ئه و (تراکیب) ه ه لئاگری ﴿وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ له (اهلاک) یان به لکو (عین) ی (عدالهت) ه، خوایه بینوینی! ﴿وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ﴾ به (قرآن) ﴿الشَّيَاطِينِ﴾ (مصون) ه (تنزیل) ی (ربّ العالمین)، (نزل به الروح الامین) له (مقاریه) ی (شیطانی لعین) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ﴾ (مناسبه) ی نیه له گە لیان، (شأن) ی وان و (هدایهت) و (علم) و (حکمهت) ی (قورئان) لیک دوورن ﴿وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن، ئه دی ئه و (شیطانه رجیم) ه، کوو توانی، له (بین) ی نوو لیوی (رسول الله) ئه و (هذیانه) ی ده لئین، بیلی؟! (حاشا)، هه لبه سستی (شیاطین الإنس) ه ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

لَمَعَزُولُونَ ﴿ناتوان گوی پـاگرن که (وحی) بۆ (رسول الله) ی دئی، له بهر
(سطوهرت) ی (إلهی) و (هیهت) ی (ملك)، (شیطان) له بهر دهنگی بانگ دانئ
هه لئ، کوو نه توانئ (مداخله) ی (وحی) بکات؟ (ممکن) ه بلّیین: "ئه و (قوم) ه
له بیستنی (قورئان) دور بوون، بئ گوی بوون، (أَنه) نای بیه ن، بۆیه
(إیمان) ی پئ نایه نن" ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (دعوهرت) ت هه ر بۆ وی بی،
خالی له (شائبه ی شرک) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ (العیاذ بالله) نه که ی میلی
بکه ی (ولو) (إداره) (سیاسه) بی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (فضل) له وه ی که
بۆ (خاطر) ی وان (میل) یکی بکه ی. (لازم) نیه، نه وه له (مکی) بی یا له
(مدینی) بی، یا خزمی (مسلمان) بن، (فی الحقیقه) (عربی) (لغت) ی (واسع) ه،
آن زیاده، له ناوی (أعضاء) و (أجزاء) ی (حیوان) و (إنسان). نه من زۆر (تعجب)
نه که م، نه لئ ی: (تشریح الابدان) یان زانیوه، به و گویره ناویان داناوه، نه و
(دقت) ه له (بداوهرت) ناوه شیته وه ئیعه ناوی (عشیرهت) (حتی) (طائفة) مان
نیه. (عرب) (اول) ی (شعب) ه، له وی به ره ژیر (قبیله) یه، ثمّ (العمارة)، ثم
(البطن) ثمّ (الفخذ)، ثمّ (الفصيلة). (بعض) ی نه فه رموون: "عشیرهت پیش
فصیله یه" (سبحان الله) ئیره ش له (إختلاف) ی (علما) و (نساب) ان (خالی)
نه بوو ﴿وَخَفِضْ جَنَاحَكَ﴾ بالت شۆرکه ﴿لِمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بالی
(رأفت)، بالی (تواضع)، بالی (حمایهت) و (صیانهت)، (حق) ی (رسالهت)
نه مه یه. بۆ (عشیرهت) ی (أقرب) (إنذار)، بۆ (تبعه) ی (مؤمن) (لطف) و
(مرحمهت) و (لین) ی (جانب) ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ﴾ نه وانه ی (إنذار) یان نه که ی ﴿فَقُلْ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بۆ (مؤمن) ی (عاصی) وانا گوترئ، (تبرائی لی بکا،
(ولو) (أقرب الناس) بی، (إعانه) ی له سهه ر بده ی؟ مه ده، (مسامحه) مه که
﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ له سهه ر (عاصی) (عزّهت) بنوینه، بۆ (مطیع) به
(مرحمهت) به ﴿الَّذِي يَرَاكَ﴾ (ملحوظ) ی (عین) ی عفایهت ی، نه تبیینئ ﴿حِينَ
تَقُومُ﴾ (ظاهر) وایه، بۆ شه و نوێژ بی ﴿وَتَقْلِبَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ (عباد الرحمن
الذین یبیتون لربهم سجداً وقياماً) (تقلب) ی (فی الأنبياء) (وفي الأصلاب) جئ ی

نیه، گه لێ (تقلبات) یان لهو (تقلب) ه داهیه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئه زانی چی ئه لێن، ئه زانی چی ئه کهن، (ظاهر و باطن) (کلی) و (جزئی) لێ ی بزد نابێ ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِينُ﴾ (رابطه ی زۆر (ظاهره)، ئه بێ (حسن) لێره ش (شیاطون) ی خویندبیته وه؟ هه رایان بوو، له سه ر (قراشه ت) ی (حسن) له سه ر (آیه ی) (سابق). به (لعنه ت) بن (شیاطین)، پیاوی وه کی (حسن): (بلیغ) و (فصیح) و (ملیح بیان) توش (لحن) ئه کهن، خۆیانی لێ ئه گۆپن، خۆیان ئه کهن به (شیاطون)! (ذاتاً) (أصلي) (شیطان) (مجهول) ه، له (شیطه) ه، یا له (شطن) ه؟ ﴿تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ زۆر درۆزن و گونا ه کارو رووپه ش، بێ (مناسبه) نابێ، ئه وی پاک، له (طرف) پاکان (وحی) بۆ دێ، ئه وی به د بێ، له لای به دان! قه له گه ل قه له گه ل کۆتر له گه ل کۆتری. (حکما) ئه فهرموون: " (مناسبه) له (بین) ی (علت) و (معلول) (شرطه) ه، (حتی) (روح) به (مناسبه) (تعلق) به (بدن) ئه به ستێ، (روح) ی ئه و (بدن) ه (مناسبه) ی له گه ل (بدن) ی تر نیه. " جا به (إنصاف) ته ماشای (رساله ت په نا ه) که ن وه خۆتان ئه ی ناسن، قسه کانی ئه و، وه کی قسه کانی (ئاو روپایی) نین ک (أفَّاك) ی (أثیم) هه زار درۆ ده له سه ی نالایه ق، بێ (معنا) بێ (مناسبه)، (خلاف) ی (حقائق) ی (ثابته) ی (تاریخیه) ده ر (حق) (جهنابی رساله ت په نا ه) هه ل ئه به ستن، له (عصر) ی (نور) (عالم) ئه هاوینه، ناو (ظلمات) ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ﴾ گوێ ئه هاوین، پائه گرن له (شیطان) هکان ﴿وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ (حتی) له وه ی (إسناد) ی بۆ (شیطان) ئه ده ن، ئه و به ئی وان (راض) ی نیه! (حقاً) (إنسان) ئه مپۆ ته ماشای (سیئات) ی (بشر) ئه کا، ئه وه نده پیس و نه دوو (دون) ه، (شیطان) لێ ی به رییه، ئه وه نده (لثیم) و بێ (ناموس) نیه. گه لێ جار ئه لێم: " ئێوه ته ماشای (وجدان) ی خۆتان که ن، (وه قت) ی (حکایه ت) ی ئه گێرپه وه، له مه یانه، درۆیه دێ، (تجسم) ئه کا، ئه گه ر درۆیه که نه که ی، قسه که زۆر به تام نابێ، ئه گه ر ئه و پینه یه ی لێ ده ی، (غایه ت) جوان دێ، په ونه قی ئه داتێ ئه گه ر خۆت گرت، درۆیه کت نه کرد، جاری دوو جار، ئه وسا

له سهر درؤ (غلبه)ی نه که ی، نای که ی. وانه بی نه و (تَجَسَّم) ه (زائل) نه بی وه (إلا) به دواي درؤيان نه که وئ، به تام بی تام، نه وی بیته سهر زارت نایگپړیه وه، نه و جا (إنسان) نه بیته (أفَّاك) و (كذاب) ! (حکایات) ی (کهنه) ی (عرب) (مشهورن)، له (آیه) ی ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ دهر نه که وئ، (مراد) له (أفَّاك) ی (أثیم) (مهبط) ی (وحی) (شیاطون) و (شعرا)ن، دیاره خویان (مُضِلّ)ن، (أتباع)یان (ضالّ)ن، گومپاړهن ﴿أَلَمْ تَرَى﴾ (أَيُّهَا النَّازِلُ) ﴿أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ﴾ له (أودیه) ی (قیل) و (قال) ﴿يَهَيِّمُونَ﴾ (هائم) و (متحیر) و بی (مسلك) و بی (مبدأ) و بی (غایه) (هتک) ی (أعراض)، (قدح) ی (انساب)، (ذم) ی (أشراف) (مدح) ی (أجلاف)، (مبالغات) ی درؤ، بی نه نداز نه که ن.

نه و (شعرا)یانه بوون، مال و دوه وله تی (نهمه وی) و (عهباسی)یان به قویی گرت، (خزینه) ی (حکومت)یان چؤل کرد، سازندگی وه کی (إبراهيم بن إسحاق موصلي) (میرات) ی (۳) ملیون دینار بوو. (إمامی شافعی) به قهررداری مرد. نه و (حکومت) آنه نه ژیهن؟ خویان نه وه ننده (ریزل) آنه سفیلانه جوولانه وه (صنعت) ی (شعر)یشیان بی (قیمت) کرد، نه مړؤ (ذات) ه کی (مدح) نه که ن، سبه ی (هجو). (عجایب) له پیاوه گه وره کان، کوو پتیاں خوش بووه (مدح)یان بکه ن؟ نه یان زانی (مدح)یان بؤ (جلب) ی (مال) ه، نه (بیان) ی (حق)، (خلق)یش نه ی زانی وان. (خلاصه) (سینّات) ی (شاعران) - (خصوص) له (إسلامت) ی - نایه ته (تعداد). (أفلاطون) زؤر له (علیه) ی (شاعر) آنه، آن زیاده نه وانه ی به خیال (آلهه) (إعتبار) نه که ن، وه شه پیاں نه هاوینه (بین)، نه فه رموی: "نهمه زؤر (خراب) ه بؤ (عوام)، (آلهه) له (نظر) وان (مبدأ) ی (سعادته) و (خیر)ن، که نه وان به شه پین، نیکدی بکوژن، (إنسان) نه بی چ بکا؟" ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ گوئ له (شیخ رضا) که کوپی (شیخ عبدالرحمن) و برای (شیخ علی طاله بانی) چ به خوی نه کا له گه ل مه تیوه (بلغاری)، تا نه چپته لای (أحمد پاشای بابان) شته کی بداتی. (حق الانصاف) (أحوال) و (أطوار) و (مسلك) و (غایه) و (دعوته) (محمدی) نسبه تی له گه ل

كهس نیه، له سهرامه دانى (صلاح)، (فكیف) له گهڵ (كاهن) و (شاعر) و كلى
نانى؟ كورد تا گهيشته دهورى (نالى) به كوردی شعریان نه بوو، له (وتیره) ی
شعرى (عربى) و (فارسی) بهندى شای یان هه بوو (خزمینه گوێ و له من بى،
بۆ دهكهه مدمحى یارى)، به لاوك یا غیری طرزى لاوك (بعض) ه (وقائع) یان پێك
نه خست، چ (حرب) - وهكى (دمدم) ی - یا (عشق) وهكى (مهم و زین) و
(برایمى ملا زیندینان) و (قل و كۆله زهرد) و (ناصر و مال مال). ئى به پاستى
(موسیقی) و (گرامى) بى، (هیران) ی ئیمهیه. (واقعاً) به شعرى (طاغور) و
(سائى) (اورپای) یان نه چى، بهندهكى كورته، ئىكى درێژه، ئىكیتى
(وسط) ه، بهندى (أحمدى كۆر) میلى (تصوّف) ئهكا، (شاعر) ی (مللى) مان
غیری (حاجى قاس) نیه، منیش (بعض) ه (أشعار) م دانا، له سۆزى دلم، بۆ
كوردان و (إطاعه) یان بۆ (مُتَشَبِّه) آن، (مع الاسف) بۆ من (ضرر) بوو، نه وانیش
(نفع) یان لى نه دیت!

(من به قهوى خۆم له بۆیه داده دپرم)

ئیه ناین به هیچ و من ده مرم)

(حقیقه) كورد ناین به هیچ، (روح) یان نه ماوه، وهكى (أشباح) ی (سینما)
دین و ده چن من له (أوائل) ی عمرم ههزم له شاعری بوو، (أما) شتى بوو به
(مانع)، ئاره زووم نه كرد، له إبتدای كار شعرى (دقیق) و پپ (معنا) و ئابدار،
وهكى (كلیم) و (صائب) و (كمال) ی (هندى) دانیم، نه مهش (ممکن) نه بوو،
(میل) هكهه داکهوت، كول بوو (قوهت) ی نه ساند (الله الحمد) بابم، (شعر) ی
خۆشى هه بوو، (فارسی) و كوردی، به مندالى (شعر) ی بۆ داده نام، (تشویق) ی
نه كردم له سهه خوندن:

"عزیزی پۆژو شهو بۆ خۆت بخوینه،

له ناو گیزاوى جههلا مه مینه

له دنیا دا عمل تحصیلی علمه،

ئهوى علمى هه بى دایم به حلمه

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿١﴾ بە ئێ (کفر)، (ظلم)ه، (أَمَّا) (عاقبەت)ی (ظالم) هەر (نوع)ه
(ظلم)ی بێ (وخیم)ه. (نعوذ بالله من سوء الإنقلاب)^١.

^١ - (سورەتی شعراء) تەولو بوو، رۆژی شەموو، پینجی مانگی (محرم) ١٢/شباطی رۆمی ١٣٥٨ هجری.

سوره نمل (نمل)

نه وجا سوره ی (نمله) هتا بزاین (نمل) ی خیر خواهی (قوم) ی خوی له هزار هزار (شاعر) ی (مداح) و (هجاو) چا تره، لای خوا (حرمه) ی هیه بؤ (اعتبار) په روه ردگاری (انام) قسه ی میرووی به (وحی) نه نیرن بؤ (خاتم الرسل)، (الله) (مسلمان) له سر پئی ی (قورئان) له (ارشاد) ی (قورئان) چند سوون؟! (زمشخړی) نه لئ: " (مکی) به، له دواي (سوره) ی (ق) و (شعرا). (نازل) بووه، (حقیقه) (موقع) ی به جی به، کوو (نازل) بوو و داندر اووه (آیت) ی (٩٣) یا چار یا پینجه.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

(بعض) ه (امور) ی (غایه) (غریب) ی تیا هیه، به (امیه) (گویی) ی لی راگرن ﴿طس﴾ بی (میم)، وهك (طنطاوی) نه فهرموئ: (إشارة) به بؤ (طیر) و (سليمان) " دوور نیه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ﴾ نه وهیه، تی (فکر) ن، چند (قیمه) (دارن) (إقتراح) ی نئوه خوی نیه، نهك به (أكثريه) به (عمومي) (إيمان) ی پی بینن ﴿وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (ظاهر) ه، (واضح) ه، شتی (بیان) نهكا، (إشكال) نایه لی، (کتاب) ی (مبین) و (قران) به کن ﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بشاره) ه، بؤ نه وانه ی (إعتدایان) پی کر دبی، (إيمان) بیان پی هینابی ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه و دوو (عباده) ه زور (مهتم) ن، هر دوو (رابطه) به زور به (قوه) (ن گهر به (حق) (أدا) بکرین، (مسلمان) زور (تعالی) نه کن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ بهو (نوع) هی (قرآن) نه فهرموئ، (إيمان) به (آخره) (داعی) به بؤ هه موو (أعمال) ی صالحه وه ترکی هه موو أعمالی (سیئه): ایمانی

(مع الإعتماد على الفدية) (والاشكال) گۆی یا (إتكال) له سهر (رحمته) ی خوا به (إيقان) (حساب) ناکرئ، بئ (ثمه)، ئه مه (حاجته) به (إعتزال) و (سُنِّيَّتِي) نيه، (وجداني) يه. تا دوورتر بن له (إيمان) به (آخرته) به دترن. ته ماشای (مسیحی) یان کهن، (إعتماد) یان له سهر (فدیه) یه، کوو به جاری په رده ی (شرف) یان درپاند، (حیا) نه ما، (فحشیات) (دنیا) ی داگرت. ئه وی (إيمان) ی به (آخرته) بئ، ئه گهر گونا هیش بکا، (لذته) ی لی نابینئ ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به (کمال) ی (لذته) و (إطمئنان) و (وجدان)، بئ (ألم) ی (ضمیر) ئه وه ی ئاره نوو ئه کهن، ئه ی کهن، (نقص) ی (قبح) و (عیب) و (عار) ی (دنائهت) ناتوپنئ، بویه ئه فه رموی: ﴿زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ﴾ (غایهت) جوانی (حساب) ئه کهن، (حتی) (مؤمن) هکانی (أتباع) ی خۆمان، گه لی گونا هه یه، به (حسنات) و (دین) ی ئه زانی، نۆر (کفر) یان هه یه، به (عین) ی (إيمان) و (وجدانیتهت) ی (عد) ئه کا. من واتئ ئه گه م (تزین) ی (شیطانی) له (أوائل) ه بۆ (إغواء)، (تزین) ی (إلهی) پاش (إستحکام) ی (کفر) و (ضلال) ه. پاش (إنقطاع) ی (أمل) به گویره ی (رسوخ) ی (کفر) (سیئات) ی بۆ (مُزَيْن) ئه کرئ، (حتی) له (فن) ی خوویی ئه بیته ئی بیتی (مبتکر)، سه را مه دانی (ألعاب) و (ملاهی)، (بعض) ه (قومار) (إختراع) ئه کهن، به (خیال) ی (أوائل) دا نه هاتوو ه. توو ئه زانی (إنسان) هه مووی له (مشاعر) و (مدارك) (شريك) ن خوا (رب العالمین) ه، به (نصب) ی (آیه) به (إرسال) ی (رسل) به (تقریر) ی (حُجّه) (أعمال) ی (حَسَنه) (مُزَيْن) ئه کا، (تزین) ی (حق) و (لايهق). (أعمال) ی (سینه) (تشویه) ئه کا به (تشویه) ئ (مطابق)، (مکافات) و (مجازات) داده نی، (ثمرات) ی چاکه و خراپه ده رئه خا، ئه وی (إيمان) ی هینا باشه : به گویره ی (قوهت) ی (إيمان) ی (أعمال) ی (صالح) ی لا (مزین) و (الذيد) ئه بی، ئه وی (نوام) ی کرد، له سهر (عناد) و (عداوت)، (کبر) و (أنايهت) ی نه ی هیشته (إيمان) بیئئ (بالعکس)، (عداوت) و (بعض) ی (زیاد) ئه بی، به و (نسبهت) ه (أعمال) ی (قبیح) ی لای شیرین ئه بی، چ جایه (إيمان) ؟ (سعی) ئه کا له (محو) ی (دین) و

(هلاک)ی (صاحب)ی دین ئیش دیاره، (تتبع)ی (أحوالات)ی (نفسیه) بکه، به (تقلید) دواى ئەم و ئەو مەکەو (فَهُمْ) ئەوانى خوا (أعمال)ی (سینە)ی بۆ (تزئین) داو (يَعْمَهُونَ) دلیان کۆر ئەبى (جهت)ن (خرابه) نابینن. (تحولات)ی (بشری) (عجایب)ه، (سابقا) (مدح)ی (ملوك)ان، به (شجاعة) و (فروسیت) و مەیدانداری و (قوة)ی بازوو ئەکرا، ئیستا به (عنوان)ی (فنون)ی (جمیلە) (رقص) و سەما و (زینەت) دراو، (مدح)ی (ملوك)ان، (إمبراطور)ان به (دانس) ئەکری. له (حسن) (نقل) ئەکەن (مراد) به (أعمال)، (أعمال)ی (حسنه)یه (یعنی) (أعمال)ی چاکمان بۆ (تزئین)داو، (کمالات) و (ثمرات)ی (نافعه)مان بۆ (بیان) کردوون، ئەوان پووی تى ناکەن، له (ضلال) دا دین و دەچن، ناشیرین نیه، وهکی (آیه)ی (أمرنا مترفیهها) ﴿وَلَيْكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ تووخوا له خوداوهندی (رحمن) و (رحیم) ئەو شیتەو: (عباد)ی خۆی هەل خەلەتینی، له (أول)هوه (خرابه)ی بۆ شیرن بکا، (إغوا)ی بکا تا (عذاب)ی دا؟ (سینات)ی بکاته هەنجەت، خوا ئەگەر به (قوة)ی (قاهره) (معامله) بکا. به هانەى چى پى ئەوی؟ به هانە بۆ؟ (حجەت) له بهرچی؟ له بهرکی؟ کى (سؤال) و (جواب)ی له گەل ئەکا؟ تا (حجەت)ی خۆی (بیان) کات ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ که (ایمان)یان پى نه هیتا ﴿هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ (حسن)ه له وان (أما) (خسران) (ف) بۆ (مؤمن)انیش ئەبى ﴿وَأَنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ﴾ (کتاب)ی (مبین) ﴿مَنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ ئەو ئەزانى، کى (اهتدی) ئەکا، کى نای کا؟! (طبائع) لای ئەو مەکشوفه گەل جارێ فەرمووه ﴿عَلِمَ﴾ تائیری له (معلوم) نیه، نه (علم) له (معلوم) (مصنعت) وه ئەگەر نه (معلوم) له (علم). ئەمە زۆر (دقیق)ه به (فائده)یه، (حکیم)ی (علیم) (أشیا) له (موقع)ی خۆی داده نى. (حق)ی وی (تربیه) و (تعلیم)ه (بَوَجْهِ حَسَنٍ). و (ظاهر)ه لهو (نوع)ه (تلقى)یه (مَلِك) (دخل)ی نیه، بى (واسطه)یه (قرآن) له (طرف)ی (حکیم)ی (علیم) (نازل)بووه، ئەگەر (واسطه) هەبى (روح الامین)ه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لَأَهْلِهِ﴾ (ربط)ی به (ما قبل)ی ئەگەیهنى (إِذْ) (ظرف) بى بۆ

(علیم) گەرچی (ظاهراً) (تقیید)ه، (أَمَّا) (حقیقە) (تثبیت)ه بۆ (علم)ی (حق)،
 (نصب)ی به (فعل)ی (مُقَدَّر) لام زۆر خوش نیه، (ولو) (مختاری
 (مُحَقَّق)ه کانه، پێی ووتن: ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا﴾ له کێ بوو؟ چی بوو؟ (مقصد)
 نیه له (جهت)ی (ایضاح) کرایه ﴿سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ بۆ چی بۆ پێ
 دۆزینهوه ﴿أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ﴾ دهسته چيلهیه ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ خۆتان
 گهرم ئەکه نهوه ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا﴾ هاته لای ئاگره که، لای نیزیکی بۆوه ﴿نُودِيَ﴾
 بانگی کرایه (فاعل) (مجهول)ه، به چ نیازه وه، (ندای کرایه؟ ﴿أَنْ بُورِكَ﴾
 (أَنْ) (تفسیر)یه، به (معنی) (أَي) یاخود (مُخَفًّى)یه (ضمیر)ی (شأن)
 (مُقَدَّر)ه، دروسته، دروست نیه، ئەبێ (قَدْ) هه بێ (مُجْمَع عَلَيْهِ)یه؟ نا، (لازم)
 نیه، (إجماع) (غیر)ه (مُسَلَّم)ه، (مصدر)یه؟ نازانم چۆن ئەبێته، (منادی به)
 پاش ئەو (نزع)ه؟ ﴿مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ کێیه؟ خوایه، چۆن ئەبێ؟
 (مظهر)ه، (مرئاة)ه، (کلمات)ی (صوفیه)یه. (بعض)ی ئەلێن: (نور)ی خوایه "
 (معنا)ی چی، (نور) له ناو (نار) (بُورِكَ)؟ (معنا)ی (خصوص) به (بنا)
 (مجهول) چۆن (نسبت) بۆ (حق) ئەدری؟ (قیل)و (قال)ه! لام خوش ئەوهیه،
 (مَنْ) (في النار) (موسى) بێ، له بهر نیزیکی و نقد پێ (لازم) بوونی و
 (أهمیة)ی (أَنه) تیاى بووه، (ومن حولها) (عائله)ی (مع المولود)ه، چ باس و
 خواس (ملائكة)ان نیه، (ذاتاً) لێره بێ له (غیر)ی لێره (ملائكة) (مبروک)ن
 ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له هه موو (نقایص) ﴿يَا مُوسَى إِنَّهُ﴾ (شأن) ﴿أَنَا
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ جێی (عزّه)ه (مقام)ی (تعزین)ه، بۆ سه ر (فرعون)ی
 ئەنێری. (أَي جناب)ی (رسول) (مقتضای) (حکمهت)ه ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ بێ
 هاوێ، تا بیزانی، ئەو (عصا)یه (عصا)ی شوانی (حيوانات) نیه، (عصا)ی
 شوانی و (رعى) (بشر)ه، فرییدە، فرییدا و ته ماشای کرد ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ﴾
 (حرکه)ی ئەکرد، به (شدهت)و (سرعة) ﴿كَأَنَّهُ جَانٌّ﴾ له (سرعة)دا، ئەت
 ووت: "تیره مار" ﴿وَلَّى مُدْبِرًا﴾ هولات ﴿وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ نه گه پایه وه، ناوپی
 نه دایه وه، له ترسان.

ئەوێ (لۆمە) ی (موسی) ئەکا، ئەگەر شتێ وا ببینی، (معلوم) نیه، ناقتۆی ﴿يَا مُوسَى لَا تَخَفْ﴾ مەترسە، ترست نەبێ ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ﴾ (تمام) بوو (من بعد). (أَمَّا أَوَّلَ الْأَمْرِ) تازە ئەوا ئەبێ بە (مرسل) لەو (أمر) ه (هاتل) ه (خوف) ئەکا، ئەو (تأمين) ه بۆ (مستقبل). دیارە لە (جهت) ی (رسالت) ه. ئەوی (دائر) بێ بە (رسالت) لێ ی ناترسن.

(أَمَّا) ترس لە خوا، یا لە (بعض) ه (أشياء) ی (مستكره) و ناخۆش، ئەمە (نفی) ناکرێ. (أَمَّا) (خوف) ئی (خلل) بە (رسالت) و (تبليغ) بگەیهنی، نیه ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ وەکی (موسی) کە پیاویکی کوشت، (وَلَوْ) (نوعاً ما) (قضائي) بوو، بێ (تحلم) (هجوم) ی کرد، مستی لە سینگی دا، مرد ﴿ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بِفَدَا سَوْءٍ﴾ وە لێ توو، لەو (تهوون) ه پاك بوویەو ه ﴿فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (أثر) ی نایەلم، (بناءً عليه) مەترسە، لە (مادّه) یه (هكذا) یی، کە وائەو (مجمّل) ه، لە جێ یه دی (تفصيل) کراو. وە (إشارة) یه، بۆ (موسی) کەس ناتوانی (مؤاخذه) ت بکا، (ولو) (خوف) ت هیه.

ئەوجا تەماشای (مفسرین) آن کە، بنۆرە (ترکیبات) ی (نحوی) یان، سەرت سوور ئەمینی، (إنسان) لە (حیرەت) سەر ئەباتە (جیب) ی (تفكر) ﴿وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ باغەلەت، ئی تەنیشان، ئەیلێنی: "بەری" ﴿تَخْرُجُ بِيضاً مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ بەو دەستی (قبضی) ت پێ کوشت، (إشارة) بۆ (پراشت) ت وە هەم (مقابل) ی (آیادی) (فرعون) بی (شین) (ید) ی (بیضا) ی نیشانده ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ﴾ لە (جملە) ی تویان، یەك یەك (لدى الايجاب) ئەی نوینی، گوێ لە (حساب) ی (مفسر) آن پراگرە، چۆن دی؟! (تشریف) بفرموو بە (رسالت) ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ لێرە هەردووکیان ئەفرموی، لە جێ یه تر ئەلی: " (فرعون) " لە جێ یه کە ئەلی: "قوم" (هەر سوخن جابه، وە هەر نکتە مقامی دارد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ (شامل) ی (فرعون) یشە، یا خود بەس قوم کە (أساسی) تیک چونی فرعونیش لەمەر (قوم) ه، بەخوای ئەزانن (زانو بەر زەمین) (ركوع) ی بۆ ئەبەن، وەکی (إله) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا﴾ دیارە (مَجْأ) یان

(نكر) ئەكا لێره. (حقاً) بئ (معنا)یه، (أساساً) چاكیان هه‌لنه‌به‌ستوو، (عمر) (نهی) له (مغالات) كردیه، پێغه‌مبه‌ریش (نهی) كردیه، (لكن) (زێده) ی‌یه‌کی ته‌لێن: گوێ یا (شیعه) بیکه‌نه (مدان) ی (طعن) ی (تُرّهات).

(عه‌ره‌ب) پیاوی (بلیغ) و ئازا و (شاعر) یان زۆر بو، (أما) (مدبّر) یان که‌م بو، (عمر) (مدبّر) بو، (سیاسی) (إداري)، (ذات) ئی (قدیر)، (قوی) به (هیبه‌ت) و (صلابه‌ت) بو. (عمر) وه‌کی (ملك فيصل) له (حق) ی ته‌فه‌رموو: "مُبدع بو" ته‌روپایی له (زمره) ی ملوکه‌کانی (نابغی) و (عبقری) خۆیانی (عَدّ) ته‌که‌ن (موسی سلامه) ی (قبطی) (إعتراف) به (نبوغ) ی (عمر) ته‌کا، ته‌لّی: "قومی نابغی وه‌کی (عمر) پئ بگه‌یه‌نئ، دوور نیه، له زه‌مانی که‌م إستیلای جهان بکه‌ن" (أما) (فضیله‌ت) ی (أئمه) و (أولیا) یانی ته‌وان، له (وادی) یه‌کی تره، (حقیقه) له (حکایه‌ت) ی (غریبه) چ (أثر) ئی تریان نیه، که‌رچی له (زمره) ی (إله) (عد) کراون - (إنا لله) ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ﴾ (مُلک) و (سلطنه‌ت) و (خلافت)، (أما) (مال) ی (خصوصی)، به‌پوا مه‌که، (حضره‌تی داود) چی به جئ هیشته‌بئ بۆ اولادی، تا (سوله‌یمان) به (میرات) وه‌ری گرتبئ. خۆزی (رسول) ی ئیمه‌ش (ولد) ی وه‌ک (سوله‌یمان) ی هه‌با، (ارث) ی ئی گرتبا، (أمت) و (تفرقه) یان نه‌کردبا، ته‌وان پۆیشتن، (أمت) تا (أبد) له‌سه‌ر (میرات) یان شه‌پ ته‌که‌ن. با ته‌مه‌پۆ (علما) ی (شیعه) (ورثه) و (ظهیر) ی (آل و بیت) (دعوا) ی (میرات) له (ملکی حجان) (ابن السعود) بکه‌ن، ناشکری نه‌بئ ئی خۆیان له ده‌ست چوو. ته‌و هه‌موو (ملك) ی (إسلامه‌تی) پۆیی، (شیعه) له (کافران) ی (طلب) ناکه‌ن، به‌هه‌موو ده‌مئ، خه‌ریکی (فَدک) و (مَدک) ن، وای کوو تێک چوو! ئایا ته‌بئ بۆمان پێک که‌وێته‌وه؟ باوه‌پ مه‌که تا (ملا) و ابن، نابئ ﴿وَقَالَ﴾ (سوله‌یمان) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئێوه‌و خودا، ته‌و (قول) ه چ (مناسبه‌ی) له‌گه‌ل (میرات) ی (مال) ئی (خصوصی) هه‌یه؟ ﴿عُلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ﴾ ته‌زانم ته‌لێن: چی؟ (واقعاً) (طیور) و (حیوانات) و (ماشیه) له (بین) ی خۆیان، گه‌توگۆیه‌کیان هه‌یه، تێک ته‌که‌ن (ممکن) ه بۆ (إنسان) (کشف)

بیټی. (ذاتاً) (غریبی) خه ریکن (بعضی) (حروفی) (هجا) بیان دؤزیته وه، که مه یمون و (کلب) قسه ی پټی نه که ن. (مراد) نه وه نیه، (طیر) ی یا (نوع) ی یه ک (جمله) نه لئ، بپوا نه که ی (دَرَّاج) بلئ: (الرحمن علی العرش إستوی) "؟ خوا نه یزانئ نه و (عبارت) ه، تا بؤ (محمدی) (خاتم الرسل) نه هاتیه، که س به سهر زوبانیا نه هاتیه. (مراد) له قسه یان نه وه ی (عائد) بؤ (مصالح) و تیک گه یشتنه.

نه و (طیر) آنه ی به (جماعت) نه ژین، (احتیاجی) یان به (تفاهم) زؤره، نه وانه ی به (منفرد) ی نه ژین، له سهر زگ نه خشن، بی ده نگن، هؤشه کیان لیوه دی، نه ویش بؤ (تخويف) ه، هه تا سهر به رز تر بن، له قسه نیزیکترن زوبان زانین زؤر خو شه، بؤ (ملا) یان (لازم) ه، نیتمه نه که رچی (زمان) ی (طیر) نازانین، (لومه) مان ناکرئ، (أما) نه با زوبانی یه کدی بزنانین، نا (شکر) ی نه بی، له و (نعمت) ه (محروم) یان نه وه ش (سبب) ی (معلوم) ه. له علمای (دین) ه وه یه، (حتی) پټیان نه گوتین: "تورکی زوبانی جهنمی یانه" ﴿وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له (أسباب) ی (ملك) داری ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ (أشهد بالله) وایه، (رسالت) و (علم) له گه ل (حشمت) و (جلال) و (حرمت) خو یه تی (فضل) ی (ظاهر) ه، (نبوت) و (رسالت) و (ملایه تی) له گه ل (فقیری) و بی ده سه لاتی زؤر ناخو شه. نه وه ی چاوی له ده ست خه لکی بی، چی پټی نه کړئ؟ ﴿وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ﴾ ئی (خاصه) که بؤ (ملوکی) دی نه بوه ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ﴾ له شکر ی (انسانی) به نه ها بؤ (ملوکی) دیش هیه، (ملك) ی (سوله یمان) نه وه ندی (ملکی) (عثمانی) به لکو (ایرانی) وه گه ل (حکومات) ی دی نه بووه، (استیلا) ی (جیهان) بؤ که س نه بووه، وه نابئ. (حتی) له زه مانی (سوله یمان) (تفرقه) یان که وته (بین)، دوا ی به پارچه پارچه بوون. (أساس) ی له مهر (طالوت) ی، وه (سعت) ی له بهر (داود) ی، (حشمت) و دارا و (کوکبه) و (دبدبه) له زه مانی (سوله یمان)، (بَعْدَهُ) (تفرقه) و (انحطاط) (إلى الإنقراض) نه مړؤ (ده ولت) ی وه کی (بریتانیا) به (سعت) ی (ملك) و (مستعمره) نیه، وه نه بووه (مع أنه) (نظر) به (أرض) ی وه (جميع) ی (أمم) پارچه یه

کچکه یه، وه به هه موو (عسکرو توپ و رشاش و أسطول و طیاره و غواصه و سیاره و دبابة) له (اداره) ی (ملك) ی (عاجن) ه، (دائماً) شه پوشو پرو (ثوره) یه هه موو (أرض) به (حکومت) ی کوو (اداره) نه کړی؟ واده رنه که وی (میل) ی (وحوش) و (سباع) ی نه بوه، په نکه رای نه گرتبن، وه چ (فائده) له پاگرتنیان نیه ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (آته) (صف) (صف) طابور طابور، (فوج، فوج) (ترتیب) نه درئ، (أول) ی پانه گیرئ، تا آخری پی نه گا، (مُرتَّب) و (منتظم) نه بی، نه و جا وهک (رسم) گیر، به بهر (نظر) یا (عبور) نه که ن.

(حاکم) له (محمد بن کعب) (دائر) به (مساحه) ی (معسکری) (سوله یمان) (حکایه) ی (نقل) نه کا. (سیدی الوسی) پاش (نقل) نه فهرموئ: "خوتان بیاریزن، له نصره دانی اخباری قصاص و حکایه ت خوانان." (رحمه) ت له (روح) ی (صاحب) ی (روح المعانی) بی. نه وه ی ناخوشه، تازه، (منور) ه کان نه گه ر نه و حکایه بییه ن. وانه زانن له (رساله ت په ناه) (نقل) کراوه، (معاذ الله) (انکا) یان دیته دل، (ملا) یانیش به (اکثریه) ت (حه) ن یان له و قسانه یه. وه کی (سید) (إشارة) ی بۆ نه کا، نه لئین: "چ (قهید) ی یه، (ممکن) ه، خواش (قادر) ه، به و قسه نابئ هه زار شت هه یه ممکنه و نابئ وه به نه بوونی نه و (ممکن) ه له (قادر) ی ناشوړئ. (مع آته) بۆ بوون، (مجرد) ی (إمكان) ی (ذاتی) (کافی) نیه. (بساط) ی (سوله یمان) بیته (کویه)، هه مووی شاخ و داخ و گرد و شیوه و دۆل، وه که می ده شت، کوو جئ ی نه بیته وه؟ (جنود) ی (مجنّد) (سوله یمان) ی پوښتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِي النَّمْلِ﴾ (وادی النمل) له (أرض) ی (شام) ه، میرووی توره، یه کی نه لی: "له (أرض) ی (طائف) ه" دیگر ی میگو یه د: "له (یمن) ه" ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ﴾ نه و (بیت القصید) یه، (مقایسه) له گه ل (شعر) ی (شاعر) بکه، (أما) (نزاع) ی پیناوی؟ نیر بوو می بوو؟ ناوی چ بوو؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ﴾ نیره جئ یه تی جغرافیای (خریطه) ی شاری میرووی ل (رسم) کړئ، ده نگی دان: نه ی میرووی نه: هه پوونه خانی خوتان ﴿لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ﴾ نه که ونه بن پیان، (مقابله) ی (شاعر) له گه ل (نمله) بکه بۆ

(خێر) خواهی و (سعادهت) ی (ملّەت)، کوو (إخطار) ی (قوم) ی کرد له پایه مالی، وه (نجات) ی دان! بنۆڤه (تتمه) ی (کلام) ی ﴿وَمَنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئه یزانی به ئاگادری چیان لی نایه. وا ئه نویتنی (لازم) ه، له شکری ئه و (نوع) ه (ذات) ه ئاگادار بن، (حتی) میرووی سه ر پئی یان (ملاحظه) بکه ن (بِحات) هکانی (غریبی) زۆر (أهمیهت) نه ده نه، زانینی (أحوال) ی (حيوانات)، (سیما) ئه وانه ی به (صورهت) ی (اجتماعی) له مالی (مدنی) ئه ژیه ن، وه کی: میروو مپیکانه، نحل... (بعض) ی عومری خویان (صرف) ده که ن، له (تعقیب) ی (حالات) ی میروو، (معیشهت) یان (انتظام) ی (حکومهت) یان، (معامله) یان له گه ل (جوان) و (کبکیهت) ی (حرب) یان، (إلى غير ذلك...) وه ئه لێن: "میروو به و دوو داوه باریکه ی له سه ری دایه، قسه ئه کا" وه زیتر مه پۆ، دوا ی (حکایهت) ی (قصّاص) آن مه که وه، به به هانه ی میروو، له (خدمهت) (صاحب الجلاله) (حکمت په ناه)، (ملك الأنبياء)، (حضرهت) ی (سوله یمان) ناما قولی، بی ادبی مه که.

من (تعجب) ئه که م له (حالی) (أهلی) (علم)، (إنسان) پیر ئه بی، (طبیعهت) ی مندالی دانانی، زۆر (کیف) ی به قسه ی بی مانا دی، (على الأكثر) بی (محاکمه) قبولی ئه که ن! (ملاحظه) بکه: مسئله ی نیرو می بی (نمل) ه، چ (حرب) هکی (تشکیل) کرد؟ (منشأ) ی له (کوفه)، چوه (مصر)، (تموچ) ی دا، بۆ (ما وراء النهر)، هاته وه (بغدا). (سیدی الوسی) (رحمتی لی بی)، (عجایب) به سه ریا ئه پوا، (مدافعه) ی له سه ر (إمامی نووی) ئه کا، (لکن) بۆ (قبول) نه کردنی، (حکایات) ی (قصّاص) آن، زۆری (ممنون) م.

وه گه لی (قرائاتی) (غیره) (متواتره) (نقل) ئه کا، (أغلب) ی (إحتیاج) ی به (تکلفات) مه یه، من (کیف) م پئی یان نایه، خۆزی ئه که م بزر بوویان ﴿فَتَبَسَّمْ ضَاحِكًا﴾ به (تعجب) ی (مسرّهت) ئامیز ﴿مَنْ قَوْلَهَا﴾ (واقعاً) (ضحك) له (سرور) و (غیر) ی (سرور) ئه بی، (وکذا تَبَسَّمْ) (لکن) (اجتماع) یان به س (نشأت) ی (فرح) ئه دا ﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ به و (وزع) ه نازانم بلیم: چی؟

(وزع) ی ئیره له گه لَ (وزع) ی (طیر) (سید) خه ریکه پێکیان خا (تفسیر) ی (أبو عبیده) به (ولع) ی جوانه، (أَنه) خوا بیکاته (محب) ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ﴾ شکرانه ی (نعمة) ﴿الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ (إنعام) له سه رداک و باب — (خصوصاً) — به (روحیات) (أساس) ی (نعمة) ه له سه ر (ولد)، (إنعام) ی (خصوصی) له سه ر باوکی (معلوم) ه، (أَمَّا) ئی (والده) ی (حضره تی سوله یمان) نه کردیه، (أَلَبْتُ) ه (حکمه ت) ه کی تیدایه، له و (مقام) ه (ذکی) ی کردیه، به ئی (بعض) ه (قصاص) ی بئ (شرف) و (ناموس) قسه ی وایان کردیه، له و مه یانه (تعرض) بۆ (حرمة ت) و (مکانه ت) ی (والد) ی (محترم) ی (سوله یمان) بکری ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ (یعنی) (عقلی) و (رأی) نه بی، بزائم (موجب) ی (رضا) ی تویه ﴿وَأَدْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ﴾ بنۆره نه و (رحمه ت) ه له و (مقام) ه ﴿فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (أبا) و (أجداد) ی (عظما) ی (سائری (صلحا) ی (کرام)).

(سوله یمان) گوئی له قسه ی (نمله) راگرت، تۆش گوئی له (دوعا) ی (حضره ت) ی (سوله یمان) که، تی بگه، چی نه ئی، وه (درجه) ی (صلاح) بنۆره، چند به رزه. خۆپایی نیه خوا به (خاتم الرسل) نه فه رموی: ﴿بِهِدَاهُمْ إِقْتَدِهِ﴾ (مُرَانِ) ه کانی ئیمه به و (دوعا) یه (أبدًا) (راضی) نین، (تنزل) ی بۆ ناکه ن. (عباد) ی (صالح) نه وه یه بۆ (دین) و (دنیا) و (آخره ت) یصلحی مرتبه ی صلاحی دنیا و آخره ت بۆ هه موو که س (میسس) نابئ، بۆ (نواذر الوجود) آن نه بی ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ﴾ نه وی پۆژی یا (وه قت) ی تر، نه ی (معلوم) ! (ممکن) ه طیری (بریدی) به سه ر کردیته وه ﴿فَقَالَ﴾ فه رموی: ﴿مَا لِي لَا أَرَى الْهُدُودَ﴾ چیه؟ بۆ من (هدد) نابینم؟ نایه ته به رچاوم ! (سید) نه فه رموی: "(طیر) ی (معروف) ه، (مُتَنِّ) ه، (یعنی) بۆگه نی خوین نه خوا" (أَمَّا) نه ئی: "علی ما قیل نه وه ی ئیمه پیتی نه ئین: "به پوو سوله یمانکه"، (طیر) ی زۆر جوانه، له (شدّه ت) ی بهار ده رنه که وی، ده ندوکی تیزه، کرم و میروو (أشباه) ی ده رده خا نه ی خوا،

کهس (دهخل)ی ناکا، (مع هذا) کهم (نسل)ن. ئایا (حاضر)ه وه نای بینم ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ له (زۆمه)ی بزد بوانه؟

(عبارت)ی قرآنی وانهگهینی، (حضرت)ی (سولهیمان) (طیر)ی بهسەر کردیتهوه، (دهد)ی نه دیتی، پرسیری کردیه، بۆ نای بینم؟ ئه (حکایهت)ی ئه ی کهن، که (دهد) ئاوی له ناو عهردی ئه بینی، بۆ ئاو (معطل) بووین (طلب)ی (دهد)یان کردیه، ئاویان بۆ بدۆزیتتهوه، ئه یگهینی (رأساً) (طلب)ی کرابی، دیاره (مخالف)ه له گهل (عبارت)ی قورآن، وه چ پهك لهسەر ئه (اختلاف)ه نه کهوتوه. وه (اعتبار) به (تصحیح)ی (حاکم) ناکا، (رحمتهی لی بی). (رجا) ئه کهم نه گهر (ضرورت) نه بی، له ئه وهندهی له (قوران) دایه، (تجاوز) مه کهن. (قورآن) (روح)ی (أشیا)و (حکمهت) (نقل) ئه کا، له بهر (حکمیات)ی نه بی، باسی (نمل)و (دهد) ناکا (حکایهت)ی (تربش) له (کعب) (نقل) ئه کهن، له (أصطخر)ه وه (سولهیمان) چووه، بۆ (یه مهن) بهسەر (مه دینه) دا تپه پرییه، چند پۆژه کی له (مکه)ی ماوه ته وه، هه موو پۆژی (۵) هه زار سهر (بقره) (۵) هه زار سهر حوشتی، (۲۰) هه زار سهر مه پری کردیته قوریانی. جا ته ماشای ئه وه موو (حیوان)ه که ! (خلاصه) (ده ولت)ی (سولهیمان) درۆ هه لئه گرئ، وه نۆریشیان درۆ کردیه، نایه ته (حساب)!

نه گهر بی (أدبی) نه بایه، (ما جری ی بینی من و (علی حیدری) والی (موصل) له (آیام)ی (حرب) بۆم (نقل) ئه کردن.

(کعب الأحبار)و (أمثال)ی به خۆ به هه میانه ی درۆیان، هاتن، (مسلمان) بوون، هه میانه ی درۆیان به ره لا کرد، (مسلمان) آن — (علی الأكثر) قسه کانیا (قبول) کردن، (ئاخر)ی (حکم)ی حدیثیان ساند (إِنَّا لِلَّهِ)! ﴿لَا عَذَابَ لَهُمْ﴾ شَدِيداً ﴿تَوَخَّوْا﴾ چی پی ئه وی (تعین)ی بکهن؟ به هه (نوع)ی ویستی (عذاب)ی ئه دا، به لئ (بعض)ه کی (فائده)ی هه یه. (حبس)ی له گهل نا (أهل)، (تفریق)ی له (إلف)ی (خدمهت)ی (مثل)ی خۆی، (فکیف؟) به (أبون). (حتی) نه گهر درۆ (فائده)کی تیا بی، خۆشه ﴿أَوْ لَاذْبَحْنَهُ﴾ سهری ئه بریم ﴿أَوْ لِيَأْتِيَنِي﴾

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿بېيته (عذري بزر بوونی به (قاعده) ی (لام) ی (تاکید) (لازم) ه
 ئه بې سویندی خوار دبی، به (تاکید) فره موویه تی: "یا ئه بې برهانه که م بؤ
 بیتي، (باعث) ی (نجاه) ی، (والا) یا (عذاب) ی (شدید) یا (ذبح)، نه گهر سویند
 بی، (آخر) یش نه بیته سویند پی دادان، وه که به کسی ئه لئ ی: "والله ئه بې
 نه وه ی بکه ی" بابی ینه سهر (رسم الخط) (مصحف) ی که له (ارض) ی نه مایه،
 گو ی یا له ودا (أَوْ لَاذْبَحْتَهُ) نووسرایه (وجه) ی چیه؟ (سیدی آلوسی) ئه لئ: "لا
 يُعْلَمُ وَجْهُهُ" له (ابن خلدون) (توجیه) ی (نقل) ئه کا، پی ی (راضی) نیه.

(مادام) بی (وجه) ه، (وجه) نه مه یه، که (نقل) ی ئه کات. (ابن جریر) و
 (زمخشری) و (امام) (نقل) ی نا که ن، (و كذلك البيضاوي والنيسابوري) (رحمه تی
 خویان لی بی). (امور) ی (موجب) ی (ریبه) و بی (جواب) (نقل) ی، بؤ؟ پروا
 نا که م وا نووسرابیته وه والسلام. ﴿فَمَكَثَ﴾ (هدهد) یا (سوله یمان) ﴿غَيْرَ
 بَعِيدٍ﴾ (زمان) ی دور نا، نه وه نده ی پی نه چوه، (هدهد) به دهر که وت،
 (سؤال) ی لی کرد، بؤ دیار نه بووی؟ ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾ دیاره نه
 (سعت) ی (ملك) ی نه (نهاب) و (ایاب) ی (بساط) ی. وانه بوه که ده لئین، به لئ
 نه وه ی بکه پی (إحاطه) به که لی شت نه دا، ئی دانیشتو و نایزانی ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ
 سَبِيلٍ بَنِيَّ يَقِينٍ﴾ له (بین) ی (سبأ) و (نبأ) (جناس) ی (بدیع) هیه، جوانه بی
 (تکلف) ه، (سبأ) (منصرف)، (غیر) ه (منصرف) ه؟ (أسم) ی (شخص) ه له
 (أول) هوه، یا (قبيله)؟ (أما) له و (آیه) ه ئه بی ناوی (بلدی) به (حشمت) و
 (صاحبة الشأن) بی ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً﴾ (الآن) به ژنی (عادی) ئه لئین: "مراه"
 به (راقصه) کانی سازنده و گوینده کان ئه لئین: "سيدات"! (حریه) ی (کلام)
 نه وه ته لای (هدهد) ﴿تَمْلِكُهُمْ﴾ (آته) خه لکه که (مال) و (ملك) ی نه ون، کوو
 ناره زووکا، (تصرف) بیان تی ئه کا. (الآن) یش ژن له (أورپا) (حق) ی (ملك) ی
 هیه. نه مړو (ولی عهد) ی (بریتانیا) کچه، تا (حال)، (ملکه) بؤ ژنی ملوکی
 (إسلام) نه ده گوترا، (لکن) بی (قرار) و (قانون) (کتاب) ی (مصر) به نوری، ئی
 (عراق) که م که مه، به ژنی (ملك) ئه لئین: "ملكة" (نازلی هانم) داکي (ملك)

فاروقی، (فریده خاتوون)ی حرمی له (صحائف)ی (مصریه) ناویان به (ملکه) ئینان. (أما) (عائله)ی (سعودی)و (إمام يحيى) هیچ ناویان نیه، (فضل) له (صورهت)یان، ئی (عراق)یش بۆ (صورهت) باشه، (فتوغراف)یان نیه. (أما) (عایله)ی (مصری) وهخته له ئاوڕوپای نیزیك بن. (واقعاً) ئهوهی (کترینی) رووسی) وه (فکتوریای İnglین) کردیان، کهم (ملوکی رجال) وایان پی کرایه. به کوردی دهلی: "شیر له بییشهی بێتهدهر، چ نیر چ می" نازانم (شیعه) چ مهراقیانه؟ بۆ (إمام) ئهلین: "ئهبی ههموو شتی بزانی، چی لی بزد نهبی؟ وهکی (حکما)یهکان ئهلین: "(صاحب)ی (نفس)ی (قدس)ی که له (أكدار)ی (بدن) پاک بوو، (تجرّد)ی کرد، ههموو شت ئهزانی. "یاوهک (صوفی)یهکانی مه (قطب) (علم)ی وهک خواجه، ئهمانه (هذیان)ن. ناشکری نهبی، چیان زانیه؟ (نظر) به (علم)ی (حکما)ی (طبیعی)! ئهمرۆ چیان زانیه کهلکی (أمة) بگری؟ (کرامات)و (أعجوبه) (ورا)ی (سماوات) وه (تحت الأرضین) وه (جبل)ی (قاف)، شاری (جابولقا)و (جابورسا)، توپههات و پڕو پوچ و (خیالات)ی بی هوودهن نه بۆ (دین) نه بۆ (دنیا) (فائده)ی نه دا. (رجا)ئهکهه گوی مهدهنه شتی بی (فائده)، (إهتدی) به (قورآن)، (إقتدی) به (رسل)ی (کرام) کهن ﴿وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له (أسباب)ی (ملك)و (سلطنهت) ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (قیمهت)ی (عرش) به پانی و بلندی و دریزی نیه، نازانم خانی له سهه (سریر)ی (حکم) داری کوو دروست نه کری؟! (أریکه)یه (طول)ی (۸۰) (ذراع)، به (۸۰) (ذراع) بلندی، (۸۰) (ذراع) ئه مه کوو ئاوپهنگی پادشاهی هیه؟ (ئه مه ئاوپهنگی پادشاهی نیه) (مع أنه) (عظمهت)ی (ملوک) به (عظمهت)ی (عرش) له (نظر) (عوام)ه. له (حقهت)دا، (عظمهت)ی (عرش) به (عظمهت)ی (ذی العرش)ه مه توپه (زخارف)ی تهختیان، گوی مهدهره، بهدی (قراشهت)یان (وقف)ه له سهه (عرش) ئه کهن، (عظیم) ئه هاوینه سهه ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نابی (هدهد) (عرش)ی (ملکه)ی (سبا) به (عظیم) بزانی، ئه وه (عظیم)ه که ئهوانه (سجده) بۆ پۆژ ئه بهن، بۆ خوا نابن.

پۆژیه‌رستن (زمخشری) ئه‌ی کا به‌ کاری (نۆکی) ^۱ی (قصاص) آن. شمس بنا به‌ تقریری علمای هینه‌تی جدید مصدر الکله، (سیارات) و (أقمارات)ی (دۆری پارچه‌ی وین، له‌ (نۆری نه‌گه‌پۆن، (نور) و (حراره‌ت)ی (مداری) (حیات)ه‌ (غیری) خوا ئه‌وی بیه‌رستری نابۆ به‌ شمس نازانم کۆیه‌ ﴿أَمَّا﴾ (ذاتی) زۆر که‌وره‌ فهرمو بووی: نه‌گه‌ر غیری خوا چم بیه‌رستابا پۆژم نه‌پرستی " (مع هذا) (نظر) به‌ (شموس)ه‌کانی دی (نجم)ه‌یه‌ (مُصَفَّرَه‌، (وَلِی الْحَقِیْقَه‌) (مُصَفَّرَه‌) (أَسَاسِی)ی وه‌کی عه‌ربو (قمر)ه‌، (غایه‌ت)ی له‌به‌ر (موادّ)ی (محترقه‌) وه‌کی (هایدروجین) (مُنُورَه‌). له‌ (نظر) (حکیم)یش نیزیکی (خطر)ه‌، ئه‌مپۆ ناسبه‌ی ده‌کوژیته‌وه‌! ﴿وَرَّيْنَاهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ (عباده‌ت)ی پۆژ. دیاره‌ له‌ (کفر) هه‌نده‌ (غریق) نه‌بووین، خوا بۆیان (تزیین) کات، وه‌ (إلا) چاره‌یان نه‌ده‌کرا ﴿فَتَأْمَلْ﴾ ﴿فَصَدَّهُمْ﴾ (شیطان) ﴿عَنِ السَّبِيلِ﴾ له‌ پێی پاستی لاداون ﴿فَهُمْ﴾ ئه‌وان به‌ (سبب) (تلبیس)ی (ابلیس) ﴿لَا يَهْتَدُونَ﴾ (إِلَى السَّبِيلِ) له‌و زه‌مانی (علم) که‌م بوو، هه‌ر نه‌ (اس)ه‌؛ ئه‌مپۆ بۆ؟ (عالم)ی (حتّی) وه‌کی (ژاپۆن) پۆژ ئه‌په‌ره‌ستن؛ (تزیین)ی (ابلیسان)ه‌ بۆ چیه‌؟

﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ﴾ نه‌وه‌نده‌ی (مقصود)ه‌ که‌ (سجده‌)ی بۆ خوا نه‌به‌ن. (قراشه‌ت)ی دیش هه‌یه‌، (متواتره‌) به‌ (تخفیف)ی (الا) وه‌ (یا)ی (ندا)یی، (حرف)ی (مضارعه‌ت)نه‌بی، (كَأَنَّهُ) نه‌لی (أَلَا يَا قَوْمِ اسْجُدُوا لِلَّهِ)، ﴿الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ شتی بز و وردو (دقیق) له‌ (ارض) و له‌ ئاسمان (اظهار) نه‌کا، ئه‌ی هینیته‌ده‌ر؛ (یعنی) (عباده‌ت)ی (شمس) به‌ (نظر)ی (ظاهر)ی (وَقَعْ)ه‌کی هه‌یه‌، (أَمَّا) ئه‌گه‌ر ورد بینی بکه‌ن، نه‌زانن، (دقایق) و (بدایع)ی (خفایا)ی (صنع)ی (علم) و (قدره‌ت)ی (خارق)ی نه‌وی. مریشک له‌ سه‌ر هیلکه‌ نه‌که‌وی، کورک ئه‌بی و هیلکه‌ ئه‌بی به‌ جووجیله‌، ئایا مریشک (خلق)ی نه‌کا؟ چ ئاگای لێیه‌؟ (انسان)

^۱ جمع (نول) بمعنی (الحمق) عن (قاموس).

ئاوس ئەبێ، نازانی کوو ئەبێ؟ چۆن ئەبێ؟ ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾
هیچ لە (علم) ی وی بزد نابێ، (س) و (علن) تان ئەزانی؛ (جرم) هەرچی بێ؛
(ذی علم) لە (فوق) ی وییە.

(وآلو) (علم) یشی گەم بێ، لەو (جەهەت)ە (انسان) گەلی لە (فوق) ی
(شمس)ە؛ وە (شمس) خوشی وەکی (علما) ی (هیئەت) ئەفەرموون: شتی
بزد بوو ورده ورده گەوره بوو، پاش چەند هەزار سأل (مُنور) بوو، پاش
چەندئێ وای لێ هات (نور) بدا، (اطراف) ی پەوشەن بکا. (نور) ی پۆژ لە
(ورقه) یە (نفوذ) ناکا؛ (اسرار) چۆن ئەزانی؟ شتی (سطحی) یە. (حقیقة)
علم بۆ تەوحید زۆر باشە.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (قراوەت) ی (رفع) ی (عظیم)
خۆشە، (ذاتاً) وەکی (عرض) کرا (عظمت) ی (عرش) بە (عظمت) ی
(صاحب) ی (عرش)ە. (سلطان محمد فاتح) و (سلیمانی قانونی) و (سلیمی
أول) لەسەر ئاوردەنگی (عثمانی) بوون، وە (کذا) (ابراھیم) و (مصطفی) لە
(دور) ی ئەوانی (سابق) (اریکە) ی (عثمانی) چ (جلال)ەکی هەبوو؛ لە
(دور) ی ئەوانی تریش، بە (غیر) ی (قیمەت) ی (صنع) و (مجوهرات) چ
(قیمەت) ی تری نەبوو.

﴿قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ دیارە (نطق) ی لای
(دلالت) ی لە (صدق) ی نەکردیە، (لکن) (نظر) بە ئیمە (دلالت) ی لە
(صدق) ی (ضروری) یە (تامل).

﴿اذهب بكتابي هذا فَإَلْقَهِ إِلَيْهِمْ﴾ بی هاوی بۆیان؛ (دەعوەت) ی (عمومی)
بووہ ﴿ئُم﴾ (بعد الإلقاء) ﴿تَوَلَّ عَنْهُمْ﴾ نەختی بوور کەوہ ﴿فَانْظُرْ مَاذَا
يَرْجِعُونَ﴾ لە گفتوگو، ئەم لە گەل ئەو، ئەو لە گەل ئەم؛ چ دەلێن؟ چوو،
کاغەزی برد، هاویشتی بۆ (ملکە).

﴿قَالَتْ﴾ ملکە ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ (اشراف) ی (قوم) ﴿إِنِّي أُلْقِي إِلَيْكَ كِتَابٌ
كَرِيمٌ﴾ دەلێن: مختوم" (أما) خۆی نیە، گەلی کاغەزی (ارجوف)ە پەر لە

(اراجیف) مۆر ئه کړی؛ چ (کرامهت)ی نیه. دیاره (کرامهت)ی به (اعتبار)ی (مافیه) و (مَن اُرسِلُهُ) وه. (شیخی اکبر) ئه فهرموئ: "نه ی وتیه: کئ هینایتی؟ له بهر (سیاسهت)، تا بزائن (طریق)ی (خفی) هیه، نه وان ئاگادار نین.

﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ (احتمال)ی هیه، له (ظرف)ی نووسرای ی سهر (لوحه)ی؛ (إِلَيَّ مَنْ) (ممکن)ه نه بوونی، (ممکن)ه خو ی نه ی خویندییته وه، (ممکن) (قورآن) (ذکر)ی نه کردبی ﴿وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له ناو منداله کوردان بهو (سورهت)ه ده لێن (سورهت)ی دوو (بسم الله) نازانم نه وانه کوو نه بنه (قدیم)؟

﴿أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ﴾ بلندی له سهر من مه کهن ﴿وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ (مؤمن)و (مطیع)و (منقاد)؛ ئه مه (دلالت)ی له قوهت زیاتره. (في الحقيقة) نامه یه (ملوک)آنه؛ (مختصر) و (مفید) ﴿قَالَتْ﴾ (ملکه) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ (اشراف القوم)، (اریاب)ی (حل) و (عقد)، (أصحاب)ی (شوری) ﴿أَفُتُونِي فِي أَمْرِي﴾ (رای)تان چیه، له و کاره؟ (مقابل)ی (صاحب)ی کاغه ز چی بکهین؟ (فتوی) (حسب الإصطلاح)ی ئیمه له گه ل نهو (مسئله)ی که (عائد)ی (دین)ه نۆر (مناسب)ه؛ گهر چی نازانم (اخذ)ی (رای) له (امور)ی (دینی)ه بهو (معنا)یه (ذکر) کرایه، یان نا؟ ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ سهر به خود (أمر)ی له (أمر)ی (عامه)؛ (هامة) (دائر) به (تدبیر) و (اداره)ی (ملک) دیاره (طبعاً) (مشروطیهت) په روهر بووه. نه گهر (انسان) هه بی، نه وه خو به تی؛ نه گهر (قانونا) به ند بکری، (مخالفه) نه توانی، (نوعاً) سوکیه کی تیدا هیه؛ (جذم)ی پیدا نایه نم ﴿حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾ به ئاگاداری ئیوه نه بی، نای که م. (طبیعی) نه وه (تفسیر)ی (بالخلاصه)یه ﴿قَالُوا﴾ له (جواب)آ ﴿نَحْنُ﴾ (اول)ی (تشکیل)ی (حکومهت)ی (عراق) بوو، (ملک فیصل) (نحن ملک العراق) (امضا)ی دا ده نا؛ یه کی له انگلیزان گوتی: هیشتا (ملک)ی (بریتانیا) نالی (نحن) ده لێ: (انا) لیره (نحن) باشه، له (طرف)

(ملأه) ﴿أُولُوا قُوَّةً﴾ له (بدن) به (عدد) ﴿وَأُولُوا بَأْسَ شَدِيدٍ﴾ (شجاعت) و (درايهت) و (خيره) به (تام)، به (اصول) ی (حرب)، (آلهت) و (انوات) و (عدد)؛ ﴿مُكْمَلٌ﴾ ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ (امر) (امری تووه، توو (مرجع) ی (شؤون) ی (عام) ی ﴿فَانْظُرِي﴾ بنۆپه، (تامل) كه، دياره (اعتماد) بیان لهسه ر (رای) ی هه به ﴿هَذَا تَأْمُرِينَ﴾ نهوی (رای) توو بی، ئیته ئه یکهین، له (اطاعه) داین، ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ﴾ وا ئه نوینن، (ظن) ی (غالب) ی له (حق) (سلیمان) (ملکی) بوه، بۆ (نبوهت) (تفرض) ی نه کردیه ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً﴾ به (حرب) ﴿فَأَسَدَوْهَا﴾ تیک و پیکى نه دهن، خرابی ئه کهن، ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا﴾ (اشراف) هکانی، زنده بزرگه وارهکانی ﴿أَذَلَّةً﴾ ئه یان خه نه به ردهستی (اَجَلًا) آن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (داب) ی یانه، (ترک) ی ناکهن. (سبحان الله) ئیستاش وایه، (أنصار) ی (حکومت) (عظما) ی (سابق) (ذلیل) ئه کهن، هه رچی و په رچی یان گه وره ئه کهن، (اداره) بیان ئه هاویننه به ردهست؛ هه تا ده ر (حق) به (قوم) ی خوی به (لامهت) تر بی، لای وان به (کرامهت) تره! تا (میعاد) ی ئه گه ر بۆیان بچیته سه ر، نه ئه و دیلن، نه ئه م. هه مووی ئه که نه (رعایا) و (مستخدم). ئه مه به (دقهت) ته ماشا کهن، (قول) ی (قیمهت) دازه؛ له (دسیسه) یی (سیاسی) یان به (حذر) بن، به (وعده) بیان هه لمه خه له تین یه ک دوو پۆژان، بۆ ناو داران به قه شمهری (حرمهت) ئه نوینن، بۆ (احترام) یان تو پیش نه هاوین؛ (أَمَّا) زۆر ناچی، ئه یان که نه (اسیر) وه کی دزو و پئی گران (حه پس) یان ئه کهن، (په زیل) و بی (حرمهت) و مال و یران! برام (تامل) كه له قورآن، (اهتدا) ی پئی بکه، گوئی له (حکمهت) ی پاگره؛ (مبالغات) ی بی (فائده) ی مه بیه، خوداوهندی (عالم) قسه ی میرووی، ژنی، بۆ (خاتم الرسل) (نقل) ئه کا، بۆ (استفاده) ی (امهت) (أَمَّا) (بحث) له (ملائکته) ی، به (قدر) (عالم) زه لام و گه وره چهند ههزار سه ری هه به، هه ر سه ره چهند ههزار پووی هه به، هه ر پوووه چهند ههزار زاری هه به، هه ر زاره چندهزار زوبانی هه به؛ به هه ر زوبانی چهند

هه زار (لغت) ئه لئى؛ نازانم چ ده لئى؟! ناكا؛ بۆ؟ (لا يَظْلُو)يان وا نيه؛ يان بى (فائده)يه. ئه وى ئه وى فهرمووى (روحى) (هدايه)، (مدارى) (حياتى) به (عزته)؛ (لكن) (مع الأسف) (كيفى) مندالى هه ره له گه ل (اعجوبه)ى بى كه لكه (خصوص) نه گه ره له (اوليا)يان (نقل)كرئى.

﴿وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ﴾ (ضميرى) (جمع) خوڤاى نيه ﴿بِهَدِيَّةٍ فَنَاطِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ لام وايه كوردى پى ده لئى: "ديارى" چى بنئى، چ له گه ل خوڤى بى هئى. ئه و (هديه) چ بوه؟ زۆر مبالغه يان كرديه. (أَمَّا) (بعض)هكى به (هديه) ناچى، به (امتحان) ده چى ئه و (حَقّه) چى تيا بووه؟ وه (جبريل) بى، (خبرى) بداتى! من ناتوانم ئه و (اسباب) و (تجهلات)ه بنووسم، وه (معلوم الصحت) نين، به لكوو بى (شك) دروى زۆر تيايه. خوا ئه و فهرموئى: " (هديه)" ئه بى شتى بى شايان بى (ملكه) بۆ (ملكى) (بنئى)، (هديه)ى نارد، له گه ل (آدم)ى (مخصوص).

﴿فَلَمَّا جَاءَ﴾ (آدم)ى (ملكه) ﴿سُلَيْمَانَ﴾ (عليه السلام) ﴿قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ﴾ (اشاره)ى بۆ (تميزى) (جوارى) كوون كردنى (نُر) و داو تى هه لكيشانى شه وئى نيه، من (احتياجى)م به (مال)ى ئيوه نيه ﴿فَمَا آتَانِي اللَّهُ﴾ له (اسباب)ى (ملك)دارى؛ مال و منال و (حشمت) و (جلال)، (نبوت) و (رسالت) قسه لى نيه ﴿خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ﴾ هه رچى هه يه؛ (هديه)ى ئيوه له (نظرى) من، (قيمت)ى نيه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ (أَنَّهُ) نه ديتكهن، خوڤانى پى هه لده ده ده نه وه؛ (إظهارى) (مرهت)ى پى نه كه ن، كه ئيوه شتى واتان هه يه.

﴿ارْجِعْ﴾ (أيها الرسول) ﴿إِلَيْهِمْ﴾ (ملكه) و (قوم)ى ﴿فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا﴾ ناتوانن (مقابله)ى بكن ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا﴾ له (سبا)ى ﴿أَذَلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ نه مه ش (مشروط)ه به (عدم)ه (اطاعه)؛ به (ردى) (هديه) (اثبات)ى (رسالت)ى كرد، كه بۆ (بنيلم)ى نيه. به و (تهديد)ه (ابراز)ى

(قوتی (ملک)داری کرد؛ (بعده) (جواب)ی وەرگرت؛ که (طوعاً) (تسلیم) بن به (خدمت) (مُشْرِف) ئه‌بین؛ ئه‌وا به‌پێی که‌وتین.
 ﴿قَالَ﴾ (سلیمان) (علیه السلام) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ﴾ کامتان؟ ﴿يَأْتِينِي بِعَرْشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ ئه‌و (وه‌قت)ی نیزیک بوو بوون.
 ﴿قَالَ عَفَرْتُ مِّنَ الْجِنِّ﴾ (قاموس) ئه‌لێ (خبیث)ی (منکر) په‌نگه به‌گوردی (دیو) بێ، ﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ﴾ (عرش)ه که ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾ له (مجلس)، یا راست بیه‌وه ﴿وَأَنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ﴾ به‌کی به‌یه‌کێ ده‌لێ: ده‌لێی (دیو)ه که زۆر به (قوت) بێ، شتی گران هه‌لگرێ. نازانین پێی (راضی) بوه؛ یان نا؟ (ظاهر) وایه، (راضی) بوو بێ؛ چونکی فه‌رمووی: پێش ئه‌وه‌ی بێن."

﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ (ظاهر) وایه، خۆی نه‌بوو بێ، (أَمَّا) کێ بوه؟ نه‌ی (معلوم)! ﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ (ظاهراً) (خطاب)ه له‌گه‌ل (حضرت)ی (سلیمان)؛ (خطاب) له‌گه‌ل (عفریت)م لا خۆش نیه. به‌لێ (ترفع) و (تعجیزي) (عفریت)ی تیا به. (طریق)ی هینانی له ئیتمه (مجهول)ه، به‌و (کتیب)ه، چی (مراد)ه؟ (خلاف)یان زۆره. هینانی (عرش)ی (هکذا)یی، له (سبا) بۆ (مجلس)ی سلیمان که ئه‌لێن: "(به یینیان دوو مانگه رێ بوه، که له (شام) بووبێ، وه (۲) پۆژه، ئه‌گه‌ر له (صنعاء) بووبێ" به چاو قیچینێ (طرفه‌ت العین) (حقاً) (عجایب)ه! ئومیدم وایه (علما)ی (طبیعه‌ت) ئه‌و (امور)ه (صعب)ه نه‌رم که‌ن، له دوور (اجسام) و (اشتغال) (نقل) بکه‌ن، بێ (واسطه)ی (حیوان) و پۆیشتنی خۆی؛ ئه‌وا خه‌ریکن (تلفوزین)یان کرد، ئه‌مه‌ش ئه‌که‌ن. (أَلْبَتَّ) به خۆپایی قورآن ئه‌وه (ذکی) ناکا؛ بۆ (نقل)ی (اثقال) به (قوت) پێی نیشان ئه‌دا؛ ئومیدم وایه، بێته (جاده). (أَمَّا) (تجدد)ی (امثال)ی (نظام) و (شیخی عریی) له (نقل)ی (اجرام) گه‌لێ دوور تره. ئه‌گه‌ر (مُحال) نه‌بێ، لام وایه به‌دلیان دا نه‌هاتیه ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ﴾ به (طرفه)یه هینای، که (سلیمان) دیتی،

(عرشی (ملکه)ی لا داندراوه و (ساکن) و (ثابت) بووه ﴿قَالَ هَذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي﴾ زنده (لطف) و (مرحمهت) له (حق)م نهکات، گوئی
له فهرمووده ی پاگره، که نه فهرموئی: ﴿لَيَبْلُوَنِي﴾ نه وه ی بو کردم، تا
(امتحان)م بکا ﴿أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (کبر) و (أَنَايَهت) و (غروم)م لئپه یا
نه بی؟ نه ی که م به (اثری (علم) و (تربیه)و، (قدرت)ی خوُم؟ (سبحان
الله) له (عظمهت)ی (سلیمان)، له (ایمان)ی (سلیمان)؛ نه (میل)ی کرده
هه ندی که (ملک)ه، نه به و (خارق)ه (عظیم)ه گوڤا! (اشهد بالله) نه و
(ذات)آنه شایانن، (انسان) (اتباع)یان بکا، به (کمال)ی (عبودیهت) و
(اخلاص) بویان که وئی. چهند هه زار پیاری لا خو گه وره به مسته ئاوی
که وتینه مه له. چهند (ملک)ی گه وره گه وره، نه بیینی وهک کۆسه به به ی مت
و مۆری به خووه نهکا به ئه لماس و مرواری خوی ئارایش نه دا، (افتخاری
پتوه نهکات. (رجال)ی (ئاوردویی) زۆر (تقدیر)ی (عبد الحمیدخان)یان نه کرد،
نه یان ووت، "پیاوئی زۆر گه وره یه؛ (لباس)ی سورمه لی له به رناکا، نیشان و
جواهر له خوئی نادا؛ به س نیشانه یه کی گچکه، نیشانه یه ی
خانه دانی (سلطهت) له (آیام)ی (رسمی) به سینگه وه ی نه کرد؛
(باقی) (لباس)ی (عادی). " نه گهر (حقیقه) (انسان) (ملک)بی،
چۆن (میل)ی نه و جوهر، ئارایشه نهکات؟ (لکن) هه موویان (ملک)نین (ولو)
تهختیان زۆر مجوهر و گه وره بی. لام وایه (سیری)ی (ثور)ی (مصری)یانیش
وه کی (سیری)ی (ملوک)یان بوه، یا زیتتر ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ﴾ (جلب)ی (زنده)ه یی نهکا ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ (شکر)نهکا،
(کفر)ان)ی (نعمهت)کا ﴿فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ﴾ له (شکر)ی ﴿كَرِيمٌ﴾ (جود) و
(احسان)ی خوی نهکا، وهک (سعدی) نه لی:

" و لکن خوداوهندی بالاو و پهست

به عصیان ده ری رزق بهر کهس نه بهست"

(فی الحقیقة) لێره پادشاهی (حضرتی) (سلیمان) دەرئەکەوێ. (الله) هەرچەند ئەکەم ناتوانم، (بیان)ی (عزەت)ی (نفس)ی (ذات)ی (وما یوونی) (ملوک) آنە ی بکەم! ئەو (قلم) و زویانەم نیە؛ (أما) (بەمشەت) ئەم گری، کە (تامل)ی لێ ئەکەم. (حکما)ی (قدیم) ئەلێن: "هەر (حرکە) یە (سریع) (ممکن) لە (فوق)ی ئەو (سریع) تر". لای (حکما)ی (جدید)یش (قبول) کراوە، بۆیە لە (آلات)ی (سیر) و (حرکە) (دائما) (خەریکی) (زیاد)ی (سرعت)ن.

﴿قَالَ﴾ (عليه السلام) ﴿تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا﴾ (تغییری) بدەن بە هەر (صورەت)ی بێ، بە (نوع)ی کە (لایەق) بێ، ئەناسرێتەو (تَنْظُرُ) ئەتۆرین ﴿أَتَهْتَدِي﴾؟ بیناسیتەو؛ پێی پێ ئەبای؟ ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ ئەم (کینونەت)ە، بە (نظر) (علم)ی وانە. ئەمە بۆ (امتحان)ی (زید)ە (فطانەت)یەتی. لام وایە (نوعاً) ما (تعريض) یکیشی تیا، لە (تقدير)ی ناسینەو (قَلَمًا جَاءَتْ قِيلَ) لە یەکی لە (مُقَرَّبَ) آن یا (نفس)ی (سليمان) ﴿أَمْ كَذًا عَرْشُكَ﴾ وابوو؟ ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ نالێ: "هُوَ" (جواب)ی (عالم) آنە، (حکیم) آنە. (شخص) بە (تبدلات)ی (عوارض) (ذات)ی ناگوێ؛ (أما) (عینیەت)ی ئەگوێ؛ (حتی) لە (شرع)دا، کەسی بلێ: "ئەو جلکە لە بەرناکەم؛ (تغییری) بێتە سەر، لە بەریکا، سوێندی لێناکەوێ. ﴿وَأُوتِينَا الْعِلْمَ﴾ (علم)ی (تام) بە (حقائق)ی (اشیا) بە (وحدانیەت)ی خوا ﴿مِنْ قَبْلِهَا﴾ پێش ئەم (رحلەت)ە (زیارەت)ە (آتیه) ﴿وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (بینی و بین الله) (أما) ئەو دەتوانی (اظهار)ی کا، وە یا خود (نوعاً) ما (تقالید)ی (قوم) (تاثیر)ی تی کردبوو. وا دەرئەکەوێ تی گەشت، لە (تعريض)ی (سليمان) (مادام) تو وا (زەکی) چۆن (عبادەت)ی (شمس) ئەکە؟ بە (ظواهر)ی (عاجبان)ە، فەرە نقەبە ئەبێ؟ بۆیە لە (طرف) (جناب)ی (حق) ئەگوێ.

﴿وَصَدَّهَا﴾ (منع)ی کردبوو له (عبادهت)ی خوای بێ (شریک) ﴿مَا كَانَتْ تَعْبُدُ﴾ له (اول)ی (نشات)ی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که (شمس)ه ﴿إِنَّمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ (تقالید) و (عادات)ی (قوم)ی (عریق)ی (فی الکفر) (تاثیری) له و (ذات)ه (عالی)یه کردبوو؛ (حتی) (تقالید) (تاثیر) له (ذات)ی وهکی (افلاطون) نهکات. نه و (زوات)ی هه ل نهکهون، له ناو (کفر)، خهریکی (اصلاح) نهبن، (امحای) (تقالید) نهکهن، نهوانیش کهمی (متاثر) نهبن، گاهگاه (تاثرات)ی (ارثی) (حرکه)ی نهگا (بالخاصة) تا (تجريد)ی (نفس) له (تجسیم) و (جهت) نهکهن، خهیلی (زهحمهت) نهخۆن. ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ (قصر) (بنا)یه (عالی) - له (قاموس) وهنهگیری - (نهویش (حرم)هکی ههبوو؛ (جن) بۆیان دروست کردبوو؛ (بناءا علیه) نهلین: "بۆیه (عرض)یان کرد؛ بجپته ناو (قصر)ی (سلیمان) تا بزانی (فرق)ی نۆره. (لکن) کهس بۆ نهوهی (تعرض) نهکردیه ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ﴾ (صحن)ی دی ﴿حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ ناوی نۆر؛ واتینگهیی: ناوی نۆره، پوواریکه (عبوری) (خطر)ه ﴿وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقِيهَا﴾ نۆر نۆر، کهلن گهلی ترسا، له ناوهکه له (قصد)ی (سوء) ﴿قَالَ﴾ نهوی قیل، (مهترسه) فهرمووی: "برۆ پیش، تپهپه، بهسهریا برۆ" ﴿إِنَّهُ﴾ نهوی نهیبینی ﴿صَرْحٌ﴾ دیاره به (صحن)ی (قصر)یش نهلین ﴿مُمرِّدٌ﴾ لووس دروست کراوه ﴿مَنْ قَوَارِيرَ﴾ له بلهوه داپژاوه، به (نوع)ی که انسان (بادي الرأی) به ناوی تپدهگا، وه (ممکن)ه وایان دروست کرابی، ناوی بهژێردا پۆشتبێ. لام وایه (معنی)ی (آیهت)ی (کریمه) وایه. (صاحب)ی (قاموس) نهفرمووی: " (ذکر)ی (ساق) نهکهن، که (اراده)ی (شدهت)ی ناوی بکهن، یا (اخبار) له (هول)ی بدهن پوهک: ﴿يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ (و) التَّفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ لِتَرَهُ لَهَبَر زَيْدَه (هول) (کشف)ی کردیه، کهوابی دهر (حق) نهه (ملکه) (ممتانه)، به (وجه)ی نا (لایهق) بێ (وجه) نهبوین. وه (معلوم)ه، (لُجَّة) بهدامین هه ل کردن، چاره ناکرێ؛ دهفرموو دهی!

﴿قَالَتْ﴾ کەتێ گەیشت ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ بە (سوێ) ی (ظن) لە (حق) پیاوی (سلیمان) ی ئەوانە ی (تشریفات) چی ﴿وَأَسْلَمْتُ﴾ (ظاهراً) و (باطناً)، (خالصاً) و (مخلصاً) ﴿مَعَ سُلَيْمَانَ﴾ بە (متابعە) ی ئەو ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بۆ (ملوک) آن (اسلام) و (انقیاد) و (اطاعە) (مناسب) "دیاره (اسلام) ی (اقویاء) لە (ایمان) وە یە. لەو (آیات) ی (کریمە) (فکر)ە، (حکمیات) ی وە گرە (دقەت) بکە، باسی (نکاح) کردن و نۆزی (زوجات) ی (سلیمن) (کثرت) ی نازانم، چی لە (بحث) ی (حضرت) ی (سلیمان) ی تیا یە؟ (حاشا) لە (ادەب) ی (قورآن) لە (حکمەت) ی (قورآن) ناوە شی^۱ تە و ئەو قسانە ی (قصاص) آن ئە ی کەن، یا پاستن، یا درۆ؛ ئەگەر درۆن بۆ لە (تفسیر) (ذکر) ئە کرێن؟ ئەگەر پاستن (مادام) قورآن (تعرض) ی بۆ نە کردیە، وە هیچ پەکی (فهم) ی (آیە) یان لە سەر نە کە وتو، (حشر) یان لە مە یانی (آیە) یۆ؟ تا (قورآن) بکە نە (حکایەت) ی وەکی (حکایەت) ی روستەم، ئە سفەندیار، بە لکو (اد ۹ن). بنۆین چەند بێ (محاکمە) ن هەموو شە و، هەزار (جماع) کوو ئە کرێ؟ هەرجارە (دقیقە) کی پێ ئەوی (طول اللیالی) لای (شام) (کفایەت) ناکا، ئە مەش (معجزە) یە؟ لە گەڵ کێ (اظهار) ی ئەکا؟ هەموو شە و هەر (معجزە)؟ ئەو (ذات)ە بە (ادارە) ی (ملک) و (سلطنەت) (مشغول)ە، وە لە لایە (منتظر) ی (امر) و (ارادە) ی (کبریائی)؛ چۆن هەندە (انهماک) ئەکات؟ بە لێ (اولیاء الله) ی (روحانی) (کیف) یان بەو (نوع)ە (کرامەت) و (معجزات)ە دێ؛ ئە لێن: " (دلیل) ی (قووەت) ی (روح)ە " (أَمَّا) ئەوەندە (قووەت)ە لام بێ (لزام)ە نۆزی (فضل)ە یە ئەگەر لە شتی بە (فائده) (صرف) کرێ چاکترە. (شیخ عبدالغنی نابلس) لە (شرح) ی (مقدمه) ی (طریقه) ی محمدیە ئە فەرموێ: " (انسان) لە (جَنَّة) ئەوەندە ی حۆری هەبێ، (وَلَوْ) هەزارە ها بێ بە یەک (آیە) لە یەک (آن) لە گەڵ هەموان (معاشرەت) ئەکات. ئە فەرموێ: " (علما) ی (ظاهر) بە و قسە (ایمان) ناھێنن، (أَمَّا) (علما) ی (باطن) بە

(كشفت) (ايمان) ي پي دینن " (تمام) ! خو (ملا) يه وهكي من بي
هيژ، (اصلاً) (ايمان) به و قسه ناهيئن به لي (منتهی) (معجزه)
و (كرامت) نه مه ته (إنا لله) ! خوړي گه لي (رسول) ي ده وله مەندمان هه با
تا (معاملات) بيان له گه ل (ملوك) آن، بومان (ذكر) كرابا .

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ نبي (داود) و (سليمان) ي (عليه
السلام) (لَقَدْ آتَيْنَا) بوو، نبي وان (جهت) ي (اداره) ي (ملك) و (سلطنة)
(ملفوظ) بوو، (قوم) بيان (مؤمن) بوون . (صالح) نه گه رچي (ملك) نه بوو،
(أما) به (قوّهت) بووه، وه (آية) ي (ناقه) بووه، گه رچي
ليړه (ذكر) ناكړي؛ چونكي (مقابل) ي (نمل) و (مهدد) چ قسه ي نيه تا
بيته (ميدان) ي (بلاغت) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (آن) ي (تفسيريه) يه ﴿فَإِذَا هُم
فَرِيقَانِ﴾ چ (قيد) ي يه (قسم) ي گورج (ايمان) بيان پي هينا يه، (لازم) نيه (الا)
به (مهله) ي، (مع أنه) نه گه ر (فاصل) ي (اجنبي) نه بي، (تعقيب) به
(ف) ي (ولو) (مُدّه) ي به يانه هه بي، دروسته؛ وهكي نه لين " (خَرَجْتُ مِنْ بَغْدَادَ
فَدَخَلْتُ الْبَصْرَةَ) كه وابي (لازم) نيه بلين: " (فريق) ي خوي وه (فريق) ي
(قوم)؛ (حقيقة) بي (معادله) يه؛ (وَلَوْ) (ابن عادل) فه رمووييتي
﴿يَخْتَصِمُونَ﴾ لايه (صالح) و (مؤمن) هكان، لايه (مُصِرُّه) كاني (على الكفر)
﴿قَالَ﴾ (طبيعي) گفتوگو نه و نه ي كا ﴿يَا قَوْمُ﴾ (بقيه) له (قوم) ناچنه
دهر، وهك (عدد) نيه، ده، سي لي بچي؛ حوت نه ميئي ﴿لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ دياره نه وانيش (استعجال) ي (عذاب) بيان كرده ﴿لَوْ لَا
تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾ بو ناي كه ن (قبل السيئة)؟ ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ (دفع) ي
(عذاب) تان له سهر بيبي ﴿قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ (تَشَأْمُ) مان به نيوه
كرديه، له وهتي توو (دعوت) ي نيغه نه كه ي، گه لي شتي خراپمان هاتيته
سهر؛ نه گه ر (رسول) باي، نه ده با وابي ﴿قَالَ طَائِرُكُمْ﴾ (نحس) ي نيوه ﴿عِنْدَ
اللَّهِ﴾ نه و نه زانني (باعث) ي چيه؟ (رسول) بو (دفع) ي (نحوس) و (شروود)
نه نيردری ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ به (هلاک) چوون .

﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ شاری (ثمودی) ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ﴾ له (٢) یا (٧) تا (١٠) یا (جماعت) ئی که متر له (١٠)، پئی ئه لّین: " (رهط) " (أَمَا) (الی الأریعین) (سید) ئه فه رموی: " (قول) ئی (غیر) (مقبول) " ئه گەر بلّین: نو (رهط) بووین؛ هەر (رهط) له (شعب) ئی چ (قید) ی یه؟ وه (الا) ئه یفه رموو: " (رهط) یا (عصابة) یا (جمع) " ﴿يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ به س پیشه یان (افساد) بوو، له ده روون و به پووته ﴿قَالُوا﴾ خو به خوئی ﴿تَقَاسَمُوا﴾ سویند بخوئ ﴿بِاللَّهِ﴾ یا سویندیان خواردبوو بالله دیاره (ایمان) یان به خوای بوو، (ممکن) (وَلَوْ) (مُشْرِك) بووین (أَمَا) سویندیان به خوا خواردیه ﴿لَنُبَيِّنَنَّ لَهُمْ دَلِيلَهُ﴾ (انه) شه وناکاو به سه ریا ئه دهین، ئه یان کوژین له کۆلیان ئه کهینه وه. له شه پی پّیشینیان پئی ئه لّین: " شه به ی خون " ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْ يَكُنْ لَهُ قَلْبٌ يَفْهَمُ﴾ (وارث) ی خوئین گرو خوئین ئه ستیئنی ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهَا﴾ هیچ ئاگامان لئ نه بوو ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ راست ئه لّین: دروی ئاکهین؛ به (حقهت) له راست گویانین. (ظاهر) وایه، وه کی (تدبیری (قریش) له (قاتل) که خوئینی (تفرقه) بی، میراتگر چیان پئی ئا کرئی نا (علاج) ئه وه به سویند (اقناع) ئه بن. ته ماشای (تدبیر) و (مشاوره) ی (رهط) ی (صالح) که له گه لّ (امری (نحل) ه؛ ئه و چ (مصلح) ئی بوو ئه وانه چ (مفسد) ن؟ ﴿وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا﴾ (تدبیری) ﴿وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا﴾ (مُقابله) (تدبیری) (عظیم) ﴿وَمَنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ هیچ ئاگایان له خو نه بی، یا (مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ).

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِينَ﴾ (أَنَّهُ) (نتیجه) ی ئه مه بوو ﴿إِنَّا دَمَرْنَاهُمْ﴾ به (هلاک) مان بردن ﴿وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (رهط) و (قوم) ی (رهط) ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ﴾ چۆل، به سه ریه کا رمای ﴿بِمَا ظَلَمُوا﴾ خو یان (ظلم) یان له خو کرد، خوا (ظلم) ی لئ نه کردن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ شتی بزائن (صاحب) ی (علم) بن، (علم) یان به و (نوع) ه (قصه) ه به بی، (أَمَا) چ بکهین؟ (قوم) ئی ئیغه گوئی ئاده نی؛ (ا لآن) یش چه ند

شار و (مملکت) به ټاو، به بیا، به دوولقان ویران نه بیږي (أَمَّا) که س
 (أَهْمِيَّتْ) ی پښ نادا، (اعتبار) ی ناګا، نه ی که نه (غضب الطبیعه) (نسبت) ی بڼو (بعض) ه (اسباب) ی (طبیعی) نه دهن، (نسبت) ی نادهن
 بڼو خوا. (واقعا) (زانیڼی) (احکام) ی (طبیعیه) له ګه ل (ایمان) به (مُدْبِر) و
 (مُدْمِر) ی (حقیقی) زور باشه ﴿وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (صالح) (وَمَنْ مَعَهُ)
 ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (مُسْتَمِرِّی) (علي التقوی) بیون (بعد النجاة) چیان به سهر
 هات؟ خوا نه زانی، (تاریخ) زور (مضبوط) نیه ﴿وَلَوْطًا﴾ نه (آتینا) یه نه
 (ارسلنا) یه نا (شکری) - نه بی، (دوری) (إنحطاط) ه، له (اقوام) ی (عالیه)
 بو (قوم) ی (لوط) له وانه بڼو وانه (تنزل) نه که ن ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
 الْفَاحِشَةَ﴾ نئ (معهود) ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ نه وهنده که نه بهوین (قبح) ی
 نه زانی، (شناعت) ی نه بینن ﴿أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ﴾ نافه رموی: " (غلمان) و
 (مردان) " ﴿شَهْوَةً﴾ نه مه کوو نه بی؟ له (انسان) ناوه شیتته وه ﴿مِنْ دُونِ
 النِّسَاءِ﴾ که (طبعاً) بڼو وی (خلق) کراین، وه (موجب) ی (نوام) ی (بشر) ه
 ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ (سفيه) و (احمق) ن نه زانی وه نه یکه ن. (التفات) ه
 (التفات) نیه؟ (مراد) دیاره، (مُنازعه) له (روح المعانی) دایه ﴿فَمَا كَانَ
 جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ هیچ ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ﴾ (عائله) ی (اتباع) ی،
 نه ګر (تناول) ی ژنی بی چ (قید) ی یه؟ مه ګر بلین: " (حال) یان زانیه "
 ﴿مِنْ قَرِينَتِكُمْ﴾ (ذاتاً) لوط له لاپا هاتبوو ﴿إِنَّهُمْ أَتَّاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ پاکن،
 خاوینن (مناسب) نیه له ناو نیمه دابن ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ که (إضافة) کرا
 بو (علم) (آل) بڼو (ضمیر) ی (اهل) هر ټیکشه، نه بیږي به (مضاف الیه)
 (ال) له (اعلام) ی (اعلام) نه بی، که نه فهرموی: ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا﴾
 بیونی وی ﴿مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ له مانه وه ګان بی ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ نه دپتراو
 ونه بیستراو ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ بڼو وان، (مستأصل) ی کردن ﴿قُلْ﴾
 (یا محمد) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ له سهر (تلقى) (قرآن)، (وحي) (الهی)،
 (خبر) داری له سهر (احوال) ی (دقیقه) ی (أُمَم)، له سهر (ګرم) و (لطف) ی

(الهی)، (واهبُ الحکم) له (حکمت)ی (نحل)یه (مُسْتَفِذ)مان نهکات ﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ (اختیار)ی کردینه به (رسالهت)، به (اخلاق) و (سجایا) و (صبر) و (ثبات) له سهر (دهعوته)ی (حق). (سلام) له (غیر)ی (انبیا) دروسته، دروست نیه؟ باوهپ مهکه، له (وهقت)ی (نزل)ی (آیه) نهو خاک و فاک و فیکه بووین؛ (وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اتَّبَعَ الْهُدٰی) نهو (کلام)ه (معنا) نۆد (مربوط)ه به (ماقبل)ی ﴿اَللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ (مناسبهت)ی به (قوهت)ه، له گهَل (ما قبل) و (مابعد)ی؛ کووا (اقتضاب)؟ لام وایه (زمخشری) (مراد)ی بی (ربط)ی نیه؛ با (خطبه) بی؛ وه (مربوط)ی به (سابق) دیار کرا؛ وه به (لاحق)یش (معلوم)ه. خوا (نسبهت)ی له گهَل (شرکا)ی نهو (کافر)آنه نیه نهوان به (لطف)ی خوای خویمان (نجاه)یان بوو، نهمان به (هلاک) چوون؛ کهسیان به فوریادهات. تهماشای (عنايهت)ی (الهی)کهن، به (عباد)ی خوئی، قسهی (نحل)ئی ژنی (حکمت) ئامیز (نافع) بۆ (امهت) له سهر نهو هه موو (وحدانیهت) و (عظمهت) و (کبریائی) و (غنا)ی خوئی، بۆ چی نه نیئری؟ بۆ (خاتم الرسل)، (سید الكل)، (هدایهت مجسم) (وَعَلَّيْهِ). (آله)ی (باطله) چ نه کهن؟

﴿اَمْنُ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ﴾ چۆنی (خلق) کردیه؟ نهو نهی زانی ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ﴾ بۆ (نفع)ی ئیوه؛ (الان) باران نهباری، (انشاءالله) (خیر)ه (نافع)ه ﴿مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (جهت)ی (علو) ﴿مَاءٍ﴾ ئاوی باران ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾ به ئاوهکه ﴿حَدَائِقِ﴾ باغات، به شووره، بی شووره؛ ئاوی، دیمی ﴿ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ (حسن) و (رونق). (سبحان الله) هاوینان له (چنارۆک) تهماشا نه کهین باغهکانی دیم، گهلی سهوزو جوانترن له باغهکانی بهراو؛ آنزیاده میوی دیمی گهلی به ره و نهق تره له ئاوی ﴿مَا كَانَ لَكُمْ﴾ (ممکن) نه بوه بۆ ئیوه، (فضل) له (إله)متان ﴿أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾ (وَلَوْ) بچینن، رواندنن به (قدرهت)ی (الهی) نه بی. قسه له (ثمره)ی نیه، نهو بی (مداخله)یه ﴿إِلَهٌ مَّعَ اللَّهِ﴾ هیه؟

(حاشا) بہ (غیری) خواو (طبیعت) کہ سی تر نیہ . (عقل) و (علم) و (بشر) یش (دہ خل) ہکی لہ (تربیہ) و (تنظیم) ی ہ یہ . (اصنام) و (مصنام) و (عمرو) و (زید) ہیج . (طبیعت) (مستخدم)؛ (مثلاً) نہ و یہ کیکہ لہ (خدمہ) ﴿بَلْ هُمْ﴾ (مشرک) ﴿قَوْمٌ يَعْدُلُونَ﴾ لہ (حق) لائہ دہن؛ (معادلہ) لہ گہ ل خوا ی نایہ تہ (خیال) ی (عقلاء)؛ (أَمَّا) (مشرک) ی (احمق) (معادلہ) نہ کا؛ نہ و (معادلہ) (جبری) ی (محض) ہ، (انحراف) ہ لہ (حق)، (غایۃ الانحراف) ہ، خو یان لہ (فوق) ی (معبود) ہ کانیا ن ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ (ولو) (کری) بی وہ (دوران) لہ سہر (مرکز) ی خو ی و (حول الشمس) بداء، (انسان) و (سانری) (حیوانات) (قرار) ی لہ سہر نہ گری ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾ زئی و (بحر) ہریہ ک بہ لایہ دا نہ پوا ﴿وَجَعَلَ لَهَا﴾ بؤ (ارض) ی ﴿رَوَاسِيَ﴾ چہ ند جوانہ، (أَنَّهُ) (جبال) بو (صلاح) ی (أَرْضِي) یہ ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ﴾ (أَبْيَضُ) و (أَسْوَدُ) (مثلاً) ﴿حَاجِرًا﴾ (طغیان) ناکہن، (بین) ہکی داگرن، (بعض) ہ جاران باران زور نہ باری (دجلہ) و (فرات) لایک نہ دہ نہ وہ ﴿إِلَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ (حاشا) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (میل) و (تقلید) بی (ادراک) ی کردینہ، چ نازانن ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا﴾ بہ (لسان) یا بہ (حال)، لہ (وقت) ی (مجبوری) کئی بہ ہانای کئی دی؟ ہزار جار فہ ریاد کہ، کئی نہ ی بیہ؟ (سفر) ی (لجنہ) ی (امم) ی چوینہ (ہولیر) قہ شہ مان لہ گہ ل بوو، لہ گہ پانہ وہ، باران و قوپ بوو، قہ شہ بہ ربیوہ لہ ولاغ، خود طالع، (نورالدین) ی برام، خوا (سلامت) ی کا، (عزت) ی ناموزام، خوا عافوی کا، پی ی گہ یشتن، سواریان کردہ وہ . لہ (منزل) باسی پی بیہ کرا، و وتم: قہ شہ فہندی، نہ گہر (نورالدین) و (عزت) لہ قورپان دہرنہ یہ نابای ہزار جاری بتگونبا: (مریم)، (مریم) "کہ لکی نہ دہ گرت!" لہ (بَر) لہ (بحر) لہ نہ ساغی لہ (حرب)، تووشی ہزار تہنگانی نہ بی، کئی (نجات) ت نہ دا؟ بت و (صنم) و پیری دہستگیر، گشتی (ہبا) یہ ﴿وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ (بلا) و (مصیبت) (عموم) ی (دفع) و (رفع) نہ کا ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾

(اُمّت) له دواى (اُمّت) به (ملك) و (سلطه نهت) به (حيات) ﴿اِلٰهَ مَعَ اللّٰهِ﴾ نهو (تدبير) و (تدوير) به (أصنام) ی ئیوه نه کرئ؟ ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ (أَمَّا) (میل) (غلبه) نه کات، لهو (تذکره) (استفاده) ناکه ن.

﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ نهوتئ (فکرین و (تحسس) و (علامات) له (طرف) کئیه؟ (قبود) آنی (بحری) که به شهو (وقت) ی فرتنه و (ظلمات) ی (هائل) (اداره) ی پاپۆپی نه کات؛ (ملیون) هک (الهی) ئیوه ئینئ. (قاند) ی (بحری) بۆ سه رافرازی (امهت) هه زار ماموستا و شیخ ئینئ، ﴿وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ﴾ بای وهشت ﴿بَشْرًا بَيْنَ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ﴾ چه ند خوشه له (وقت) ی پتویستی، باران! هه ور له که ناری (افق) یه یا نه بی، (صبر)، (صبر) دئ؛ نه بیته هه ورئ (مُطَبِّق)، بای وهشتی فینک و نه رم، نه نیرئ؛ موژده به باران نه دا؛ پاش یه کدوو (نفس) تکتک باران دئ؛ دوايه نه ی کا به بارانئ خوش، (دنیا) (احیا) نه کاته وه ﴿اِلٰهَ مَعَ اللّٰهِ تَعَالٰى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ چ (نسبهت)؟ (حقا) (نسبهت) به (مقام) ی (الوهیهت) (فرق) له (بین) ی پیشکه ئ و (جبرئیل) نیه. نه ی (بشر) خوڤایی خۆت له خوا نه که ی؛ (په زیل) و (سفیل)، بۆ (جمادئ) بۆ (حیوان) ئ (دون) ی خۆت، وه کی خۆت، زانوزه ده ی (عبودیهت) نه که ی. که رده ن که چ، چاو له سه ر یه ک، له سه رپا پاده وهستی له به رده ستی که سئ! (گه ر پاده وهستی، نه وهش (رسم) یکه، (رسم) ی بت پرستی!

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ ئی (حبوبات)، (ثمرات) سه بزه وات ﴿ثُمَّ يَعِيدُهُ﴾ (اخری) نه چیته وه (عناصر) ی (أصلیه) باز لهو عناصره (اعاده) نه کریته وه؛ توخمی نه چینئ، باز نه بیته وه، داروبار. نه مه وا، (وکذا) گه نم و جو و (سائر) ی دانه ویله و بامیه و بایجان وته ماته و کدوو (امثال) بیان ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وشه ی گه نم و جو، (وقت) ی (زاد) گرتن، له زۆخی (موقع) ی دانه، شته کی باریک، سپی، دريژ وه کی په یا نه بی، نه گه ر ئاو نه بی، (ماده) ناچیته (موضع) ی (تکوین) ی (حبه). من خۆم له وه (فکر) م (حسم) کرد، دوايه

له (طرف) (بَحَاث) آن، قسه ی لی کرابوو. (سبحان الله) وا دیاره، نهو زیوانه، (جذب)ی (ماده) نهکا، نهی کیشتی بۆ جی بوون ﴿إِلَهَ مَعَ اللَّهِ؟﴾ نیه ﴿قُلْ مَا أَتُوا بِرُفْهَانِكُمْ﴾ نهگه نه لَین: هیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ لهو (دعوا)یه، (دعوا)ی بی (بین)ه نابئ: ملایانی نیمة هرچند نه فرموی: (عَدَمُ الدَّلِيلِ لَا يَدُلُّ عَلَى عَدَمِ الْمَدْلُولِ) (أَمَّا) وانیه؛ نهگه بنۆپنه (جهة الدلالات) نه زانن، (انتفا)ی (دلیل)، (دلیل)ه، له سه (انتفا)ی (مدلول)، بهو (شرط)ه (مسامله)له (مدلول) نه که نه لَین: نهگه (عالم) (نهش بی، خوا هر هیه، به لَی (ذات الله) (واحد)ی (حقیقی)، (واجب الوجود)، (عالم) بی، نه بی: هیه (لکن) (أَمَّا) (عالم) (دلالات)له (صانع)ی کا: (عالم) نه بی (صانع) کووا؟ نهو (عالم)ه (موجود)ه، له بهر (امکان) یا (حدوث)، (دلالات) له (وجود)ی (واجب الوجود) یا (قدیم) نهکا نهگه (عالم) (واجب الوجود) بی (واجب الوجود) (صانع) نابئ؛ کوو نه بی؟ (مادام) نه وانه، (برهان)یان له سه (وجود)ی (شریک)نیه، دیاره (شریک)نیه، نهگه بیا (مطلق) (آیه)ی نه بوو؛ (اله) نه بی خوی ده رخا.

﴿قُلْ﴾ (بعدما ذکر) له (تَفَرُّد) به (هدایه) و (کمال)ی (قدره) و (رحمه) ﴿لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ﴾ بزانی (غیب) چیه؟ وه (اسباب)ی (علم) چنده؟ نهو جا نه زانن، (غیر)ی خوا کهس (غیب) نه زانی یان نا؟ (ادراک)ی (جزئیات) به (آله)ه؛ (یعنی) چاوو گوئ، بلیم: زیوان یا (ذوق)؛ که پۆ و یا (شم)؛ پیست یا (لمس)؟ "نا (شکر)ی نه بی، زیوانی کوردی، قه نه بوته (لسان)ی (علم) تا (توسع)ی بی؛ (وکذا) (آلات)ی (باطنه) وهک: (خیال) و (واهمه) و (مفکره)، یا خود وهکی (سلف) نه لَین: " (حس)ی (مشترک)، (خیال)، (وهم)، (حافظ)ه، (متصرفه) نه وانهش نه بی له (طریق)ی (حواس)ی (ظاهره) (واردات)یان بۆ بی وه بۆ (ادراک)ی (کلیات) نه مینیته وه (عقل). شتی (جزئی) به بهر (حواس) نه که وئ، کوو نه زاندرئ؟ (معلوم)ه، (و مجمع علیه)یه له

(اسباب) ی (کسب) نیه، (معلوم) ی (بالضرورت)ه، ئهوی خۆی یا (آثار)ی، به بهر (حس) نه کهوئ، نازاندی هیه؛ نیه؟ به لکوه به بهر (خاطر) و (خیال) ناکهوئ. نه گهر کهس بلی (علم) به (جزئیات) چۆن بۆ خوای ئه بی؟ بی (آلهت) و (واسطه) (فلا بُرهان له) وه ههم وه کی (شیخی رئیس) ئه فهرموئ: (علم) به (علت) ی (تامه) ی ئه وشته چۆن ئه بی؟ چۆن ئه زانی؟ ئه وه ی (متوقف علیه وجود) ی ئه و کارهیه، (حتی) (رفع) ی (موانع) هه مووی له (آن)ه (تحقق) ی کردیه یا ئه کا؟ تا ئه مپۆ (اهل) ی (تقویم) (خبر) یان له گه لی شتدایه، که له (سیری) (کواکب) یان وه رگرتیه، (أما) نه یان زانیه (سیاره) یی دی له (منظومه) یی (شمس) هیه، یان نیه؟ دوايه (کشف) بوو، به لکوه ئه و (سیاره) ش له و (امر)ه (تدخل) ی بووئ، یا گهر نه ی بووه ئه بی زانیبیتی که نه ی بووه، (مَعَ أَنَّهُ) خۆی (مجهول) ی بووه. دیاره (علم) ی (محیط) (علمی) (جزئیات)، بی (آلهت) به س بۆ خوايه؛ (حتی) (حکما) ی (یونانی) (ادراک) ی (مادیات) چونکو به (طریقه) ی (حواس)ه، (إنطباع)ه، بۆ خوای به (محال) ئه زانن. به للی گه لی کس (ولی) و (غیره) (ولی)، (بعض)ه (خیر) ئه دا، واش ئه بی (أما) (حاشا) له (علم)ه وه نیه. شتی ئه کهوئته دللی (انسان) (جذم) ی پيدا دیتی، (أما) نازانی بۆ وایه؟ (علم) ی (باری) (مقتضا) ی (ذات)ه، (یعنی) (ذاتی)یه، وه کی (معتزله) ئه فهرموون: یا (صفهت) ی (ذاتی)یه، وه کی (اشاعره)، (اهل) ی (سُنّه) ئه فهرموون. (کافی)یه بۆ زانینی (اشیا) (وَلَوْ) (کفایهت) و (إقتضایه)، بۆ (جناب) ی (حق) (اختیاری) نیه، وه (مقتضا) ی (شوون) ی (ذات) ی (حق) نادریته کهس (غیر)ه (ممکن)ه، نابئ، (محال)ه. (انسان) له (اول) ی (فطرهت) ی بی (ادراک)ه، ورده ورده (ادراک) ی (حواس) ی بۆ ئه بی (مع الاسف) درهنگ (علم) و (عقل) ی بۆ په یا ئه بی؛ بۆیه ئه لئین (انسان) (قابل العلم)ه (اصلي) (ذاتی) نیه، (عمومی) (بطریق الأولى) کهس بیه (مقتضا) ی (علم) ی خۆی (غیب) ی

بزانى، ئەبى ھەموو (غیبى بزانى، (وَالْأَلَا لَه (مقتضایى) ذاتى) نیه،
 (خصوصیتى) ھەبە، ئەمە ئەبى، ئەوہ نابى؛ ئیتر زۆر چاک تى بىفکرە
 قسەکان وردن وە بە (متابعە) (عمرو) (زید) خو لہ (طورى) (عقل) دوور
 مەکە (صوفیە) ھەندى قسەیان ھەبە، دوورن: لہ (ادراک) لہ (عقل) لہ
 (حق) (حقیقەت). ھەرچەند ئەفەرموى (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) (أَمَّا
 (مراد) دیارە. ئەوہى (اھل) (علم) بى لہ (عُلُوْی) (سُفْلَى)، (مادى) (و
 (مُجَرَّدِ) ئەوہى بە (خاطر) (خیال) دابى، (علم) (غیب) نیه (وَالْأَلَا
 اللّٰهُ) (ذات) (واجب الوجود)، (مُجَرَّدِ) (حقیقى)، (واحد) (حقیقى)
 (عالم) (بالذات)؛ (علما) (عرى)، (کلامى) قسەیان فەرمووە؛
 (ئەمە (استثنايە) (مُتَّصِل) و یا (مُنْقَطِع)؟ ئەگەر بلىن: (مُتَّصِل)ە
 (احتیاجى) مان بە (تاویل) ھەبە. چونكى ئەبى (جناب) (حق) (داخل) (ذی
 الحین) بى، لای (حکما) (الہى) (سوادى) (أعظم) لہ (مُتکلمین) آن،
 (جناب) (حق) (مُنزَّه) لہ (مکان) (حیْز)؛ (حتى) (حکماى) (إلهیون)
 (بعض) لہ ((أَجَلًا) (مُتکلمین) وەكى (حجة الإسلام) (غزالی) ئەلین:
 (عقول) (مُجَرَّد) وە (نفس) (ناطقه) ش لہ (مجردات)ە، لہ (حیْز) و
 (مکان) (دانین) (لکن) لای من، (تقدس) لہ (حیْز) (خاص) (جناب) (واجب
 الوجود)ە. زیرا (وجوب) (وجود) (مجبور) مان ئەکات بلىن:
 (احتیاج) (بە (مکان) (حیْز) نیه؛ بى ئەوانە (موجود)ە (أَمَّا) ئەوہى
 (واجب الوجود) نەبى، نایەتە (عقل) (خیال) (وہم) لہ (خارج) (دا موجود
 بى، لہ و (فضا) (موقع) یکى نەبى. (حتى) بۆ خواش ناچیتە ھەموو
 (نہن) آن. (لکن) وەكى (عرض) کردن (وجوب) (وجود) (تصدیق) بە
 (تقدس) (بارى) لہ (حیْز) (جیہت) (سهل) ئەکا لہ (عجایبات) (طوسی)
 (تقدس) (لہ (حیْز) ئەکاتە (مدلول) (وجوب) (وجود)؛ (مع
 أَنه) (جذم) نایەتى، بە (عدم) (عقول) (مجرد)ە؛ (کأنه) (توقف) (بە
 ھەبە؛ وە (جذم) ئەکا بە (نفس) (ناطقه) (بشرى) (حسب العوام)

(متصل) ہ، (حسب الخواص) (منفصل) ہ؛ ہرچی بیئ نہ بیئ (نکر) بکری۔
 (زمخشری) (اولا) (سیدی آلوسی) (ثانیا) (پہ حمہ تیان لی بیئ)، لہو
 (استثنا) یہ زور دوواین ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ نہو (کاف) آنہ ﴿أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ کہی؟
 چونکی (ایمان) یان پیئ نیہ؛ لہ بہ رنہ مہ نہ با (عام) مان نہ کرد لہ (مَن
 فِي الْأَكْوَانِ)

﴿بَلْ أَدَارِكْ﴾ لہ (نفی) پوچون نہ ماوہ، نیہ؟ ﴿عَلِمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ بوونی
 پوئی (جزا) ہر (ملاحظہ) ی (شکوہ) و (اوهام) یان کرد؛ پوچوون لہ
 (شہوات)، تا (قابلیت) یان نہ ما ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾ (محتمل) ہ (نظر)
 بہ (بعض) ی بیئ، نہوہی (علم) ی بہ (وجود) ی شتن نہ بیئ، (ممکن) ہ
 (علم) ی بہ نہ بوون بیئ، یا (شک) ی ہ بیئ ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ (اُنہ) نل
 کوون، چاویان مہیہ نابینن لیترہش، (سیدی آلوس) (علیہ الرحمة)
 (تفصیلی) زوری مہیہ، نہو (عما) یہ لہ بہر ہوئی (نفس) ہ۔

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئی بہر حیات ﴿إِذَا كُنَّا تُرَابًا﴾ (بعد الموت) بووینہوہ
 خؤل ﴿وَأَبَاؤُنَا﴾ نہوانی مردی بووینہوہ خؤل ﴿أَنَّا لَمُخْرَجُونَ﴾ زیندی
 نہ بینہوہ؟ چون نہ بیئ؟

﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا﴾ ئی پابردو ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ پیش (حضرت) ی
 (محمد) ﴿وَلَقَدْ﴾ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (آحادیث) ی نا (منتظم)
 ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بگہ رین ﴿فَانظُرُوا﴾ بنوین ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُجْرِمِينَ﴾ (سبب) بہ (تکذیب) چیان بہ سہر ہات؛ (دار) و (دیار) یان
 کوروہوہر بووہ!

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ (لاشک) جنابی (محمد المصطفی) ﴿وَلَقَدْ﴾ لہ سہر
 (کفر) ی نہوان و ئیدیش (مُتَأَنِّسٌ) دہبوو، بہ (ایمان) یان (کیف) خوش
 نہبوو ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ﴾ دلتنگی ﴿مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ دہر (حق) خوت و دہر
 (حق) (دین) ت، نایہ لن (انتشار) بکا، خوا نایان ہیلت۔

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ به قەشمەری ئەلەین: کە ی دێ؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نیشانمان دەن

﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ﴾ پێتان گەشتین، (وصولی) وە لای ئێوە بووین ﴿بَغْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ئەوەی تالۆکە ئەکەن بۆ ماتنی؛ بۆ (تعدا) ی (ردف)، بە لام (تضمین) ی بە (دنی) ئەکەن؛ (عسی) بۆ (رسول)؛ بە لێ (رجا) و ئومیدی، لە (طرف) خوای بۆ (رسول) ی (حاصل) بێ، لە (مقام) ی (جزم) و (قطع)ە، (لاشک) دیتەجێ.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ﴾ بە (انعام) و (لطف) و (مسامحه) یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ بۆیە ئەوانە زوو بە زوو (هلاک) ناکا، وە (الا) (مانع) نیە ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ لە (ناس) ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ چونکی لە خوای نازانن، (انکاری) (أصل) ی (وعد) ئەکەن. (تاخیر) هیچ نابێ، (استعجال) ی پێ ئەکەن.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ﴾ ئەوەی بزی ئەکا، ئەزانی چی تیا یە، ﴿وَمَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ ﴿وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (ظاهر) و (باطن) بیان لای خوا (مکشف)ە، ئەوەی هەیه (موجب) ی (عقاب)ە (تاخیری) لە (محض) ی (فضل)ە.

﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ﴾ ئەوی بزبێ ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (حتی) (أصغر) ی (مقرب) کە بە نظاری (فوق العاده) بە بەر (حس) ناکەوێ ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (ثابت) و (مُقرَّر)ە (واضح)ە لای خوا، ئەز (جمله)

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ (مُنزَل) ی (علی رسوله الأكمل) ﴿يَقْصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (حق) و (حقیقەت) ی لای (رسول) و (أصحاب) ی (مجهول)ە (غیب)ە ئەگەر (جناب) ی (حق) علمی شاملی بە (جزئیات) ی (خَفِيه) نەبێ، ئەو (امور)ە چۆن بە (روحی) ئەنیری و لە (قوَدان) (بیان) ی ئەکات. (اساس) ی (ارسال) ی (رسل) (موقوف)ە لە سە (علم) بە (جزئیات) بنۆرە (رسولی اکرم) چۆن ئە ی زانی، (دین) ی

(ملک)ی (مصر) لە گەل (دین)ی (یوسف) (علیه السلام) لە (حکم)ی (سارق) لێک جودان.

﴿وَإِنَّهُ﴾ (قرآن) (امتابه) ﴿لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوەی (ایمان)ی پێی هەیه، (إتباع)ی ئەکا، (نائل)ی (سعادهت)ی (دارین) ئەبێ، (لاشک) وایه، گەرچی (رؤسا) تێکیان دایه.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي﴾ (حکم) ئەکا ﴿بَيْنَهُمْ﴾ (بنی اسرائیل یا جمیع) ﴿بِحُكْمِهِ﴾ (حکمهت) یا (حکم)ی (لایتغیر) (حکم)ی (صااس) لە (طرف) (کبریائی) کەس ناتوانی (بوجه من الوجوه) (رد)ی کا، لای دا، (حکم)ی (الهی) (حکم)ی (حق) (عادل) ئەیه، چۆن (نقض) ئەکری؟ (حاشا) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ﴾ (غالب)ی (قوی) بە (قوهت) (حکم)ی (رد) ناکری ﴿الْعَلِيمُ﴾ (وکذا) بە (علم) (حتی) (وجه)ی (شفاعت)یش نامیێن.

﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پەنا بە خوا (بوام) کە لەسەر (تبلیغ)، (اعتماد)ت لەسەر خوای، (موفق)ت ئەکا؛ ئەوانه بەر (طرف) ئەبن ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (شک) و (شبهه) هەلناگری، ئەبێ ئەو (حق) بەجێتەسەر، نابێ بە (هەر) بپوا ئەوانه کە (ایمان) نایەن، (قصود)ی تۆی تیا نیه.

﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى﴾ ئەوانه مردوون، (حیات)ی تێگەیشتن و (هدایهت)یان نەماوه، مردی نابیه، ناتوانی (ایمان) بیێنی ﴿وَلَا تَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ﴾ بانگ ﴿إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ کە پەره و پووین، بە (اشارهت) (ممکن) شتی تێ بگەن، (أما) کە پشستی لە (داعی) بێ، هیچ؛ نه (اشاره) نه (عباره)، (أما) (ملا)ی (تلقین) خوین ئەوهنده ئەشیر پێنی، لەناو (قبر)ی مردی گوێی لێ ئەبێ؟ من گەلێ جار بە (مسلمان) آن ئەلیم: ئەو (تلقین) بۆ زیندی یانه زۆر باشه؛ (أما) لێی بگەن، بزانی، (سؤال)ی چیان لێ ئەکەن؛ بەگوێره (إحضارات) بکەن. ئەوی مردی ئەوا پۆیی؛ چۆن بوو؛ ئەگەر (مؤمن)ی بێ خەدشه بێ (جواب) ئەداتهوه، وه (الا) نەپەنەپی

نیمہ (فایده)ی نیہ! (أَمَّا) نازانم بۆچی ئەبێ (تلقین)یش ھەریہ (عربی) بێ؟ ھەر (قوم)ە بە (لسان)ی خۆی بێ؛ زیندیہکان (استفادە)ی لێ ئەکەن.

﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى﴾ لایان دەی ﴿عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾ بیان ھێنہ سەر پێ ﴿إِنْ تَسْمِعُ﴾ (نافیہ)یہ ﴿إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە ی زیندین، بە چارو گوێن، ئەوانە ی (بالفعل) دیارە، ئەوانە ی (بالقوة القریبہ) بە (أدنی) (اشارە)یہ تێ ئەکەن، دیتە سەر پێی راست، بە (مطلب) ئەکەن، (آیات)ی (قرآن)ی (حاویہ) بە سەر (آیات)ی (اکوان)ی گویت لێ نەبوو ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (منقاد)ن بۆ (حق)، بێ (کبر) و (حسد) و (انانیەت). (أَمَّا) (انقیاد) و (اطاعە)ی (مسلم) لە (عمی)وہ نابێ، وەکی (مُقَلِّد) آن ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ لە سەر ئەو کە پ و کۆندانە؛ (الْقَوْلُ) (کلمە)ی (عذاب) (اسارەت) (انقراض) و نابوودی ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ﴾ بۆ ئەو کە پانە ﴿دَابَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ﴾ (ارض)ی خویان یا (اطراف)؛ (حیوان)ی لە (شاکلە)ی خویان، بێ (عرق) و (نسب) (أَنَّهُ) لە عەزەدی دەرکۆلییە؛ یا خود لە پووی (سیاسەت) (میل) و (محابا) بۆ کەس نانویێن؛ (مقصد)ی بەس (اصلاح)ە، ئەو (نوع)ە (دابە) لە (زمان)ی (إنحطاط)ی (قوم) زۆر ئەبن؛ ھەر (قوم)ە، ھەر (شعب)ە، بە لکۆو ھەر شارە ھەر دێیە، (دابە)یہ وای ئەبێ ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسەیان لە گەڵ ئەکا، ئە ی بیەن، دوا ی ئەکەون، (دەور)ی ئەدەن؛ (رسولی کریم)ی (ناصح)ی (مشفق) ھەر چەند ھاوار بکا، گوئی نادەن، ئەویش بە ئارەزووی خۆی ھەلیان ئەخەلە تین، لە (مارب)ی خۆی (استخدام)یان ئەکات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ بە لکۆو (انکار)یان ئەکرد، (صُمُّ بَكْم) بوون کە چی بۆ (دابە)یہ (ھکذا)یی ئەوما گوئی دین؛ بپوایان پێ ئەکەن! دوايان ئەکەون؛ ئەمەوا.

ذاتی ھاتە کۆیہ (نعمان افندی) لە (آل)ی (جمیل بغدادی) تشریفی ھات، لە (مدرسە) (ملاقات)مان کرد، لە مەیانێ گەفتوگۆ لەو (آیەت)ە ی (سؤال)ی کرد، وتم: (الْبَهْت) ئە زانیت (اشکال)ە؛ لە (ملا)یانیش

(سؤال) کردیه؛ به (جواب) بیان (قانع) نه بووی فهرمووی: به لئ، منیش نه وهام بۆ (شرح) و (ایضاح) کرد، زۆر (مسرور) بوو، دواى گه پانه وه، کاغه زه کی بۆ (ذات) ئ نووسیوو؛ فهرموو بووی: (فلان) کهس له (ظلمات) ی (کفر) ی (نجات) ی دام؛ دهستی ماچ نه کهم داخوا چه ند (غفلای) دی وا گرفتار بووین، له سه ره نه وه موو (اختلاف) ی که له (دابه) یدا هیه، چۆن بیان کردیته (اشراط) ی (ساعت)؟ (حتى) (داخل) ی (اعتقادات) بیان کردیه! (و من العجایب) (قسم) ئ له (شیعه) نه لئین: نه مه (إمامی علی) یه گوی یا (رجعت) نه کا، (انتقام) نه ستینئ! (واقعا) نه و (نوع) ه (روایهت) ه، نه و (هذیانات) ه و (مثل) ی وی، یه کیکن له (دأبَةُ الأرض) (عالم) بیان به (فساد) برد، (آیهت) ی (قرآن) بیان بی (روح) کرد؛ (حتى) (بعض) ی (لهجه) ی (قرائت) بیان بۆ تیک دایه، گوئی یا نه وه (کلام) ه (داخل) ی (کلام) ی وی یه. (مسئله) ی (عصی) ی (موسی) و (خاتم) ی (سلیمان) ی سهیره؛ گویا له وپوژده به دهست و له دهستی نه و (دابه) دان! (عصی) خوا نه زانئ پزیوه؛ (خاتم) بی (أصل) ه، له (مقوله) ی (حکایهت) ی (الف لیلی) یه. (إمامی رازی) (ره حمهت) ی لئ بی (کیف) ی له گه ل نه و (دابه) یه نایه، نه لئ: (قورآن) (دلالت) ی له و قسانه نیه وایه. گهر (تفصیل) ت نه وئ ته ماشای (روح المعانی) که، من ناتوانم قسه کانیان (نقل) کهم، دلم بۆ (قورآن) و بۆ (امهت) سه خلهت نه بیئ، آه له دهستی (روآت) آن!

﴿وَيَوْمَ نَخْشَرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا﴾ نه وانه ی دواى (دابه) که وتوونه ﴿مَنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا﴾ بپوا به و (نوع) ه (دابه) دهکا، به (آیات) ی (الهی) بپوا ناكا، نه مسال (پاپ) (غیر) ی گوشت هه موو شتی له دیانان (حلال) کردیه، له (ایام) ی پاریز، کهس نالئ: نه مه چۆن نه بیئ؟ بۆ تا ئیستا (حلال) نه بوه؟ بۆ نه مسال (حلال) ه؟ (حیوانی) له مه زیاتر نه بیئ؟ نه و (نوع) ه (دابه) نه زانن (قوم) چی پی خو شه (فتوا) نه ده ن. نه وانی ئیمهش شتیکن وه کی

(پاپ)؛ (أَمَّا) نوښ، بڼی (انتظام)ن وه (الا) (ممکن) بوو (صاحب)ی (عرش)ی وه کی (عرش)ی (فاتکان)یان لږ په یا بڼی ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (اول)یان له سره؛ (آخر)یان را نه گیرئ؛ دیسان لږه باس له (رجعت)ی (علی) نه کهن؛ (دابه)یه نه نوښن، له پاش نه مه، که کو بوونه وه (سوق)یان نه کهن.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوا﴾ دیته (محشر) و (موقف) ﴿قَالَ﴾ (جناب)ی (حق) ﴿أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا﴾ (تصدیق) و (تکذیب) (متوقف)ه له سهی (علم) (بعد کمال التصور) نه توانی (تصدیق)ه یا (تکذیب) بکه ی. نازانم چی لږ نه زانن؟ شتی نه بینن؛ نه لږن: (سحر)ه نایا نه زانن (سحر) چیه؟ (آیه)ی (حقیقی) چیه؟ تا (بعد التطبيق) (معلوم) بڼی نه وه (سحر)ه یا (آیه)ه ﴿أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له بهر (مقابله)ی (تکذیب) (احتیاجی)مان به (بیان)ه یه؛ نیمه نه لږن (تکذیب)ی (ماده)یه (حکمی) یا به (نظری) (علم)ه، یا به (هوا)ی (نفس)ه؛ نه وهی (اهل)ی (علم) بڼی؛ نه بڼی به (دلیل) و (برهان) (رد)ی (حکم)ی (غیره) (معقول) بکا؛ نیدی له بهر (هوا)ی (نفس) و، (لاشک) نه وانه له (اهل)ی (علم) نه بوون؛ (تکذیب)یان له بهر (انغماس)ی (فی الشهوات)ه.

﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ (افحام) بوون ﴿بِمَا ظَلَمُوا﴾ (تکذیب)یان به س له (تجاوز) و (تعدي)یه؛ ﴿فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ بلږن چی؟ (حجته)یان چیه؟ ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ له (دنیا)یه تن نه (فکری) بوون؟ ﴿أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ﴾ (استراحت)ی تیا بکه نه به (نوم)، به (آرام) گرتن له (عمل) ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ (آیه) له شه وو پوژ (ظاهر)تره یه؟ (تقلبات)ی (فائده)ی (ادنی) (ذی شعور)ی (درک)ی نه کات؛ هیچ نه بڼی نه زانن نه وه کاری که و گاوو (تمائیل) نیه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ له و (جعل)ه ﴿لآيَاتٍ﴾ (عظيمة عديده) ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ نه توانی پییدا بپروا، (احوال)ی (عالم) بزانی له (علوی) و له (سفلی) خه بهر دار بڼی، وه نه زانی (خالق)ی وا (قبدر) و (علیم)

ئەتوانی (اعاده)یان کاتهوه، وه به (انواع)ی (عذاب) ئەتوانی (عذاب)یان
بدا.

﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ وهك كه په نای شاپوری؛ شتیكه دهنگی
(هاتل)ی لی بین ﴿فَفَزَعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوانه ی (عالم)ی
(غیب) نه بن، ئاگایان له خۆ نیه، (مجبورا) ئەترسن، پاده چه نن، داده
چله کین، ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ به پاستی خۆی ئەیزانی ﴿وَكُلٌّ﴾ (تابع) و
(متبوع) ﴿أَتَوْهُ﴾ بۆ (حق) و (حساب) ﴿دَاخِرِينَ﴾ (زهلیل)، بی (ناصر)
و (معین)؛ (دابه)کان چیان پێ ناکرێ.

﴿وَتَرَى﴾ ئەمرۆ یا ئەوی پوژێ (أَيُّهَا الرَّائِي) ﴿الْجِبَالِ﴾ چیا ﴿تَخْسَبُهَا﴾
جامده بێ (حرکه)یه ﴿وَمِنْ تَمُرَّمَرَّ السَّحَابِ﴾ (ممكن)ه (آیه)ی
(دقیق)یان نیشان دا، كه (ارض) (متحرک)ه به (حرکه)یه (یوحی) با
(وجود)ی (ارض) و چیا به (ساکن) (کواکب) به (محرك) ئەبینن و بهو
(حرکه)ش (تعاقب)ی (لیل) و (نهار) ئەبین (واقعا) (علمای) (هیئت)ی
(قدیم) (انکاری) (حرکه)ی (ارض) ئەکەن، به (حرکه)یه (سریع)،
وه چه ند (وجه)ی ئینن، كه (دلالت)ی لی بکا، (حکما)ی جدید
(جواب)یان ئەدەنه وه، (حتى) ئەلین: كه گەیشتنه بن (قطب) وایان
(اثبات) کرد، (حرکه)ی (ارض)ی كه جێی (شبهه) نه بێ، لام وایه
(طنطاوی) ئەفه رموی (نظر) به (سابق)ی (آیه)ت، (ملائم)ی (آخره)ت
(نظر) به ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (مناسب)ی حالی (حاضره)
ئەو (عالم)ه (مصنوع)ه، (صانع)ی وی خوایه؛ (علمای) (توقیفی)
ئەی لیتن، نای لیتن، (علی کیفهم) (مع آنه) (سیدی آلوسی) (اثبات)ی
ئەکا، كه (اطلاق)ی (وارد) بوه له (حديث) (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بهو (عالم)ه
(استدلال) ئینن، له سه ر (وجود)ی (صانع)ی؛ (علمی صانع)ی (قدره)ت
(صانع)ی. بنوێی (ارض) بهو (قوه)ت (هاتله) (حرکه) ئەکا، ئیمه
له سه ری (دوام) ئەکەین، ئەپوین، ئەنوین به آرام داده نیشین، (صنع)ی

(محکم) وا نه‌بین ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفْعَلُونَ﴾ نه‌وی مه‌بین، (صانع‌ی) وا چی لی
بزد نابین.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ قَرْعِ يَوْمِئِذٍ آمِنُونَ﴾ نه‌بین (جزا‌ی)
(حسنه‌ی) (اله‌ی) له (حسنه‌ی) (عبد‌ی) چاتریین.

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ (شرک) و (فروع‌ی) ﴿فَكُتِبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾
به‌سه‌ر به‌وا نه‌یان هاوینه ناو ناگری ﴿مَلْ تُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ خۆتان
(په‌زیل) نه‌کرد، بۆ (دابه) نه‌که‌وتنه (رکوع) و (سجود)، (قل) ﴿إِنَّمَا
أُمِرْتُ﴾ به (وحی) ﴿أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ (حرمت) و
(تحريم‌ی) (مکه) (آیه‌ت‌ی) (عظیم) بوو، بۆ (قره‌یش) که‌له (ابراهیم) وه
بۆیان دامه‌زرا بوو، وه (حتی) به (قهر‌ی) (اله‌ی) نه‌وی (قصد‌ی) کردبین،
(دفع) بوو، ئایا نه‌مه له (اله) (جامد) که‌انی خۆیان نه‌زانن؟ له
(نعمت) له (آیه‌ت) کوو غافل بوون؟ ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ (اله‌ی) وان چی
نیه ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (حاشا) له (مشرک) آن ﴿وَأَنْ أَتْلُوَ
الْقُرْآنَ﴾ نه‌هانی وه‌نی بۆم دئ، له (تبلیغ‌ی) (قصود) نه‌که‌م، (مبالات)
نه‌ده‌مه (معارضه‌ی) ئیوه ﴿فَمَنْ اهْتَدَى﴾ به (قورآن) (ایمان‌ی) پی بیئنه‌وه
(عمل‌ی) پی بکا ﴿فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ قانزانجی بۆ خۆیه‌تی نه‌بین به
(انسان‌ی) (عالم)، (متقی) و (پزین)، (تریه) و (نقی)، سه‌رافراز و
(عالی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ (ایمان‌ی) پی نه‌یه‌نی ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾
بترسین، له (عذاب‌ی) خوا زیانی (کفر) بۆ خۆته.

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ له‌سه‌ر (نعمت‌ی) ﴿سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ له (مقول‌ی)
(قول) ﴿فَتَعْرِفُونَهَا﴾ پوژنی (جزا) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ لی گوم
نابین (جزا) تان نه‌دا. (جناب‌ی) (حق) به (کریم‌ی) خۆی (موفق‌مان) کا،
له‌سه‌ر (اتباع‌ی) (قورآن) له (عذاب‌ی) (دنیا) و (قیامت) (نجات‌ماندا،

(حفظ) مان کا، (نعمت) ی (دنیا) و (قیامت) مان به سەردا بیاریئین
(آمین).^۱

^۱ (تفسیری سورە ی نمل) تەولو بوو، پۆژی نوو شەموو سنە ی ۱۳۵۸ هـ چوارده ی (محرم)
(۲۱/شباط/له ساعەت (۱۱)).

سوره‌تی (قصص)

ئه‌و (سوره‌ت)ه (مکی‌یه، (الا) (سوره‌ی) (قصص) (بعض)ه
 (آیات)ی نه‌بی له (بین‌ی) (مکه) و (دار‌الهجرة) (نازل) بووه .
 خۆزی (مواقع) و (ازمنه‌ی) (نزول) و (وجه‌ی) (فصل) و (وصل‌ی) (آیات)
 و (سور) له‌یه‌ک له‌گه‌ڵ یه‌ک، وه (ایراد‌یان له (موقع‌ی) دوور له (سبب‌ی)
 (نزول) به (وجه‌ی) (وجهیه)، بین (منازعات) و (قیل) و (قال) (ضبط) و
 (بیان) کرابا ئه‌فه‌رموون: پاش (سوره‌ی) (نحل) (نازل) بووه، (په‌کی)
 (اعلا) بوو (وضع‌ی) قسه‌ نیه، (موافق‌ی) (نزول)ه بۆ (ریط‌ی) (نزول‌ی)
 (وجه‌ی) ئه‌وئ؛ که‌سن (تامل) گا، زۆری بۆ (عه‌یان) ئه‌بی، وه (آیه‌ت‌ی)
 ﴿ان هذا القرآن یقص علی بنی اسرائیل اکثر الذی هم فیه یختلفون﴾ یه‌کانه
 له‌وانه‌ی (رابطه‌یه) (عدد‌ی) (آیه‌ت) وه‌کی (زمحشری) ئه‌فه‌رموی: (۸۸)ه،
 (سیدی‌آلوسی) ئه‌فه‌رموی: بالإتفاق الحمد لله له‌سه‌ر (اتفاق). آه (اتفاق)
 چهند خۆشه، (ثمره‌ی) زۆر باشه .

﴿بسم الله الرحمن الرحیم﴾

﴿طیس﴾ به (اهتمام) و (حضور‌ی) (قلب‌گۆی) پاده‌گرن ﴿تِلْكَ آيَاتُ
 الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ که‌ نیشان‌یان ئه‌ده‌ین، بۆیان (إظهار) ئه‌که‌ین، به (کون) و
 (قول) به (لفظ) و (عمل) ﴿تَتْلُوا عَلَيْكُمْ﴾ یا (محمد ﷺ) خۆی (بالذات)
 به‌سه‌رتا ئه‌خوینئ؛ چ (قید‌ی‌یه؟ باوا بین (واجب)ه هه‌رچی هه‌بی به
 (واسطه‌ی) (جبرئیل) بی ؟ ﴿مِنْ﴾ (بعض‌ی) له ﴿نَبِّاُ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾
 (ملک‌ی) وه‌کی (فرعون) (جبار‌ی) وه‌کی (حکیم) ئه‌نیردیرته‌ سه‌ری

﴿بِالْحَقِّ﴾ (کما هو هو) که م کورتی و (مبالغات)ی (حکایه‌ت) خوانانی تیا نیه وه نه‌وه‌ی (مناسب)ی (نبوه‌ت)ه بۆ (نبی) (ذکر) نه‌کری ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ نه‌وان (فائده‌ی لی وه‌نه‌گرن، (آیات) ده‌زانن، نه‌ناسن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ له ارزی (مصر) (تجاوز)ی له (حد) کرد ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ نه‌وی (اهل)ی (مصر) بوون، له (شعب)ی خوی بوون؛ زیده (محترم) و (مخدوم) بوون. (بعض)ی تر له‌وان به‌ره‌و ژیر، (وه‌کذا)... ﴿يَسْتَخْضِعُ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ (بنی اسرائیل) له‌و (مده‌ت)ه (تجنس)یان کرد بوو، به (جنسیه‌ت)ی (مصری)؛ وه‌کی ئیستا لی‌ره زۆر (عذاب)ی نه‌دان، (رنیل)ی نه‌کردن، به (نوع)ی (طاقه‌ت)یان فپی ﴿يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ تا که م بن، له زۆریان نه‌ترسا، (حاجه‌ت)ی به‌خوین نه‌بوو، لی‌یان (امین) نه‌بوو، (حرمه‌ت) و (حریه‌ت)یان داتن ﴿وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ (البته)ه کاریکی پی‌یان مه‌بووه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (کافی)یه بۆ (تقلیل) نه‌بی نه‌ندازه‌ی (تقال)آن گه‌پی.

﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ﴾ (انعام) چاکه دانسی ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَخْضَعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نجات)یان بده‌ین له‌ده‌ست (فرعون) ﴿وَنَجْعَلَهُمْ أَتَمَّةً﴾ (مقتدی‌یه) (دعات الی الخیر) (ولات) و (امرا) و (حکام) ﴿وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ بۆ (تاج) و ته‌ختی (فرعون) (عدوی (لدود)یان.

﴿وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ له نه‌زی (مصر) (قران) گیرین، بی (ذله‌ت) و (خوف) به (کمال)ی (عن) و (شرف) ﴿وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ﴾ (وزیری اعظم)؛ (قائدی) (عسکر) بۆیه نه‌فه‌رموی: ﴿وَجُنُودَهُمَا﴾ له‌شکریان ﴿مِنْهُمْ﴾ له (طرف) (مستضعف)ه‌کان ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ (زوال)ی (ملک)یان‌یه (طفیان)ی (بنی اسرائیل)ی ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ (القای (قلب)مان کرد، په‌ک له‌سه‌ر ناوی نه‌که‌وتوه، وه چ ده‌رکه‌و دولابی پی نا‌کرتیه‌وه؛ (دقه‌ت)که له (حکمه‌ت)ی (قورآن)، (تعرض) بۆ بابی نا‌کا، (حسب‌المقام) چ (مداخله‌ی) نیه، ﴿أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ شیری بده‌یه، به‌ختی که

(ما امکن) ﴿فَإِذَا خِفْتُ عَلَيْهِ﴾ له (وەقتی تەفتیش ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ (بعد وضعه فی الصندوق) بە ئاوی دادە (يَمٌّ) بو (مثل) ی (نیل) یش ئەگوتری ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مەترسە، (محزون) مە بە ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ﴾ بە (صحەت) و (سلامەت) پی ی شاد ئەبێوە ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ له (بلاغەتی) (آیەت) (صرف) ی (نظر) کە، (دقەت) له (بلاغەت) ی ئەو (حکم) ه کە مندالی (مکذابی) لە ناو تابووت بندری، بە (بحری) دا درئ، لەو (حین) ه، بە داکی بلئ: ئەو مندالە (قەید) ی ناکا؛ بۆت دەهیندریتەو وە ئەبیتە پیفەمبەر (حقاً) جئ ی (تعجب) ه. لە هیچ (مواقع) ی قورآن (اشارە) یە نیە، کە داکی (اولا) فری ی دابیتە ناو تەندووری ناگری، بە (سلامەت) ی دەرچوو بئ (بعده) هاویشتبیتە ناو (بحر) ه؛ نازانم (تقال) آن بۆچی ئەو (نوع) ه شتە ذکر ئەکەن؟ (ابن عباس) و (امثال) ی (تاریخ) ی (تفصیل) ی ئەو (زمان) ه یان لە کئ وەرگریه؟ (حق) و (حقیقەت) ئەمە یە لە قورآن دایە، ئەوەندە کافی یە بۆ (مؤمن).

﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ﴾ بە (جاری) یان ئەلئین: آل؟ بپروا مە کە؛ بایەکی (افراد) ی (عائله) هە لئ گرتبیتەو ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ (قُرَّةُ الْعَيْنِ) و خوشەو یست، (عزیز) (مقتضی بە) و (حقیقە) (ولد) ی خوشەو یست (عدو) و (حزن) ه لە بەر (ملاحظە) ی حالئ دل (دائما) له (إضطراب) و (الم) دایە ئەگەر بئ ساتمە بکا، دلئ باب و دایکی، جەرگیان بۆ لای بەحرە کە ئەکەوئ، وەختە بیتە دەری. لام وایە (معنای) (آیەت) ی (کریمە) وایە، لە گەل (آیات) ی دی بە (ابلاغ) ی (وجه) (موافق) ه؛ وە (حاجەت) بە (قیل) ه (قیل) ی (بیاتی) یان نیە ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾ له (تذلیل) ی (بنی اسرائیل)؛ (تدبیر) و (تقدیر) (موافقە) ی نە کرد؛ (واقعا) بە (تاریخ) (ثابت) ه ئەو (دەولەت) ی (تضیق) ی (بعض) ه (عناصر) ی (ملەت) ی ئەکا، (خطأ) ئەکا، (عاقبەت) ی بۆ (دەولەت) خراپە؛ سەر ئەکیشیتە (اختلال) وە (آخری) (إنقراض). (هامان) و (جنود) له

(إلتقاطی (موسی) ناگادار نه بووین. (علت)ی (سابق) بۆ (آل)ی (عمومی)یه.

﴿وَقَالَتْ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾ به (موافقه)ی (آل) نه وانهی مه لیان گرتنه وه (عرض)ی فرعونى کرد ﴿قُرْتُ عَيْنَ لِي وَلَكَ﴾ نه و (طفل)ه بۆ من و تو و ﴿قُرَّةَ الْعَيْنِ﴾ بى ﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾ (جمع)ی بۆ (تعظیم)ه ﴿عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ که گه وره بوو، له (خدمات)ی (جلیله) (استخدام)ی ده که بى ﴿أَوْ نَتَّخِذْهُ وَلَدًا﴾ نه گه ر (آثاری) (نجابهت)ی زیتر بوو، (ممکن)ه بییه (ولى عهد)، (شعب) وا بزانی که (حقیقه) کورپی (فرعون)ه ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ چه ند (ملانم)ه له گه ل نه و (فکر)ه، با (داخل)ی (کلام)ی (ملکه) بى ؛ نه گه ر (راسا) فه رموده ی خوا بی، (آل)ی (فرعون) و (حرم)ی؛ نه یان ده زانی له (بنی اسرائیل)یه؛ یا خود (عاقبهت)ی کار چی ده بی؟

﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى﴾ دلئی ﴿فَارِغًا﴾ چۆل، چی تیا نه بوو؛ (غیری) یادی ولدی، یا له (صبر)؛ بى (صبر) و بى (قرار) بوو، (عقل) و (شعور)ی تیا نه ما بوو (أَمَّا) (فراغ)ی له (وعد)ی خوا، (وکذا) (فراغهت) و (استراحهت)ی (قلب) له (هم) و (غم) چونکی (ملایه مهی) له گه ل ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي﴾ نیه. له بهر بى نارامی نیزیک بوو ناشکرای کا، دواى که وئى ﴿لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَى قُلُوبِنَا﴾ به (تذکار)ی وعد، که بۆی (رد) نه که ینه وه، (لکن) دلئى به (وعد)ی (الهی) (محکم) بوو ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (راسخ ایمان) بى (وسوسه) و ورته ورت و (دغدغه) بى.

﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ﴾ خوشکی موسی: ﴿قُصِّيه﴾ دواى که وه، نه ویش چوو؛ گه را ﴿فَبَصُرَتْ بِهَا﴾ دیتی، چاوی پی که وت؛ ﴿عَنْ جُنُبٍ﴾ له ته نیشتی وه، لابه لا، تیواوتیو؛ وای نه ده نواند، که به (قصد)ی ته ماشای نه کات ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ خوشکیه تی له دواى نه گه پیت (مراد)یه تی (ذاتا) نه نده پوون هۆمایوونی (ملوک)آنه، ناگاداری (احوال)ی نه وانه نین.

﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ لیمان (منع) کرد نه‌ګر پېش نه‌وهی (فهم) بکا، ډاکی بناسی، هاویشترایېته ناو، فرې درابې، (حقیقه) نه‌و (منع) نه‌و مه مک نه‌خواردنه‌ی (موسی) (خارقه) به؛ وه (الا) نه‌وه بؤ ګله‌ک (مندالان) نه‌بی (حتی) (انبیه) ی کچی من له (۹) مانګی دایانی پوښی؛ هرچند په‌لېان کرد، تن کوشین به‌سده حیل، بؤی هاتنه پېش (تن کوشین) (فایده) ی نه‌وو؛ (آخری به شیري (حیوان) به‌خپو کرا ګوره بوو بوو، ده ګرا که (میل) ی نه‌چوه شیر، نه‌هاتوه نه‌ی ګوت، "مه‌مه" مه‌مه‌ی شوشه‌یان بؤ پر نه‌کرد، (حسب العادة) وهری نه‌ګرت به‌ګوی لاستیق نه‌ی مژي؛ تا خلاصی نه‌کرد، ګلن پاش (مده) بی (رضاع) له‌شیر کرایه‌وه، نه‌بی ئی (حضرت) ی (موسی) ی پېش ډاک ناسین بووې ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ﴾ حزنه‌که‌ن؟ په‌هېریتان بکه‌م ﴿عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ (عائله) به (عالی) ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ بؤ ئیوه، بؤ (خاطر) ی ئیوه، به (طمع) ی (جبر) ی (رضاعی) تا؛ (اهل) ی (بیت) یکن، حزنه (خدمت) ی ئیوه نه‌که‌ن ﴿وَهُمْ لَهُ﴾ بؤ منداله‌که ﴿نَاصِحُونَ﴾ (خالص) ن جوانی به‌خپو نه‌که‌ن، شایانی (ابنا) ی ملوکن. وا دهرنه‌که‌وئ نه‌و خاتوونه زور به (احتراس) نه‌و (دلاله) ت ه ی کردیه، نه‌مه‌ش (دلیل) ه له‌سهر (کمال) ی (فطانت) ی. نازانم (هامان) لیره (حق) ی چیه؟ له (امور) ی (عائله) ی (وزیر) (ولو) زور (مُقَرَّبٌ) بی (مداخله) ی نیه. (حکایت) ی نه‌که‌ن، نازانم نه‌لین: چی؟

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ (قسه‌یان) (قبول) کرد، (موسی) یان دا ډاکی به‌دایانی ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾ به‌فه‌رزه‌ندی (عزیز) بی ﴿وَلَا تَحْزَنَ﴾ به (فراق) ی ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ هرچی بی. (حقیقه) (انجان) ی نه‌و (وعدده) (دلاله) ت نه‌کا له (انجان) ی (سائر) ی (وعد) ی دی، له‌بهر (غایه) ت ی (بعد) و (غرابه) ت ی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (ایمان) یان به (وعد) ی خوی نیه، (مع الظهور الدلیل) (خصوصا) نه‌ګر، زور دوور بی: (حتی) له (نظر) ی (بعض) ی، (انجان) ی نه‌و (نوع) ه (وعد) ه (مُحال) ه؛ زیرا (مَوْعُودُ بِهِ) به

(مُحَالٌ) نه زانی ؛ (لکن) (انسان) نه بی (تأمل) کا، گه لئ شت به (محال) نه زاندر؛ (مَعَ أَتُهُ) (واقع) بوو. (تموجات)ی هوای (لونده‌ره) و یا (برلین) و (پاریس) و (واشنگتن) و (انقره) و (مصر) و (فلسطین) و (بیروت) و (بغدا) و (طوکیۆ) و (مۆسکۆ) و له‌سه‌ر (صندوق)ی (پادیو) له‌کۆیه تیکداوین؛ له (لندن) (ساعت) لئ نه‌دا، له (کۆیه) گۆیان لئیه.

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ ته‌واوی (یغما) ﴿وَأَسْتَوَى﴾ (معتدل) بوو، (کامل) بوو؛ (قوه‌ت)ی (مادی) و (معنوی) (موافق) بوو ﴿أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (حکم) و (علم) (لازم) نیه، هر (نبوه‌ت) و (علم) به (شرائع) بی، (اکثر)ی (مقصد) له (علم) و (حکم) (صفه‌ت) و (قوه‌ت) یکه که مداری شت زانینه؛ وه (ممکنه) له (طرف) (فرعون) (اداره‌کی) (فصل) و (قضا)ی (تودیع) کرابی ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وی باش و (معامله‌ی) جوان‌بن، دوا (هوا) نه‌که‌وی خوا نه‌ی کاته (صاحب‌ی) عقل و (برایه‌ت)، (فاصل)ی (بین‌الحق و الباطل) ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ﴾ (ممکنه) بلّین: نه‌و (مدینه‌یه‌ی) که (موسی) بوو بوه (حاکم) له‌وی زۆر (موافق) وه (الّا) (مصر) وه یا (اسکندریه) (ممکنه)، ه‌زار که‌س وه‌کی (موسی)ی به‌و حاله‌ی بجئی ﴿عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ (وقت)ی (محکمه) یا (مجلس)ی (اداره‌ی) نه‌بوو له (غیر)ی (میعاد)ی (موظف) بوو با (ممکنه) بلّین نه‌یان زانی بوو (موسی) بۆ (اداره‌ی) وی (تعیین) کرایه ﴿فَوَجَدَ فِيهَا﴾ له‌شاره‌که‌دا ﴿رَجُلَيْنِ﴾ دوو پیاو ﴿يَقْتَتِلَانِ﴾ شه‌ریان نه‌کرد، لیکیان نه‌دا، ﴿هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ﴾ له (اتباع)ی بوو ﴿وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ (مخالف)ی بوو؛ یه‌ک (سبط)ی یه‌ک (قبط)ی ﴿فَاسْتَفَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ﴾ هاواری کرد یا (موسی) ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ (نصره‌ت)مده، (موسی) به‌فریادیه‌وه چوو ﴿فَوَكَزَهُ مُوسَى﴾ مسته‌کی لئ‌دا (ظاهر) وایه به‌جئی (مقتل)ی که‌وتبئ، وه‌کی سه‌ری، دلئ، ﴿فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ کوشتی، (نفس)ی بری ﴿قَالَ﴾ (موسی) ﴿هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (عجول)آنه بوو، له‌به‌ر

(غضب) خوۍ نه گرت، له (وقت) ی (غضب) (شیطان) به آسانی به (انسان) نه ویرئ **﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾** (عدوی (بشر) ه)، (خاصه) (اهل) ی (ایمان)؛ (رسل) و (اتباع) ی (رسل) (مضل) ه، نه چئ (اغرای (فرعون) و (قوم) ی نه کا، تاله (حق) ی من، نه وی خراپه بیکه. **﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾** (تجاوز) م پئ کرد، نه م گرتوه **﴿اغْفِرْ لِي﴾** لیم خوش به. (مراجعه) ی (اول) ی (سوره) ی (نمل) که، تا (وَجْه) ی (إِلَّا مَنْ ظَلَمَ...) (الایه) به ته وای بزانی **﴿فَقَفَرَتْ لَهُ﴾** (ذاتا) (قتل) ی (عمد) ی (عدوان) نه بوو، (شبه) ی (عمد) بوو **﴿إِنَّهُ﴾** (جناب) ی (حق) **﴿هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾** نه و عفو م کا؛ پهک له سر (حکم) ی (فرعون) نا که وی، **﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾** که عفوت کردم **﴿فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيراً لِلْمُجْرِمِينَ﴾** (ابدا) نابم به پشتیوانی (مجرم) آن؛ نه وانه ی (انسان) نه هاوینه ناو (جرم) و گونا، یا نه و ی (معاونه) ی سر نه کیشیتته (جرم) و گونا، (انسان) به (معاونه) ی نه بیتته (مجرم)؛ (واقعا) (اعانه) ی (ظالم) ی زور خراپه؛ (ذاتا) نه وی (ظالم) ه به (قوه) ی (عمرو) و (زید) (ظلم) ی پئ نه کرئ؛ که سئ (ظلم) ی به دی بکا، (مخلوق) پووی لن وه رگپن چی پئ نه کرئ؟ (أَمَّا) که (نائل) ی (استحسان) بوو، (جرئت) ی (زیاد) نه بئ؛ (أَمَّا) (ترک) ی (ماموریت) ی (حکومت) لای من زور خراپه. له (وهقت) ی خوۍ، (مثل) ی (امامی اعظم) میلی قاضیه تی کردبا و وشکه (صوفی) (معینی) بیان نه دابا، نه مړو (رئاست) ی (محاکم) نه ده که و ته دهستی (اجنبی) به لئ (اعمال) ی (حره) باشته، (أَمَّا) کووا؟! نه گهر زاده کان (ره غبه) بیان بوویا، کار نه ده که و ته دهستی (اسافل) آن، (دنیا) وا ژیر به ره و ژور نه ده بوو. (مسلمان) ی خانه دان هه رچی بئ، له ناو (مسلمان) و ناخانه دانی باشته؛ (خاصه) له بهر (فقر). نه گهر (تربیه) ی (عائلوی) تیک نه چوو با، شتئ تر نه بوو. خوۍ ملایانی (سابق) نه مړویان دیبا؛ ده که ی (رزق) له (اهل) ی (علم) به سترایه (مدرسه) چول بوون، وهخته (علم) به جارئ (محو)

بیته‌وه، (دین) نه‌مینن، به (اهالی) (خدمه‌ت) ناکه‌ن، پی‌یان ناکری (حکومه‌ت) نای‌کا (تدبیری)؟! (صاحب‌ی (روح المعانی) (مفتی) بوو، (عزل)‌یان کرد، به خۆی و به (روح المعانی) چوو (اسلامبول)، بی فائده گه‌پاوه؛ (نهایه‌ت) به (حسره‌ت) و نه‌ندۆه، له (دنیا)‌یه پۆی.

﴿فَأَصْبَحَ﴾ (داخل‌ی سبه‌ینه بوو، نازانم به کوردی بلیم: چی؟ ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ شاره (معهود) که ﴿خَائِفًا﴾ نه‌ترسا ﴿يَتَرَقَّبُ﴾ (انتظار‌ی (اخبار‌ی نه کرد ﴿فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ﴾ دوینی ﴿يَسْتَحْزِرُهُ﴾ هاواری نه‌کردی، له چنگ (قبطی)‌یه تر ﴿قَالَ﴾ (موسی) (علیه السلام) ﴿لَهُ﴾ به جووله‌که ﴿إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾ به (فساد) چووی، ئالۆز بوونی؛ چیه؟ مه‌موو پۆژی شه‌پ و (جدال). (أَمَّا) (معلوم‌ی بوو، (غدر) له (طرف) (قبطی)‌یه، تاوی‌دا (قبطی).

﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَشَ﴾ بیگری، به (صوله‌ت) و (سطوه‌ت) ﴿بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا﴾ (موسی) و (شخص‌ی هاوار دار ﴿قَالَ﴾ (عدو) ﴿يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾ گه‌رچی (اکثر‌ی (مفسرین) نه‌فه‌رموون: نه‌وه قسه‌ی (اسرائیلی)‌یه (أَمَّا) من لام خوش نیه؛ (احتیاج‌ی به (توهم) هیه؛ فه‌رمایشی (حسن)‌م لا (حسن)ه ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ زۆر به (جبر) و (ظلم)‌وه بی (تفکر) له (عاقبه‌ت) (طبیعی) نه‌وانه (مفسد) نه‌بن ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ (شان‌ی (مصلح) (تامل)ه (تانی)‌یه (تحکم)ه (تسامح)ه. ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ﴾ کئ بوو؟ چی پی‌ده‌وئ؟ وه‌کی (مبهات‌ی (حدیث) نیه، نه‌گه‌ر (محدث) نه‌ناسری، (توقف) نه‌کری له (قبول‌ی (حدیث‌ی ﴿مَنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ﴾ له دووری شاری ﴿يَسْعَى﴾ خیرا نه‌هات ﴿قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْأُمْلَأَ﴾ له (قوم‌ی (فرعون) ﴿يَأْتِمُرُونَ بِكَ﴾ (مؤامره) نه‌که‌ن به (سبب) توو؛ نه‌وانه‌ی (مشاوره) نه‌که‌ن، یه‌ک به‌یه‌ک (امر) نه‌که‌ن نه‌لین: وا بکه‌ین، وانه‌که‌ین (مؤامره)‌یان بو چیه؟ ﴿لِيَقْتُلُونَ﴾ بتکووژن ئالئ: (قصاصه‌ت) که‌ن دیاره به (حق‌ی

نہ زانیہ، نہ بی (قانون)یان وائی؛ یا (تلبیس)یان نہ کربہ، بیگہ نہ (قتل)ی
 (عمد)ی (عدوان)، (موجب)ی (قصاص)؛ (نظر) بہ (تحیر)ی (اقوام)،
 نہ وان (مادام) (غیر)ی (عنصر)ی خویان لئیان بکوژن (الا) (اعدام)ی
 نہ کن بہ ہر (صورت)ی بی۔ لہ دہورہی مدینہ تی حاضری (انگلین)
 (مقابل)ی (قتل)ی (سردار ستاکی) نہ وی کردی کردی؛ (بعدہ) نیو میلیون
 لیرہی زپری لہ (مصر) ستاند ﴿فَاخْرُجْ﴾ پڑ دہر، وہ دہر کہ وہ، ہلئی خو
 قوتارکہ ﴿إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ لئی ناگہ پڑن (لک) (تعلق) بہ (الناصح)
 بیہ ستنی؛ نہ گہر (آل) (حرف)ی (تعریف) بی، بہ جائیز نہ دیرن؛ نہ و
 (ذات)ی خوی بہ (ناصح) نہ زانی، (قرطبی) نہ یکا بہ (نعام)، (نجیحی) لہ
 (بین)ی (ملا) و (موسی) (مع آتہ) نہ لئی؛ ہلئی؛ خوت (نجاۃ)
 دہ، ﴿فَخَرَجَ﴾ لہ سہر (نصیحت)ی نہ و (رجل)ہ ﴿مِنْهَا﴾ لہ مدینہ کہ
 ﴿خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ نہ ی نوپی لہ ولاو لہ م لای ناوی نہ داوہ، نہ ترسا، لہ
 (شرط)ہ بیگہ نہی ﴿قَالَ رَبُّ نَجْنِي﴾ (خلاص)م کہ ﴿مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾
 قورتاریم نہ مگہ نہی، نہ و (نوع)ہ ترسہ (ضروری)ہ، (طبیعی)ہ۔

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ پووی کردہ لای (مدین) (قریہ)ی (شعیب)
 نہ لئین: (مدین)، کوپی (حضرت)ی ابراہیم (بنا)ی کردبوو، بہ ناوی وی
 (مشہور) بوو بوو (ممکن)ہ وائی؛ (داخل)ی ژیر (ادارہ)ی فرعہ ون نہ بو
 نہ لئین (بین)ی لہ گہ ل (مصر) ہشت پوژہ پی یہ (مع هذا) (دعوا)ی
 (الوہیت)ی کردیہ نہ گہر (سمعت)ی (ملک) و (نفوذ) و (سطوہت) و
 (جبروت)ی (ہتلر)ی ہہ با؛ نہ با بلئی؛ چی؟ ﴿قَالَ﴾ (موسی) (علیہ
 السلام) ﴿عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نہ لئین: شاہزا نہ بوو وا دہ
 رنہ کہ وئی (جادہ)ی باشیش نہ بوہ، (ممکن)ہ لاپئی پویشتی۔

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ گہیشٹہ سہر ناوی (مدین) ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ﴾ لہ سہر
 ناوہ کہ ﴿أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ جہماتی زور ﴿يَسْقُونَ﴾ ناویان نہ دا، (حیوانات)ی
 ورد و درشتہ، بہ کوئل و بیر وہ کی دہشتی (دزہ)یان ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ﴾

لہبر وہی وان ﴿امْرَأَتَيْنِ﴾ دووژن؛ دوو کچ؛ بلیم: چی؟ ناویان چہ، یہ کیان (قیل): (لیّا) (قیل) (عبرا) (قیل): (شرفا) جا (فایده)ی چی، (معلوم) نہ بوو، نہ ویتہر (قیل) (صفوریا) (قیل): (صفیراء) ئہ مہ لیک نیزیکن ﴿تَدْوَدَانِ﴾ مہ موویان ئہ لّین: (غَنَّمَا) باس خوشتر نیہ، (قرائت)یش (اشارہ)ی تیا نیہ دیارہ (نوع) و (حیوان)یکیان پی بوہ، ئاوی ئہ دهن ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ﴾ (مطلب)تان چہ؟ (حیوان)تان (منع) ئہ کهن ئاویان نادهن ﴿قَالَتَا لِمَا نَسْقِي﴾ (عادہت)مان وایہ ﴿حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرَّعَاءَ﴾ ئہ وان (مواشی) خویان ئاو ئہ دهن، ئہ گہ پرنہ وہ ئہ و جا ئیمہ (مواشی) خومان ئاو ئہ دہین. چہ ند (قرائت) و (توجیہات)ی ہہ یہ، گہر باسیان بکہین، تا (خلاص) ئہ بی، (حیوان)ی ئہ و بہ ستہ زمانہ لہ تینان ئہ خنکین ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ پیای پیہ، کہ سی تریش نیہ، ناچار ئیمہ بؤ (حیوان) ئاودان دین، (ممکن)ہ شوانیش بوو بن. (سبحان اللہ) ئہ وی لای خوا (اہمیت)ی نیہ، لای (نقال)آن زور بہ (اہتمام)ہ. (قوران) ئہ و ہ ندہ ئہ گہ یہ نی، ئہ و دوو کچہ باوکیان پیای پیہر بووہ؛ ئہ و (ذات)ہ کئیہ؟ (شعیب)ہ یا خود برای بوہ، ئاوی (رعایل) یا (یثرون) یا (یثرب) یا خود (شخص)ی (اجنی) بوہ، خزمایہ تی لہ گہ لّ (شعیب) نہ بووہ، ئہ و (منازعات)ہ (ثمرہ)ی چہ؟ ہیچ.

﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ بؤ چی؟ (پہ حم)ی پی کردن؛ لہ بہر چی؟ (شیخ)ی (بلاغہ) (عبد القاهر)وہ (جار اللہ) لہ بہر (نود)؛ (سکاکی) لہ بہر (نود)ی (غنم)؛ (سعدی تفتازانی) بہ لّی: قسہی (صاحب)ی (مفتاح)ہ، برؤ بؤ (مطول) و (حواشی) (مطول). کہ سی (ملاحظہ)ی (شیخوخیت)ی بابیان وین کہ سیان ناکا؛ لام وایہ ئہ و (تدقیقات)ہ ئہ مرؤ زور (قیمت)ی نیہ، لہ و بیرری بوو، یا بیرری تر؟ ئہ مہ ش (نزاع)ی دی؛ چی پی ئہ وی؟ (کشف)ی (حق) و (حقیقت)ہ. بہ لّی (کشف)ی ئیمہ ہر ئی شتی وایہ. من زور سہ غلّہت ئہ بم، بہ تہ ماشاگردنی ئہ و (مخالفات)ہ، وہ (تعجب) ئہ کہ م

له (سیدی آلوسی) چۆن ئەتوانی ئەو هەموو (قیل) و (قال)ە بنوسی؟ ﴿تُمْ﴾ پاش ئاودان ﴿تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ﴾ سیبەری چی؟ ئی داری؛ چ داری بوو؟ (قیل) (شجره) نازانم چ (نوع)ە داریکە؟ گەرچی (صاحب)ی (قاموس) ئەلئ (معروف)ە یاخود سیبەری دیواری بێ بان بوو، یەکی ئەلئ: پشستی له پۆژ کرد، پووی له سیبەری خۆی بوو (سبحان الله) ﴿فَقَالَ﴾ (موسی)؛ ماندی؛ برسی ﴿رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ﴾ ئەوی بینیری له (خیری) زۆر وکەم ﴿فَقِيرٍ﴾ (احتیاجی)م پێ هەیه. ئەلئین: زگی بە پشتیەوه نووسابوو، له برسان؛ (محتاج)ی دەنگە قەسپی، گێچکەنانی بوو، ئایا (انسان) له بەر خوا بیارێتەوه؛ (اظهار)ی (مذلت)ی خۆی بکا، ئەمە (شکوا)یه؟ (حاشا) ئەوجا بنۆرە قەسە لاف و گەزافیان؛ (زیادی) (علم) و (حکمت) له کێ؟ ئەو حالە له کێ؟ (پەحمەت)یان لێ بێ ئەلئ برسیەتیان نه دیتیە.

﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ یەکی له (امراتین)؛ گەرە کەیان بوە. لێرە (زمحشری) ئەفەرمووی: ناوی (صفراء) بوو، ئەویدی (صفیراء) ناوی بوو لێرە (سید) (خلاف)ی (نقل) ئەکا؛ (قیل)؛ (الکبری) و (قیل)؛ (الصغری) و ئەلئ (بنا) له (بعض)ی (روایات) جوملانە بوون (بین)یان نیوہ پۆژی بوو، نازانم ئەو قسانە (فائده)یان چیە؟ ﴿تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾ بە شەرمەوه ئەپۆیی. و ابزانم ئەو (مشی)یه له (عاطفه)یه (قلبی) بوە، (مشی) له سەر شەرمەوه دیارە (تصویری) پێناوی ﴿قَالَتْ إِنَّ أَبِي﴾ دیارە بابی بوو؛ (قابل)ی (تاویل) و (مه ئویل) نیە ﴿يَدْعُوكَ﴾ (طلب)ت ئەکا، بۆ لای خۆی ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ بۆ ئیمە (اشاره) نیە بۆ (غنم) یا حوشتەر. (موسی) (حسب الدعوة) چوو بۆ لای بابی خاتوون؛ له و پێیە (تصویری) ئەو (آنە) (کریمە) بە (خلاف)ی (حیا) مەکە، له و خاتوونە. (استیحیا) (لازم)ە، بارئێ (بیر) بۆدێ ئاشکرایە؛ (دلیل)ی پێناوی ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ﴾ هاتە لای ﴿وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ (ماجری)ی خۆی بۆ گێڕایەوه ﴿قَالَ لَا تَخَفْ﴾ مەترسە ﴿نَجُوتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (رینا نجنا من

القوم الظالمین، وأنصرنا علیہم، وتقبل دعاءنا، کما تقبلت دعاء کلیم: آمین) برام لہوہندہی (آیت) نہی فہرموی، زیتتر گوئی مہدہری. نہوانہی لہو (نوع) (حال)ہ، (بحث) لہ (يجوز) و (لايجوز) نہکن، نہگہر خویان لہو (حال)ہ دابان، چیان نہکرد؟ نیستا (موسی) چ بکا؟ (غریب) ماندی، برسی (فقیر) بی پارہ و پوول، (حتی) (لوقنتہ) نہی، (نوٹیل) نہی، چ بخوا لہ کوئی بی.

﴿قَالَتْ اخْدَاهُمَا﴾ نہوہی مارہکرا، بلّیین: نہوہی لہدوی چوہو، ﴿يَا اَبْتَ اسْتَاْجِرْهُ﴾ بہکری بگرہ، بو (رعی) و (سقی) ﴿اِنْ خَيْرَ مَنْ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيَّ الْاَمِيْنَ﴾ نہی نواندیہ؛ (میل)ی (شخص)؛ بہس تہماشای (قوہت) و (امانہت)ی کردیہ، کہ بو وان (ذات)ی وا (لازم)ہ (خدمہت)یان کات، (خلاصہ) (عرض)ی بابی کردیہ، نہو (ذات)ہی بہ (اجارہ) بگرہ، (ذات)ی بہ (قوہت) و (امین)ہ (والسلام)؛ (خصوص) پاش (استماع)ی (قصہ) و (دیتنی) (کیفیہت)ی ناودانی (حیوان)یان؛ (قوہت) و (امانہت)ی (معلوم)ی خاتوون بوہ. لیترہ خہریکن (قیاس)ی (منطقی) (تشکیل) کہن؛ (شیخ خلیل)ی (آمودی) وہکی (سیدی آلوسی) نہفہرموی، لہ (شکل)ی (ثانی) (قیاس)ی ہلئہبہستی؛ (سید) نہو (وہقت)ی (شاب) بوہ، (اعتراض)ی لی نہگری (شرط)ی (انتاج)ی (شکل)ی ثانی (اختلاف)ی (مقدمتین)ہ بہ (ایجاب) و (سلب)، وہ نہفہرموی: لہ (ادلہ)ی قورآن (ترتیب)ی (منطقی) (لازم) نہی، من نہلیم (ممکن) بو لہ (شکل)ی (اول) قیاس ہلئہبہستری؛ (موسی) قوی) و (امین) (والقویّ الامین خیر من استجارت : فموسی خیر من استاجرت) (أما) (شیخ خلیل) لہ بہر زور نزیکی لہ (عبارہت)ی (قورآن) (ترتیب)ی واداناوہ؛ (أما) نہوہ (لازم) نہی. (واقعا) نہگہر، (مستمع) یہکی لہسہر (ترتیب)ی (منطقی)کہوتیا، کہم کہس (فہم)ی قسہیان نہکرد؛ بہ (عملیات) (انسان) تہواو (ماہر) نابی لہ

(منطق)، ناتوانی (قیاس)ی (جدید) هەلبەستێ. زۆر کەس هەن، (اشتغال) ئەکەن بە (علم)ی (منطق) بە (غیری) (امثلە)یە کە لە (کتیب) دایە، خۆی (قیاس) یەکێ پێ (تشکیل) ناکرێ.

﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ یەکی لەو دوو کچانەم. کچیتری بوو؟ نەبوو؟ ئەمە (دلالت) لە بوونی ئەکا؟ ناکا؟ نازانم. (وجە)ی (فائەدە)ی لێنایینم؛ بۆ (اشارە) بە (هاتین) (بلیغ) ئەتوانی (وجە)ی (بدوزیتەو)؛ (مقصد)م وایە لێت مارەکەم، یەکن لەو دوو کچانەم ﴿عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي﴾ خۆت بە (ایجارە)دەیه، ﴿ثَمَانِي حِجَجٍ﴾ هەشت سالان؛ ئەم (ایجارە) (مقصود)علیه) بوو؟ (یعنی) مارەیی بوو؟ یا (شرط)ە بۆ (عبارەت)ی (انکاح)؟ (معلوم) نیە؛ چونکی ئەفەرموی: اُرید (فی الواقع) (قرآن) (موجزە)، نەک لە (شرائع)ی پیشی، لە (شریعت)ی خۆمان. (حتی) (تفصیلات)ی (نکاح)؛ (حتی) نوێژو زەکات و پوژی و (حج)ی دایتە (رسول الله) (ﷺ). (حاجەت) بە (ابدا)ی (احتمالات) ناکا. ئەو (نوع)ە (نکاح)ە، بە کوردی زاواوەندی پێ ئەلێن؛ (طبیعی) (داخل)ی (صلب)ی (عقد)ی ناکەن، مارەیی بۆ دادەنێن. پیشین (مقاوڵە) ئەکەن، بە (شرط) و پەیمانە وە (اکثر) تا (مدە) کە (خلاص) نەبن، کچەکە (تسلیم) ناکەن ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ (مختاری) (الزام) نیە (فضل)یکە لە (طرف) خۆت ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾ بە (اکمال)ی دەسال؛ وە لەگەڵت لە (اوقات) و (اعمال) بە (مناقشە) نابم، ناکەم بە دوو لەت ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لە پاشان ئەبم، (واقعا) (گەلی) (صاحب) مāl هەن لە گەڵ پەنجەر و دەست و پێ، زۆر بە خورتنە خورت وورتنە ورتن؛ واپۆ، واپەرە؛ بۆ واکەکی؟ تەنبەلی، بن (دقەت)ی، پەنجەر لە خۆی وەرزی، (فکری) لێ تێک ئەچێ. (بعض)ە کیش زۆر باش، نیش پێ ئەسپێژی و (تسلیم)ی خۆی ئەکا.

﴿قَالَ﴾ (موسی) ﴿ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ نه وه له (بین) ی من و تو دابی ﴿أَيُّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ هر کامیان بینمه جی، چم له سهر نیه زیده (تقریر) فه رموده ی (ضروریته) ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ ناگاداره. (مهر) له (مذهب) ی (شافعی) (رکن) ی (عبارت) ی (نکاح) نیه، (حتی) به (شرط) ی (عدم المهر) یش بی، دروسته. (مهر المثل) ی بۆ داده ندی. له سهر (منفعت) وه کی (تعلیم) ی (قوران) دروسته؛ نه گهر کردی، باشه؛ وه (الا) (مهر المثل) ه (أَمَّا) (نکاح) به (شرط) نابی، (حتی) (شرط) ی (محقق) ه کهس هزی له (تاویل) ه، نه توانی (کتاب) ی (نکاح) له سهر هر (چوار مذهب) (ایراد) کا. (قرآن) (استعار) ی تیا نیه؛ به کویری نهو (ذات) ه؛ به لکوه، له (تعرض) ی کهه کان بۆ (شیخوخیته) و بهس نه فامرئ، که کور نه بوه؛ (معاذ الله) کور (ولو) ججیلش بی شوانی پی ناکرئ، کوری (قدح) به (ولایت) ناگهیه؛ لیږه (استفاده) ناکرئ؛ (لفظ) ی (انکاح) (لازم) ه، بی وی نابی؟ نه ویش (فهم) ناکرئ. گهرچی (علما) ی (مذهب) نه فهرموون؛ به (غیر) ی (مافی القرآن) (نکاح) دروست نیه، (لکن) (آیهت) (دلالت) ناکا، هرچند بۆ شوان گوپال (لازم) ه؛ (أَمَّا) لیږه (قرآن) (تعرض) بۆ (عصا) ناکا؛ جی ی (عصا) ی دی، له وی نه لین، بیلین.

﴿فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ﴾ به جی هینا (علی آتم وجه) له (ابتدا) تانه وپو، چی کردیه؟ لی (معلوم)؛ ده بی (لزوم) ه. (و لو) (بعض) ه (عجایبات) ی تیابی، بۆ (موسی)؛ نه گهر (فائده) ی هه با، قوران نه ی فه رموو ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ خیزانی. (حقیقه) زور جوانه؛ (تغییر) له (حرم) ی کهس به خیزان، وه خیزانی زوری تیایه ﴿أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ﴾ دیتی (رای العین) بی (شبهه) یاله گهل (میل) و (ایناس) ﴿نَارًا﴾ له (طرف) لای (طور) ناگره کی دیت ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ پارهستن نارام گرن، لیږه مه پون دیاره له ولاتی چند سال تیا بووین، بپوا بۆ ولاتی که، تاک وته نها خو و خیزانی

نابئ ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا﴾ دیم؛ ئەوا بۆ لای ئەچم ﴿لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا﴾ لە ناگرە کە
 ﴿بِخَبْرٍ﴾ لە پێ؛ ﴿أَلَبْتُ﴾ ئەو ناگرە، کە سەکی لایە، شارەزایی ﴿أَوْ جَذْوَةٍ
 مِنَ النَّارِ﴾ لە ولاتی مە (آلان) یش وایە، لە شارینا، (أَمَّا) لە دەری، بڕکە
 دارێ سووتانی تەپ، سەری گەرم ئەکەن، بە کوێک و قوێکە بیور، ئە ی کوێن،
 وەکی سیواک ریشال ریشال ئەبێ، بۆ شەو بە ناگری هەلی ئەکەن، ولاتی پێ
 (سح) ئەکەنەو، کای پێ ئەدەنە و لاخان (ممکن) لە (عربی) (جذوه) ی
 پێ بلێن ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ خۆتان گەرم ئەکەنەو.

﴿فَلَمَّا أَنَاهَا﴾ کە گەیشته ناگرە کە، چوێ سەری ﴿ثَوْبِي مِنْ شَاطِئِ﴾
 (جانب) ی ﴿الْوَادِي الْأَيْمَنِ﴾ لای راستە ی؛ راستەو چەپە ی (اطراف) و
 (وادی) و پێ، بە (اعتباری) ئەوانە ن، کە (مروء) ئەکەن. (ندا) یە کە ﴿فِي
 الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ﴾ (موقع) ی (ممتاز) لە (شاطی) (وادی) (برکەت) ی دیارە
 لە بەر چیه ﴿مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ لە وێرا بانگی کرایه ﴿أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ﴾ (ریک) یه (رب العالمین) هەریە کە؛ (اختلاف) ی عبارت بە
 (مقام)؛ ئەو (نوع) ه (اختلاف) ئەیه وێ؛ (ادنی) (کاتب) ی لێ ی (غافل)
 نیه؛ (فکیف سید العظماء)؟ (فضل) لە (حضرت) ی (کبریائی) ی.
 (موسی) چۆن (کلام) ی خوای بیستوه؟ بلیم: چی؟ (آلەت) ی بیستن
 دیارە، وه (اسباب) ی (خصوص) ئەمۆ، (معلوم)؛ (میکروفۆن) و
 (تەلەفۆن) و (رادیۆ) (شاهدن)، ئێوه، (تحقیق) ی کلامی خوا و
 (کیفیت) ی (تلفظ) ی بکەن، بیستن (سهل) ه. (شیخی اشعری) وه (امامی
 غزالی) وه (جمع) ی ئەلین: (کلام) ی خوای (ازل) ی (نفس)؛ (یعنی)
 (صفەت) ی خوای، (قائم) بە (ذاتی کبریائی)، بیستوه، تووخوا ئەتوو ئەو
 (قسە)، چۆن ئەیه ی؟ (صفەت) کوو ئەبیستری؟ بەلێ (کلام) ی ئەیه ی،
 ئەزانین (معنی) ی چیه؛ (أَمَّا) (صفەت) و (مبدأ) ی بە (غفل) ئەزاندری،
 ئەک بە (دلالت) ی (لغوی). (کلام) ی خوای (الفاظ) و (حروف)؛ (هوا) یه
 لەناو ناگر، یا دار، یا لە گوێ ی (مخاطب) (مکيف) ئەکا، بە (کیفیت) ی

(صوت)؛ (اهتزاز) به (هوا) نهکا، نهیخاته گوئی (سامع) (هوا) (قائم) نیه بهخوا؛ خوا له ناو (هوا) دانیه؛ پیی ناوی؛ باسی (تجلی) و (مجلی)، نهوی (سمع) (کلام) ی کردیه، (دعوا) ی دیتنی نهکردیه (بوجه من الوجوه)؛ یه کئی نه لئ: لهه موو (جهت) بیستیه تی؛ یا به هه موو (أعضاء) بویه (خاص) به ناوی (کلیم)؛ نهه هیچ نیه؛ (إختصاص) به ناو (مستلزم) ی (إختصاص) به (معنی) نیه؛ (معاً) له (قرآن) نه و ناو (إختصاص) نیه.

﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ وه کازی شوانی، نه لئ: له به ههشت هاتوه، نه بی داری به ههشت، (خاصیت) ی وا بی، نه گهر فری ی دهنه سهر عارد، بییته مار؟ نایا نه گهر ئی به ههشت نه با، نه ده بووه مار؟ قسه یه بی (معنا) و (فرايا). داری به ههشت، ههر (مخلوق) ی خوی نیه، وه کی داری (دنیا یه؟) له (ایام) ی مندالیم، شته کیان هینا کویه بو فروشتن، وه کی «موم کافوری؛ (بعض) ی نه ستور، (بعض) ی باریک، پارچه پارچه یان نه کرد، به ناگریانه وه دهنه، که فی نه کرد، وه ک ماره کی لئ دهر کوئی وانه بوو نه بووه ماری ته و او؛ نه وهنده بوو پوخی نه بوو. (عجایب) ی نهه بوو، چ پارچه ی لای سهری، چ ناوهندی، چ (ناخری)، (خلاصه) هه پارچه یه با، له ولای ناگری نه گرت، سهری ماری لئ نه هاته دهر تا (خلاص) ی، ماری به سهر وکلک، پاشان چیتریان نه هینا، باسی نه ما، نه مانزانی له چیان دروست نه کرد، بوئی زور ناخوش بوو ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ﴾ (حرکه) ی (اهتزاز) (نوع) یکه ﴿كَأَنَّهُا جَانٌ﴾ (سیدی آلوسی) نه فه رموی: ماری چاوپرهش، که (اذیهت) نادا، له خانیان دا زوره، (أما) نه وهی له (قاموس) وه رگتیه، له (تفسیر) هه کان دا نیه ﴿وَلَّى مُدْبِرًا﴾ هه لات ﴿وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ نه گه راوه ﴿يَا مُوسَى﴾ له (طرف) خوی بانگی کرا ﴿أَقْبِلْ﴾ بوو له و لایه که وه ﴿وَلَا تَخَفْ﴾ مه ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾ (امین) به، ئیشت پی ناگا.

﴿اسْأَلْكَ يَدَكَ فِي جَنِّبِكَ﴾ دست باوی با غالت؛ گیرفان و بہری بہ
 نی تہ نیشتی نہ لَین ﴿تَخْرُجُ بَيِّضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ بی (عیب) و (علت)
 ﴿وَأَضْمُكُمْ إِلَيْكُمْ﴾ بؤ لای خوت بیتہ وہ، بگرہ وہ ﴿جَنَاحَكَ﴾ بالت، دستت
 ﴿مِنَ الرَّهْبِ﴾ لہ ترسان (انسان) کہ لہ ترسان ہلآت (قوت) نہ داتہ قوئی،
 بالی لی فش نہ بین، بہ کوردی نہ لی: "بالی کرتیہ" نہ فہرموی: نہ و بالی
 کہ لہ ترسان (نش) کردیہ؛ بہ خوتی بگرہ وہ، مہ ترسہ، (امین) بہ،
 نہ نیستانہ (من بعد) لہو (طریق) چہ خراپت بہ سہر نایہ۔ قسہ یان زوری
 لی کردیہ؛ (زمخشری) دوو (معنا) نہ فہرموی؛ (امام) زوری (تحسین)
 نہ کا۔ حہ زنہ کہی (مراجعه) ی (روح المعانی) کہ، من دوو پوژان پاوہ ستام،
 چم پی نہ نووسرا ﴿فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ﴾: (عصا) و (یدی) (بیضا) (برہان)
 (فعلان) لہ (برہ) (بمعنی بیاض) یا (لہ برہ) (بمعنی قطع) (برہان)
 (حجت) ی (قاطع) ی یا (فعلال) ہ (یعنی) (نون) لہ (أصل) ی (کلمہ) یہ،
 (ابن جریر) نہ فہرموی: "البرہان: البیان" (قاموس) نہ لی: البرہان: الحجة
 (ظاهر) وایہ (نون) لای ویش (أصلی) بی؛ (واقعا) لہ (مادہ) ی (برہ)
 نہ فہرموی: ابرہ، اتی بالبرہان، چونی تی نہ گہی؟ (سیدی آلوسی)
 نہ فہرموی: لہ (اکثر) (نقل) کراوہ؛ (برہن) (مولد) ہ، (ابوعمر) و
 (ابن کثیر) (فَذَانِكَ) بہ (تشدید) ی (نون) نہ خوینیتہ وہ، (توجیہ) ی بؤ
 نہ کہن؛ باشہ (قراءت) ی (متواترہ)؛ (أَمَّا) (ذَانِيكَ) بہ (تخفیف) و بہ
 (تشدید) (لغت) ی (ہزیل) ہ یا (تمیم) ہ؛ چ بوو؟ (لازم) ہ (رعاہت) ی
 (ہزیل) و (تمیم)؟ بلیم: چی؟ نہ وہ وا نہ کہن۔ نہو دوو (برہان) ہ ﴿مِنْ
 رَبِّكَ﴾ لہ خواوہن ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنِيكَ﴾ بیان بہ؛ بیان کہینہ وان، (یعنی)
 توجو بہ (رسالہ) بؤ سہر (فرعہ ون) و (ملاء) ی (قلب) ی (عصا) و
 (بیاض) ی دستت، بہو (نوع) ہدوو (آیۃ) ن لہ (طرف) خوی، بی
 (قدرت) و (قوت) ی وی نابن، نیشانیان دہ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ (اساسا) ﴿قَوْمًا
 فَاسِقِينَ﴾ خارج لہ حدن۔

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (شبہی (عمد) ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ بہ (ظلم) نہ (قصاص)، نازانم (قانون) بیان چوں بوه؟ (مبہم) (حال)ی، (کل)ی (حکومات) (افراد)ی (اصل)ی (شعب)ی خوی بہ (وجوہ) (ترجیع) نہ کا لہ سہر (غیر)ی لہ کوثرانی خوی بترسی، ناتوانی بہ (طلاقت) و (جسارت) (ادا)ی (رسالہ)ت بکا، ﴿وَأَخِي هَارُونُ﴾ (امین)ہ، چیان بہ سہریہ وہ نیہ ﴿هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ دیارہ خوی بی (فصاحت) نہ بوه ﴿فَارْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا﴾ (عون) ﴿يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ (تحمل)ی ناکہم، دلم سفلتہ نہ بی؛ (تقریر)م پی ناکری، نہو بہ (تانی) (تقریر)ی (حجت)بیان بؤ نہ کات، نہو (تصدیق)ہ (تصدیق)ی (تایید)ی یہ، وہ (الا) خوی (رسالہ)ت ی بؤ وہرگریہ .

﴿قَالَ﴾ (جناب)ی (حق) ﴿سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (ممکن)ہ (حضرت)ی (موسی) (طلب)ی (رسالہ)ت ی (ہارون)ی لہ (جملہ)ی (واضح)م إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ (استفادہ) کرد بی؛ نہوجا (شد) و (محکم) کردنی قولی (موسی)ی بہ (معاونت)ی برای چند جوانہ، کوردی نہ لی؛ برا لہ پشت برا بی، مہگر نہ گیت لہ لای خودا بی، (ذاتا) برا بالہ، قولی (قوت)ہ. نہو (رہمن)ہم (الان) بہ دلدا داهات، زور (منشرح الصدر) بوم. نہوجا بزانیہ، بہ (قرائات) چ بہ (عضد) نہ کہن؟! ﴿وَتَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطَانًا﴾ (تسلط) و (قوت) و (غلبہ) ﴿فَلَا يَصِلُونَ﴾ (فرعون) و (ملاء)ی ﴿إِلَيْكُمْ﴾ بہ (ادنی) (عذاب)ی، یا بہ ہیچ (وجہ) نا کہ لہ نیوہ؛ نہمش ﴿بِآيَاتِنَا﴾ بہ (سبب) (آیات) و (عبر) و (قدرت) و (قوت)ی نیہ. (حقیقہ) (صیانت)ی (صمدانی) نہبا (فرعون) نہیتوانی قیمہ قیمہ یان بکات ﴿أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمُ الْفَالِبُونَ﴾ لہ سہر (فرعون) و (ملاء) و جندی، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ (واضح) و بی (شبہہ)، (عصا) و (ید)ی (بیضاء) ہریہک (آیات)ن ﴿قَالُوا مَا هَذَا﴾ نہوی پی یہ تی ﴿إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى﴾ (سحر)ی ہلہ ستراوہ، تازہ یہ یا بہ درو (نسبت)ی بؤ

خواتنہدا ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ بهوجوڑہ (سحرہ)، یا (ادعا)ی (نبوت) ﴿فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ (تاریخ)ی (ادریس)یان لئ گوم بوہ، (دعوہ)ی (یوسف)ی وانہ بوو (محض)ی (رسالہ) بی، ئہبئ (فرق) ہہبئ، لہ (بین)ی (سمع بہذا)وہ (سمع ہذا)؟ (حقیقہ) لہ گہل (طول)ی (مدینہ)ی (مصر) (رسول)یان کہم بوہ لہ خوئیان، ئی بیسترایبی (ادریس)ہ۔

﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّي﴾ خوی من ﴿أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ﴾ (خلاصہ) خواتنہ زانئ، راست نہ کہم افترام نیہ ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ یہ (ذلت)ی ئیمہ وہ (عزت)ی ئتوہ نیہ۔ خواتنہ زانئ (عاقبت)ی کار بؤ کاممان ئہبئ؟ لام وایہ قسہ لہ (قیامت) نیہ ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ لہ (دار)ی (دنیا) (ظلم) (دہولت) تیکٹہدا، ولات ویران نہکا۔

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (مصر)ی (فرعون)یان بہ (الہ) (حساب) کردیہ، وہ کی لہ (تاریخ)ی (عمومی)وہر دہگیری (عبادت)یان کردیہ، بہکوردی (آمون) و (شمس)یان زاناندیہ بہ (تلقینات)ی (کاہن)آن وایان زانیوہ، (فراعن)ہ لہ (سلالہ)ی (الہ)ن؛ لہ جئ یوان (حکم)پانی نہ کہن؛ وہک (الان) لہ (ژاپون) (میقادق)ی بہ (ابن السماء) ئہ زانن، لہ (امر) و (اطاعہ)ی دہرناچن۔ (حقیقہ) ئہبئ (ملک)لای (شعب)۔ (من حیث الاعتقاد)۔ (امتیاز)ی ہہبئ، کہ لہ ئوغری (ترک)ی (حیات)بکہن، (روح) (نثار) کہن، تا (علویات)ی (معنوی)نہبئ، (تسلط)ی (روحی)نابئ؛ وہک لہ (تاریخ) ئہلئ (فرعون) ہم (پئیس)ی (پوحانی)، ہم (پئیس)ی (جسمانی) بوہ۔ (ملک)کہ لہ (رئاسہ)ی (روحانی) لہ (سیطرہ)ی (روحی) (تجرید)کرا (قیمہ)ی نامینی ہرچہند (تقدس)ی (ثور) و (بعض)ہ (حیوانات)ی تریان کردیہ، (أَمَّا) (خلل)ی بہ (مقام)ی (فرعون) نہداوہ؛ نامادہی (خدمت) بووین؛ (لکن) (دعوہ)ی (حضرہ)ی (موسی) (عرش)ی (الوہیت)ی ژیر بہرہ و ژوور دہ کرد؛ ئہیزانی (الہ)ی (الہ)ہ ہن، (أَمَّا) خوئ لہوان

(مستقلًا) (مستحدًا) (حکم) داری نه کرد؛ بویه نه لئی: بۆ ئیوه هیچ (اله) م نه زانیوه هه بئ، وایزانه (تاریخ) ی (عمومی) که له (آثار) ی کۆنه وه رگیرایه له (زمان) ی (سیدی ئالوسی) دا نه بووه، نه که یشتۆته دهستی ﴿فَأَوْقَدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ﴾ نه لئین: (مقصود) ی خشت سوور کراوه یه، (أَمَّا) نه مه خۆی نه؛ من لام وایه (مقصد) ی (طین) ی (ابلیز) ه، پوو یار، زئی که هه لئه ستی نه بیته قورپاو، که نیشته وه قوپی زۆر (صاف) و بئ گری له (اطراف) ی نه نیشتی؛ که نه ختی هیشک بۆوه شه قال شه قال نه بئ، تهخته تهخته هه لئه ستی، نه لئین: ناگری له سهر نه که نه وه، دوايه نه یکه نه وه قورپ، وه کی گنج به (قوهت) نه بئ (یعنی) به (ابلیز) و خشتی سووره وه کراو که (عادهت) ه ﴿فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا﴾: (بنا) یه (عالی) وه ک (ناطحات الحساب) ی (افریقا) نه گهر به (ماده) زۆر (قوی) نه بئ، که لئی بلند نابئ، دروستیش کری خۆی ناگری، تا بچه نه و (مقام) ه (عالی) یه ﴿لُعَلِّي أُطْلِعَ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَى﴾ له (اله) کانی خۆمان (خیر) ی وه رگرم؛ ئایا شتی واهه یه؟ (رسول) ی بئ، قومئ له دهستی من بیئیته دهرا (کیان) ی (الوهیت) م لی تیکدا. (ذاتا) نه وان، (حتی) (بنی اسرائیلی) لایان وایو، خوا (اله) ه دیته خواری، سهر عهردی (اریاب) ی خۆی نه یان ناسی؛ نه گهر بنۆریه (تورات) نه لئی: (جناب) ی (حق) له هات و چۆ بۆه. (أَمَّا) (حکایهت) ی تیرهاویشتن و خوا کوشتن، نه گوئی؛ گوئی مه ده ری! ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (اله) ی (أعظم) (اداره) ی (محسن) له دهست ئیمه ده رنایه تی؟ چی وه م نه کردیه، (اله) لیم نا (راضی) بن، پوو له که سئ تر بکه ن، (ذاتا) (فرعون) بۆ (راضی) بوونی (اله)، هه موو پۆژی (قوربان) ی (تقدیم) نه کرد. (نفسی) (علم) و (حصول) ی (ظن) بو (اله) ی وه کی (فرعون) خوداوه ندی (روحانی) و (جسمانی) (کافی) یه، جا گوئی له هه راهه رای (مفسرین) آن راگهره. ﴿وَاسْتَكَبَرَ مُوْ وَجُنُودُهُ﴾ درۆی نه کرد (موجب) (سخط) ی (اله) یان، زۆر بوو، (مراد) له (جنود) (محتمل) ه

(اصلی) (عنصری) (فرعون) بی، (مصری)؛ (استکبار) بیان نه کرد به (عمومی) ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه زنی (مصر)؛ (تسلطی) له سهر (مَدَّيْن) نه بوو، به (سیر) کاروان هه شت پوژه پئی، به (سیاره) پوژه پئی به، ناکا ئیره و (بغدا) (استکبار) بیان ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ دیاره (قوم) ئی به (مزایا) نه بووین، له (عرفان) و (فضائل) وه کی (سائری) (اهالی) بووین؛ (کبریائی) (حقیقی) (حق)ی خواجه (أَمَّا) (استکبار) وا نه بی (فی الجمله) (وجه) کی نه بی؛ (أَمَّا) ئی وانه هیچ (وجه)ی نه بووه ﴿وَوَلَّوْا أَنفُسَهُمْ إِلَيْنَا لَّا يُرْجَعُونَ﴾ (ذاتاً) (مرتجع)ه بووین، لایان وابوو، زوو (روح) بیان دیته وه بهر بویه موومیایان نه کرد؛ (فراعنه) له ناو (اهرم) داده ندران، (نه سباب)ی (حکم)داری هه مووی له کن. لام وایه که (فرعون)ی (موسی) له (اهرام) (کشف)کرا، وام بیست، نه ختی گهنمی لابوو بۆ (تجربه) چاندیان، چه ندانه کی لی شین بوو، نه وه ش (عجایب)ه له و (مده) نه و (حَبَّابَه) (حفظ)ی (حیات)ی بوه! به لی (عیسی) دیته وه، (علی) (تشریف) نه کا، (انتقام) نه ستینن، له م (فکره وه) بوه؛ نه (فرعون)ه کانی هاتنه وه، نه (عیسی)، نه (علی)؛ (الْأَرْجُوعُ إِلَى اللَّهِ) هه موو لایه له (محشر) کو نه بیته وه، خودا به (کرم)ی خوی له (عذاب) (حفظ)مان کات. ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ گرتمانن و فریمانده ناو (بحر)؛ (کیفیه)ی که وتنه (بحر)یان له (ایات)ی دی (معلوم)ه. نازانم (شیخ)ی (اعتقاد) له م (اخذ) و (بند)ه نه لی چی؟ ﴿فَانْظُرْ﴾ یا (محمد) (ﷺ) یا خود (ایها السامع الرائی) ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾؟! (بیان)ی که، (عبره)ت گرن له (ظلم) بگه پیتنه وه.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾ (سید)نه لی: (خلقناهم) (أَمَّا) لیره (جعل) جوابه زه له خلق ﴿أَنْعَمَ﴾ (مقتدی به) ﴿يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ (حق) وابوو (شکران)ه ی (اله)ی، (دعوته)ی (الی الجنة) بکه، (لکن) (استفاده) بیان، له (جهل) و (زلفری) (امه)ت کرد، وه کی (زمان)ی ئیمه، تا (امه)ت (احق)تر بی، بۆ (رؤسا)ی

(دین) بە لکۆو (دنیا)ش چاکترە ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾ هەر چەند
لە (دنیا) (خێریان لێ دێنن، (حتی) خۆیان کرد بە (معبود)یان، (لکن)
بۆ (آخرەت) بێ (فائەدە)یە.

﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ تا ئەمڕۆ (لەن)یان لێ ئەکەن، گەرچی
(بعض)ی لێ (مصری)یان تەمایان وابوو، (احیا)ی (آثار)ی (فراعنە)
کە نەو، (أما) بۆیان نەچوو، سەر. دوا (غرق)بوونی (فرعون) (زمام)ی
(حکومت) لە دەستی (مصری)یان چوو، دەر، (ملل)ی (مختلفە)
(استیلا)یان کرد، ئەگەر (حکومت)یکی (قوی)یان (تشکیل)کردبە، بە
(حرمت) (ذکر) ئەکران (فأفهم) ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ وەک
(منبوذ)ەکانی (هندی)یان، لای (انام) (مقبوح) و (منفور)ن (سیدی
آلوسی) لە (فتاوا)ی (حدیث)ی (ابن حجر) (نقل) ئەکا، کە (نقل)کراوە لە
(ابن مسعود) لە (حضرەت)ی (رسالەت پەناە)، فەرموویەتی: (یحی) لە ناو
زگی داکی بە (مؤمن) (خلق) کرا، (فرعون) لە ناو زگی داکی بە (کافر)
(خلق) کرا. (حقیقە)وایە (فرعون) لە (بیت)ی (عریق)ی (فی الکفر) و
(ادعاء اللوہیەت) بە (ولد)بوو، بە منداڵی (احترام)یان ئەگرت، وەک
(الە) وە (ابن)ی (الە)، (أما) (مقابلە)ی لە گەڵ (یحی) نازانم، (معنا)ی
چیە؟ خۆزی (ابن حجر) و (امثال)ی (ابن حجر) خۆیان لە (مقام)ی
(فرعون)ی دیبا، ئەوجا بە زمانبیا چۆن پیاوی ئەبوون؟! لێرە (معرکە)ی
(سنی) و (معتزلی) لە سەر ئەم (جعل)ە. بە لێ (جعل)ی (فطری)ش بێ،
(قبول)ە، چونکی (کفر)یان (وراثی)بوو، لە گەڵ (طینەت) و (مزاچ)یان ئە
عشەتمە بوو بوو (وَلَنْ يَلْبُؤُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا) (تمام)! شەپە گەپەکی نیە.
(فرعون) بە (حال)ی خۆی (قایل) نەبوو، (ایمان) بە (موسی) بێنی؛
نان خۆری خۆی؛ (أما) (ممکن) بە زلە (ایمان) بێنی، لە (کتب) (سیر)
ئەلێ: (شخص)ی ناوی لە (خاطر) ما نیە هاتە لای (رسولی اکرم) ووتی: بە
هیچ (ایمان)ت پێنایەنم، ئەگەر بە زۆرانی بمخە (ایمان)ت پێ ئێنم، هەستا

(جناب ی (ﷺ) نهو (شخص) هی دابه زهوی. (آنا) (ایمان) ی هیتنا. به لئ هرکه سه (نوع) (آیه) هکی نهوئ. (لطیفه): به که سه کیان ووت: چ نه لئ ی له (فالوژ) ه؟ ووتی: (فدا) ی (موسی) بم، به (عصا) چووه سهر (فرعون)، (ایمان) ی پئ نه هیتنا، نه گهر به (فالوژ) ه چوبوا، زوو (ایمان) ی پئ نیتنا، نه مهش بؤ نه و سنان وایه. (فرعون) خنکا، (نبا) ی (خلاص).
﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ (تورات) ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ (قوم) ی (نوح) و (سائر) ی (رسل) ی (مُقدِّم) له (موسی) هر وهکی (قوم) ه (کافر) هکان نه فو وتان، (مؤمن) هکانیش وانه ده مان (تشکیل) ی (تدوین) ی (ضبط) ی (وحی)، (تحریر) ی (کتاب) ی بکه، (مندرس) بوون. (ایجاب) ی نه کرد، له (طرف) (کبریائی) (کتاب) ی بی بؤ (اعاده) ی نامه و نیشانه ی (رساله) ت ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾ بؤ (عموم) (فائده) ی نه دا، نه تنه بؤ (بنی اسرائیلی) (لاشک) نهو (تورات) ی (الآن) (ترجمه) ی لای نیمه هه یه، به (کتاب) ی (الهی) (حساب) نیه، به (غیر) ی (بعض) ه (احکام) و (حکایات) که (قرآن) (ذکر) ی نه کا، (باقی) تر (قیمه) ت ی (وحی) نیه. خو (قانون) ی (برصا) (أصلا) له خوای ناوه شیتته وه بؤ (عبد) ی به (وحی) بینیرئ: (کاهنی) یه، کولیتنای یه، (قسم) هکی (تواریخ) ه، به (عین) ی (تاریخ)، بی (عبر) و (وعظ) و (عطف) ی نظر؛ (تاریخ) (فوق) ی وی زوره. نه گهر (قرآن) نه ی فهرمووبا: (خوا) (کتاب) هکی هه یه، باش (هادی) و (مُنَوِّر) ی (قلوب)، (حاوی) (احکام) ی (شرعیه) نه وه ی (ادنی) (شعور) ی هه با، (ایمان) ی به (تورات) نه دیتنا. وادیاره نهو توراته ی خوا نه ی فهرموئ: نه ماوه. نه وه له (طرف) (کاتبان) داندرايه. (وکذا) (انجیل): (انجیل) هر هیچی (معلوم) نیه: (ترجمه) حالی (عینی) یه، (ترجمه) ی لاهوی، (حقیقه) ت ی (تاریخ) ی نیه. (انجیل) (اساسا) (تدوین) نه کراوه. به لئ (جنابی رساله) ت تووپه بوو له (فاروق)، که (اذن) ی خواست له (رسولی اکرم) بؤ (قراوته) ت (تورات): (أما)

لہ بہر نہ وہ بوو؛ (اسلام) (حدیث العہد) بوو، (خروجی) (عن الکفر)
 (جدید) بوو، (نہی) (مطلق) نہ بوو ﴿قُلْ: فَأَنْتَوُا بِالْتُّورَاتِ... الْاِیَہ﴾ (دلالت)
 لہ سہر نہ وہ نہ کات؛ (اُمّا) نازانم (ملا) یانی (شرعی) بۆ چی (منع) یان
 فہرموو؟ (مَعَ اَنَّهُ) ناگاداری (اطلاعی) (بمافی التورات والانجیل) بۆ علمایان
 (مفسر) آن، زور باشہ، زیدہ (قیمت) ی (قرآن) ی پی دہرنہ کہ وی ﴿وَمُدَى
 وَرَحْمَةً﴾ (عین) ی (بصائری) و (ہدایت) و (رحمت) ہ؛ (اُمّا) نی (حاضر)
 (حقیقہ) چ نیہ، پر لہ (خرافات) ہ (اکثری) (ناورویایی) کان (اعتراف) ی
 پی نہ کہن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ﴾ (ممکن) ہ (مراد) بہ (ناس) (بنی اسرائیل) بن؛
 (ذات) (کتب) ی (رسلی) (غیر) ی (قرآن) (اولی) بہ (عموم) نہ بوہ؛
 تائہ مش، وینہ ی وان بن؛ ہر کہس بۆ (قوم) ی خوی بووہ (وکذا) (تورات)
 بۆ (بنی اسرائیلی) بووہ.

﴿وَمَا كُنْتَ﴾ (یا محمد) ﷺ ﴿بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ (غرب) ی (جبل)؛
 (جبل) ی (غربی)، (مکان) ی (غربی)، (موقع) ی (مقات) ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَى
 مُوسَى الْأَمْرَ﴾ (عہد) ی (نبوہت) ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ پیشی (وحی)
 ہیچت لہ وانہ نہ نہ زانی، لہ (شہدا) و ناگاداران نہ بووی، نہ بہ (خبر)، نہ
 بہ خویندن، لہ (قوم) ی بووی، ناگای لہ (تواریخ) ی (امم) نہ بوو، وہ لہ
 گہل جووان (اختلاط) ی نہ بوو. لیترہ (مفسر) آن قسہ یان زورہ. (خالی) نین
 لہ (اشکال)؛ (مراجعہ) ی (روح المعانی) کہ ﴿وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا﴾ لہ (بین) ی توو
 موسی ﴿قُرُونًا﴾ (قرون) ی زور؛ (عربی) (بنی اسرائیل) وہ (غیر) ہ (عربی)
 (بنی اسرائیل) ﴿فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ (امد) ی دوور، بۆ (احوال) یان،
 لہ گہل (علم) و (درایت) و (کتابت) و (ضبط) ی (احوال) ی (امم)
 (نوای شرایع) (ملائم) نہ بوو. (خلاصہ) نہ لہ (طرف) (عرب) نہ لہ (طرف)
 (بنی اسرائیل) نہ و اخباراتہ بہ توو نہ گہ یشتن؛ بہس بہ (وحی) (الہی) بوو
 ﴿وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا﴾ (مقیما) ﴿فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ ناگات لہ (احوالی)
 (جزئیہ) بن؛ (الآن) نئمہ لہ شاری لہ دئی، خومان زور (احوال) ی

(جزئیە) هەن، (خبر) مان لێ نیه ﴿تَتْلُو عَلَيْهِمْ﴾ (قراءة التلمیذ علی الشیخ) ﴿آيَاتِنَا﴾ لێ یان فێر بێ، و ئەفەرموون ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ تۆمان هەنارد (حسب الحکمة) (ابناء) ی (رسل) مان بۆ ناردی.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ (موسی) (بما ناداه) ﴿وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ (للعالمین) تۆومان نارد ﴿لِتُنذِرَ قَوْمًا﴾ ئەو (انذار) له (عین) ی (رحمەت) هە ﴿مَا أَنَا لَهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ نه (ملک) بوە له (آباء) ی، نه (رسول)، با (هرقل) نه لێ ﴿لَقُلْتُ يَتَأَسَّى بِقَوْلِ قِيلِ قَبْلَهُ﴾ ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ (رجا)، ئومید، شاید، بە لکۆو ئە ی (محمد) ﴿يَتَذَكَّرُونَ﴾ (متعظ) ئە بن، له (شرک) و (ضلال) ئە گە پێنەو؛ نه وهک (نحوی) (کلام) ی ئە لێن: (مقولاً فیهم) ئەم (مقول) هە (قائل) ی کێ یه؟ باز (سؤال) (وارد) ئە بێ، (مادام) وابی (تجوز) هە که باشه. ئە گەر له (بین) ی (اسماعیل) و (صاحب) ی (رسالەت) بۆ (عرب) آن (رسول) ی بووبا، یا خود (شان) هە کیان هە با، (قرآن)، (اشاره) ی بۆ ئە وه کردن (ابن حجر) نازانم (بعض) هە قسان ئە کا، ئایا خۆی تێ ی ئە گات؟ ئە لێ: (رسالەت) ی (اسماعیل) به مردن، (انتها) ی هات، (ادعاء) ی (ابن السلام) ی (عام) هە (غیری) رسالەت پەنا، چیتریان نه بوە (بنا) له (قول) ی (جمع) ی (ندا) ی (الهی) (تعلق) ی به (حال) ی (امەت) ی (محمدی) یه؛ ئە و جا گوێ له (راوی) یان پاگره. ئێوه و خودا (امەت) ی (محمد) چیتان گوێ لێ بوو؟ خوا ئەو (وهقت) ی (دائر) به (مناقب) و (مآثر) ی ئێوه چی فەرموویی؟ آخر به و قسە خۆشکە لانه بوو، (امەت) ی (محمد) ی سەرەو ژێر بوون، (دین) ی شیان چوو (دنیا) شیان چوو. هەرچی هەیه من ناتوانم ئەو قسانە ی (ابن جریر) و (سید) (نقل) ی ئە کەن، (ترجمه) و (نقل) ی کەم. (صاحب) ی (روح المعانی) ش (اعتماد) ی له سەریان نیه.

﴿وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ﴾ (عقوبەت) ی (عذاب) ی (استئصالی) ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ (کفر) و (معاصی) و (عدوان) و (ظلم) وه دەست درێژی، بۆ

(اموال) و (اعراض) دیاره (مُسْتَحَقِّینَ) ﴿فَقُولُوا رَبَّنَا﴾ (حین‌الاجابة بالفرض والتقدير) ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بۆ چی نه ت نارد؟ سه د خوژی بتناردبایه؛ (طبیعی) (رسول) به (آیات) نه بین ﴿فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ﴾ (متابعه‌ی قلبی) و قالبی ﴿وَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بی (شک) و (شبهه) له‌به‌ر نه‌و (استعذاره) نه‌با، نه‌م ده‌ناردی. نه‌و قسه (مسموعه) لای (امه‌ت)؛ (معتزلی‌وه) (غیره) (معتزلی)؛ نه‌وی (قول) به (رساله‌ت) کا نالئی وه؛ (عقل) (مغنی‌یه) له (رساله‌ت)؛ وه نالئی: (عقل) (کلی) و (جزئی)، (حسن) و (قبح‌ی) (افعال‌ی) (انسان) نه‌زانئ، (خصوص) (عاقل) که (نظر) به (تقالید) و (عادات) و (عنفات‌ی) (قوم) بکا. (سواد‌ی) (أعظم) له (معتزلی‌لایان) (حسن) و (قبح) به (جهات) و (اعتبارات)، نه‌وه ی وتیتی (ذاتی‌یه) خویان (رد‌یان لی‌دایه)؛ وه نه‌زانن (میول) (مختلفه)؛ (عقول) (متفاوته)؛ چۆن (عقلا) بۆ یه‌ک نه‌سه‌لمینن؛ (شرع‌ی) (تشکیل) نه‌که‌ن؟ (أَمَّا) (حق‌الإنصاف) نه‌وه‌ی به‌دوو لاقان برپوا وه کلکی نه‌بین، نه‌زانئ، چه‌قل، سه‌گ، (عجل) ئیوه‌ی نینه، (سجده‌یان بۆ بیردرئ. بۆیه له‌و (نوعه) (مقامه) (رسل) (تسفییه‌ی) (قوم) نه‌که‌ن، (طعن‌یان) به‌بین (عقلی) لی نه‌ده‌ن بۆ (دفع‌ی) (معذره‌ت) خوا (رسول‌ی) نارد ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بزورگه‌وارانی خویش و (قوم) ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ (قرآن) ﴿قَالُوا﴾ له (عناد) و (لجاج‌وه‌وه) ﴿لَوْلَا أُوتِيَ﴾ نه‌وه (رسول‌ه) ﴿مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى﴾ (عصا) (ید‌ی) (بیضا)؛ (کتاب‌ی) (جملة)؛ (یؤک) (عرض‌م کردن (تورات) (جملة) (نازل) نه‌بوه، له (بحر) په‌رینه‌وه تا (وفات‌ی) (موسی) - (حسب الزمان والمواقع) - (وحی) بۆ ده‌هات (وکذا قرآن) (قابل) نیه به‌و (عباده‌ت) و (ترتیبه) (جملة واحدة) (نزول) بکا؛ و قبل‌الرسالة) به‌و (نوعه) (عباده‌ت) و (نظم‌ه) (قابل) نیه له‌و (موقع‌ی) گرد بیت‌ه‌وه، وه له (لوح) نه (بيت المعمور) بی (روایه‌ت) و بی (درایه‌ت) نه‌بودی؛ نه‌و (عباده‌ت‌ی) (قرآنی) پیش (موسی) و (هجرت‌ی) بۆ (مدین) و

(عودت)ی بۆ (مصر) کوونه بئ؟ گوئی یا نه گهر (مِثْلَمَا ثَوْتِيْ مُوسَى) یرابایه، (ایمان)یان نه هیتنا؟ نا؛ ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا﴾ نه وانه یا نه وانی (زه مان)ی وی ﴿بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾ (زه مان)ی (سابق) ﴿قَالُوا﴾ به و (آیه)ی (عظیم)ه؛ (عصا) و (ید)ی (بیضا)، یا (قرآن) و (تورات)، یا (حضرت)ی (موسی) و (محمد)؛ یا (موسی) و (هرون)؛ (ابن جرییر) نه مه له (مجاهد) (نقل) نه کا (گوئی یا نه مه (قول)ی (یهود)ه ﴿سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ (تاکید) و (تقویه)ی به ک نه کهن ﴿وَقَالُوا﴾ ئی خومان ﴿إِنَّا بِكُلِّ﴾ له (آیات)ی کونی و (قولی) (موسی) و (محمدی) ﴿كَافِرُونَ﴾ به هیچیان باو پ ناکهین نه م (سحران) یا (ساحران) (عبارت) بی له (محمد) و (عیسی) خوی نیه؛ (عیسی) لیتره (بحث)ی لی نه کرایه؛ وه (ایما)ش نیه (سیدی آلوسی) (بعض)ی (قرائات)ی بی (وجه) له (تظاهرا) (نقل) نه کا خۆزی بزرکرایان.

﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا﴾ له (تورات) و (قرآن) ﴿اتَّبِعْهُ﴾ دیاره (اهدی) نیه وه دیاره (جنابی رساله ت) (تابع)ی (حق) و (هدایه)ه (هادی)یه، (مقصد)ی رئاسهت و (سیادهت) نیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ که ده لئین: (قرآن) و (تورات) (سحران)، ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ (کتاب)ی (اهدی) بیتین: ﴿وَلَنْ يَسْتَجِيبُوا﴾ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ (هوا) و هه وه سی خویان ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ (محض)ی (هوا)ی (نفس)ی (حیوانی) (أَمَّا) نه وهی (تابع)ی (میل) بیی، له گه ل (ملاحظه)ی (عقل) و (شرف)ی (انسانی) وه کی وانه (ضال) نیه، چونکی (نوعاً ما) (هدایه)ی (فطری) تیایه (معلوم)ه (هوا)ی (بهیمی) له گه ل (هدایه)ی خوی گرد نابنه وه، (محال)ه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ که (میل) (شدهت)ی کرد، بوه (ملکه) (ازال)ه ناکرئ، به لکوه به (مقتضی)ی له دوی نه درئ، ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ که چی نه وان هه خه ریکی (فصل)ن؛ (أَوَّلًا) بۆ (هدایه)یان (جنابی حق) نه وهی

(موجب) ی (هدایهت) بوو، نواندی گوئی له (قرآن) که، چیان بۆ ده لئی؟ له چ (مقام) ی قسه ی (ابلیس) و فه رموده ی (عیسی) یان، که خوا نه یزانی، پاش چه ند هه زار سالی دی نه بئ، بۆیان (نقل) نه کا. (آیات) ی (کونی)، (کُتُب) ی (انبیا) کوو نه هونیته وه! ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (أَمَّا) (تذکر) یان نه بوو ﴿بَلْ تَعَادَوْا فِي الْقِي﴾ پوچوون له (ضلال) ی، ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ پیش (نزول) ی قرآن؛ نه گهر (عیسوی) نه گهر (موسوی) نه وانه ی (مؤمن) ن به (وحدانیهت) ی (الهی) بی (تعصّب) ن (تابع) ی (هوا) نین، (تابع) ی فه رمایش (حق) ن ﴿هُمْ﴾ نه (إِتِّبَاع) ی (هوا) ﴿بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ به (قرآن) (ایمان) ئینن، (مانع) یان له دلا نیه. ﴿وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِ﴾ (قرآن) ﴿قَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ (بالفعل) نه وه (انشا) ی (ایمان) ه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ (أبناء الله، أحبباء الله وه) (أولياء الله) یان له دل نه چه سپیوه، (حب) ی (رئاسهت) یان نیه (تابع) ی (حق) ن، (حق) یش له (نظر) نه و پاک (نفس) آنه دیاره ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ﴾ (قرآن) ﴿مُسْلِمِينَ﴾ (منقاد) ی (امر) ی (الهی) بووین. (ظلمات) ی (کفری) و قیل و فرتی دی، دلی دانه پوشین. (لازم) نیه (علی دین الاسلام) بووین؛ نه وی (موحد) ی به پاستی بی وه (ایمان) ی به (رسول) ی هه بی (معنا مسلم) ه، بابه ناو پی نه لئین؛ (إختصاص) ی (من حیث الإسم) به (امهت) ی (محمدی) (عرف) ه (اصطلاح) ه (سیوطی) نه فه رموی: له (خصوصیات) ی نه و (امهت) یه، (تالیف) ه کی لی کردیه، که لی ی بۆته وه، له سه رجی دریز بوه، بنوی، نه و (آیه) ه ی به سه را (وارد) نه بئ، (یعنی) به (اعتراض)؛ نه و شه وه چی بۆ نایه، له (جواب) آ، (بیان) ی که به (خبر) دئ، (جواب) ی بۆ نه کریته وه، (۲) (وجه) آن (ذکر) نه کا؛ خۆماندنی کردنی بی هووده.

﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه ﴿يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ﴾ (اجر) ی (سابق) ی (اسلام) و (لاحق) ی؛ له وانه نین (الاسلام) یجب ما قبله له (دین) ی خویان له (اعتقادات) یان له (اخلاق) یان باش بووین، که (مسلمان) بوون، به ته واوی

بۆیان ئەنوووسری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ لەسەر (حق) (قبل الاسلام) ئەوانە لەناو (قوم)یان کەمن، وەبێ دەستن، وەله (طرف) (پاپ) و (حاکام) بێ (قدر)ن، (حتی) (لەن)یان لێ ئەکەن حێرمیان ئەکەن ﴿وَيَذَرُونَ﴾ (دفع) ئەکەن ﴿بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ﴾ (سینە)ی خەلکی، ئەو لە (مقول)ە ی (اتبیع) السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةِ تَحَهَا) بێ وەکی (عباد الرحمن إذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاماً) یه ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا).

﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ (إِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا) ﴿وَقَالُوا﴾ بهه رزه گۆیان (مُشْتَغَل) به (لغو) (شتی هیچ و پێر و پووچ) ﴿لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ (لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ) ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ خۆ له (صحابه تیان) ناکهین، (حقیقه) ئەوانە له (عباد الرحمن)ن؛ جا ئەوانە کێن؟ با (ابو رفاعه) و (۱۰) (یهود)بن، ناویشیان (معلوم) نیه، با (۴۰) کەس بن، له (اهل)ی (انجیل) (۳۲)؛ له (حبشه) له گەڵ (جعفر)ی هاتن: (۸) له (شام) (بحیری)، (ئەبرهها)، (اشرف)، (عامر)، (ایمن)، (ادریس)، (نافع)، (تمیم). (ظاهر)، وایه ئەمانه (عرب) بووین با (ابن السلام) و (تمیم داری)وه (چاروود)و (عبدی)وه (سلمان)ی فارسی) بووین، ئەویش به (اعتبار)ی جست و جوو و (تنصری) له (اهل)ی (کتاب) (حساب)؛ با (مطلق)ی، چیه؟ ئەمرۆژ (بعض)یک له (نفس) آن (مسلمان) ئەبن، (لکن) (سیاسیون) (دنیا)یان کردە (ملعب)، (پاپیون)ی (متعصب) خەریکی (هدم)ی (اسلام)ن، به هیچ (موفق) نەبوون، به (سفور)ی ژنان، (ایمان)یان له (مسلمان) آن ساند، وەکی (عزەت)یان بردن لەو (آیات)ی (مسرود)ە دەرکەوت، گروھی (تابع)ی (هوا) (بوجو من الوجوه)، (بآیه من الآیات)، (وکتای من الکتب) یا (کتایین) (ایمان) نایەنن؛ ئەوانە (ضالم)ن، خودا (هدایەت)یان نادا، گروھی له (اهل)ی (کتاب)، بێ (لجاج) و (عناد)، (طلب)ی (آیات)ی (کونیهت)، (اعجوبه) (ایمان)یان هینا. (معلوم)ە (جنابی رسالەت) پێخۆش بوو، (سادات)ی (قوم)ی خۆشی،

وه‌کی وانه (ایمان) بی‌ن، له (ظلمات) ی (کفر) (نجات) یان بی،
 وه‌نه‌بنه (عائق) ی (نشر) ی (دین)، هم خزم، هم گه‌وره، (سواد) ی (عرب)
 ته‌ماشای وانی نه‌کرد، که‌وا بی (فهم) و (نظم) ی (آیه) جوانه، ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي
 مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ له (اقویا) و (اهل) ی (مملکت)، خوش بویی، یا لات خوشی
 بی، (هدایه‌تیا) بی له‌به‌ر (زید) ه (فائده) کی ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾
 با (اجنبی) بی (فقیر) و بی ده‌سه‌لات، (حسب الظاهر)، بی (قدرت) و
 (قوت) بی، (لاشک) (جنابی رسالت) (هدایه‌ت) ی نه‌وانیشی پی خوش
 بوو. (خصوص) (علمای) (اهل) ی (کتاب)، (ایمان) ی وانیش (تاثیر) ی
 باشی بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (احوال) ی (روحی) (خفایا) ی (نفسی)
 نه‌و نه‌ی‌زانی، چاترو پتری نه‌زانی، وایه: (مدار) ی (هدایه‌ت)، (مثلا)،
 له‌سه‌ر (کیفیات) ی (معنوی) یه. (شعر) ی نه‌لین:

(حسن زبصره بلال از حبشی، سهیل از روم)

زخاک ابوجهل، این چ بو العجب آست؟

(لکن جای (تعجب) ه؟ (حسن) هیچ، نه‌و (رقابه‌ت) ی له (بین) ی
 رسالت په‌ناه) ه و (ابوالحکم) و (عمرو بن هشام) دا بوو، له (بین) ی
 (ذات) ی هوماین و (بلال) و (سهیل) ی نه‌بوو (ابو جهل) و (امثال) ی له‌و
 (امه‌ت) ه و (سائری) (امم) (سه‌باره‌ت) به‌و (نوع) ه (اشخاص) ه،
 (ایمان) یان نه‌دینا، (ده‌عیه) یان (مانع) بوو، له (رفاقت) ی نه‌وانه (أَتُؤْمِنُ
 لَكَ وَاتَّبَعَكَ إِلَّا رَذُلُونَ) (وکذا) چند (آیات) ی دی. (دین) په‌کی له‌سه‌ر (ابو
 طالب) ی نه‌که‌وینه، بۆچ (هجوم) که‌ینه‌سه‌ر (ابو طالب)؟ (مامی رسول)
 مامی خوشه‌ویستی، له‌مندالی به‌ختوی کرد، تا نه‌مپۆ (حمایه) ی کرد، بابی
 (امامی علی) دلایان بۆ سه‌خله‌ت که‌ین؟ له‌گه‌ل شیعان بۆ به‌شه‌ر بیین؟
 بۆ (خصوصیه‌ت) ی؛ نه‌مه‌نه‌ (دین) ه نه‌ (ایمان) ه؛ خۆپایی مه‌لایان له‌گه‌ل
 به‌ک (جدال) نه‌که‌ن؛ نه‌که‌ری (عداوه‌ت) ی هه‌لده‌ ئای سیتن (صدق‌الله)
 ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾.

﴿وَقَالُوا﴾ نهوانه ی تو چه نه که ی (مسلمان) بن ﴿إِنْ نَتَّبِعُ الْهُدَى مَعَكَ﴾ (ممکن) به (هدایه) زانی بی، (ممکن) (استهزاء) بکهن ﴿نَتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ دهه نه کرین، هه لده گیرین له ولاتی خو مان (به سه وادی عه ره ب له سهه (کفر) وه ئیمه (ایمان) بینین به (عمومی) نه به نه عدومان، تور ت وتانامان نه کهن، (فی الحقیقه) (قول) ی پووچ، بی (أصل) و (اساس) ﴿أَوَلَمْ نُمْكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا﴾ لهو (طرز) ه جی یه مان دامه زانندینه؛ کی نه توانی (تجاوز) له (حرمت) ی (حرم) بکا؟ (بالعکس) نه وان (راس) ن (ایمان) بینن، (سائری) (ناس) (ایمان) (نپنن) ﴿يُجَبِّى إِلَيْهِ﴾ (جمع) و (جیایه) نه کرئ بو (طرف) ی وی ﴿ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (معانه) خو ی (وادی) یه له (اودی) ی (غیر) ی (ذی زرع) ه ﴿رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا﴾ (سعی) وانی تیا نیه، له (بلاد) ی دوور بویان دئ، به (تسخیر) ی (الهی) ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نازانن، نه زانن (سبحان الله) (حال) ی (بشر) (افراط) و (تفریط) ه، له (کتب) ی (مواعظی) بی (قیمه) ت نه لئ: (ملائکه) ت نه هاتن، له پشت کیوی (ابوقبیس) ی به ریدیان نه هاویشته ناوخرار، باریان نه کرد له خوشتران، ئی به هشتی، به ربووکان نه بوونه، شفتی و گوندوره و هه نار و (سائری) میوه ی دی. (حتی) (مفرود) بوو بوون، نه یان ووت: (مسلمان) بی (منه) ت بن، با نه یه نه حج، (ملائکه) ت دین له جیاتی وان (حج) نه کهن، (خیر) و (بره که) ت مان به سهه داده باریتن، (أما) له (حرب) ی (عمومی) دهه رکه وت، نه مه لاف و گه زافه. ئیستاش نا (شکر) ی نه بی (مدینه) شپه، (خصوص) (ملایان) په ریشانن، نه وه ش (جزا) ی (خدمه) ت ی (دین)!

﴿وَكَمْ أَمَلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ (لا تُعَدُّ وَلَا تَحْصَى) ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾ (قاموس) نه لئ: (الْبَطَرُ) (مُحَرَّلَةٌ) (النِّشَاطُ) و (الْأَشْرُ) (وَقَلَّةُ إِخْتِمَالِ النِّعْمَةِ) دیاره نهو (کیف) و (صفا) و بی (تحملی) یه بوو، (اهل) ی (قریه) ی، نه وانی به (سهه) ت و (کثره) ت ی (نعمه) ت، قه پوزیان بلند بوو، هه لفره وان ﴿فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ﴾ نه بینن له (سفر) آن، به سهه ریان دادی و ده پون، گه لئ تریش

هەیه، ئێوه نای بینن، خەڵکی تر ئە ی بینن ﴿لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ پاش (هلاک) ی (قوم) ئاوه دان نەبووینەوه ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کەمەکیان لە (طرف) (قوم) ی تر ئاوه دان بووینەوه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ کەسیان لە دوا نەماوه (ارث) ی خوا وەکی (زمحشری) (اشارە) ئی بۆ ئەکا، وایە کە (الحاقی) بکا بە حالی (فطری)، بیکاته (قاعا صفصفا) وه (ارض) ی (مستوی).

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ﴾ نەبووه ﴿مُهْلِكَ الْقُرَى﴾ (أَيُّ قَرْيَةٍ كَانَتْ) ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمًا﴾ (اصل) و (مرجع) پایتەخت؛ (مرکز) ی (حکومت) و (رئیس) ی گەرە ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ (اتماما لِحُجَّةٍ) مەبادا بلێن: ئێمه (غافل) بووین، بە (تقالید) و (میول) (عقل) مان، هێزی نەمابوو، پەردەمان بەسەر چاودا ماتبوو، لەبەر چەشمبەندی وه (نیری) (نجات) ی (کهنه) و (دجاجیل) ه، سەراسیمە بوو بووین، (معتزلی) هەرچە ند ئەلێن: (عقل) (حاکم) ه (أَمَّا) بەر (اختلاف) و (تباين) بۆ (اظهار) ی (حق) ی (خفی) و (مختلف) فیه) (واجب)، (لازم) ه، خوا (رسول) بنێری ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَمَلُّهَا ظَالِمُونَ﴾ (خلاصه) ئەگەر (تعصب) ی (مذهبی) لێگەپێ، دیارە خوا بەخۆپایی (عباد) ی (خوی) (هلاک) ناکا. ئەگەر (ملاحظه) ی (شارعی) (الهی) و (حکمت) و (لطف) و (عنایەت) ی ئەکە ی، (واقعی) یەکە ی ئەوهیه، کە خۆی ئەیفەرموی (رحمن) و (رحیم)، (رب العالمین)، هەنجەت بەکەس ناگرێ، (اغوا) ی بکا، تا (عذاب) ی دا، (کیف) ی بە (عذاب) دان نایە. ئەگەر تەماشای (قدرت) و (قوت) و (کبریائی) و (غنا) ی (ذاتی) و (قهر) و (وحدانیهت) ی ئەکە ی، (کائنات) زێر وزەبەر کا، ئەلێ: چی؟ کێ دەسەلاتی هەیه؟ (مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأَمَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا؟) نا (شکری) نەبێ، چونکی (میل) ی (ملایان) لە (نزاع) ه، (فرقه) یه بە (نوع) ی ئەتۆپێ، (فرقه) یه بە (وجه) ئی تر. (حاکمیەتی) (عقل) (ادراکی) یه، (قوت) و تو بزی لەسەر (انسان) (دون) نیه، (فکیف واحد) ی (قهار)؟

﴿وَمَا أوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ہرچی بی بہ ہر (وجہ) بی بوتان بی، بتان دریتن
 ﴿فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (حیات) بی (دنی) ﴿وَزِينَتُهَا﴾ ٹیوہی نیہ، پی بی
 (مغور) بی؛ ٹہمڑ تا سبہی (خلاص) ٹہ بی؛ ٹہمڑ (ملیونیر) ہ، سبہی
 (افلاس) ٹہ کا بؤ بہ (معیشت) بی (دنیا) ٹہ کہ ونہ (فرح)؛ (تکبر) و
 (تجبر)؟ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ لہ (ثواب) ﴿خَيْرٌ﴾؛ (متاع) بی (دنیا) ش ٹہ گہر بہ
 جی (صرف) کرئی، پی بی (ناٹل) بی (خیر) بی خوی ٹہ بی (ذاتا) چاکہ چاترہ
 ﴿وَأَبْقَى﴾ چونکہ (ابد) یہ؛ (لاینقطع) ہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ٹہ ونہ دی تی ناگہن؟
 بزائن (متاع) و (زینت) بی (دنیا) لہ (معرض) بی (زوال) ہ۔

﴿أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا﴾ بہ (مقابل) بی (احسان) بی (اتفاق) بی
 (فی السبیل اللہ) بی ﴿فَهُوَ لَاقِيهِ﴾ بی (شک) ٹہ یگاتی۔ (شکر) (اتفاق) بیان
 لہ (خلق) بی (فی الوعد) (جائز) نیہ؛ گہرچی (نظر) بہ (امکان) بی۔ (ذاتی)
 (ایجاب) بی ٹہ کرد، لای (بعض) بی (جائز) با؛ (أَمَّا) ٹہ لئین: (نقص) ہ، شتی
 (نقص) بؤ (کامل) بی (اکمل) (محالہ) وادیتہ یادم لہ (موقع) بی (صاحب) بی
 (مواقف) (عضد الدین) ٹہ فہرموی: نازانم (فرق) بی چپہ؟ (اصحاب) بی ٹیمہ
 ٹہ گہر بلئین: ٹہمہ (قبیح) ہ، ٹہ لئین: (جائز) ہ، (نظر) بہ خوا (حسن) و
 (قبح) (علنی) یہ، ٹہ گہر بلئین: (نقص) ہ ٹہ لئین: (محال) ہ، نابی (مع انہ)
 (قبیح) (نقص) ہ، (نقص) (قبیح) ہ، (او کما قال) (رحمة اللہ علیہ)
 (حقیقہ) (تعصب) (خراب) ہ (عقل) ٹہ زانی: (بعض) ہ شت لہ خوا ناوہ
 شیتہ وہ، (ممکن) نیہ بیکا، (لازم) بی (ممکن) ہ، بؤ ہموو کہس، لہ ہموو
 (حال) (ممكن الوقوع) بی؛ نایا ٹہو کہسہ ﴿كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 (ولو) لہ (غایہت) بی خوشی و (صفا) دابی ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ
 الْمُخْضَرِينَ﴾ بؤ (عذاب) و ٹاگری (جہنم) و بنس المصیر) لہو (آن) بی
 (آن) کی (عذاب) بی (الم) بی، پیچکی بہ زگ دابی ہموو (لذاذ) بی لہ (فکر)
 ٹہ چئی؛ (فکیف) بہ (حیات) بی پر (الام) و (اسقام) و (اکدار) و (هموم)
 و (غموم) و (احزان) و (محن) و (رہنج) و (غصہ) و (دہرد) و (بلا) و

(جور) و (جفا) له (فراق)ی آه آه، (إِنَّ حُزْنَآ فِي سَاعَةِ الْمَوْتِ أضعافُ سُرُورٍ فِي سَاعَةِ الْمِيلَادِ) (حقاً) نهوی به (حیات)ی (دنیا) (مفرور) نهبی، (احمق)ه.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾ پۆژی (قیامت)، (آه) پۆژی تره، لام وایه (اضهان)ی (انکره) زۆر خۆش نیه ﴿فَيَقُولُ﴾ (بالواسطه) یا (بالذات) له گهڵ ﴿أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ﴾ له دنیا به ﴿تَزْعُمُونَ﴾ (أوفق)ه (أظهر)ه؛ واتان گومان نه برد، (شرکا)ی منن، نه وانه کووان؟ لیتره هه ربوو (مفعول)ی (زعم)ی (حذف) کرایه، له بهر (قرین)ه. ئایا (إقتضای) له سهه یه کیان دروسته، دروست نه؟ (منازع)ه (عائد)ی (علما)ی (نحو)ه؛ وایزانم لیتره پیی ناوی وادهر نه که وی (اتباع)ه کان (اشاره) بۆ (رؤسا)ی (اغوا) نه کهن.

﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ (قول)ی خوای (حکم)ه، ئی ئیتره له پاش هه موو (آلات) و (ادوات) و (ادراک)ه؛ (رسول)ی نارد (ازاله)ی (شبهه)یان کرا، (ایمان)یان نه یه نا، ده ها (تجاوز)یان کرد، (ثابت)بوو، (کفر) و (شرک)یان له (عناد) و (تکبر) و (حسد) و (حُبّ)ی (تراس)ه، (اتباع)ی (هوا)ی (نفس)ه، (انفحاس)ی (في الشهوات)ه ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ﴾ نه وانه ی له (مدافعه)ی خویان، (مسئولیهت) نه هاوینه سهه ئیتمه ﴿الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ ئیتمه نه وانمان اغوا کرد ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾ (اکراه)مان نه بوو، وه کی (شیطان) نه لئ: (ما كان لي عليكم من سلطانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي) زۆر نه مایه (جذم)که م (ضلال)ی (رؤساء) له مه پ (اهالی)یه، (میل)ی وان، نه وانیش گومراه نه کات ﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ﴾ له وان (تبری) نه که یین، (التجا)مان بو (جناب)ی توه ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَا يَعْبُدُونَ﴾ (عبادهت)ی هوا ی (نفس)ی خویان نه کرد، (حقیقه) وایه نه گهر (ملک) نه گهر (قائد) نه گهر (دکتاتور)یش بین، بین (ره عیه) چی پی نه کری؟ (اهالی) پوو له (ظالم) وه رگپپی، چی پی نه کری؟

﴿وَقِيلَ﴾ بَق (اتباع) ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ ئهوانی (تَبَرًا) بیان له ئیوه کرد
 ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾ هاوار (یا فلان)، (یا) نازانم کن ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ (ابا) بیان
 لیئنهکن خویان پیقوتار ناکری، چۆن بههانی وانه دین؟ ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾
 ههردوولایان وهکی (ضحاك) ئهفه رموی، (عذاب) بیان چیشیت ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا
 يَهْتَدُونَ﴾ نه یانده دیت، ئه مه (سؤال) له (اله) ه، ههروهکی ئهوی پیشی له
 (شریک) ی بوو.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چتان (جواب) دانه وه؟
 ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ که سی (اهل) ی (معرفهت) بی، بی بیم
 و (خوف) و هه راس، که (سؤال) ه کیان لی کرد، (جواب) خوی بوی دی،
 (حاجهت) نیه به (تحریک) ی (فکری)، وه (إلا) (جواب) ی بۆنایه؛ (کانه)
 کوره، پئدهر ناکا، هه رچه ند خوی (جولان) بکا، (فائده) ی نیه (آخری)
 شه رمه سار و (مات) و (مبهوت) ده بی ﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ چ لیک پرسن؟
 بلین هه مووی وهکی بهک بی (جواب) ن؛ (مرؤس) هکانیش ئه یانزانی، ئه گهر
 (اتباع) ی (رسل) یان کردبا (رؤسا) چیان پی ئه کرا؛ ئه وانه دیارن، دیاره
 ئه وانه دووین له (فوز) و (فلاح)، وه دووین له (نعمهت) و (رحمهت) ی
 (الهی).

﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ﴾ له (شرک) ﴿وَأَمَّنَ﴾ به (وحدانیهت) ی (کبریائی)
 (صفات) ی (رسول) ی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ (جامع) (بین الإیمان والعمل الصالح)
 ﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (أَمَّا) (كُفَّار) هکان نه (عسی) به نه (لعل) ه
 نه (لیت) ه نه (لو)، (مایوس) ن نه و (کافرانه)، گاهئ ئه بیان ووت (آیه)،
 (آیه) ی وهکی (موسی) ئهوانی تر، گاهئ نه و (آیه) همان ئهوی، ئه وه مان
 ناوی، ئه بی (قصر) و (قصود) ی هه بی، بلند بی بۆ ئاسمان (وهکذا)،
 گاهئ ئه لَین: با (ملک) بی، یا، (رجل) ی (عظیم) (غیر) ی نه وه.
 ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له (آیات) و (عبر)، (قلب) ی (عصا) به مار،
 (تاثیر) ی (شخص) ی (موسی) ی هه بوو؟ (حاشا) (وکذا انفلاق) ی (بحر) و

(انفجار)ی ئاو، ئەوانە ئەوەی بوو، وە ئەوەی بێی بە (خلق)ی خوا، (اختیار)کا، ئەوەی (ایجاد) ئەکا ﴿وَيَخْتَارُ﴾ بۆ (رسالەت) ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ﴾ ئەمە بۆ (سلب)ی (اختیار) نیه، وە کێ (آیە)ی (سورە)ی (احزاب) ه (إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا مَا كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ...الآيَةُ) بە لکۆو ئەوەیە (مقابل)ی خۆی بلێی: ئەو (آیە)م ناوی، ئەوەم ئەوی؛ بەو (ذات)ە (راضی) نیم، بۆ (رسالەت)، (فلان) کەسم ئەوی ئەمە چۆن ئەبی؟ (انسان) (مختار)ە (رای العین) دیارە، (بدیهی)یە (قدرەت)ی هەیه، (تاثیر)ی (مشهود)ە، (مقابل)ی (وجدان) و (عیان) و (بداهت) ئەلێن: چی؟ نازانم (اشاعره) بۆ چی (سلب)ی (قدرەت) یا (تاثیر)ی لە (انسان)، ئەکەن (أما) ئەلێن جنۆکە (قدرەت)یان هە یە خۆیان (تشکل) کەن بە (اشکال)ی (مختلفه) (سبحان الله) (انسان) (حیوانات) ئەو هەموو (تطورات) و (تشکلات)ە ی بە سەردادی، هێچی بە (اختیاری) بە ئاگاداری نیه. لام وایە خۆ (تشکل)کردن (محال)ە؛ بەلێ، (سلب)ی (قدرەت) و (عقل)یان لە (مسلمان) آن کرد، روویان لە (مادیات) وەرگێرا، کەوتنە (وادی) (خیال) و (علم)ی (غیب) دەستیان کرد، بە (کشفیات)ی (ما فی اللوح المحفوظ)، (ما تحت الثری)، (ما فوق الثریا)، (آبار) و (جبال) و (اودیە)ی (جهنم)، (باغات) و کۆشک و سەرای بەهەشت؛ (جابلقا) و (جابورصا)، (ارض)ی (سمسم)ە؛ لە (ارض) (غافل) بوون! (آروپایی) لە (خرافات)ی (تورات) و (مسیحی) پوویان وەرگێرا (کشف)ی (اسرار)ی (طبیعیەت)یان کرد، بە (طیارە) فرین بە (غواصه) چوونە (قعر)ی (بحار)؛ (استیلا)ی (ممالک)ی (اسلام)یان کرد، (مسلمان) بێ (قدرەت) و بێ دەسەلات و بێ (آلات) و (ادوات)؛ بپارێوه، هاوار (یا ئومەرەندان) (یا خال خالان)، (پیروته سووری مەرگێ)، (شیخ پریسی ئەنگۆزی) (یۆک) کەس نیه، کەس بە فریاد نایە. (حقا) ئەوانە ی (اختیار)یان لە (مسلمان) آن (سلب)کرد، (عقل)یان لێ گۆرین، لە (سعی) و (عمل)ی (دنیوی)یان کردن،

بوونه (معین)ی (غایەت) بە (قووت) بۆ (استیلا)ی (کفار). (رسالە)کم
 ھەبە، لە (بحث)ی (اختیار)، ژۆر نایابە، (قیمەت)دارە ئومێد ئەکەم (نفع)
 داتە (اریاب)ی (علم)؛ (علمای معتزلی) و (مفسرین) لێرە سەیریان ھەبە.
 (حتی) (بعض)ی (ما)ی ناکەنە (نافی)یە، ئەو کە نە (موصول)ە
 (مفعول) بۆ (یختار)؛ وە (خیر) بە (معنا) (خیر) ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ﴾ ئەم (خیر)ە و (سائری) (تعنيدات)یان (مداری) (شرک) بوو
 (جنابی حق) لە (شرک) و (شریک) (مقدس)ە.

﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ﴾ ئەو ھەبە بۆی ئەکەن، لە ناو سینگیان؛
 سینگیان، دلیان بۆی ئەکا، لە (اعتقادیات) و (اخلاق) و (میول) ﴿وَمَا
 يُعْلِنُونَ﴾ ئەو ھەبە ئاشکرای ئەکەن، ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (واجب
 الوجود)ی (بالذات) (واحد)ی (حقیقی)، (شرکەت) ھەلناگری ﴿لَهُ الْحَمْدُ﴾
 با (عام) بێ لە (شکر)یش ﴿فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾ (الە)ی وان (غیر)
 (محمود)ن ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾ (قضای) (نافذ)بێ (معارض) ﴿وَالِيهِ تُرْجَعُونَ﴾
 بۆ لای کەسێ دی نیە، (مکافات) و (مجازات) (عائذ)ی وییە.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ وە کێ ئەفەرموون: خبرەم دەنی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ
 سَرْمَدًا﴾ (دائم) شەو بێ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ (شمس) (محو) کا، یا
 (ساکن)ی کا (تحت الأرض) یا (ارض) پاوەستتینی (سرمد) یەکی ئەلی:
 (فَعْمَلًا)، (م)یم (زائد)ە؛ یەکی ئەلی: (فَعْلَلًا) و (زائد) نیە؛ (قاموس)
 وانەگە یەنی (م)یم (أصل)ی بێ؛ وە ئەلی: (السَّرْمَدُ: الدَّائِمُ الطَّوِيلُ مِنَ اللَّيْلِ)
 ئەگەر پۆژ نەما، (حیات)ی (حاضر)ە لە عەردی نامینی، زوو
 (قیامەت) پادەبێ ﴿مَنْ إِلَّا غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ﴾ کەسێ ھەبە؟ کێ ھەبە؟
 (حاشا) کەس نیە. ئەوانە ی نیزیکی (قطب)ن (صورة) (انسان)ن، (أَمَّا)
 (سيرة) (حيوان)ن، (مع انه) شەو پۆژیان ھەبە ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 تێناگەن.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ پاورہستی له
 (فوقی) (افق) تان، (حرکہ) ی (یومیہ) ی نہ مینئ ﴿مَنْ إِلَهَ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
 بِالْبَلِيلِ﴾ وہ کئی شہوی ئیستا ﴿تَسْكُنُونَ فِيهِ﴾ نافہ رموی: (بظلام)، چونکی
 (مزعج) ہ، وہ جئی نیہ ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ نامینین: (اختلاف) و (تعاقب) ی
 (لیل) و (نہار) چند بہ (فائدہ) یہ: نہ گہر بیبہن، بیبینن، پئییدا دہ پؤن،
 (احوال) ی (کائنات) دہ زانن نہ بن بہ (علما) ی (فلکی) (دقائق) ی (صنع) ی
 نہ زانن (بالمرۃ) له (شکوہ) پاک نہ بنہ وہ. نہ زانن بہ چ (علم) و
 (قدرت) ی نہ و (خلق) و (ایجاد) نہ کرئی، بہ چ (ارادہ) (ارادہ) ی نہ
 دری. نہ گہر چی (آیہ) (اشارہ). نہ کا بؤ (تمانع)، (أَمَّا) نہ لئین: بؤ خوا
 (ممکن) ہ، وہ نہ توانئ بہ (ضیاء) یہ وہک (ضیاء) ی (کھربایی)، شہوتان بؤ
 پووناک بکا. نہ گہر (شمس) (دائما) (فوق الأفق) بین، خوا نہ توانئ شتی
 (کثیف) بکاتہ (حائل)، بکہونہ ژیر سایہی، نارام بگرن، بخہون. (بناء
 علیہ) ہیچ (اشکال) لیرہ نیہ: (ولو) (مثل) ی (سیدی ثالووسی) (اشکال) ی
 (بیان) نہ کا، (أَمَّا) له (دفع) و (حل) ی (عاجزن).

﴿وَمَنْ رَحِمْتَهُ جَعَلْ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ له شہوی ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
 فَضْلِهِ﴾ له پؤئی: (کسابہت) بکہن. له (أعظم) ی (فضل) ی خواہ،
 (انسان) بہ (کسابہت) ی خوی گوزہ ران کا. (توکل) بہ و (نوع) ی
 (صوفیہ) نہ فہ رموی، له گہل (اسلامہتی) رپک ناکہوی (لَهُ الْحَمْدُ):
 (الجنات) و (ضروریات) (سوق) ی (امہت) ی کرد، بؤ (کسابہت): وہ (الا)
 (حکایات) ی (صوفی) بیان، (يجوزو يجوزوی) (سنی) بیان (عالم) ی (محو)
 نہ کرد. (رضوان) ی خواہ له (فاروقی) أعظم نہ فہ رموی: (متوکل) نہ وانہن،
 تئو نہ هاوینہ ناو (أرض): بؤ شین بوون و پئی گہیشتنی ئومیدیان بہ س یہ
 خواہ، له باسی (توکل) تہ ماشای (احیاء) ی (غزالی) نہ کہی (دہشت)
 نہ گری. (أَمَّا) له (بعض) ہ (ابواب) ی دی، تی ہ لَدِیْنِیْتِہ وہ ﴿وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ﴾ له سہر (نعمت) ی، ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

تَزْعُمُونَ ﴿١٠٠﴾ ټه وه بڼو (عموم) (الجواب): (بهت) و (دهشته) و (حیره) و
 شه رمه ساری، ﴿وَتَزْعُمَا﴾ با (حال) بی، (قدی بڼو (مقدر) کړی ﴿مِنْ كُلِّ
 أُمَّةٍ﴾ (من الأمم)؛ (اولین) وه (آخرین) ﴿شَهِيدًا﴾ (شاهد)؛ (شهید) به
 (نبی) (تفسیر) ټه فرمون، (نقل) له (مجاهد) و (قتاده) (لکن) من
 (کیف) م به (نزع) بیان نایه، هینانه ده ریان به (سرعت). (شهید) به
 (رئیس) ی (قوم)، (داعی الی الشریک) (شهید) ی خو بیان، جوانه ﴿فَقُلْنَا﴾
 به (امم) یا به (شهاد) ﴿مَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (فرعون) ټه ی ووت: (أنا
 رَبِّكُمْ الْأَعْلَى)، (کهنه)، (روڼه سا) ی (دین)، (اغوا) ی (امه) ت بیان ټه کرد؛
 کووا (دلیل) و (برهان) یان؟ ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه (شریک) نه (شفیع)،
 وه کی وان ټه لټن؛ نیه؛ ټه و (حق) و (ماعدای وی، (باطل) ه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْ
 كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ لټ بیان گوم بوو، (مفتضح) و (خائب) و (خاسر) بوون.

﴿إِنَّ قَارُونَ﴾ یه کټی بوو له وانه ی (تحمل) ی (نعمه) ت بیان نه کرد، (مغرور)
 بوون؛ (عاقبه) ت خانه خوشتوورو مال و پیران ﴿كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾
 (بنی اسرائیل) خزمایه تی له گهل (حضرت) ی (موسی) چ بوه؟ (ابن جریر)
 (نقل) ټه کا له (ابن جریج)؛ ټامو زای بوه. (موسی ابن عمران بن قاهت)؛
 (قارون ابن یصهر بن قاهت). (بنا) له (قول) ی (ابن اسحاق) ی (موسی)
 برارزای (قارون) ی بوه. (ابن جریر) ټه لټی: (اکثر) ی (اهل) ی (علم)
 له سه رقه سی (ابن جریج) ن، له (روح المعانی) (نقل) ه له (ابن عباس)
 پورزای (موسی) ی بوه، خوشکی داکي؛ (أَي مَاحْصَلْ)؟ ټه و (خلاف) ه
 چیه؟ ټه وه نده به سیه، له (قوم) ی (موسی) بوه، پټی بیان وتیه: (منور)
 له بهر (حسن) ی (صورت) ی؛ له (هه موو) (بنی اسرائیل) (تورات) ی
 (زیتر) یا چاتر له بهر بوه، (أَمَّا) (منافق) بوه، چ (وظیفه) یان نه دایتی
 (رئاست) ی (دین) ی پټوه بکا، (حسد) ی کردیه. (حکایه) ت ی ټه کهن،
 نایه ته گویم با (وجود) ی بڼو (قول) ی (صحیح) و (مقبول) زور گوید یرم
 نه گهر (لزم) ی هه با، قرآن (اشاره) ی بڼو ټه کرد به پراستی (قرآن)

(کتیب)ی خوایه، ئەوێ نەوێه **﴿فَبَقِيَ عَلَيْهِمْ﴾** (طغیان)ی لەسەر کردن؛
 بابلین: لەسەر (موسی)ش **﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ﴾** (خزینە)، (مال)ی
 (مدخر) (نقدی) و (غیرە) (نقدی)، (دفن) کراو (غیرە) (مدفون) **﴿مَا إِنْ
 مَفَاتِحَهُ﴾** کللی یا (ظروف)ی، ئەوێ پارەێ تێدا دادەندری، ئەمە (اهون)ە
 (رحمەت) لە (ضحاک)ی **﴿لَتَتَوَّء﴾** لەبەر گرانی (میل)ی کووپی ئە دا
﴿بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ﴾ جەماتی بە (قووت) وەک (عصبة الأمم)ی ئیستا
 بئەیزنا، لە (عددی) (عصبه) (خلاف)یان زۆرە؛ (مبالغه)یە زۆریان لە
 کللی (قارون)ی کردیە، بی (لزم)ە. سەیری: یەکی ئەلێ: کللی
 (خزینە)ی باری (٧٠) هێستری بوو یەکی لە (ابن) (نقل) ئەکا (چوار سەد
 هەزار)؛ چی؟ با (دینار) بێ، (٤٠) کەس هەلیان ئە گرت، هەر کۆلەێ
 (١٠) هەزار وەک (سیدی ئالوسی) ئەفەرموی: (امثال)ی (قارون)ی لە
 (خزینە)ی پترە، دیارە (لَا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى) (صاحب)ی (ملیون) هەن،
 (فکیف) بە کەمتر لەنیو (ملیون)؟! (ابو مسلم) (معنا)یە (معقول)
 ئەفەرموی: (مراد) لە (مفاتیح) (علم) و (احاطه)یە، (یعنی) ئەوێ نەوێه زۆر
 بوو، (حساب)ی لەسەر (عصبه)یە، بە (قووت)ی (قلم) و ژمارە، گران
 دەهات **﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ﴾** بۆ (تعلق)ی (اذْ)، (متعلق)ی (مناسب)
 (تقدیر)ی (اوفق)ە، (تعلق)ی بە (تَوَّء) خۆی نیە، (وَلَوْ) (زمخشری)
 فەرموو بیتی، وە (بیضاوی)ش قبوڵی کردبێ، (تعلق)ی بە (قال)ی
 (اتی)دوو، وە (غیرە) (مفهوم)ە **﴿لَا تَفْرَحْ﴾** (کیف) خۆش مەبە، بە (دە
 ولەت)ی خۆت مەنازە (فرح) بە (مالی)دنیا، (فرح)ی (متکبران)ە و
 (باغیان)ە (مذموم)ە لەنەدیویدیان ئەو شێتەو؛ ئەوێ هەبووی بێ،
 (فخر) بە (مال)ی (دنیا) ناکا، (أَمَّا) (خدمەت)ی (دین) و (دنیا)ی
 پێئەکات **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾** خۆشی ناوێن، (دلالت) لە (دنائەت)ی
 (طبعی) و چنۆکی ئەکات، ئەوێ (علو) و (نزامەت)ی (نفس)ی بێ، بە
 (مال)ی (دنیا)، (مغرور) نابێ.

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ﴾ (ثروته) و سامانی زورزه وهند ﴿الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ (اجر) و (ثوابی) (قیامت)ی پی (طلب)که ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (لذته)ی لی بزانه، بخو، بیوشه به ناوی (اقتصاد) (بخالت)مه که، یا له بهر (کثرت)ی (اشتغال) و (ماندیه تی)، ناگات له (حظ)ی خۆت نه مینی. نه ختی نارام، که می (استراحت)، ده می (لذته). گه لی (تجار) هه، له بهر پر ئیشی و (حریص) به بهر نان خواردنی ناکه ون، که (ملاک) بوون، به خو هاتنه وه، پارچه یه نه ستووی به فریترشی سندان نه کا ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ چۆن خوا (احسان)ی به توو کردیه، تووش (احسان) به خه لک بکه ﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ (انه) به سیه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ وا ده رنه که وی نه و گفتوگویه، ئی (قوم) و (قارون)ه، باسی (موسی)نیه، (حکایه) و (افترا)ی پیناوی.

﴿قَالَ﴾ (قارون) به قسه ی دلته نگ بوو ئیستا زۆن، نه گه ر بلای: خوا پیی (کرم) کردینه، تووره نه بن، ﴿إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (کما أحسن الله اليك)ی چی؟ به (علم)ی (کسابه) و (تجاره) و (سعی) و (کوشش) و (علم)ی (اقتصاد)؛ (قواعد)ی (استحصال) (استهلاک)م؛ په یا کردیه؛ چما بۆم باریه؟ نه وه (معنا)یه (ظاهر) و (طریق)ی (مالوف)ه (أما) (استحصال)ی به (علم)ی (کیمیا) خۆی نیه. (سبحان الله) (ابن جریر) (اشاره)ی بۆ ناگا؛ وا ده رنه که وی نه و باس و خواسه دوا ی وی له (بین)ی (مفسرین) آن په یا بووه. (علم)ی (کیمیا) بی (اصل)ه شتی که بو (جلب)ی (مال) و (افلاس)ی (عباد) (اختلاق) کرایه؛ زۆر که س (ثروته) و سامانی (محو) بووینه وه (حتی) خۆی، وه کی (امام الحرمین) فه وتایه. (جد)ی (عالی)م (ملا عبدالله ابن جلی) به دوا ی یه کئی له و (دجال) آنه وه بوو، مالی زۆری (صرف) کرد، دوا یه براو (اقارب)ی (تهدید)ی کابرایان کرد؛ نه گه ر نه پۆی، نه ت کوژین؛ هه لات، گوم بوو، تا نه و (آخر)ه ش چهند دانه (طلق) له (طلاق)ی (کتب) خانه ی داما بوو. مه لایه زۆر گه وره، وه کی (ابن سینا)

(انکاری دہکا؛ (بعضی (معارضہ)ی ٹہکھن؛ (تعلیل) بہ (گوڑہی (علم)ی خویان ٹینن۔ (مداری (نزاع) وایان زانیہ، زٹپو زیوو (سائری (معادن)ی دی (مرکبات)ن، (امتزاج)ی (عناصر) پہیا ٹہبن۔ (عناصر)یشیان چ بوہ؟ خاک و (ہوا)، ناوو ٹاگر (ادخن)ہ و (ادھن)ہ؛ (آلان) (تبین) کردیہ، (معادن)ی (حقیقی) (اصل)ن، خویان (عنصر)ی (فطری)ن، لہ (موالید)ین؛ نہ زٹر، نہ زیو، نہ (سائری) (معادن) بہ (صنع)ی (بشری)نابی ٹہ مپو (کیما) بوہ، (علم)ی دی؛ (مداری) (اختراع)ی (عجایبات) کہ بہ (میلیون) و (ملیارد) زٹپو و زیو (جلب) ٹہکا۔ برام بزانیہ (علم) بہ (خواص)ی (اشیاء) پہکی لہ سہر (علم) بہ (حقیقت)ی (شیء) نہکھوتوہ، وہ (الا) کہس چی پی نہدہکرا۔ (تجریہ) و (مشاہدہ) (کافی)یہ؛ (مثلاً) گیایہ ٹہ خوی، (اثری) (مشاہدہ) ٹہکھی، (بعد) (تکرر المشاہدہ) ٹہ زانی ٹہوہ (اثری) ٹہمہیہ، (ولو) ٹہ زانی (ماہیت) ٹہو گیایہ، چہ؟ گہنم ٹہ ہاویتہ عہرد شین ٹہبی، بہ (فطرہت)، (دخل)ی (بشری) نیہ (وہکذا) (أما) (تبدیل)ی (ماہیت)، (تحویل)ی (شیء)ی بہ (شیء)ی بہ (تبدیل)ی (فصل)، کاری دیگہرہ؛ (قیاس) لہ (تجربیات) و (ٹہمانہ) ناکری، ٹیتر ٹہمہندہ بہسیہ۔ لہ (تفسیر)ی (سیدی ٹالووسی) زوری (تفصیل) دایتی؛ (انسان)ی بہ (مہراق) نہبی، لہ (مطالعہ)ی (عاجز) ٹہبی، ٹاگای لہ (تفسیر) نامیٹی۔ (امام فخرالدین رازی) لہو (نوع)ہ (مباحث)ہ، (تالیفات)ی ہہیہ؛ (أما) لہ (تفسیر) دریزہی ناداتی؛ ٹہمہ خویہتی۔ ٹہگہر ٹیمہ باس لہ (کیما) و (عناصر)ی (جدیدہ) بکہین، زور دورو دریز ٹہکیشیتہوہ (أما) (طنطاوی) (حقیقہ) (تفصیلات)ی (نافع) (ایراد) ٹہکات، لہ ہہ مووی (عجایب)تر، (جدول)ی (مندلیف)ہ بۆ (نظم) و (ترتیب)ی (عناصر)؛ وہ لہ (بیان)ی (ترکیب)ی (جسم) لہ (اجزای) (لایتجزا) یا ٹلپین (اجزای) (فرد)ہ (مندلیف) (سبق)ی لہ (علما)ی

(غرب) و (شرق) کوردیه؛ (کیف) ت لێ یه (مراجعة) ی (تفسیری) (طنطاوی) که؛ (جزئی) چواردهمین لاپه‌پێ (١٣٦).

﴿أَوَلَمْ يَعْلَمْ﴾ ئەو (مغرور)ە، ئەو بێ (شعور)ە ﴿أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ﴾ چ جاییه (افراد) ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ به (مال) و (حشمت) و (قدرت) و (مكانهت) و (متانته)؛ (عز) و (جاه) ﴿وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾ (طبیعی) شتەکی له (احوال) ی (امم) زانیوه. وا بزانی ئەو (حادثه) پێشی (غرق) ی (فرعون) بوو؛ چونکی (بعض) ئی ئەلین: (بغی) ی (قارون) (وه‌قت) ئی بوو که (فرعون) کرد بوویه، (ملک) ئی گە وره له‌سه‌ر (بنی اسرائیل) بیان ئەمە دوور نیه، (ممکن)ە زۆر (تدبیر) ی خراپە ی له (حق) ی (بنی اسرائیل) (عرض) ی (فرعون) ی کردی (ملته) ئی (هکذا) یی (انسان) ی وایان لێ په‌یا ئەبێ؛ ئێمه ئەو جۆره (اشخاص) ئەمان دیت وله (عین) ی (زەمان) (حکایهت) مان بیستن. ﴿وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (بعض) ئی کەس گوناھێ ئەکا؛ (حتی) (قتل)، دزی، خەرمان سووتاندن؛ (نوعاً) (ما) (وجه) کی هه‌یه. قسه‌ی سووکی پێ ئەلێ (تحمل) ی ناکا، (هجوم) ی ئەکاته‌سه‌رێ، ئە ی کوژی؛ (تعرض) ی (ناموس) ی ئەبێ، پێ ی (قبول) ناکرێ (وهکذا) (سوء) (وجه) و (قبول) بێ بیان نا. (أما) ئەو (نوع)ە (مجرم)ە کە به (مال) و (ده‌ولت) (مغرور) ئەبێ، با (وجود) ی ئەبینی، هه‌زاران له‌و زیاتر (محو) و نابوو بووین. له‌و (زەمان) ی ئێمه چەند ته‌خت سه‌رنگوون بوون؛ پادشاهان سه‌راژێر بوون، خۆیان خانه‌دانیان، له‌خاکی (مذلهت) دا پۆ چوون؛ ئەوانه (سئوال) له (وجه) ی (جرم) بیان ناکرێ؛ ئەوی ئە ی کەن، ئە ی کەن؛ (سئوال) له‌چی بکرێ؟ لێره‌ش (بعض)ە (وجوه) ئی (معنا) یان فه‌رموه، لام خۆش نه‌بوون.

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ﴾ (ممکن)ە (وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ) (تاثیر) ی تێ کردبێ، (ممکن)ە پۆژی جه‌ژن بووین (يوم الزينة) چۆته سه‌ر (قوم) ی؛ (متکبرانه) بۆیان ده‌رکه‌وتوه ﴿فِي زِينَتِهِ﴾ (لباس) ی (فاخر) و (خدم) و (حشم)؛

(لازم) نیه خۆمان کهینه (مزین)ی (زینەت)ی (قارون)؛ خوتوخواپایی، توش (مبالغات)ی ناپەسەندانە ببین، باوەپمەکه بگاتە (زینەت) و (جلال)ی (ولی عهد)ی (ایران) که (الآن) له (مصر)ه بۆ ماره کردنی دەستگیرانی (فوزیه) خوشکی (ملک فاروق)ی چووێ چ جایه ئه و (زینەت)ه ی له (وهقت)ی (وصول)ی بۆ (طهران) پایتهختی (پهلوی)! ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ هه زیان له خوشی و (لذەت)ی (دنیا) بوو، ئه وه (منافی) (ایمان)نیه ﴿يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ﴾ وهکی وی (لازم) نیه (سلب)ی (دهوڵەت) له (قارون) تا (حسد)یی، نیزیکه (نیەت)یان (خیر) بوویی ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ له (نصیب) و (طالع) و بهختی گه وه دایه، خۆزیمان بهختی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به (احوال)ی (نفس) به (عواقب) (اشاره)ی تیا به، بۆ (جهل)ی ئه وانه ی (تمنا)ی (مثل)ی (مائوتی قارون)یان ئه کرد. چابوو نه ی فه رموو: (ایمان) وه (الا) به (جزم)ی (کافر)یان ئه کردن ﴿وَيَلَّكُم﴾ به (هلاک) چن؛ (أَمَّا) ئه لێن: (مقصد) (اجر)ه (منع)بن، وس ئه و (تمنا)یه مه که ن ﴿ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (اجر)ی خوای له (آخرەت) ﴿خَيْرٌ﴾ له وه ی (تمنا)ی ئه که ن ﴿لَمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ ئێوه (مادام) (مؤمن)ن (سعی) بو (ثواب)ی خوابکه ن ﴿وَلَا يُلْقَاهَا﴾ نایگه یاندریتتی (یعنی) (جنەت) ﴿إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾ خۆیان بگرن، بئ (تردد) و (إضطراب) بن، به (مال)ی (دنیا) (مغرو) نه بن، وهکی (کوردی) ده لێ: به مسته ئاوێ نه که ونه مه له.

﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾ نوغڵۆ بوون؛ خو وو خانی، (خزینە) و (ده فینه)ی به عاردی دا بردنه خوارێ؛ پۆ چوون، بزد بوون. (ممکن)ه (خسف)ی مه عنه وی بئ (ممکن)ه (خسف)ی (حسی) بئ. له و (ایام)هش (حوادث)ی (خسف) زۆره؛ (قریه)یه، (جزیره)یه به ته وای پۆنه چئ، به (زلزله)، عارد شهق ئه بئ؛ کوشک و سه رایه (عظیم)،

(عظیم) تیای رُو ئه چی. ئه مه خۆشه، جای (انکار) و (استبعاد) نیه؛ (اما) ئه و (حکایهت) ه ی له (ابن عباس) (نقل) ه، خۆی نیه. (ابن) (ذات) ئی گه وره یه، قسه ی (معتبر) بوه؛ (خاصه) له (تفسیر) (دعا) ی بۆ کراوه ئه و (نوع) ه (اشخاص) ه درو یان زۆر به زاریه وه ئه کرئ؛ ئه م (نوع) ه (نقل) ه ئه بی (فحص) کرئ؛ چونکی (قصاص) و (حکایهت) خوان، ئه و قسانه (نقل) ئه که ن، به (لفظ) ئی که (منوران) ی بی (خبر) له (اثر) و (خبر) وائه زانن (حدیث) ی (رسول الله) یه (العیاذ بالله) (خلل) ئی (عظیم) یان له (اعتقاد) په یا ئه بی، (الله الحمد) ئه و قسانه له (رسول الله) ی (نقل) نه کراین، وه (حکم) ی (حدیث) یشیان نیه، له (اسرائیلیات) ه، بنۆره (قرآن) بۆ (تدبیر) ی (قبیح) ی (قارون) له (حق) ی (موسی) (تسلیط) ی (موسی) له سه ر عه رد، وه (امر) ی (موسی) به عه رد (قووتیان ده) وه (نوعا ما) (تنقید) ی خوا بۆ (موسی) هیچ (رمز) ی (اشاره) یه (تلویح) ئی (اما) یه کی تیا به یه؟ (سبحان الله) له و (ماجر) یه ی (قارون) له گه ل (قوم) باسی (موسی) نیه؛ (موسی) نیه ئه مه چیه؟ کوو (طلب) ی (زکات) ی لئ کردیه؟ زۆر نیزیکه له (طرف) (فرعون) تالان کرابی، به خۆ به (مال) و (حال) وه، بنزیان کردی ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ﴾ (فئه) چیه؟ (جماعهت) ئی (میل) یان له گه ل یه ک بی وه کی (عناصر) ی (مالوفه) (اقتراح) بکه ن؛ گوئ له (فاوه) گره، (وزن) ی (فعه) یه، (محزوف اللام) ه (راغب) ئه لئ: له فیاة به (معنی) (رجوع) ه، (وزن) ی (فله) (محزوف العین) ه (بیضاوی) (اول) ی (اختیار) کردیه، بۆ (ثانی) (تعرض) ی نه فه رموه. (ابن جریر) ئه نوینی که له (فیاة) هه رچی بی، (فئه) ی نه بوو ﴿يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (نجاه) ی با، نه یه لئ تفوم بی ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ خۆی قووتارکا. (اساسا) له وانه نه بوو، خۆی له گه رد اووان (نجاه) دا، سه رکه وئ.

﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ﴾ (ظاهر) وایه (خسف) ی له شه ودا بوو بی، که سبه ینی هه ستان له خه و، ئه وانه ی ته منایان ئه کرد، وه کی (قارون) بن به

(دەولەت) و (مال) ﴿بِالْأَمْسِ﴾ بۆینتی، زۆر (موافق)ە، (مشاهده)یان کرد
 ﴿يَقُولُونَ وَيَكُنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ (قبض) و
 (بسط) (عاندی)وییه، ئەوی (حظ)کا، دەولە مەندی ئەکا، ئەوی (حظ)
 کا (فقیر) و (حال) تەنگی ئەکا، ئەمە (مناسب)ە لەگەڵ (بقای) (شخص)
 لە (ویک)ە قسەیان زۆر کردیە، (فتعول) لە (خلیل) و (سیبویە)ی
 (اسم)ی (فعل)ە، (معنی)ی (تعجب)ە، وە بۆ (تحسر) و (ندامت) ئەبێ،
 لە کوردی (وەی) لەچەند جێ (استعمال) ئەکری، لە جێی (تعجب) و
 (تحسر)، زۆر لە (انکار) لە (إظهار)ی (تالم)؛ یەکی بانگ ئەکەن، درە
 نگ (جواب) ئەدا، ئەلێن: وە، سندان (أما) (کافی)نیه ﴿لَوْ لَأَنَّ اللَّهَ
 عَلَيْنَا﴾ بە نەدانی ئەونوعە (دەولەت)ە، یانە (تجاوز) لە (تمنا) ﴿لَخَسَفَ بَنَّا﴾
 (ممکن)ە مالیان لێک نیزیک بوو، ئەو بۆ چوو، ئەوان ماین، ئەمەش
 (نعمه)ی (الهی)یە، (موجب)ی (شکران)ە ﴿وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾
 (کفران)ی (نعمه).

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾ کە (قابل)ی (خسف) نیه (نعمه)ی (سرمدی)یە،
 (ابدی)یە ﴿تَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ﴾ (اراده)ی ناگەن، (فعل)
 هیچ نە بەمال نەبە لە شکر ﴿وَلَا فَسَادًا﴾ (ظلم) و (عدوان) و (تشویش) و
 تێکدان؛ دیسان شەپی (سنی) و (معتزلی)یانە ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ئەوانە
 (عفو) بکری (طبیعی) (عاقبەت)یان وەکی وان نابێ، (ممکن)ە بلیین:
 ئەوانە (مقصود)ن، ئیدی (طفیلی)ن.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ﴾ لەپاداشی ﴿خَيْرٌ مِّنْهَا﴾ لە (حسنه)ی وی ﴿وَمَنْ
 جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ ئیوی (مقابل)ی (بالمثل)ە ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾
 (سینە) دوا (سینە) لە (قانونی عقوبات)ی (دولی) (موجب)ی
 (تشدید)ی (جزایه)، (أما) ئیخوا وانی؛ ئەوانە؛ (جزایه نادرین) ﴿إِلَّا مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ گیرۆدە (اعمال)ی (سینە)ی خویان ئەبن

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ (عمل) پێ کردنی له‌سه‌ر (فرض) کردی به‌سه‌ر تووی دا (نازل) کردیه، پێیداوی ﴿لَرَأَدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ له (اوقات)ی (ذله‌ت) بێ ده‌سه‌لاتی (مایوس) مه‌به، (موسی) چی به‌سه‌ره‌ات؟ کوو گه‌پاوه (مصر)؟ (تاج) و (ته‌ختی) (فرعون)ی به‌ئاودا دا، تووش به‌له‌شکری گران، به (سیف)ی بوپان (مقابل)ی (عصا) و (یدی) (بیضا) (عوده‌ت) نه‌که‌یه‌وه، (مقام)ی (مفناد)ی لێ بوونی خۆت نه‌و (اعدا)یانه‌ی که به‌مال و منال نه‌نان، (خسف) نه‌کرین، مه‌گه‌ر که‌سی به‌ (نور)ی (ایمان) (منور) بێ؛ له (شمس)ی تابانی (هدایه‌ت) (اقتباس)ی (نور) بکا ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ضایع)ی ناکا، (ه‌ذیان) نه‌که‌ن، نه‌وانه‌ی (نسبه‌ت)ی (کذب) و (افتراء) بۆ (جنابی رساله‌ت) نه‌ده‌ن ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌عاردیاندا ده‌باته‌ خوار.

﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ خوا (اختیاری) کردی، (کتاب)ی بۆ ناردی، له‌سه‌ر (ادا)ی (رساله‌ت)ی خ‌زمت لێ بوون به‌ دوژمن؛ (وفی الحقیقه) (رسولی اکرم) وه‌کی (موسی) له‌خیالی (رساله‌ت) نه‌بوو، به‌لکوو (جناب)ی (خاتم) له (موسی) نوورتر بوو، له (تصور) کردنی بوونه (رسول)ی؛ نه‌وانه‌ جێی (ایمان)ن (خیالیون) تا، له‌رێی (طریق) نه‌که‌ونه (خیال) و (اوهام) (بعض)ی (دائما) گوێی‌یان له‌لای ئاسمانه، داخۆ که‌ی (وحی)یان بۆ دێ؟ چا وه‌نۆپی (تشریف)ی (جبریل)ن، به‌لکوو (جنابی اقدس) به (صوره‌ت)ی که‌ خۆیان (تخیل)ی نه‌که‌ن (نعوذ بالله) له‌شه‌پی (وهم) و (خیال) و (حب)ی (رئاسه‌ت) و (تعصب)ی (قومی) نه‌وه‌ زۆر (خراپ)ه، (اسلام) (محو) نه‌کا، له (اثر)ی (قومیه‌ت)دا ده‌رکه‌ی (رساله‌ت)ی (کاذبه‌)یان کرده‌وه؛ واده‌ر نه‌که‌وی نه‌ی که‌ن به (ملعب)ه؛ نه‌وانی ده‌ماغ و دڵ (صاف) له (خیال)ی (رساله‌ت) دانین (کتاب)یان بۆ نایه‌.

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ بہ توو بہ لکوو بہ مہ موو (عالہ م) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ کی (موسی) فہ رموی (رَبُّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ)

﴿وَلَا يَصُدُّكَ﴾ بہ (ضم) ی (دال) ی، (اشارہ) بُو (واو) ی جمع بُوہ نہ فہ رموی: (أَيُّ الْكَافِرُونَ) نہ و (کافر) آنہ (منع) ی توو نہ کہن، نہ ت گپ نہ وہ ﴿عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ﴾ لہ (تامل) و (قرائت) ی (آیات) ی خوی؛ (وَلَوْ) نَقْد (سعی) کہن، وہ (عصبہ) یہ (قوی) بن ﴿وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ (دوام) کہ لہ سر (تبلیغ) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (بُوجِهٍ مِنَ الْوُجُوهِ) لہ وان نی- لہ وان نابئ.

﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (حتی) بہ (سیاسہ ت) و (توریہ)، (وَلَوْ) شاہہ نشاہی (ایران) و (امپراطوری) (روم) بی، وہ کی (فرعون) خویان بہ (الہ) بزائن، سہ رفروودیان بُوہ کہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) (ذات) ی (واحد) و (واجب الوجود) و (قدیم) و (ازلی) و (أبدی) و (سرمدی) و (الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ) ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ﴾ لہ باریہ ک دیتہ دہر (مرکب) ہ (ماعداء) ی خوی (ولو) (أعظم) ی (اجرام) و (أصلب) ی (اجسام) بی، وہ کی تہ ونی جالجالو کہ یہ، سست و بی ہیز و (قوت) ی تہ پوا، (قوت) ی نامیتی ﴿إِلَّا وَجْهَهُ﴾ (غیر) ی خوی (بسیط) ی (حقیقی) نیہ؛ (جوہر) ی (فرد) (یعنی) (لَا يَتَحَرَّى وَجْهَهُ) (حکما) ی (عصر) تہ لَئِن: (مستقلاً قابل) ی (وجود) نیہ، (لازم) نیہ (ہلاک) بہ (عود) ی (الی العدم المحض) بی. (جواہر) و (اعراض)؛ (مجرد) و (مادی) (ممکن) لہ (معرض) ی (زوال) ن، (ولو) (دائم الوجود) بن (حتی) (اعمال) تہ وہ ی بُو خوی (لَوْجَهَ اللَّهِ) بی، بہ (اعتبار) ی (اثر) ی (صالح) تہ میتنی، (استفادہ) ی لی تہ کری، تہ ویدی (باطل) ہ، بی کہ لکہ؛ دیارہ (مراد) بہ (وجہ) نیہ. لہ (سؤال) ی (علمی) تہ لَئِن (وجہ) ی چیہ؟ کہ س پووی بہ دلدا نایہ. (امام) تہ فہ رموی: (بعض) ہ (مشبہ) لہ (رافضی) بیان (بیان) ی (بن سمعان)

نهلئ: خواش هممو (أعضای) نهفهوتی (الا وجه)ی نه بی (حقیقة)
 (قول)ی بی (وجه)، بهلئ (بعض)ی له (کلیات)ی (قرآن)یان کردیته
 (موجب)ی (هلاک) (مسلمان)آن ﴿لَهُ الْحُكْمُ﴾ (قضاء)یه (نافذ)بی (تحیین)
 و (استئناف)؛ نهگه ر (وجه) (کافی) بی بؤ (اداره)ی (انام) و (فصل)ی
 (قضاء) دیاره (أعضای) دی پیناوئ تابه (هلاک)چن ﴿وَالِیْهِ تُرْجَعُونَ﴾
 بؤ (جزا)، کهسی ترنیه، (عبادهت)ی کی بکهین؟ کی بکهین به شریکی
 (واحد)ی بی (تبدل) و (تغییر)؟ له خوداوهندی (انام)نه خوازم، (حیات)ی
 (دنیا) و (آخرت)مان به (سعادهت)بی (نائل)ی (نعمت)ی نا (متناهی)
 ببین؛ (مسلمان)آن به (هلاک) نه چن له دهست (ظالم)آن، (نجات)یان دا،
 (حمایه)یان کا (علم) و (دین) له و ولاته نه بریته وه، نه و چرایه ی
 نه کورنیتته وه (آمین).^۱

^۱ - تهواو بوو (تفسیری) سوره ی (قصص) پوځی (جمعه) (صباحاً)، (چواره می مارت)
 آخری (برد العجوز)، (اما) (سه رما نه بوو، (۲۵) محرم ۱۳۵۸ هجری وه (۱۳۱۷) شرقی.

سورەتی (عنکبوت)

سورەتی (عنکبوت) لە (مکه) نازل بوو؛ وەک (زمخشری) ئەڵێ؛ پاش سورەتی (رۆم)؛ (سورەتی) (رۆم) دواى (سورەتی) (انشقاق) ئەمە دوور ئەبێتەو. (مناسبەتی) (سورەتی) (عنکبوت) لە گەڵ (نباء) (فرعون) و (قارون) (سرامد) (غور) لە (غایەت) (قووت) (دایە)؛ (با) (وجود) (بيت العنکبوت) (امون البيوت)؛ (بيوت) (ئەوان) (أصلب البيوت)؛ (حتى) (آیه) (عنکبوت) (له دواى) (هلاک) (قارون) و (فرعون) و (هامان) (ذکى) ئەفەرموی؛ وە لەمە یانی (تفسیر) (آیات) (زێدە) (مناسبە) (بۆ) (قاری) (ظاهر) (ئەبێ، با) (بعض) (آیه) (له) (مدینه) (نازل) (بوو) (بێ، (قیدی) (چیه؛ ئەگەر بە (سند) (ثابت)؛ (باشە؛ (عدد) (آیات) (٩٩) (به) (بالإجماع) (سیدی) (آلوسی) ئەفەرموی؛ وەکی (دانی) و (طبرسی) ئەفەرمویانە:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿الم﴾ گوئی پاگرن؛ ئاگادار بن، لە (نوم) (غفلەت) (دا) (مەبن) (فی الحقیقة) (نیسابوری) (لێرە، بۆ) (سری) (اوایل) (سور) (ایقاظ) (غافل) (آن) (ئەکات؛ ئەڵێ: کەسێ (تامل) (کا، ئەزانێ) (سور) (مُصدَّرَه) (به) (حروف) (مُقطعه) (زۆر) (امور) (هام) (تیا، شایانە) (اعتنا) (یه) (قوی) (پێ) (بکری). کەسێ (بلی: ئەو) (حروف) (آنە) (معجزه) (ن) (چونکی) (معنا) (یان) (نازاندری، لام) (وايه) (مبالغه) (ئەکات) (له) (قووت) (ایمان) (ی، وە) (الا) (انسان) (ئەتوانی) (بعض) (حروف) (بنووسی) (که هیچ) (مفتاح) (ی) (نەبێ، کەس بە) (معلوم) (ی)

نایانزانی، هه تا به (خدمهت) (صاحبی) (حروف) نه گهن، ئه وی ئه یلین، (عرضی) گهن، تا (معلوم) مان بئ، (مراد) یه تی، یان نا؟ (حقیقه) به (جهولی) ئه مینیتته وه، وه (ممکن) ه گه لی (اسرار) له (حروفی) (مخصوص) بزاندری، وه گه لیکی (مستور) بئ. (علما) یانی (ظاهری) به گویره ی (علم) ی خویان (ن کات) ئ (دقیق) یان (بیان) فره مووه، (علما) ی (باطنی) (نظر) به (مشرب) ی خویان، به (وجه) ئ تر (امور) ی (غریبه) یان (إظهار) فره مووه، له (ترکیب) دا لیڤه ئه لئین: (ریط) ی له گه ل (مابعد) ی نیه، له بهر (استفهام) ی، ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ﴾ با له وانی تریش وابئ. (وارد) ی (خاطر) ئه بئ، له (آیات) ی (مسروده) (شمول) ی (قدرهت) ی (الهی) له (سیر) ی (انام) با (وجود) ی له (اول) وه (ضعفا) ی (اسلام) نۆر (مهان) و (محقر) و (معذب) بووین. (اقویا) یه کان به (اشد) ی (عقوبات) گرفتاریان کردینه؛ ئه مه بۆ؟ وا (لازم) بوو (جناب) ی (حق) به (قوه) ی (قاهره) ی خوی ئه وانه (حفظ) بکا، (لاشک) ئه وانه ئه گهر (حفظ) کرین، (سانری) (ناس)، به (شوق) دئین، بۆ (دین)، (أَمَّا) به و حاله، ئه ترسن، ناویرن (مسلمان) بین، بۆیه ئه فره مووئ: آیا (خه لک) ی واتی ئه گا؟ ﴿أَنْ يُتْرَكَوْا﴾ (ترک) کرین که س (تعرض) یان نه کا ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ چونکی (ایمان) یان هینایه ئه لئین (آمَنَّا) لی یان گه پئین؟ ﴿وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ (امتحان) نا کرین به (شداند).

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (امهت) ه کانی دی، ئه مه (سنة) ئ (قدیم) ه، (مجادله) یه له (بین) ی کۆن ونوئ، نه ک له (الهیات) له (سیاسیات) له (حکمیات) له (صنایع) له (اختراعات) له (نظریات). (طبیعی) لای خه لکی (اسلاف) ی ئه و (مخترع) انه ی که ئه مپۆ (تقدیس) ئه کرین، (حه پس) ئه کران، (نفی) و (اعدام) و (احراق) ی (بالنار)، (لعن) و (شتم) و (مفارقات) و (اهانه) ئه کران ئه مانه وا؛ (حکما) ی تر پی نه گه یشتن، (فکری) وانیان (تقویة) ئه کرد ده ی ده ی (کر) و (فر)؛

(صبر) و (ثبات)، (اقدام) و (غیرهت) (استحقار)ی (حیات)؛ بابلیم":
 ممات! (بذل)ی (آمال) و (روح)؛ تا پی‌گه‌یشتن، به‌سه‌رکه‌وتن؛
 (معارض)یان بی‌هیژ بوون نه‌مان؛ (اسرار)ی (طبیعه‌ت)یان ده‌رخست،
 (مله‌ت)ی خو‌یان سه‌رخت، (وکذا) (امه‌ت)ی (رسول)ان، پاش (اضطهاد)
 و (عذاب)و (الام)؛ (غلبه) بۆ وانه؛ به‌و (اختیار)ه ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا﴾ (بالفعل) بزانی، نه‌وانه‌ی به‌راستی (ایمان)یان هی‌نایه ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ
 الْكَاذِبِينَ﴾ لی‌ره ملایان (ده‌عوا)یانه خوای (تعالی)ن (قبل‌الشیء) (شیء)
 نه‌زانی؟ (بعض)ی له (حکما) وه (ابن‌المنیر)وه (جمع)ی له (منور)ینی
 (اسلام) نه‌فه‌رموون؛ (علم)ی (جنابی‌حق) (زهمانی) نیه، (جزئی)وه‌کی
 (کلی) نه‌زانی؛ (مجرد) له (ماضی) و (حال) و (استقبال) من له و قسه
 ناگه‌م، نه‌گه‌ر بو‌یرم نه‌لیم: (مغالطه)یه (علم)ی (جنابی‌حق) (زهمان)ی
 نیه (آمنا به)؛ (أما) (معلومات)ی زهمانی و (غیره) (زهمانی)ه‌یه،
 شتی‌نه‌بی، (آلان) به‌بووی بزانی، کو‌نه‌بی؟ به‌لئ (اولاً) نه‌زانی نه‌بی
 (وقت)ی بون، نه‌زانی ه‌یه؛ پاش (قوت)آن نه‌زانی بووه. (علم) بۆ خوا
 (صفه‌ت)ه (ذات‌التعلق)ه، (صور)نیه، تا (تبدلات)ی له (ذات)ی
 (کبریائی) (محال) بی. (واقعا)گه‌ر (تجربه) نه‌بی، راست و درۆ نازا و
 ترسنۆک، (عالم) و (جاهل) ده‌رناکه‌وئ. مندالی (مکتب) نه‌گه‌ر
 (امتحان)نه‌کرین، (راسب) و (ناجی) و (اکمال) کوو ده‌رنه‌که‌وئ؟
 (درجات)ی (ناجی) چۆن (معلوم) نه‌بی؟ لایه (مسلمان) (عذاب) نه‌بینن،
 به‌و (اختبار) و (امتحان)ه، قال نه‌بنه‌وه، لایه‌دیش نه‌وانی ده‌ریاره‌ی وان
 (جور) و (جفا) نه‌که‌ن، (نجات)یان نادا، نه‌گه‌ر (بعده) (ایمان) نه‌یه‌نن،
 (محو) و نابوودیان نه‌کا.

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ (خاصة) ده‌ریاره‌ی (ضعفا)ی
 (مؤمنین) ﴿أَنْ يَسْبِقُونَا﴾ له‌ئیمه تی نه‌په‌پن؛ ده‌رنه‌چن؟ (انتقام)یان لی

نەستەندری ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ پیس و خراپ و بی (وجه)، نا (معقول) و (خلاف) ی (واقع) .

﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ (ملاقات) (معنا) ی دیاره، ئەگەر (رؤیت) یش بی، لێره لام وایه (مراد) نیه. ئەوەی (ایمان) ی بەخوا هەبێ کە (مختار) و (معید) ﴿فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ﴾ ئەو (وەقت) ی خوا دای نێ بۆشتن ﴿لَات﴾ دێ، بێ (شبه) ﴿وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ﴾ و أجل بعید) با (مسابقه) بکا، بۆ (إطاعة) ی خوا، بە (اوهام) ی (باطله) نەفریوی ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ﴾ بۆ (اقوال) دیاره (سمع) بە (جواهر) و (اعراض) ی دی (تعلق) ی نیه ﴿الْعَلِيمُ﴾ أمّا (علم) هەیه تی. نازانم (بعض) ئی (اعتقادات) هەیه. بە (تقلید) ی (محض) نەبی؛ کوو دەچیتە (ذهن) و (قلب)؟ هەرچی (انسان) بە (خیال) بلی: (شیء) ه (لازم) نیه، له (حقیقه) دا (شیء) بی.

﴿وَمَنْ جَاهَدَ﴾ ئەوی (سعی) بکا ﴿فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ (نفع) ی بۆ خۆیه تی، بۆ خوای نیه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ (ذات) ی (واجب الوجود) ی (بالذات) ﴿لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (انسان) و (جان) و (ملك) ئەوی (خیال) ی کە ی (امامی شافعی) ئەفەرموی:

غَنِيْتُ بِلَا مَالٍ عَنِ النَّاسِ كُلِّهِمْ

وَلَيْسَ الْغَنَى إِلَّا عَنِ الشَّيْءِ لَا بِهِ

ئەگەر (ملاحظه) ی (استغنا) ی (ذاتی) بکەین، (بعث) ی (رسل) (حتی) (خلق) و (ایجاد) یش نابێ؛ (لکن) (مقتضی) ی (صفات) ئە ی هینیتە جی؛ ئەگەر (وجوبی) ببی، (ذاتی) نیه، لام وایه (نزاع) له (بین) ی (اشاعره) و (معتزله) ی (اعتباری) یه (اشاعره) (نظر) بۆ (غنا) ی (ذاتی) ئەکەن؛ (معتزله) (نظر) بۆ (مقتضی) ی (وصف) ئەکەن؛ ئەبایه، بێ (خلف) ریک کەون (فصل) ی (قضا) له (بین) آ بکەن، ئە ی خەنە (قیامەت). ئە وی (سعی) بۆ خۆی بکا، (عقبه) ی دیتە پیش، (خصوص) له ناو (فسقا) بیان،

وه خوا (تعهد)ی نه دایه، که سی (اطاعه)ی من بکات، له که س (عذاب) نابینی.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ نى (سابق)
﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نى (حسن)یش به (احسن).

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ باب و داکى ﴿حُسْنًا﴾ (ذاتا) لهه موو که س زیاتر - (غیر)ی خوا - (انسان) (مدیون)ی (داک) و بابیه تی. (انسان) که خوی بوه داک و باب، (قدر)ی داک و بابی خوی نه زانی. تاله غم ره سیده نه بن، (غیر)ی وان که ست نیه. که گه وره بووی نى (خلق)ت تی ده تالی، به (اغراض)ی (مختلفه)؛ (ابتلا)ی (انسان) به داک و باب (خاصه) - نه وانه ی به (ایمان)، له وان جودا به وه، (امتحان)ی (فتنه)یه زور (شدید)ه له (راسب)ی کوپان که متر نیه؛ (طبعاً) (حظ) نه که ن (ولد) له سر (دین)ی خویان بی، نه گه ر جودا بیته وه، تی نه کوشن بو گپرانه وه ی ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ به (دلیل) و (برهان)، به (اثر)ی (خلق) و (ایجاد) خو نیه، به (شهادت)ی (برهان القانع)، به لکوو که س له وان له (شریک)ی نیزیکتر نیه؛ که نه وان (شریک) نه بن، ئیدی (بطریق الأولى) ﴿فَلَا تُطْعَمَا﴾ نه و (وهقت)ه به قسه یان مه که، (أما) له (خدمت)یان بی (ادب) مه به ﴿إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ مه مووتان ﴿فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نیک و به د.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ له سر (ایمان) و (توحید) (ثابت)بی، به (احسان) و (ندارات) بی له گه ل (أَبَوَيْنِ) (ولو) (کافر)بن ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ داک و باب له (فکر) نه که ن به (صحبت)ی نه و (صالح)انه، نه وانی دی نه فهرموون: (داخل)ی (زمره)ی (صالح)انیان نه که بن؛ نه وانی (راسخ) (صلاح) (مقابل)ی (فساد)ه، (وصف)ی (جامع)ه بو هه موو (خیر). پیغه مبه ران (طلب)یان کردیه، خوا له گروهی (صالح)انیان (حساب) کا، یا نه یان هاویتی (مدخل)ی (صالح)آن، (یعنی) به هه شت،

(مؤمن) ی پاستی ئەبێ (تحميل) ی ئازار بکا - (مادی) و (معنوی)،
(جسدى) و (روحى).

﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ (بعضى)، دیاره هەمووی وانیە ﴿مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾
پاست ئەکا، (مؤمن) ه (أَمَّا) بێ (تحميل) ه ﴿فَإِذَا أُذِي فِي اللَّهِ﴾ له بەر وی،
له پێی وی ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ (اذیەت) و (عذاب) یان ﴿كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نارامی
له سەر ناگرێ ﴿وَلَمَّا جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ (فتح) و (غنیمەت) له (مدینه) ی
ئەو شیتە - (مع انه بعد التدوين) - نۆر پەکمان له سەر (مکی) و (مدنی)
نەکە وتوہ ﴿لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ له گەل ئێوہ بووین، ئەگەر (موافقەت) ی
بووین بۆ (غیری) ئێوہ، له (خوف) بوہ نەله (رەغبەت) و (میل) ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ﴾
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿ (مؤمن) و (کافر)؛ (جسور) و (جبان) -
(ما فی الصدور) ئێوہ ئەگەرچی (اریاب) ی (فراسەت) (تفقہ) کى بۆ
ئەکەن؛ (أَمَّا) (علم) ی (نافذ) بێ (شک) و (شبه) بۆ خوايە؛ ئەگەر ئێوہ
لەدەدا (خلل) تان نەبوو بێ، ئەیزانی، ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە پاستی
بێ نفاق ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ ئەگەر له ئیمەش بزین، لەخوا بزرا بن.
﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ولیدە) (غیرە) (زید)؟ پەک ناکەوێ ئەفەرموون:
(آیە) ی (وَلَنْ جَاهِدَاكَ) له (حق) (سعدی بن وقاص) و (عیاشی ابن ابی
ربیعە) (نازل) بوہ ئەو (آیەت) ه ش له (حق) (فلان) و (فلان) (تمام).
(أَمَّا) ئەوانە بین، نەبن، (مساق) ی (سورەت) (ایجاب) ئەکا وایی؛ (قائل)
(معلوم) بێ یا (غیر) (معلوم) بێ ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (فاروق) ه؟ (غیر) ی
فاروقە ئەبێ (جمع) ی بێ ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ دواى ئیمە بکەون ﴿وَلَنَحْمِلُ﴾
﴿خَطَايَاكُمْ﴾ دەبینی کورد ئەلێ: تۆیالت بە ئەستوو کوردم (انه) (امر)
ئەکەنە خوێان؛ (ممکن) ه بە (ضعفا) یەکانی (معذب) بلین: (حساب)
و (میساب) و (حشر) و (نشر) نیە، (بالغرض) ئەگەر بوو؛ گوناھى ئێوہ،
ئیمە هەلێ ئە گرین وەکی، (مجاهد) ئەلێ: تۆلە (دیە) ئیمە ئەیدەین؛ ئیمە
له جیاتى ئێوہ (عذاب) ئەکیشین؛ ئە چێژین ﴿وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ﴾

﴿مَنْ شِئْ﴾ (مثقال) (نره)یه، (جزء)ئ (لایجزء) که له و که متر نیه ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (ذاتا) قسه که یان (معنا) (اخبار)ه؛ که سئ (عزم)ی (جزم) بوو، به خوی نه لئ: ده بیکه (امر) نه کاته خوی.

﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ گوناھی خویان ﴿وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ (مقابل)ی (اغوا) و (اضلال)یان، نه وهنده باریان گرانه، (تحمل)ی چیترا نا که ن ﴿وَلَيُسْئَلُنَّ﴾ بئ (شک) و (شبه)ه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (محقق) بزائن دئ ﴿عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ له درؤ و ده له سه یه که ه لئ نه به ستن؛ خویان له (سنوال) ده رناچن؛ کوو گوناھی ئتوه ه لئ نه گرن.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ﴾ به (رساله) ت ﴿أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ته ماشای نه و (صبر) و (ثبات)ه؛ نه و (تحمل)ه! (مدّه)ی (عمر)ی نه لئین: له ه زار زیاتر بوو ئیمه (مقصد)مان (زهمان)ی (ابتلا)یه تی، (تواریخ)ی نه و (وهقت)ی (مضبوط)نیه. گه لئ (ملا)یانی خومان له (زهمان)ی (تاریخ) (صاحب)ی (کتب) و (محدث) (مدّه)ی (عمر)ی (معلوم)نیه. زوریان له (بدا)ی (ولادته) له آخری (عمر)یان (اختلاف)یان تیا ه یه. هر چه ند کوششی کرد، (فائده)ی نه بوو؛ (أَقْلُ قَلِيلٍ) (ایمان)یان پی هینا؛ (سواد)ی (أعظم) له (قوم)ی (مُصِرًّا، معانداً) له سه ر (کفر) مانوه ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ﴾ ئاو (دوری) دان، گرتنی؛ خنکان ﴿وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (حقیقه) (ظلم)ئ (عظیم)ه؛ (ایمان) به (رسول) نه یه نی، (آیات) و (معجزات)ی لئ (طلب)که ی، بئ (توقف) (سجده) بؤ که ر ببه ی؛ له وه ی (ظلم)تر ه یه؟

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ﴾ خوی (اولاد) و (اتباع)ی (مؤمن). (عدد)یان به راستی نازانم ﴿وَجَعَلْنَاهَا﴾ (سفینه) یا (نجات)ی (نوح) و (اتباع) به (سفینه) ﴿آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به لئ له وان (هائله) به و جوړه (سفینه) به لکوو به (دَرِّ ثِنِیْوُط) له فرته نه یه و (عظیم) (نجات)یان (آیه)ت ټکه له (غایه)ت (غرابه)ت وه هم (سفینه) (فیما بعد) به که لکی

(بشری) هات؛ (اهل) ی خرد به (علم) (سعی) یان کرد، گه یاندیانه (درجه) ی (حاضر) ه، ئیمه ش به (حکایه) ت (مشغول) بووین! (فلان) ذات) به سهر ئاودا پوئی، له (بحر) ی (قلزم) په په وه؛ گیان (روح) ی به (قوریانی) بی، (همه) ت و (برکته) ی (حاضر) بی، گوئی مه ده ری ئه وانه (اسباب) ی عادی ن ئیتر وامن به سهرهات؛ نا (شکر) ی نه بی له گه ردای (جهالته) خنکاین، به (کمال) ی سووکی، به (فقر) و (ذله) ت، به عاردا چووینه خوار! ئه گه ره کی (قارون) یش با (اهون) بوو، ئه و به گرانی ئیمه به سووکی و (مهتوکی) پو چووین.

﴿وَأَبْرَاهِيمَ﴾ (عطف) له سهر (نوح) به (أَرْسَلْنَا) (منصوب) ه ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (اشاره) به بۆ (مسارعه) ی (خلیل الرحمن) (انه) (ان) ی (ارسال) و (ان) ی (تبلیغ) به یک بوه (بلا تخلف) و (تلعثم)، ئه گه ر به شتی خارجی (منصوب) بیته بابیه (جعلنا) بی، (یعنی) (ابراهیم) شمان گئیرا به ئایه ت له و وه قته (حقیقه) (ابراهیم) ئایه تیکه له ئایاتی خوا وه نه جاتی له ناگر، مه علومه چیه، (والله اعلم) منه، (اجابه) ی (دعوت) ی (الهی) فهرموه؛ که وایی (تقدیر) ی (ا ذکر) ی، بی (لزم) ه ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾ (تفریق) ی (خیر) و (شر) بکه ن.

﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ بتان ئه په رستن، خوتان دروستی ئه که ن ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ درویان مه لئه به رستن؛ ئه مه (تمثیل) ی خوی (سلم) ئه کا، ئه مه ئی (حرب)، ئه مه ئی (شرب)، ئه مه ئی (اله) ی (خصب) ه، (وهكذا) ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (ممثل) ه کان ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ (مالک) نین (فکیف خالق)؟ له (امکان) دا نیه ئیوه (رزق) ده ن بۆتان (خلق) که ن، ئه وه (اوهام) و (خیال) ه به دروو ده له سه ی (که نه)، مه لمه خه له تین ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ ههر (رزق) ی ه بی له کن خوی (طلب) که ن، (خلق) ی ئی خوییه؛ (طریق) ی ده ست که وتنی دیاره

﴿وَأَعْبُدُوهُ﴾ (وَحَدَّهُ) نئی (اصنام) مہ کھن ﴿وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾ لہ سہر (انعام) (رزق) ی ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ گہ پانہ وہ تان بہ س بۆلای خواہیہ .

﴿وَأَن تَكْذِبُوا﴾ نہ گہر (تصدیق) م نہ کھن، باشہ؛ (نائل) ی (سعادت) ی (دارین) نہ بن لہ (خست) ی (عبادت) ی (اوٹان) (نجات) تان نہ بی، نہ گہر (تکذیب) م کھن (ضرر) ی بۆ من نیہ ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ چیان بہ سہرہات؟ (البتہ) (نوعاما) (خیر) تان مہیہ ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ نہ وان و نیئمہ (تقصیر) مان نہ (وظیفہ) نہ کرد، (تاثیر) لہ سہر خواہیہ .

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ (امم) ی (سالفہ) ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ تہ ماشای (تطورات) ی (کائنات) یان نہ کردیہ؟ (وجود) ی نہو (کائنات) ہ کوو پہ یا بوہ؟ لہ کئیوہیہ؟ تابزان، نہ وہی (خلق) ی (انام) ی کردیہ، نہ توانی (بعدالموت) (اعادہ) یان کاتہ وہ کہ نہ فہرموی: ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ بۆ (بعث) و (نشور) و (حساب) و (کتاب) ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ﴾ (خالق) ی (کائنات) ﴿يَسِيرٌ﴾ بائیئمہ (تصویر) مان پی نہ کری، دیارہ (انکاری) یان (تکذیب) یان لہ بہر (انکاری) (حش) بوہ، وہ (اقوام) ی بی (نظر) بوو بین نیوہ وامہ بن .

﴿قُلْ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ بہ (ا) مہت) ی خۆت ﴿سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بگہ پڑن تہ ماشای (آثار) ی (قدرت) ی خوی کھن ﴿فَانظُرُوا﴾ بہ (عقل) و (فکر) ﴿كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ چونی کردیہ، چ (اطوار) ی بہ سہر (عالم) ی (حیات) دا دین؟! ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ وہ کی یہ کن، (عناصر)؛ (عناصرہ) گری کردہ وہ، بلاویوہ، گری نہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نہوی (قدیر) بی، ہموو شتی پی نہ کری؛ (انسان)، (علم) و (فکر) ی لہ (قدرت) ی (غالب) ترہ، بہ سہر (حیلہ) ہتا شتی دروست و (اختراع) نہ کا . نہ گہر (قدرت) ی پتر با، پتر چاتری نیش نہ کرد .

﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ نافہرموی: (رحم) ی پی ناکا ﴿وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾ نہوی (رحم) ی پی بکا نہ بی چی لہ (حق) بکا؟ خوی نہ زانی ﴿وَالِيهِ تُقْلَبُونَ﴾

وهر نه گه پێندریتهوه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ (حتی ئێ (امم) ی دی
﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ به (رد) ی (حکم) (الهی) من (عالم) ی (سفلی) نه
(عالم) ی (علوی)؛ دیاره چ (قیمهت) یان نه بوه ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ که سیان نیه.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له (کونی) ه (نظری) (تامل) ناکه ن ﴿وَلِقَائِهِ﴾
که به (سمع) (ثابت) ه؛ (ایمان) یان به پوژێ (جزا) نیه ﴿أُولَئِكَ﴾
نهوانه (انه) (جنابی حق) (آنا) نه فەرموێ ﴿يَأْسُوا مِنْ رَحْمَتِي﴾ ئومیدیان
به (رحمهت) ی خوا نیه؛ (اتکال) یان له سه‌ر بتانه نازانم ئه‌وی (انکار) ی
(حشر) ئه‌کا؛ بۆ چی (عبادهت) ئه‌کا؟ چی خوا، چی (غیر) ی خوا؛
(مادام) (ثواب) و (عقاب) نیه، بۆ که‌ری ئه‌په‌ره‌ستن؟ خۆیان بێه‌ووده
(رزیل) ئه‌که‌ن؟ بۆ (رزق) یانه؟ ئه‌وان (پزق) ی گا‌وو‌کو‌ل ئه‌ده‌ن و ئه‌ی
په‌ره‌ستن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به‌ئێش؛ له‌به‌ر (اختلاف) ی (بعض) ی
(عبارات) - (من حیث الخطاب والغیبة والتکلم) - (اظطراب) یان هه‌یه؟ له
(وإن تكدَّبوا) تا ئێره (قول) ی که‌یه؟ ئێمه واما ن (اختیار) کرد، که
(خطاب) ی (ابراهیم) ه، وه (اشاره) مان بۆ (نظم) و (تالیف) ی (آیات) کرد،
(وکذا) بۆ (توجیه) ی (یا) ی (رحمتی).

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ه‌موو (ایفاظ) و (ارشاد) ه ﴿إِلَّا أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ (نزاع) یان بوه دوايه (قرار) یان دایه، له‌سه‌ر
(احراق) ی، هاویشتیانه ئاگرێ ﴿فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ گێڕای به (برد) ی
(سالم) وه‌ک (برد العجز) ی ئه‌وه‌سأل ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ له‌و (انجایه
﴿لَايَاتٍ﴾ تا (دقهت) ی لێکه‌ی، زۆر (غریب) ه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به (رسول) یا
(قل) (یعنی قل یا ابراهیم ... الخ) خوايه (نوح) ت له‌ئاو (نجات) دا،
(ابراهیم) له‌ئاگرێ، خوايه به (کرم) و (په‌حمهت) ی خۆت، ئێمه‌ش
به (سلامهت) و (خۆشی) (نجات) ده‌ی له‌و ئاوو ئاگره‌ی که‌تێیداين. ﴿وَقَالَ﴾
(بعد النجاة فی النار) ﴿إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ به (اله) ه (عباده

ت) یان ئەگەن، (معانہ) (لایق)ی (عبادەت)نن (لایق)ی سووتان و قور
 پیدانانن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لەسەر (عبادەت)یان گرد ئەبنەو،
 (محبت) و (وحده)ت ئی لە (بین)یان پەیا ئەبێ؛ (اساسا) (رؤسا)یەکان
 وائەلێن: وانەبێ (عوام) کۆنابنەو، (اطاعە)ی ئێمە ناکەن، (میل) و
 (عاطفە)یە ئەواپتە (دەماغ)یان، فریفتە ئەبن، ئەگەونە داویان (حتی)
 (افلاطون) لە (جمہوریەت)ی خۆی ئەلێ: (دین) (لازم)ە بۆ (امەت)،
 (عبادەت)ی خوا بکەن؛ (أَمَّا) بێ (تمثیل) (ممکن) نیە (حقیقە) پاست
 ئەکا، لەهەزار، مەگەر دوو؛ وە (الا) مەمووی (عابد)ی (محسوس)ە
 ولو (مخیل)بێ؛ آن زیادە (صوفیە) (متاثر)ن، (قووت)ی (تمثیل)یان
 (غالب)ە؛ (تمثیل) ئەگەن، وا ئەزانن (تمثل)ە ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (معانە)
 لە (دنیا)ش (موجب)ی (تفرقە)یە؛ شارێ (صنم)ی ئەپەرەستی، شاری
 دی (صنم)ی تر، یا (حیوان)ی (تقدس) ئەکا، ئەبنە (عدو) بەلکوو (محلە)
 لەگەڵ (محلە) تیک ئەچن، (اتحاد) نامیتێ؛ (حتی) (عالم)ی
 (اسلامیەت)بە ناوی (لولیا) و (ائە) چەند (متفرق) بوون! ﴿يَكْفُرُ بَعْضُكُم
 بِبَعْضٍ﴾ (ما کانوا ایانا یعبدون) (انکار) ئەگەن ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾
 لەسەر ئەو (قرآن)ە مەندە نەچوو (سرآمد) آنی (دین) و (دنیا)
 لەسەر (منبر)، (لعن)یان لەیەک ئەکرد؛ نەیان گەیانده (قیامەت) ﴿وَمَا أَوَاكُمُ
 النَّارُ﴾ (مال) و (ماوا)ی لەهەر جێیە بێ (انسان) بۆ وێ ئەگەر پێتەوہ ﴿وَمَا
 لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ خوا؛ (نصرەت)منی دا، لە ئاگری قوتار کردم؛ (أَمَّا)
 ئێوہ کەس نیە قوتارتان کا. ﴿فَأَمَّنْ لَهُ﴾ (ایمان) لە (قرآن) بۆ (غیری) خوا
 بە (ل)ە ﴿لُوطٌ﴾ مەرجی فەرمووی (تصدیق)ی کرد (اساسا) خۆی (موحد)
 بوو، (ایمان)ی بە (رسالەت)ی (خلیل الرحمن) هینا. وادەرئەگەوێ،
 کەسی تر (ایمان)ی پێنەینایە ﴿وَقَالَ﴾ (سیدنا ابراهیم) ﴿إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى
 رَبِّي﴾ ئەچم بۆ هەر (جەهت)ی (امر)م پێئەکا، (هجرەت)م بۆ خواپە،

چونکی ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نومیڈوایه به (ضایع) م نه دا، (هجرت) ی کرد، کنی له (خدمت) بوو؟ باسی (حرم) ی له (هجرت) نیه.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وادهرته که وی (یعقوب) به (خدمت) (جد) ی گه یشتوه ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ﴾ (ابراہیم) ی (دخل) ی لای ژنی به سهر وه نیه، وه کی (بنی اسرائیل) نه لَین: ﴿النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ (اعظم) یان (سیدالکونین والثقلین والفريقین من الشعبین) ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ (حیاء طیبہ ذریہ طیبہ) ﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (بزان) (صلاح) چہند باشه، وه (اقتدی) به (قرآن) کهن، (مبالغه) ی (مدح) ی پی ناوی، نه ویش جی هیه، به (شرط) ی (قبول) ه.

﴿وَلُوطًا﴾ (ارسلنا) ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (مع انه) نه لَین: پیگانه بووه، له ناویان ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾ نذر (قبیح) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا﴾ به و (فاحشه) ﴿مِنْ أَحَدٍ﴾ له (قوم) ی (فرد) ی ﴿مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ (بنی بشر) (حتی الحيوان).

﴿أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ﴾ (شهوة) ﴿وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ﴾ پی ی (نسل)، یا پی ی (مرور) و (عبور)، کهس نه یه ته ناوتان، به میوانی؛ (ممکن) ه پی گریش بووین ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ﴾ (مجلس) تان ﴿الْمُنْكَرِ﴾ نیسی خراب، (حرکات) ی نابہ جا؛ (حاصل) ی (قوم) ی بی پی و بی جی بووین، (مجالس) یان بی (تربیه) و (حسن) ی (آداب) و نذر ناخوش و ناشیرین بوه، نه لَین: (لوط) (دعوت) قومی نه کردیه، بۆ (ایمان) به (وحدانیه) ت ی خوا (یعنی) له (عبارت) ی (قرآن) دا نیه؛ نه وه نده (معاشرت) یان به د بوه، جی ی (دعوت) ی (الی ایمان) نه بوه؛ نه گه که من به اتبانه سر خو، پیژ و (تربیه) کیان گرتبا و (وقت) ه، (خطاب) ی (توحید) یان (توجیه) نه کرایه (أما) نیستا چی؟ ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ هیچ نه بوه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ائینا بعذاب الله نه وه ی (وعد) ی نه ده ی ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ له (رسالت) له (وعد) و (وعید)، ﴿قَالَ رَبُّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾

نافہرموی " (المشرکین) " (العیاذباللہ) (قوم) ی (مؤمن) یش لہ و (سیئات) دابن، (حق) وایہ خوابیان فہوتینئ، (رفع) ی (فساد) بیان بکا .
﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ﴾ (ملائکت) ی خوا، خوی نا ﴿بِالْبُشْرَى﴾
مزگینئ بہ (ولد) و (حفید) ﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ (قریہ) ی
(لوط) ی (سدوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ لہ (سالف) ی (ایام) ہوہ، ﴿قَالَ﴾
(ابراہیم) فہرموی ﴿إِنَّ فِيهَا﴾ لہ و (قریہ) یہ ﴿لُوطًا﴾ چؤن بہ (ہلاک) ی
تہبہن؟ ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ (مراد) (لوط) ہ ﴿لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ﴾
(عائلہ) ی ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ﴾ خیزانی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ لہ وان بوہ، لہ گہل وان
بہ (ہلاک) تہچن .

﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ بابلیم: (تانیث) بؤ (تغیر) ی (قوم) ی
(لوط) ہ، چونکی حہزیان بہ (مؤنث) آن نہدہات ﴿سَيِّئَ بِهِمْ﴾ بہ (سبب)
(ماسات) یوان، (غہم) دای گرت ﴿وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ قؤلی بہ وان تہنگ بوو،
کہ (انسان) شتہکی وای دیت، (مدافعہ) ی لہ سہر پئ نہ کرئ گرز تہبن، قؤل
ویاسکی، بہ (قوت) بہ خقوہ تہنووسینئ ﴿وَقَالُوا﴾ (رسول) ہکان؛ چا بوو
نہی فہرموو: (قلنا) (تانیث) (اعتباری) یہ وایزانم تہ و (جمع) ہ بؤ (مؤنث) ی
(اعتباری) نا کرئ ﴿لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ (فرق) لہ (بین) ی (خوف) و
(حزن) (وجدانی) یہ، دیارہ (امین) بہ ﴿إِنَّا مُنْجُواكَ وَأَهْلَكَ﴾ (عائلہ) ت) ﴿إِلَّا
امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ ناوی چ بوہ؟ یہ کئی (غبی) یہ کئی (حبی) یہ کئی
(حیاتی)، یہ کئی (معاتی) .

﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (حسب الوعد) ﴿بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بہ (سبب) (فسق) یان، (خروج) بیان لہ (دائرہ) ی (انسانی)،
﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا﴾ لہ (قریہ) ﴿آيَةً بَيِّنَةً﴾ (آثاری) (خریہ) ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
دیارہ تہوانہی (تتبع) ی (آثار) تہکەن لہ (خریہ) ی (امم) ی (سالفہ)، شتی
تہنتیکہ تہوزنہوہ، (عاقل) ن. ﴿وَالِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ﴾ بویہ (نظم) ی گوپی
﴿شُعَيْبًا﴾ ناریمان ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (خالصاً) ﴿وَارْجُوا الْيَوْمَ﴾

الْآخِرِ﴾ (یعنی) (ایمان) تان پئی بیی ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾
(عشو) و (فساد) ٹہ لئین: یہ کن

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ لہ رزین ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾
(علی الركب) دہمہ وپوو وہ کی مریشکھ کورکی:

﴿وَعَادًا وَثَمُودَ﴾ ٹہ وانیش (رسول) یان بؤ چوو، (ایمان) یان نہ یہ نا،
بہ (ہلاک) چون (معلوم) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ﴾ لہ (آثار) یان
(معلوم) ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ (زینہ ت) ی شیطان (زینہ ت) ی
(شاعر) آنہ یہ (العسل مرؤ والخمر قوتہ) ٹہ وانہ ی (اہل) ی (بصیرہ ت) ن،
(لازم) ہ ٹاگادار بن، بہ (تزیینات) ی شاعرانہ ی (ابلیس) تئ نہ کہ ون؛ بہ خو
(مغروں) نہ بن ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ پئی پاست و ٹاشکرا ﴿وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ﴾ (عقلا) و (اریاب) ی (بصیرہ ت) بوون، (معہذا) لہ پئی یان
لادا.

﴿وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ﴾ ٹہ وانیش (نکر) کہ وہ کی (عاد) و (ثمود) ی،
لہ (سورہ) ی (نباء) مان زانین ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى﴾ (علیہ السلام)
﴿بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لہ بہر (کبر) (ایمان) یان نہ یہ نا ﴿وَمَا
كَانُوا سَابِقِينَ﴾ لہ (امم) ی دی پادشای (فوق) ی (فرعون)؛ (وزیر) ی
(فوق) ی (ہامان)، دہولہ مہندی (فوق) ی (قارون) نقد بوون. ٹہ گہر
(مقایسہ) یان کہ ی، لہ گہل (متلر) و (فورد) ی بہ (مسکین) و (فقیر)
(حساب) ن.

﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبٍ﴾ ہیچیان لہ دہست نہ چوون؛ (استکبار) یان بوہ
(استدبار) ﴿فَعَمِنَهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ بایہ بہ (قوت)، دار بشکینتی،
بہ پد ہل گپی و بی ہائی، ٹہ وانہ (قوم) ی (لوط) ن؛ بؤ (خاطر) ی
(ابن عطیہ) با (عاد) یش بہ بہر کہ وی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ ٹہ وانہ
(مدین) و (ثمود) ن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ ٹہ مہ بی (نزاع) و بی
وہ لاش (قارون) ہ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ (فرعون) و (ہامان)، با. (قوم) و

خویشیان لہ گہل بے۔ لہ سہر شتی وا (ہکذا) بی (نزاع) ی چ پیئئوئی؟ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ﴾ لہ (شان) ی ویئہ، (رب العالمین) ہ وہکی (حکیم) ئہلئ؛ (نسبت) ی لہ گہل (مخلوق) یہ کہ؛ (غایت) ی (مخلوق) (بعض) ہکی بہ (فضائل) و (وہ حدت) و چاکہ، خوی ئہ کاتہ (مظہر) ی (فضل) ی (الہی)، (بعض) ی خوی لہ خوا دوور ئہ کا (بالمرة) (نسبت) نایہلئ؛ خوی ئہ کاتہ (مظہر) ی (قہر) و (غضب) ی خوا؛ لہ (قرآن) ی (کریم) وادہرئہ کہوئی، (حب) و (بغض) ی خوا (شخصی) ئہ، (عنوانی) یہ ئہ توڑیتہ وہ (وصف) (حق) ی خواہتی وایہ، دیارہ شتی ہہیہ، ئہ گہر بیکا ئہ بیئتہ (ظلم)، (أَمَّا) (آیہ) ی (لایسئل) شتی ترہ؛ (نظر) بہ (امکان) ی (ذاتی) و (شمول) ی (قدرت) ہرچی (ممکن) بے بؤ خوا، (جائزہ) (أَمَّا) (بعض) ی (صفات) (مانع) ی (اجران)، چ (حکمت) و (کرم) و (لطف)، چ (وعدہ)۔ ئہ گہر بہ (نظر) ی (تدقیق) بتوڑی، ئہ زانی (نزاع) ی (فرق) (اکثری) (لفظی) و (اعتباری) یہ ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (ظلم) یان لہ (نفس) ی خویان کرد، پیسیان کرد، بہ (ہلاک) یان دا؛ (فرعون) تو بؤ خوی؟ (قارون) ئہ وا دہولہ مہندی، (بغی) و (طغیان) و (تکبر) بؤ؟ (وہکذا)؛ (حقیقہ) (انسان) (ظالم) ہ، (حقیقہ) (انسان) (مظلوم) ہ؛ (ظالم) و (مظلوم) خویہتی؛ لہ ہمووی (ظلم) تر، بہ (لہو) و (لعب) و (خرافات) (مشغول) بوونہ، (غافل) بوونہ، لہ (احوال) ی (نفس)، لہ (اسرار) ی (طبیعت)؛ لایہ (اتباع) ی (ہوا)، لایہ (تقلیدی) (رؤسا)۔

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ دوور لہ ئیمہ وہ لہ (اولیا) یانی ئیمہ، ئہ وانی (لدى الكاشفين) (قدرت) و (علم) یان، وہکی ئی خواہیہ، (نرات) ی (عالم) لہ ژیر (امر) و (ارادہ) یان دایہ، (الہی) ئہمہ چوں ہاتہ ناو (مسلمان) آن؟! کوو لہ (دہماغ) ان دا جئی گرت؟ ﴿كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ﴾ جالجالوکہ ﴿اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ خانئہ لہ تہنی خوی ﴿وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ﴾ (فی الحقیقہ) زور سستہ؛ (أَمَّا) میئش ئہ گری (الہ) و (اولیا) ی

وان له دهست میښ (عاجزن) ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ (دقائقی)
 (صنعی) (عنکبوت) حەزت لێ یە بیزانی تەماشای (تفسیری) (طنطاوی)
 کە؛ چەندێ لەمە و پیش پۆڤی دیم، جالجالۆکە یە دەمی لەزگی جالجالۆکە یە
 نابوو؛ ئە ی مژی وەکی میښ و (حشرات) ی دی کە (صیدی) ئەکا متحیر
 بووم، نەمدیو نەم بیستو، بۆ یارانم باس کرد، (عجایب) یان ما؛ دوا یە لە
 (تحقیقات) ی (بحاث) آن دەرکەوت کە مێ پاش (فرخە) کردن، بە گز نیریا
 ئەچێ؛ کە مێ (مدافعه) ئەکا، (مغلوب) ئەبێ، ژنی ئە ی خوا. (حکمای)
 (اولین) و (آخرین) (اتفاق) یان مە یە، (قووت) ی (مادی) تەواو ئەبێ،
 (متناهی) یە، کە (قووت) نەما، آسن وەکی تاری (عنکبوت) ی لێ دێ؛
 سست ئەبێ، لەبار یە ک دێتە دەر؛ لە (صنعت) ی (نسج) زۆر (ماهر)؛
 (ممکن) بۆ (بشر) (استاذ) بووین، (یعنی) لەویان (اقتباس) کردبێ،
 وە ئەلێن؛ (انسان) گەلێ کاروبار لە (حیوانات) فێر بو، جالجالۆکە بە
 (صبر) لە سەر برسایە تی؛ بێ شک (غیری) میښ و (صرصر) و
 (امثال) یان چیتەر ناخوا، ئاو ناخواتەو، لە (مجلات) ی (مصری) دا
 خوێندمانەو، کە مار (معطل) ئەکا، (دوری) ئەتەنێ، (ظبط) ی ئەکا، (أما)
 ئەو (نوع) (عنکبوت) لە ولاتی مەنیه. (تطهير) ی (بیت) لەخۆ و
 (نسج) ی زۆر باشە. (حکما) ئەلێن؛ (حامل) ی میقرۆبی (سرطان) لە
 (حدیث) یا لە (اثر) (اشاره) ئەکات؛ گۆی یا (شیطان)؛ (نسج) ی لە
 دەرکە ی (غار) (معلوم) نیه ئەگەر بێی (لازم) نیه، مەموری بە
 (حرمت) بێ، دەری (غار) ی (هجرة) ئەوەندە گەورە نیه، زوو (نسج)
 ئەکری. مەرچی (فرعون) و (قارون) و (امثال) یانە، لە (دروست) کردنی
 (بیت) ی وەکی (بیت) ی (عنکبوت) (عاجزن)؛ (مغفور) نە دەبوون ﴿لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ﴾ شتەکیان زانیبا، ئە یانزانی (مثل) یان وایە. وا باشە (فوق) ی (تامل)
 لە (مجان) و (تمثيل) و (استعاره)، (تامل) لە (اسرار) ی (خلق) بکەین،
 (ذاتا) (مقصد) ی (بلاغت) (آیات) ی (کون) تا (ایمان) بە (بدیع الأنام)

(زێده) (محکم) بێ، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هەرچی بێ، به هەر (عنوان) بێ، (بعض) ی له (حکما) ی (نفس) ئەلین: (مسیحی) کۆنه بت پەرستن؛ ناوی (اله) هکانیان گۆپی، بۆیه له ناو بت پەرستان، وا (قبول) کران، وه ئەکرین، ئەو پۆش (رکوع) بۆ (پاپ) ئەبەن به (خلیفه) ی (بولس) ی کۆنه جوو، ئەوانه هیچی له خوا بزر نابن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (فی الحقیقه) له (علم) و (عزت) ی (نفس) و (حکمت) دوورن؛ کێ ههیه؟ (غیر) ی (علیم) ی (عزیز) ی (حکیم) له (فوق) ی (انسان)، (انسان) (اتخاذ) ی کا به (ولی) و (اله) و (معبود)؛ (رؤسا) ی (خیال) - (قبل کل شیء) - (سلب) ی (علم) و (عزت) ی (نفس) و (عقل) و (حکمت) له (انسان) ی ئەکەن ئەوجا کوو (حظ) یان لێ بێ، ئەیان ئازۆن (مَنْ قَالَ لَشَيْخِهِ لِمَ؟ لَمْ يُفْلَحْ) (عینا) (مسلك) ی (پاپی).

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ به (نوع) ی کەتێ بگەن ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا﴾ به تهواوی ﴿إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ به (دقائق) ی (صنع) و (ایجاد) و (اسرار) ی (طبیعات). (أما) (علما) ی (عبارت)، زۆری تێناگەن (فی الحقیقه) له (اسرار) دوورین؛ (طنطاوی) و (امثال) ی ئەگەر شتێ بزانن، له (علما) ی (طبیعات) وهرنه گرن، (حقیقهت) (علم) به (احوال) ی (اکوان) (انسان) له (شرک) و (خرافات) (نجات) ئەدا، (ایمان) قالی ئەکاته وه، خشت و خالی تیا نایه لێ کوپی خوا، ژنی خوا، داکێ خوا، برای خوا، بوستی خوا، دوشمنی خوا (یۆک)، ئەوانه (پاپایون)؛ پێیان ئەلین: (ملحد) ئەوان و (امثال) یان، خوا به گیان ئەوی (طوع) ی (هواهم) ئەمەش لای (علما) یان نیه. (عالم) ی (طبیعی) خەریکی (عبادت) ی (صانع) ه، به (علم) ی (عملي) به (صنع) و (اختراع) و (إبداع)، ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (وهم) و (خیال) نیه (ثابت) ه پر (حکم) و (مصالح) ه، (مفید) ی (منافع) ی (دین) و (دنیا) به ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ هەرچەند بۆ (عالم) ه؛ (أما)

(مستند) (مؤمن،) گه لئ دین و ده پۆن، له (آیات)ی (ارض) و (ئاسمان) (غافل)ن.

﴿اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (قرآن)ی (کریم) (ولو) نه وانه نه ی بیه، ئیدی (استفاده) نه که ن توو (فتور) به (تلاوت) و (تبلیغ) مه گه یه نه، (دوام) که ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ پوو له خوا له (قبله) که نه وانی (مؤمن) (اقتدات) پئ نه که ن؛ (فی الحقیقه) نوژی (اسلام) زۆر به (روح) و (جلال) و (جاذبه)یه، (نظری) (عقلا) و (سرامد)آنی (غیری) (جلب) نه کا ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ ئی راستی؛ به (خضوع) و (خشوع) و (توجه)ی (بالقلب) ﴿تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ وه کی (رقص) و سه ما و زۆر نالیدان و سازنده یی و نه وازه نده یی و فیتوو و چه پله؛ (حقیقه) (صلوات)ی (اقوام)ی دی، (کفریات) و (مخشیات)ه؛ نه وی به (عبادت) (حساب) بی نوژ و (جمعه) و (جماعت)ی (مسلمان)انه نه وانی تر، گه مه و گاله و (تیاترویی)ی به ﴿وَلَذِكُرُ اللَّهَ أَكْبَرُ﴾ یادی خوا له مه موو شتی گه وره تره، به (وجه)ی (تعظیم) و (تبجیل)، (وقار) و (شکوه). وه گه وره یی نه داته (انسان) دلی (منور) و (مطمئن) نه بی، (أَمَّا) (ذکری) خوای بو (عبد)، لام وایه (معنا)ی نه و (عبارت)ه نیه، (من حیث المقام) (لازم)ه (مؤمن) زۆر به (جلال) و (عظمت) و (هیبهت) ناوی خوای بی نی؛ (أَمَّا) (مع الأسف) زۆر به سووکی ناوی ئینن؛ (حتی) وه کی اشته وه رامه و (مثلا) (شیسمه) بوو یته (مداری) (کلام)! هه زار سویندی به دروی پئ نه خون، نه مه (سبب)ی چیه؟ لام وایه (تهلیل)ه (مداخله)یه زۆری بوه، (سؤال) پئ کردنیش (تاثیری)ی که می نیه، که (سطووت) و (هیبهت)ی (کبریائی) له دلدا (راسخ) نه بی، نوژی سه ره سری، (تلفظ)ی (لسانی) (فائده)کی چه ندانی نیه (عالم)ی زۆر (مسلمان) بوون، (أَمَّا) (تربیه) و (ثقافت) و (پوچ)یان وه رنه گرت. (سری) (اعتقادیات) و (عملیات)ی (تاثیری)ی تئ نه کردن. دوو (طائفه) له (بعض)ی (مواقع) ده چنه (جمعه)، (اساسا) خزم، پوو

لەپەك (قبلە) ئەكەن، كە چى لىك (ئەمىن) نىن (لا تفعلوا عن اسلحتكم)
 (ان هـ) (مقابل)ى (دوشمنى) (دىن) پاوه ستاين، (صلاة الخوف) ئەكەن؛
 جائەمە (فائده)ى چ بوو؟ (تهليل)ه و (ختمه) ئەكەن، (قرآن) ئەخوين،
 به (حسد) و (بغض) و (عداوت) و (كبر)ن، به (عبادة) ئەيانە وى بينه
 (معبود) (ملا)يان لىره، قسەيان زۆره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (اله)ى
 (مشرك)آن بن ئاگان^(۱)..

¹ - (جزء)ى بیستمین تەولو بوو، ئەوا دەست ئەکەین (انشاءالله) به (جزء)ى بیستو
 ئیکەمین.

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ له جوو و دیانان. هه رچه ند (العیاذ بالله)
 خویان لاسوکه، کردیانه (امر) بهری خویان، وهکی (حیوانات)
 (تطورات) یان به سه راهیتنا، هاویشتیانه ناوژگی (مریمه) (بنت الیهود)
 کردیانه (عیسی) به کووشتیان دا. (مع هذا) (مجادله) یان له گه ل مه کهن ﴿إِلَّا
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ نه وان به درشتی قسه نه کهن، ئیوه به نه رمی، نه وان به
 هه له شهیی، ئیوه به (تانی)، به (ادب)، له مه یانه ی (مباحثه) قسه ی
 ناشیرین مه کهن ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له (اهل) ی (کتاب) نه گهر (تجاوز) یان
 کرد، له ده میان ده نه وه، (واقعا) (مباحثه) ی ئیمه له گه ل (اهل) ی (کتاب)
 و (شیعه) ان زور (مشکل) ه، نه وان، ده رباره ی (رسالت په ناه) و یارانی
 گوزیدی، زویان نه وه شینن، ئیمه چۆن (مقابل) یان بکهین؟ (بعض) ه
 (انسان) ئی (جسور) به (توریه) به (حیله) (شرع) ئی نه توانی (مقابله)
 بکا، وه کی (قلینجی زاده اسماعیلی) (تورک)، لام وایه (نقل) م کردیه،
 (مقابل) ی (بعض) ئی له (مسیحی) یان ووتی: (محمد) هه رچی بی، داک و
 بابی (معلوم) ه، بابم که قسه ی له گه ل (شیعه) ان نه کرد نه ی فهرموو: (علی،
 ئیوه) (جلال نوری) نه ی ووت: (خه رستوف) ی دیانان، (عیسی) ی (قرآن) نا
 ﴿مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ (قرآن) ﴿وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (حتی)
 (الذی) (تکرار) مه کهن ﴿وَاللَّهُنَّ وَاللَّهْمُ وَاحِدٌ﴾ (رب العالمین) ه ﴿وَتَحْنُ لَهُ
 مُسْلِمُونَ﴾ (مطیع) و (منقاد) یین، سه ر (تردد) ی بۆ که س ناکهین، (رکوع)
 بۆ پاپا نابهین، جا (پاپ) کوو (مسلمان) نه بی؟ آیا له سه رته و (عزته) ه
 (رداله تی) وهکی من (قبول) نه کا؟ (مسلمان) آن بی (حرمت) ی کهن؟! وای
 له (مسلمان) ان، (تلقین) یان بۆ نه خوینین، گوی یا مردی له ناو قبر نه بیبه
 وه تی نه گا، (أَمَّا) نه وانی (زیندی) نای بیه ن، گوئی ناده تی! (بعد
 السؤال) (جواب) نه داته وه (الله ربی، و محمد نبی والاسلام دینی والقرآن
 امامی و الکعبة قبلتی والمؤمنات اخواتی) له سه ر نه و (حال) ه ته ماشای
 (عداوت) و (بغض) و (هرج) و (مرج) یان که له (کعبه) بیان توپئی

(اختلافی) (مذهب) و (طریق) چی پئ کردینه با (وجودی) (سؤال) له (امام)ی (مذهب) و (طریق) نیه، له (اصول) نه له (فروع). (تورات) (تدوین) کرا، دوايه (فهوت) آ شته کی ما له (صدور)، تیکه لای (حکایات) بیان کرد، (خرافات)ی کولیتانی (بابل)یان هیتا ناو، (أما) (انجیل) (تدوین) نه کرا، نه وی ئیستا هیه، (سیر)یکی (مسیح)ه، ئەم و ئەو خریان کردیتە وه لای راستی، چه په، ﴿وَكَذَلِكَ﴾ بهو (نوع)ه (تریه)ه، پاک و بئ (تعصب) و (سوء)ی (ادب). (حقیقه) (نزاهت) و (حسن)ی (ادبی) (قرآن) (محیر)ه، (حتی) له گه لئ جئ (باعث)ی (اختلاف)ی (علما) یانه ﴿أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ (خالئ) له (میل)ی (فاسد) و (تعصب) و (قومیهت) ﴿فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ (تفریق)ی (حق) و (باطل)یان کردیه، نه وی (دخیل)ه له گه لئ نه وه ی له (طرف) خوايه، (تعمین)ی نه کهن ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ به (قرآن) (ایمان) ئینن (خرافات) (تاثیر)ی تی نه کردینه، (غلیظ) نه بووین ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ﴾ له (عرب)ی (اهل)ی (مکه) ﴿مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾ نه وانیش به (عداوت) و (حب)ی (رئاسهت) نه گیراون ﴿وَمَا يَجْعَلُ بَيِّنَاتٍ﴾ (آیات)ی (قرآن) ﴿إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ نه وانه ی بزب بووین وه له (دین)ی خویمان (کافر) بووین پوو له (حق) نه بووین، ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ﴾ خوینده وار نه بووی، نه تده توانی بخوینیه وه ﴿مِنْ كِتَابٍ﴾ هیچ؛ نه (عربی) نه (عبری) ﴿وَلَا تَخْطُ بِبَيِّنِكَ﴾ (کاتب) نه بووی، (اقتدار)ی نووسینت نه بوو، نه (الی)یسار) نه (من)یسار؛ نه وانه ی له لای چهپ دهست پئ نه کهن، به دهستی راست نه نووسن؛ وا نه بئ به دهستی چهپ نه نووسن؛ (أما) که مه ﴿إِذَا﴾ نه گه ر وایا ﴿لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (لکن) نه و (ارتیاب)هش (باطل)ه، زیتر (رسول)ه کانی دی- (علی)اکثر- خوینده وار (کاتب) بووین؛ (هرقل) نه لئ: نه گه ر که سئ له (آبا)ی (دعوا)ی (رسالهت)ی کردبا، ئەم ووت: (اقتدا)ی پئ نه کا نه گه ر که سئ له (آبا)ی (ملک) با ئەم ووت به (رسالهت) (دعوا)ی (ملک)ی دهکا، من له سه ر (بخاری) (اعتراض)م لئ هیه

(رسل‌ی) (بنی اسرائیل) به‌لکوو (موسی) نه‌بی لای (رسول) نه‌بووین نه‌بی (توجیه‌ی) بۆ بکری؛ جا لیڤه (خلاف‌یانه، (سید الانام) پاش (تقرری (رساله‌ت) زانیویه‌تی بنووسن، بخوینیت‌وه؟ (ملای ته‌واو ته‌واو نه‌فه‌رموون: به‌لئ نازانم، (حجته‌ی) وانیه (بعض‌ی) تی نه‌په‌پینن، له (طوری (عقلی) نه‌به‌نه‌ده‌ر، خوا بکا، (ایمان‌ه‌که‌یان (مزخرف) نه‌بی (آمین).

﴿بَلْ هُوَ﴾ (قرآن) ﴿آيَاتُ بَيِّنَاتٍ﴾ (ثابت‌ه (واضح‌ه (راسخ‌ه، ئاشکرایه (ظاهر‌ه له (طرف) خوا بۆ (محمد‌دی، نه‌ویش به‌سه‌ر دۆست و دوشمن، (مؤمن) و (قول‌ی) (کافر‌آنه، (سبب‌ی) (نزول‌ی) وه (صرف‌ی) له‌وانه بۆ (مؤمن‌ان له‌به‌ر (ظاهر‌ی) (یؤمنون‌ه‌ی ئیره، بی (لزم‌ه) نه‌وی (مؤمن‌بی، چ له‌مه چ له‌وان، (قرآن) بۆ وان (په‌حمته‌ه) وه (ذکری‌یه. له (قاموس): (ذکری) به‌چ‌ه‌ند (وجه) (معنا‌ی) لئ نه‌داته‌وه؛ (نظر) به (مناسبه‌ی) (آیات) نه‌گوپئ، (انسان) نازانی (مقابل‌ی) وانه به کوردی بلئ:

چی؟!

﴿قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ بَيِّنٰتٍ وَبَيِّنٰتُكُمْ شَهِيدًا﴾ ئاگاداره، نه‌زانئ هه‌ردوولامان چ نه‌که‌یین؛ من (تبلیغ)؛ ئیوه (تکذیب) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (اخفی) (جزئیات‌ی) لئ بزرناپی؛ یا خود به (معنا) (شاهد‌بی) به (آیات‌ی) (قرآن‌ی) نه‌ک به (اعجوبه) و (مقترحه)، (تصدیق‌ی) (رساله‌ت‌م) نه‌کات. (واقعا) (معنا‌ی) (اول) به (بین‌ه) و (بین‌ه‌ی) نه‌و (کلام‌ه) (انسب‌ه)؛ باز قسه‌یان له‌و (ب‌ئ‌یه‌کردیه؛ (زائده‌نابی؛ (زجاج) نه‌لئ: با، له‌به‌ر (تضمین‌ی) (کفی) به (اکتفی) که‌وا بوو (متعدی‌یه، (یعنی) (اکتفا) نه‌که‌م به‌خوا؛ قسه‌که‌ی له (بین‌ی) (رد) و (قبول‌ه) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ﴾ (حتی)، (ایمان) به (ملائکه‌ت) به (عیسی) (علی‌الوجه‌الذی) له‌سه‌رن، نه‌بی، (باطل‌ه)، (باطل‌ن)؛ (عیسی) (من‌حيث‌كونه‌اله) (ابن) و (اله‌ه)؛

(باطل) ﴿وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ (حق)ی (ثابت) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ تیشکاو (معامله) به زیان و (لاشیء) نه پوا.

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ گوئی یا بۆ (تعجین)ه، گومان ناکه، نه بی ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ (تعیین)ی کردیه ﴿لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾ - (حسب الاستعجال) - ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً﴾ ناکاو ﴿وَمَنْ لَّا يَشْعُرُونَ﴾ (شعور)یان به هاتنی نیه، ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ الآن له (عذاب)دان، (أما) (حس)ی ناکه، تا (مسلمان) نه بن، (تصور) له (حال)ی پیشی نه کهن؛ نازانن له چ (عذاب)ی دان! نه وانه له (روحانیهت) و (تاثرات)ی (وجدانی) ناگادار نین؛ که سئ (عزت)ی (نفس)ی هه بی، جاره کی له بهر دهرگی (وزیر)ی شاهی پاوه ستن، (منتظر)ی (ایذن)بی، ئایا (ایذن) نه درئ، نادرئ؟ نه وهنده (معذب) نه بن، نیزیکه دلئ ته قکا پیای (تربه) قسه کی سووکی پی بلین، نزیکه (روح)ی دهرچئ؛ ههرچی وپه رچیش، تی بیان هه لدهن، پی نه کهن؛

(همهت عالی با دست دهی شهبازست کی بی بال وپه رهست)

بنۆره نه و (الم) و دلته نگسیه؛ یا خود (بالفعل) (إحاطه)یان پی نه دا. ﴿يَوْمَ يَقْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له هه موو (اطراف) و (جوانب)؛ له (بین)ی پی بۆ هه ورازیان هه ل نه چئ، له سه سه ر بۆ لای خواریان دیته خوار ﴿وَيَقُولُ دُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له و پۆزه وه له چ احوال و (اهوال)دا ده بن؟ (بیان) ناکرئ؛ (خصوص) به (بیستنی) نه و فه رموده یه ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ایمان)ی (محکم) له (دل) پۆ چوو ﴿إِنَّ أَرْضِي﴾ (ارض)ی (جنهت)، خوا نه زانی نایه ته دل ﴿وَأَسِعَةٌ﴾ فراوانه، ئیره نا جایه دی؛

به هیچ یار مدهی خاطر و به هیچ دیار
کی بر و بحر فراح است و آدمی بسیار

﴿فَيَايَا فَاعْبُدُونِ﴾ (عبادهت) (خاص) نیه به (مکه)؛ (بعض) ه
 قسه مهیه، ناوێرم بیکهه؛ (أَمَّا) نه وهندهی ئه لیم: (حقاً) (قرآن)
 (کتاب) ئی (حق) ه، (کتاب) ی خوایه، (ارض) به (هه موو) (اجزاء)
 و (بقاع) هوه ئی خوایه؛ گوئی پا گره له (نحوی) بیان له و دوو (ف) ئی به، چ
 نهفه رموون؟ (مراجعة) ی (روح المعانی) که، نه گهر نه لێن (هجرة) بکهین،
 نه مرین، ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ له هه ر جئیه بئ ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ پاش
 مردن، (رجوع) تان بۆ لای ئیمهیه.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ چ له (مکه) چ له (مدینه) چ له (کویه)،
 (مقصد) (ایمان) و (عمل) ی چاکهیه، له هه ر کوئی به بئ ﴿لَنُبَوِّئَنَّهُمْ﴾
 (نازل) بیان نه کهین ﴿مَنْ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ جئیه بلند (قصود) ئی بئ (قصود)؛
 نه و نه م (امکن) ه (عالی) به نه بیته (منزل) و (ماوا) بیان ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ (غرف) (هكذا) یی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له (غرف) له (جنهت) ﴿نَعْمَ أَجْرُ
 الْعَامِلِينَ﴾ (اعمال) ی (صالحه)، ﴿الَّذِينَ﴾ (عامل) ئی نه و تو ﴿صَبَرُوا﴾
 (على الشدائد و ترك الأوطان) ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ئومیدیان به کئییه؟
 پووئه که نه ولاتی (غریبی) (خصوص) (دین) یشیان (نشر) ی نه کردیه،
 پووکه نه (مؤمنین) ان، ﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابُّو﴾ (حیوان) ی بئ ده سه لات، (ضعیف)
 ﴿لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا﴾ (رزق) ی خوی پئ هه لئاگیرئ، (ادخار) ناتوانئ، نازانئ
 ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ که (سعی) بکهن؛ ئیوهش (اعتماد) که نه سه رخوا،
 (رزق) تان نه دا، (مادام) (ادامه) ی (جنهت) تان بکا، (رِزْق) یشتان نه دا.
 نۆدی واهه (هجرة) نه کهن، ده و له مه ند نه بن، له ولاتی خویمان برسی و
 پووت و په جال، سه را بن ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چی لئ گوم نابئ، نه توانئ له
 (هجرة) (رزق) تان بدا.

﴿وَلَنَنْسَأَلَنَّهُمْ﴾ (اهل) ی (مکه) ﴿مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بئ (شبهه) به (تاكيد) وانه لێن؛ وهکی ئیمه
 نالین: (يا غوث) یا (شاه) یا وهکی (مسیحی) بیان نالین: (یا عیسی) دیاره

(فرق) بیان زوره ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ چوں پوو له خوا، له (عبادهت) ی خوا وهر نه گپین؟

﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ نه وی (بسط) ی ر زقی بۆ کر دیه؛ نه مه زوره، دهوله مهندي نقه بوه، پاشان بووېته (محتاج) ی (ليلة العشاء) که م که س هیه؛ هه تا سر دهوله مهندي وه که م که سیش به گوپړه ی (حال) هه تا سر (فقیر) بن، (وکذا) (ر زقی) (بعض) ی (زیاد) نه کا گوزه رانی (واسع) و خوش (عیش) ی (بعض) ی ته نگ نه کا، گوزه رانی (بعض) ی ته نگ نه کا، که م (ر زقی)، (وقت) ی پانه بوپړی، نه مردی نه ژین؛ هه مووی (داخل) ی (مشیهت) ه، دهوله مهندي (خاص) ی (بعض) ی نیه وه (فقیر) ی خاص (بعض) ی؛ زور (فقیر) و ته نگ (معیشهت) تی گوپړیون، زور چوه، بووېته (واسع الکرم)؛ دیمان بوپړی له کولیتیکادا بوو، (انتساب) ی (شرکه) ی (دخان) ی کرد بوه (صاحب) ی (کوشک)، پادشاهان له سر ناوړه نگی (اقتدار) و (حکم) داری نگوونسا ر بوون که وتنه (مذلت و ته نگی) (معیشهت) و خاکساری نه مړو گوزه ران (مشکل) بوه، (ناوړپایی) به گوزه ران و (ثروته) ده ست خستن (سعی) یه بی شومار نه که ن نه و (ثروته) ی خوا بۆ (عالم) ی دانا بوه، به (علم) و (عمل) دهری نه خن (نقط) له (بابا گوپړگوپ) نه به نه (لنډه) و (پاریس) به لووله نه پوا تاکه ناری (بحر) ی سفید، (سبحان الله) له یه ک (وقت) لپره خه ریک بوون، ناوی (حماموک) به بۆپړه به پتنه کوی، نه وانیش خه ریکی (نقط) ی بابا گوپړگوپ بوون، بۆ (ساحل) ی (بحر) ی بیه ن ئی وان ته واو بوو، ئی نیمه نه گه یشته ناوشار! (حاله) ش به ته واوی چانه بوه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (انسان) یش نه گه ر په پړه وی (عقل) و (علم) ی (عملی) بکا (ثروته) ده ست نه خا؛ (أما) نه وه ی نه فهرموون له (رعايهت) ی (مصلحة) بۆ نه مړو (توافق) ناکا. (دوله مهندي) بۆ (امهت) ی (محمد) ی زور (مصلحت) هپچ (مصلح) بی (ثروته) ریک ناکه وی. (اجانب) (غایهت) به (ثروته) ن، بو (تعالی)

(ده ولت)ی خویان، مالیان (صرف) نه کهن، (بعض)ه دانه گوله یه حریی هیه، به چوار هزار لیره دروست نه کری؛ نئمه نا (شکری) نه بی، به (فقیر)ی به عاردا چووینه خوار، سه راژیر و نفرو بووین نه وانی (دهم)ی (دنیا)یان کرد، به (وجه)ی (غلط) (امهت)یان تیگه یاند (خطأ)یان کرد، به لئی نئوه بگه پین له (ارض)ی خوی (واسع)ه خوابه (احوال)تان نه زانی، ده ری (ر زق)ی زوره، نه یکاته وه.

﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ له (مسؤل)ه کانی پیش ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ به (تاکید) نه گهر (مؤمن)ه کان بن، بن (شبهه) و (توقف) نه گهر (کافره)کان بن، (بعد التوقف)؛ و (جواب) نه دن ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ له سه رنه و (جواب)ه (صحیح)ه ی که (اعتراف)ی پی نه کهن، (لکن مع الأسف) (تطبیق)ی نا کهن ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه گهر، (کافر)بن دیاره، نه گهر (مؤمن)بن له (لوازم)ی (اعتقادیات) نافکرن، (عمل) به (مقتضای)نا کهن، مادام باران نه بارینئ، (ارض)ی مردی زیندی نه کاته وه، نه وه موو (رزق) و (خیرات)ه په یا نه کا، (لازم)ه (غهم)ی (ر زق)ی نه خون، به (نوع)ی له ترسان (هجرة) نه کهن، (متوکلا علی الله) فه رموون بۆ (هجرة)ه.

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ (کل)ی (آیهت)ی (دنیا)بۆ (هدایهت)ی (قیامهتی) ته واو نابئ؛ (حیات)ی (دنیا) (من حیث هی) (خصوص) بۆ (اتباع)ی (هوا)ی نه و (حیات)ه نیه ﴿إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ﴾ که مه و گالته یه ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ﴾ به لئی (واجب)ه بۆ (امهت) (استحقار)ی (موت)بکهن، تا بگه نه (حیات)ی خوش بی (کدر)؛ (ذاتا) چ بۆ (امال)ی (عظمی)ی (دنیا)چ (عقبا)، تا (استحقار)ی (حیات) نه کری (نیل)ی (مقصد) نابئ کاغه زی (صدیق) بۆ (سیف الله؛ الخالد)، کاغه زی (خالد) بۆ (ایرانی)یان (پرومی)یان بنوپی (استحقار)ی (موت)ه بۆ (نیل)ی (حیات)ه. (اختراعات)ی (غریبه)ش وایه؛ چهند (حکیم)ی (قیمهت)دار نارام

و (راحت) ی (ترک) کرد، (روح) له پئی (اختراع) ی بهخت کرد؛ به کیدی به کیدی، دهی دهی تا (مقصد) (حاصل) بوو. (تحقیر) ی (حیات) ی (دنیا) بۆ (نیل) ی (حیات) ه، (حیات) ی (عزیز) آنه، بئ (آلم) و (اکدار) و (ذلت)؛ بپۆن له پئی (دین) (سعی) کهن، خۆخه ریک مه کهن، چاوتان لهو (حیات) ه (سفیل) آنه نه بئ، وه یا خود (مغرو) مه بن چیدی؛ چاولیک که نه وه، نهو (حیات) ه هیچ نیه، که مه یه ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (ترجیح) یان به سهر (حیات) ی (ابدی) نه ده کرد؛

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ﴾ (رکوب) ی (ظرف) ی چهند جوانه، هم سوارن، هم تییدان؛ وه کی (رکوب) ی (حیوان) نیه ﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (اول) وه (دعا) نه کهن به ئومیدی خوا که به (سلامهتی) بچن و بیته وه، نه چنه ناو که شتی ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا﴾ (واقعا) نهو (نوع) ه (مشرك) ه له ناو (مسلمان) آنیش مه یه، به (همهت) ی فلانی له سایه ی فلانی، که ناگای له (مام شاب) یش نیه، هر نه یسه بلین: له (مهارهت) ی (قبود) آنی (ریان) ی (سفینه) (شرک) ی (قدیم) وا له (مزاج) (تاثیر) ی کردیه، (ازاله) ی (مشکل) ه، (خاصه) که ناوی (دینی) ساند ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ نیزیکه له (بر) (اخذ) یان کا. (حقیقه) نه له (بحر) نه له (بر) (انسان) له (قبض) ی خوا- (العیاذ بالله)- (نجات) ی نابئ، (حال) ی (قیامهت) یان (معلوم) ه.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا﴾ به (امن) و ئاسایش و (حرمهت) تیای (ساکن) بووین ﴿وَيُتَخَطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ به (قتل) و (نهب)؛ ئایا نهو (حرمهت) و (صیانهت) ه له سهر بت و (اصنام) آنه؟ هه ریک لهو (قبائل) ه (صنم) ی خوی لا له (صنم) ی ئیوه به (حرمهت) تهره ﴿أَقْبَالُ الْبَاطِلِ﴾ (صنم) یا (ابلیس) ﴿يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ (نعمهت) (مستلزم) ی (شکره)، وه به (شکر) نه نده رهش (فرید) ی (نعمهت)، ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿تفویضی (امری) بۆ وانه کردیه؛ (شؤون) و (اوصاف) ی نوښ داینی- (العیاذبالله)- ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾ (رسول) (محسوس) و (معقول)، (کتاب) و (آیات) ی (الهی) ﴿لَمَّا جَاءَهُ الْيُسْفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ (منزل) (استفهام) له (معنای) (نفی) یه، (نفی) (نفی) وه کی (منطقی) نه لَئِنْ: (اثبات) ه هیه.

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا فِينَا﴾ بۆ نَیْمَه (خالصا) (مخلصا) (سعی) بکه ن ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ پئی (نجات) یان بۆ گوشاد نه که ی، نه گه نه (مقصد). نپوه به (هیئت) ی (اجتماعی) تی کوشن بزائن، نه گن یا ناگن؛ به خوا نه گن؛

په شمه چ پر شد بزند پیله را باهمه توندی وصلایهست کی اوست

مووریچه گانرا چ بود اتفاق شیری زیانرا بدرانند پوست

﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ - (جل جلال) ﴿لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به (نفر) و (اعانه) و (ظفر) و (صیانه) و (برق)؛ خوی (محسن) ه، (محسن) ی خوش نه ویت؛ خاصه (احسان) ی که (حیات) ی (دین) و (امهت) ی تیابی (یا مَنْ يُجِيبُ الْمُحْسِنِينَ أَحْسَنَ إِلَيَّ وَلَنْ مَعِيَ بِلُطْفِكَ وَجُودِكَ وَتَجَنِّي وَأَهْلِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ: آمین).^۱

^۱ - سوره می (عنکبوت) نهوا ته ولو بوو، سبهینه ی چوارشه موو، نه وړوژی (سلطانی)، (سلخ) ی (محرم) (۱۳۵۸هـ - ۱۳۱۸هـ شرقی).

سورهتی (الروم)

سورة ۳۰ - عدد آیاتها ۶۰

(مکی)یه بئ (استثنا علی المختار) (عدد)ی (آیات)ی- (عندالاکثر)-
(۶۰)ه، (لکن) (بعض)ی (ازدادوا) (تسعا)؛ (وجه)ی (إتصال)ی
له (تقریری) (صدری) (سورته) دهرئه کهوئ .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿الم﴾ ناگادار بن، ﴿غُلِبَتِ الرُّومُ﴾ (دهولته)ی (پۆم) (حکومهت)ی
(قوی) بوو؛ (مغلوب)بوو، له (طرف)کئی؟ (قرآن) (اشاره)ی بۆ ناکا؛
چونکی (مقصود) (غلبه)ی (غالب) نیه؛ (غلبه)ی (مغلوب)ه (بعد
المغلوبیهت)، ﴿فِي أَدْنَى الْأَرْضِ﴾ (نیزیکترین) مواقع له (ارض)ی (عرب)
که (سوریه)یه، یا له (قلب)ی (مملکهت)یان ﴿وَهُمْ﴾ (پوم) ﴿مَنْ بَعْدَ
غَلِبِهِمْ﴾ (مغلوبیهت)یان ﴿سَيَغْلِبُونَ﴾ (غالب) ئه بن له سه ر (خضم)،
(غالبی)یان، ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له (مده)ی چهند سالتی؛ زۆر ناچی، (پۆم)
(غالب) ئه بئ به (تایید)ی (الهی)وه (الا) (دهولته)ی (مغلوب) له
(مده)یه کهم (غالب) بوونی (عادة) (محال)ه له (سورته)ی (سابقه)
(توثیق)ی (مسلمان)انی کرد به چهند (آیهت)؛ (سعی) بکهن؛ له پئی
(دین)، (ترکی) ولات بکهن، غه می (رِزْق)تان نه بئ؛ خوا (رازق)ه،
(باسط) و (مقدر)ه، (مسخر)ی (شمس) و (قمر)ه، له م (سورته)ه
(واقع)یه زۆر (مناسب)یان بۆ (ذکر) ئه فه رموئ؛ (مغلوب)ی (هکذا)یی، به

(مده) یه کهم (غالب) بوو ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ پیتش (مغلوب) ی
 دواى (غالب) ی ئیوان وئى (غیر) ی وان؛ (اداره) ی (انام) به (امر) ی
 (الهی) یه، هرچی هه یه، به (قضا) و (قدر) ی (الهی) یه (شخص) ی په یا
 نه بئ له (غیرهت) ی، (ده وئلهت) ی جهانگیرانه ئینتیه سهر (أرض)
 پاش (استیلا) و (قدرهت) و (قوهت) و (نفوذ) و (بسط) و (سلطان)،
 (صبر) ه (صبر) ه پوو له (انقراض) نه کا و (محو) نه بیته وه، (بنا) له و
 (معروضات) ه (احتیاجیان) نه به (سبب) ی (نزول) و (تعیین) ی (غالب)
 (حکایهت) ی گرووی (صدیق) ی (اکبر) (روایهت) بیان (مختلف) ه (حتی)
 (ترمذی) (نقل) نه کا (ابوبکر) و (مشرکین) (اتفاق) بیان کرد، له سهر شهش
 سال، نه گهر له سالی شه شه م (پۆم) (غالب) نه بوون (ابوبکر) بیدپۆرینئ؛
 له وی سالی نه بوو، گره ویان له (صدیق) ی ساند، سالی هه فته م (غالب)
 بوون؛ (مسلمان) آن (تعییب) ی (ابوبکر) بیان کرد! وهک تئ نه (فکر) م
 (روایات) (لدغه) کی تیایه ده ره ق (حق) (صدیق) گاهئ له (فضای) ی
 (بضع) گاهئ له (تقدیر) ی (مده)؛ (بنا) له مه که (ابوبکر) گره وی
 بردیته وه پیغه مبه ره رموو پیتی: بیکه، (خبر) (اشکال) هه لئه ستینن، نه مه
 قوماره، (قومار) (حرام) ه؛ به لئ نهو (وهقت) ی (حرام) نه بوو، یا خود
 (دارالحرب) بوو. نازانم نهو (وهقت) ی (دارالحرب) معنای چیه؟ (حاصل) ی
 له سهر (مذهب) ی (إمام) ی (أعظم) (فتوا) ی نه ئۆزنه وه بۆ (ابوبکر) تووشی
 بئ (شرعی) نه بئ. (سبحان الله) (ابوبکر) گره وی کرد له بهر (قوهت) ی
 (ایمان) ی به (وعد) ی (الهی) وه (مده) یه که می (اعتبار) کرد، (نظر) به
 (قدرهت) ی (الهی) هه رچهنه له (مده) ی (۹) سالان (اعاده) ی (قوهت) و
 (غلبه) ساندن له سهر (دولتهت) ی (غالب) (خارقه) یه (أما) به (مناسبه) ی
 (مقام) و ئاره زوویی (صدیق) ی وای هاته بهر (رای) که (مده) له (۹) که متر
 بئ، به لکو له (بدا) ی (بضع) بئ، (لکن) (حکمهت) ی (الهی) وای (ایجاب)
 کرد له (نهایهت) ی (بضع) بئ. وام دیوه که (هرقل) هاته (قدس) بۆ

(زیارهت) له بهر (وفاء) به (نذر) بوو، (نذر) ی کردبوو، نه گهر خوا (موفق) ی کا له (عاصمه) ی (ملک) ی به پیان بچی بۆ (زیارهت) ی (مسجد الاقصی)، لهو (سفره) (کاغزی) (رسول الله) ی بۆ چوو له (حمص)؛ (علی ملاء الناس) خویندیه وه (نصیحه) ی کردن بۆ (ایمان)؛ (أما) (قبول) یان نه کرد؛ (تفضیل) ی له (بخاری) یه. (محاریبات) ی (فارس) و (پوم)، (غلبه) ی (اسکندر) و (استیلا) ی ولاتیان (بعده) (غلبه) ی (فارس) له سهر (پوم)، (پوم) له سهر (فارس) له (کتب) ی (تواریخ) (مذکور) ه، دوا ی (استیلا) ی (مسلمان) آن له سهر (سوریه) له (دور) ی (عباسی) یان (فهرنگ) (استیلا) ی (بیت المقدس) ی کرد (زهمان) ی له دهستیان داما، تا (صلاح الدینی ایوبی) خزمی خومان (استرداد) ی کرده وه. (ابوالحکمى بنی برجان) لهو (آیه) ه ی (استخراج) ی (فتح) و (استرداد) ی (بیت المقدس) ی کردیه، (حساب) ه کی (جهری) ه یه، وه (استخراج) ی (مغیبات) به (طریق) ی (جبر) یا (کشف) (شیخ محی الدینی عربی) و (بعض) ی (اولیا) ی گوره نه ی کهن هرچی ه یه، چ (اسرار) ی وایان بۆ نئمه (کشف) نه کرد، نه مړ بۆ به کارمان بئ؛ (أما) (شیعه) ی (علی) (قدس الله اسرارهم) له (تحويل) و (تبدیل) و ه لگترو وه رگتړی (قرآن) (ید) ی (طولی) یان ه یه؛ (غالب) و (مغلوب) نه هاونه (بین) ی (بنی امیه) و (بنی هاشم). (فرح) ی (مؤمن) آن به (نصر) ی (عباسی) یانه له سهر (اموی) یان؛ (أما) (فتح) ی (عمر) ی بۆ (ایران) (طبیعی) (موجب) ی (مسرهت) ی وان نه بوه، بلئیم: چی؟ هر کهس دوا ی (هوا) ی خو ی نه که وئ! (لازم) بوو نه وئ بلئ: مسلمانم (افتخار) به (استیلا) ی (عمری) وه (عدالهت) ی (عمری) وه (معامله) ی (عمری) بکا؛ (عدل) ی (عمری) وه (سیاسهت) ی (عمری) وه (حسن) ی (اتباع) ی (صلاحی) بۆ نئمه زور به که لکها ت. که (قائد) ی (فره نسه) (داخل) ی (شام) بوو له (حرب) ی (عظمی) ووتی: (معامله) ی (عمری) و (صلاحی) دهر (حق) (نصاری) چون بوه؟ نه مړو منیش

(معامله) یوا له (حق) (مسلمان) آن نه کهم ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ
 اللّٰهِ﴾ نئی (پوم) یا نئی خویان؛ (فرح) یان به (نصر) ی (پوم) له بهر
 (صدق) ی (آیه) و (انجان) ی (وعد) ی (الهی) بوو ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ﴾
 (ولو) کهم و بئ دهسه لات بن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ﴾ (غالب) ه ﴿الرَّحِيمُ﴾ دهه (حق) به
 (ضعفا) یان ته ماشای (دور) ی (دولاب) ی (فلک) که له (تاریخ) ی (انام) چ
 (تقلبات) ی، پووی داوه؟ چهند (دهولت) (ذلیل) بوون که وتینه ژیر (نیری)
 (اجنبی) پاشان کوو قوتار بووین؛ چیان کردیه؟ به چ (سعی) یه؟ به
 چ (غیره) ت ی؟ به چ (صبر) ی؟ به چ (متانت) ی؟ به چ (تدبیر) ی؟ به چ
 (سیاسه) ت ی؟ (أَمَّا) نه مرۆ (نجات) بوون زۆر (مشکل) ه؛ (دهولت) ه کانی
 (غالب) زۆر به (قوه) ت ن، به (احتراس) ن، به (تیقظ) ن؛ (آلات) و (ادوات) ی
 (حربی) (عصری) له دهست گیرۆده کاندانیه؛ وه کی (حیزبون)
 به (پهحمه) ت بئ نه یووت: (غاندی) به کلکه تهشی (مقابله) ی (طیاره) و
 (مدافع) و (أسطول) (بریتانیا) ی نه کا؟

﴿وَعَدَ اللّٰهُ﴾ (وعد) ی داوه، خوی به (نصر) ی نئوه (وعد) ی (قطعی)
 ﴿لَا يَخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ﴾ به هر چی (وعد) یدا، نه ی گه یه نیتته جئ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له (شؤون) ی (الهی) (دائر) به (تدبیر) ی (انام) ناگادار
 نین، به (معنویات) (منهمک) ن له (مادیات) (العیاذ بالله) (اعتبار) به
 (وعد) ی (الهی) نادهن، وه نه وه ی (کافر) ه گه مه ی پئ دئ.

﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (سطحی) شتی (ظاهری) (حتی)
 له (غوری) (باطنی) ناگادار نین، نه لئین: نه مانه بئ دهسه لاتن، نابنه هیچ،
 نه مانه (صاحب) ی (ملک) ن، نه بئ (الی الأبد) پایه دار بن، (ملکی)
 (خاص) ی وانه، نهو (دهولت) ه گه وره یه، (نفوس) ی زۆره چۆن شه پی
 له گه ل نه کری؟ کوو (مغلوب) نه بئ؟ (معأنه) نه وهندی (قوه) ت ی (مادی)
 نهو ی لهو ی زیاتر (قوه) ت ی (معنوی) (لازم) ه، نه گه ر (قوه) ت ی (معنوی)
 نه بئ، چیان پئ نه کری؟ یا (قوه) ت ی (معنوی) شکا (عسکر) خوی ناگری؛

(اسلحه)ی لئ ئه بیته (قضا) و بارگرانی (أَمَّا) (علم)ی (زراعت) له (ضروریات)ی (حیات)ه، بۆ (مؤمن) و (کافر) و (بر) و (فاجر) پتویسته؛ (علم)ی (تلقیح) (علم)ی (دقیق)ه، نازانم له چیان وه رگرتیه؟ وهک دوشاوی کوردان، ناوی ترئ له کئی گلی سپی له کئی؟ کوویان زانیه، (موادی) (غیری) (شکری) (افران) نه کات؟ (علم)ی (نافع) و (ممدوح)ه ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ﴾ به (حصر) ﴿غَافِلُونَ﴾ به دلیاندا نایه، (إحضارات)ی بۆ ناکه، ئهوی ناگادار نه بئ له (معنویات) له (آخروت) (غافل)ه.

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (تفکر)ی له (نفس)ی بئ (میل) و (وهم) و (دخل)ی (خیال)، (خالص) به (جوهر)ی (انسانی)یهوه، یا له (احوال)ی (روحیه)ی (نفسیه)ی خویان نا (فکر)ن ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (کائنات)ی (جو) ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (خلق)ی (حق) و (ثابت) (دال) له سهر (وجود)ی (الهی)؛ (واجب الوجود)، (متصف) به (علم) و (قدرت)ی (محیط) و (شامل) و (کامل) ﴿وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ (بقای)، (بقایه) (محدود) (ولو) درئیزی. (واقعا) نهوه (تفکر) و (دقه) ت)ی نهوئ؛ (اولاً)؛ بزانی نهو (عالم)ه، چ (قوه) و (نظام) و (حکمت) و (دقه) یکی تیدایه، (ثانیا)؛ (قوای) (مادی) (علی الإطلاق) (نفاد)ی نه بئ، نیزیکه (انسان) له (نفس)ی خوپا بزانی، له چ (وهن)ی نه گاته چ (قوه)ت، لهو (قوه)ت ه (إنحطاط) نهکا دیته وه (نهایت)ه (ضعف) وه نه توانی (تصور)کا، نهو (انسان)ه (فهو تا وه کی (حیوان)ی بئ (قیمت) نه پوا؟ نابئ؛ نهله (طبیعت) نهوه شیتته وه نهله خوا، نه بئ بژیه ته وه، (نائل)ی (حیات)ی (سرمدی) (مسعودان)ه بئ ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ﴾ بویه (تامل) ناکه، (جحد) و (انکار) پئی (نظری) گرتیه، ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ تا ته ماشای (آیات)ی (آفاقی) کهن ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئی (عاد) و (ثمود) و (سائر)ی دی ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ له (آثار)یان دهر نه کهوئ (قوة)ی (بدنی)

(تصویر) و (تعبیر) نه گهر، وه کی وان (هیکل) تراشیان زانیبا؛ پهویان له خوا به رستی نه کردبا ﴿وَأَثَارُوا الْأَرْضَ﴾ به کۆلین و به کاریز و (سده) و (آباد) و (حفریات)؛ وابوه (ده ولت) ئی چهند (ده ولت) ی وه رگتپایه ولاتی (الحاق) ی (ممالک) ی خوی کردیه، نه ویش (فوتا) و پۆیی ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ به (قصر) و (قصور) و (مبانی)، (قلاع) و (قشلات) و باغ و باغات؛ (حتی) له (عمر) یشدا، گه لئ (زیاد) ژیاپین ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ (معجزات)، (آیات) ی (احکام) ی (ایمان) یان نه هینا، (عذاب) یان هاته سه ر ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ (حاشا) (مالک) هه رچی به (مولک) ی خوی بکا، (غصب) نیه، (أَمَّا) له نه ندازه به دهر؛ بارئ بئ هووده (عذاب) ی دا (ظلم) ه. لام وایه (أصحاب) ی ئیمه، (فرق) ی (ظلم) و (غصب) یان نه کردیه؛ به لئ نه گهر ته ماشای (قهر) و (غلبه) ی بکه ی، قسه ی لئ ناکرئ ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (اشهد بالله) نه وه ی بۆ (أصنام)، بۆ (شیخ) بۆ (پاپ) بۆ کاجوت (سجده) و (رکوع) نه با، (ظلم) له خوی نه کا، (نفس) ی خوی له نه ندازه به دهره (په زیل) نه کا.

﴿ثُمَّ﴾ پاش (تبلیغ) و (کفر) و (هلاک) ﴿كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاوُوا﴾ نه وانه ی به (عمل) ی خراب (نفس) ی خویان (مدنس) کردوه ﴿السُّوَى﴾ (عاقبه ت) یان (عقوبه ت) ئی به (سوء) به لکوه (عین) ی (سوء) بوه ﴿أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (عقلی) و (نقلی) و (فکری) و (سمعی) ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤْنَ﴾ له به ر تکذیب و (استهزا) به (آیات) ی خوا، (عاقبه ت) یان وا به د بوه ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ ئی (متطورات) دیاره، (مقصد) یش (انسان) ه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ (شرح) و (تفصیل) ی (بالفعل) (عائد) ی ویه، گه رچی (انکار) ی (حشر) ی (جسمانی) ئیستا (تعمم) ی کردیه، (لکن) منقدر (ایمان) م پئی هیه، (احتیاج) یم به (تاویل) نیه، چونکی (تفویض) ی نه که م ﴿ثُمَّ﴾ دوا ی (اعاده) ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بۆ (جزا).

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (ساکت) و (مبهوت) و (مایوس) نه بن، نه و (وهقت)ه (بحوله تعالی) پیان نه لیم: بۆ (انکار)تان کرد؟ گوی یا، نه وهی به (علم) (إحاطه)ی پی نه دهن، (اعتراف)ی پی ناکن، (زه می) (دعوا)یه (باطل)ه (واقعا) گرد کردنه وهی (عنصر)ی (هیکل)ی (انسان)ی کۆ بوونه وهی (جميع)ی (بشر) (من لدن آدم الى الإنقراض) له سه ره نه م عه رده، نایه ته (فکر)؛ (أما) کار (تبدل) نه کا (مع أنه) (ارض) و ناسمان وه موو (کائنات) (نظر) به (قدرت) و (علم)ی خوی، پر به چه نگي نابئ؛ (فرق) و (تغییر)ی زۆر (سهل)ه، وه کی (بعض)ه (ادباء) نه لئین: گه لی شتمان لا (محال)بوو (مع هذا) (واقع)یش بوو (دائر) به (امری) (هام) (عرض)ی (ناپیلیون)یان کرد: نه مه (محال)ه ووتی: (محال) نه وهیه (کلمه)یه (فرنسی)نیه یعنی کلمه ی محال له قاموسی فرنسه دا نیه، نه وانه ی (الوالعزم) له (قواد)ی (عسکری) نه لئین: نابئ، نابئ؛ (محال) (محال)ه به لی (محال)ی (بغیره) (ممکن)ه؛ (أما) (محال)ی (لذاته) (قابل) نیه، ببئ.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ﴾ تا تکایان بۆ بکن، (نجات)یان دهن ﴿وَكَانُوا﴾ له (دنیا)یه ﴿بِشُرَكَائِهِمْ﴾ به (سبب)وان ﴿كَافِرِينَ﴾ (اعتماد)یان دابوونه سه ره، نه وانیان نه په رستی، خویان نه دهناسی یا خود (ایمان) به شتی (علی ما هو علیه) نه بین (کفر)ه (ایمان) به (صنم) که (شفاعهت) نه کا (عین)ی (کفر)ه به (صنم).

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نی پیشی (حال)ی (مجرم)ی (بیان)کرد له (موقف)؛ (صریحا)باسی (مطیع)ی نه فهرموو؛ نه وه (عام)ه ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ نه وی پوژئی (نظر) به (ماوا) و (مثنوی) ﴿يَتَفَرَّقُونَ﴾ (مجرم) و (مطیع)؛ نه وه ته ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نی بخونجی به جئ بی ﴿فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ﴾ میرگ و میرخوزار لاله و گولزار؛ (روضه) (ماء)ی (نهر)ی (سلسال)ه (دوحه) (سجع)ی (طیر)ه های (مؤنون)ه ﴿يُخَبَّرُونَ﴾ (احترام)

و (اکرام) نه گیرین، به (لذت) و (حرمت) نه بن هه زارانی وه کی (ام کلثم) دیلاننه یان بۆ نه لّین.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ (خصوص) نه وه ی (دائر) به چاکه کردنه ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ (مداری) (جراة) له سه ر گونا هان (حجده) (آخرهت) یا (شبهه) ی (حجده) ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾ (عذاب) ی (مقابل) ی هه موو (روضه) و (دوچه) و باغ و بوستان و (لذت) و (نعمهت) و (اکرام) و (احترام) نه کا؛ نه دی نه وانه ی (مؤمن) ی (فاسق) ن لاموایه نه و (وهقت) ی که نه و (آیهت) ه (نازل) بوه نه بووین، له (صدر) ی (اسلامهتی) (مؤمن) ی (فاسق): (حاشا)؛ (أما) له (ایام) ی ئیمه زۆر (فاسق) هه ن، له (کافر) آن خراپترین؛ (ضرر) یان بۆ (امهت) و (ملهت) و (ملک) و (دهولهت) و (وطن) له (کافر) آن زیاتره؛ نازانم نه وانه کوو (داخل) ی (زمره) یی (اهل) ی (سنت) و (جماعهت) نه بن؟ له ژیر ئالایی (شیخ) ی (اشعر) ی (حشر) نه کرین؟ (مع آتیه) من لام ناخوش نیه، بچه به ههشت، چ (ضرر) یان بۆ ئیمه نابیی، خوی (تعالی) ن (مهلهت) یان نه دا، زوو (معاقبه) یان بکا، بۆ وانیش و بۆ (مسلمان) آنیش (خیره)؛ نه وان که متر گونا نه که ن؛ (مسلمان) آن زیتر له (شه پ) یان (نه مین) نه بن.

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ (کلام) یکه (مفرع) له (سابق) نه وانه ی (رجوع) یان بۆ لای خوایه، بوونه دوو (فرقه)؛ (مؤمن) ی (صالح) له (روضه)؛ (کافر) ی (مکذب) و (جاحد) له (عذاب)؛ نه و (آن) ه (شرک) و (شرکا) یان به کار نه هات (ناظر) ی (مؤمن) زوبان به (تقدیس) و (حمد) ی (کبریائی) گوشاد نه کا؛ (تقدیس) ی خوا نه کا؛ له هه موو (وهقت) ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ که (وهقت) ی (عبادهت) ی پۆژ په رهست و (امثال) یانه؛ ئیواران پوو له (مغرب)، سبه یان پوو له (مشرق) نه که ن.

﴿وَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ (ثنا) ی (على وجه التعظيم والتبجيل) ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بۆ نه وه؛ نه و (اله) له ئاسمان و (ارض) آن، بی (نقص)

و (عیب)؛ (ثنا) و ستایش بۆ (ناقص) (استهزا) یه ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾
 نه و دوو (وهقت)ه (وهقت)ی (کیف) و (صفا) و (استظهار) یانه چ
 (مربوط) بئ به (تسبیح) چ به (حمد) خوشه؛ با به هر دوو کیان (مربوط)
 بئ، چ (قید) یه؟ من لام وایه (اشاره) بۆ (اوقات)ی (لذت) و (عباده) ت ی
 (مشرک) آن (اولی) تره له (اشاره) بۆ (اوقات)ی نویژی خومان؛ به و (نوع)ه
 (زیده) (مربوط)ه. نه گهر هه زیشت له (معرکه) یه، ته ماشای (روح
 المعانی) که، جا سهرت سووڤ نه مینئ، نه لئ ی: (فسبحان الله!).

﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ لام وایه (طبیعیون) یش (آخری) (اعتراف)
 به (خروج)ی (ماده) ی (حی)ی له (ماده) ی (میت) نه کهن، وه
 (الاهاتنی) (حیات) یان بۆ نه م (أرض)ه پئ (کشف) ناکرئ ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
 مِنَ الْحَيِّ﴾ به هه (معنا) یه له حیات و (موت) نه ده یه وه (مناسب)ه ﴿وَيُخْرِجِي
 الْأَرْضَ﴾ زیندی نه کاته وه جا گیای لی شین نه بئ ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی
 هیشک نه بئ، وهک سیل گهرم دادئ، (خصوص) له لای (عریستان) گهرمای
 هاوین گوشت نه برژئئ! ﴿وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ (آنه) ئیمهش بزر نه کرئین،
 نه هاویرژئینه ژئر (أرض)، (آخری) شین نه بینه وه.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ (مادام) (اصطانتان) خو له، له ویشدا
 نه ژیه نه وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ بلاو نه بنه وه. (واقعا) (انسان) ئ
 به هزار سال له (تراب) په یا بئ، پاش نه و په یابوونه باز (فجائی)
 (حساب)ه، چونکه (عقل) (حیران)ه؛ نه توږیته (عناصری) (انسان) وه
 (انسان) (فرق) ئ زور نه بینئ، ئاسمان و ږسمان، (خاصة) (احوالات)ی
 (روحیه) ی (مناسبه) ی له گهل (عالم)ی (طبیعات) نیه، (جمع) له (بین)ی
 (روح) و (بدن) زور (مناسب)، له گهل (جمع)ی (ثم) (اذا)؛ (تراخی) و
 (فجائی). نه وهی نه و (تطورات)ه بکا به خو له؛ نه توانی ئیوه (غالب) کا،
 (انتشار) کهن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 نه گهر نه یان دیبا نژیومی کوو نه بن، وه کی (آدهم) و (حوای نه یان ووت؛ هه ر
 که سه، ژنی خوی له کورته په راسووی (خوی) (خلق) کرایه، ﴿لَتَسْكُنُوا
 إِلَيْهَا﴾ (میل) له گه ل (استقرار) و (سکونه ت)؛ (اولا) به (موافقه) ی (میل)
 و (مشرب)؛ (ثانیا) به (جیئلی)؛ (ثالثا) به جوانی، (رابعا) به گوزه رانی
 (موافق) ی (حال). (واقعا) (مدار) ی (سکونه ت) (راضی) بوون
 به یه کدینه (لکن) (مع الأسف) (فوقی) که م بووه. تووخوا پیاوئ به
 (شوکه ت) (میل) ی (سکونی) له گه ل ژنی ناشیرین نه بی؟ کچی چواره
 ساله، به پیره افتان نارام نه گری؟ چهند له مه و پیش، شهوئ له (رادیو)
 (ذات) ی (مصری) (دائر) به (سکونه ت) ی ژن و میرد (نطق) ه کی نذر
 پر (حکمت) ی دا، شایانی نووسینه وه بوو، نه گهر له (جرائد) و (مجله)
 بیبینم، نه ینووسمه وه ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ به (واسطه) ی (توالد)
 و (قرب) ی (مزاج)، (محبت) و (مرحمه ت) نه گهر (رابطه) یه (خلق)
 به (بین) ی (بشر) نه بانایه، دوو کهس یه کیان خوش نه ده ویست (په حم) یان
 به یه ک نه ده کرد، به لئ (معنا) ی (زمخشری) جوانه، (زیاده) بو
 (مسلمان) ان. بی (سابقه) یی (تعارف) و (محبت) که بوون به ژن و میرد، یه
 کیان خوشنهوئ له گه ل یه ک به (په حم) نه بن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ نه وه ی (ذکر) کرا
 ﴿لآيَاتٍ﴾ نه ده له سه ده هه زاره ها، تاتی (فکری) نۆن، گه ورن ﴿لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ به (عقل) نه زاندرئ نه و (تحولات) و (ارتباط) ه چهند (عجیب) ه،
 (حتی) نه گهر (عقل) له خوی به (فکری)، نه زانی چهند دووره! (بعض) ی
 له (معارضین) ی (داروین) نه لئین: (مناسبه) له (بین) ی، می شک
 و (عقل) چیه؟

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (دقایق) و (آیات) ی (مجرا) ی ئاسمان
 و (ارض) به (علما) ی (هېئته ت) و (جغرافیا) و (جیؤلوجیا) نه زاندرئ
 ﴿وَإِخْتِلَافُ أَسْمَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ﴾ یش وایه (کشف) ی (حقیقه ت) ی، نۆری پی

نښه نښه به (نظری) (سطحي) چ نازاندري. (اصناف) (بشر) زویان (مختلف) زوریان (دنی) بن (قواعد) (قسم) کیان (راقی) (شکر) (بعض) (آروپایی) نه کهین، (لسان) (کورد) یش به (لسان) زیندی (راقی) (حساب) نه کهین، (واقعاً) به (قواعد) (لکن) (مواد) زوری (ضایع) بوه، نه وې له ده ست لادې یان مابن، مایه؛ ئی که و ته ناو (ملایان) (فهوتا)؛ (ههتا) (ناشکری) نه بن گه لیکي (افاده) و (استفاده) پیوه نه هیشترایه، (حتی) (کل) (قوم) زویان، شیوه ی لیک جودایه، دوو (انسان) وهک یهک قسه ناکه؛ (اختلاف) (لسان) و (لون)، (دخل) (اوضاع) (ارض) و (تاسمانی) تیایه، نه گرجی (قائم) به (بدن) (أما) به (آفاقی) (حساب) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (علمای) (طبیعت) و (کیمیا)، نابین، نه وانه ی نه و (علم) دیان نیه، بۆ (اختلاف) (الوان) چ نه لاین؟ زویان نای هینن؛ وه (علمای) (بلاغت) یش له (اظهار) (آیات) (اختلاف) (لسان) به (آیات) (حساب) ن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (معروف) و (مشهور) و (مکرر) له (قرآن) دا، (نوم) بۆ شهو (کسابهت) بۆ پوژ؛ بویه (زمخشری) نه فهرموئ؛ نه وه له (باب) (لف) و (ترتیب) (آته) (منامکم) ﴿وَأَبْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ (بالیل والنهار) (لکن) (حاجهت) به و (ترتیب) نیه، (خاصه) له (ترقی) (حضارهت)؛ بۆ (قوم) زوری شهو پوژ، پوژ شهو، وه (قوم) زوری له پوژو شهو (سعی) نه کات و نه خه وئ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ نه وې نه نوئ نه وې (اشتغال) نه کا، زوری ناگای له خوئی، نه بن بویان (ذکر) بکه، تا ببیهن. (نوم) (آیه) (آیه) (عجیب) (قوا) (مدرکه) له (ادراک) پا نه وه ستی؛ (یعنی) (حواس) (ظاهره)؛ (أما) (قوا) (عامله) نیشی خوئی نه کهین، (هاضمه) (غازیه)، (نامیه)، (ماسکه)، (مولده) (فتوریان) به سر دانایه؛ (دم) (دوران) نه کا، (قلب) لئ نه دا، له (قوا) (مدرکه) (باطنه)؛ به س (عقل) (واعی) نه خه وئ،

بۆیه له (خهوندا) ههزار، قهه ج و به جی سهیر سهیر نه بینن، بی (محاکمه) (قبول)ی نه که ی، لیکن ده وه زۆر (ناس)ه.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ﴾ نافه رموئ: (وَمِنْ آيَاتِهِ الْبَرْقُ) چونکی (مقدمه) یه بۆ بارانی (په حمهت) که (احیا) ی (انام) نه کا، (برق) تان نیشان نه دا ﴿خَوْفًا﴾ له برووسکه و یکه وتن: (حقیقه) (بعضا) زۆر (هائل)ه (دهشت) نه دا ﴿وَطَمَعًا﴾ بۆ (نزول) ی باران به (وجه) ئی تریش نه توانی (جهت) ی (نصب) ی (خوف) و (طمع) (بیان) که ی؛ (واقعا) له دیتنی (برق)؛ (خوف) و (طمع) (ترتب) نه کا، (کأنه) (علت) و (معلول) ن وه (ارائه) ی له خوا وه یه؛ بۆیه بووینه (معلول) ی (اراء)ه. (اوایل) له (برق) چیان نه ده زانی؛ (حکما) نه بیان کرده، (ادخن)ه و (مدخن)ه؛ تا کو له و (اواخر)ه (قوهت) ی (برق) ی نه له کتریک ی که هریائی (کشف) کرا، (دنیا) ی پی (منور) بوو، شهوی پی نه که نه پۆز، وه له گه لی (امور) ی (هامه) (استخدام) ی نه که ن، له وسهرو و نهو سهری (دنیا) (حوادث) ی پی نه زانن. ده رکهوت نه مه له دوو که ل و زهنگه سووره و کلکی گا نیه؛ نه وانه ی ئیتمه باخه ریکی (اعراب) بن، ناشکری نه بی، له (ترکیب) و (نظم) ی (کائنات) نه (مفعول) ی نه (معلول) ی نه (فعل) ی نه (قوهت) ی نه بوو.

﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ گاه ی (خفیف)؛ (گاه ی) (شدید)؛ هه ر (قرا نه ت)ه به (اعتبار) ی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به (قوه) ی (عقل) نه زاندری، (استحصال) ی (قوه) ی (که ریایی)، (ترکیب) ی (سحاب)، باران بارین، چ (قوهت) و (قدرهت) و (تدبیر) یکی نه وئ؟! نه گه ر (عقل) نه با، (برق) چۆن (کشف) نه کرا؟ نه مه (شاهد) ی یه له (طرف) خوا که نه و (حکما) یانه (عاقل) ن، نه فهن دی مهش نه لی: (فلان) (ولی) (امری) کرده هه ور: بباره، باری؛ مه باره؛ ناباری!

نه لئین: باران به (امری) (شیخ) نه باری به (امری) (کن، فکان) وه ک (امری) (باری)!

ئه مهش (اصفیا) یه کانی ئیمه ن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ (یوام) و (بقا) یان
و (صنع) یان به (امری (الهی) یه؛ (امرئ (تکوینی)؛ (تجاذب) و (تدافع)
و (تماسک) و (الفی (کیمیای)؛ (جریان) ی (قوه) یی (کهربایی). (قوا) ی
(جسمانی) به (اعتراف) ی (حکما) ی (اولین) و (آخرین) (نقاد) ی نه بی؛
که (قوه) نه ما، (اجرام) له بار یه ک دیته ده ر، ته رتوتوونا نه بی، که وابی ئیوه
ئه مر، خۆله میشتان له (ارض) دائه میئن؛ یوایه گرتان نه کاته وه، بانگتان
ئه کا، بۆ زیندی بوونه وه (حشر) ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً﴾ (دعوته) ئی سووک
و ئاسان، بی (تکلیف) و (تکلف) ﴿مَنْ الْأَرْضِ﴾ که له ویدا (مودوع) ن ﴿إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ﴾ له (ارض) دیته ده ر (انسان) ئی (کما کان)؛ ئه و (ده عوه) ه. بۆ
خوایه وه ک (امر) (ده عوه) ئی (تکوینی) یه؛ بۆ خوای نه بی، نابی هه موو
(ملائکته) ی (سموات) و (ارض) و (سدره) و (کرسی) و (جنه) ت
(جحیم)، (حافین) و (صافین)، (کرویین) بلیین: ﴿أَيُّهَا الْعِظَامُ الْبَالِيه﴾
زیندی بنه وه، (تاثیر) ی نابی که س گوئی ناداتی؛ (ولو) (باذن الله) یشی
(علاوه) که ن بۆ چه شم پۆشی، تا (موافقه) ی (دین) بکا، (حاشا) نه و
(اذن) هش (تکوینی) یه (عاند) ی خوایه. (أما) (تشریک) ی (ملک) و (ولی)
له و (نوع) ه (شوون) و (امری (الهی) لای (بعض) له (سرامد) آنی (توحید)
له (عقیده) یه (دینی) یه؛ (شان) ی خوا، (اشتراک) (قبول) نا کا، نا
به خشری، ئه و (آیه) ه بۆ کئی یه؟ بۆ که سیکه (حائز) ی هه موو (أوصاف) ی
(سابقه) بی: له (تفکر) و (علم) و (سمع) و (عقل).

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ملک)، (جن)، (انس) هه رچی
(ذی وضع) و (حین) بی ﴿كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ﴾ خویان (منقاد) ن، (مدبر) ن وه کی
ئیمه؛ (تدبیر) و (شوون) ئه دریته کی؟

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ (بعد الموت) وه پزین ﴿وَهُوَ أَمُونٌ عَلَيْهِ﴾
(اعاده) ی (اموات) له سه رخوای ئاسانت ره، له (بدا) ی (خلق). (بدا) ی

(انسان) له (عناصر) - (نظر) به (اعاده) - نۆز (سهل) تره، زێرا کارخانه ی (مواد) ی خام (مهیا) یه . (شخص) ی خواردنی ئه خوا (قوه) ی (مولده) (ماده) یه (تکوینی) (شخص) ی (آخر) (حاضر) ئه کما، به شریقه یه ئه چیته (معمل) ی (پهحم)؛ (هیکل) ی (انسان) ی لێ دروست ئه کړی؛ (أما) پاش لێک بوونه وه ی، (عناصر) له گه ل (هوا) و (خۆل) تیکه لاو ئه بی؛ به لکوو (اجزا) ی له (مشارق) ی (أرض) و (مغارب) ی (تفرقه) ئه کات، گوشتی کرم ئه ی خوا کرم (حیوان) ی تر، سه د (تحولات) ی به سه ردادی وه ک (هیکل) ی (توت) عه نغ آمو ن ی له (اهرام) داناندری (منتظر) ی (عوده ت) ی (روح) بی؛ جا (اجزا) ی ئه و (ذات) ه له مه یانی سه د هه زار ملیۆن (أشخاص) ی دی، که ئه وانیش وه کی وی یان لێ هاتی ه؛ چۆن (امتیان) ده کړی؟ مردی (غریب) ی (أراضی) (مقدسه) هنده له ناو (قبر) دا نامینی، فپێ ئه درێ؛ (ذرات) ی چی به سه ردی؟ (مقابر) ی (بغدادی) به ی ن، به ی ن (دجله) خاوی نی ئه کاته وه، بپۆ بۆ (شط العرب) و (بحر) ی (محیط)؛ ئه وانه به ئاسانی خپ ئه کړینه وه؟ ئه خریت ه (قالب) ی، (اعاده) ی (شکل) ی (سابق) ی ئه کاته وه؛ ئه و ئه گه ر له (نظر) ی (عقل) (محال) نه بی؛ نۆز نۆز دووره، به (صعوبه ت) (اعتراف) ی پێ ئه کما، (فی الحقیقه) (استسلام) و (تفویض) ی پێ ئه وێ؛ بۆیه (جناب) ی ئه فهرموئ: (عليه) بۆ ئه و نه بی، هه ر (ممکن) نه (فضل) له (سهل) و (اسهل) ی؛ به لێ که سی (ایمان) ی به (کمال) ی (قدره ت) و (علم) ی خوی هه بی، هه رچی (ممکن) ه، (نسبه ت) به (قدره ت) ی ئه و، خۆ ئه و ی (سهل) هیه، ئه و ی (صعب) بی، له (نظر) ی به (اسهل) ی ئه زانی، کێ ئه توانی شتی تیکدا، وه کی خۆی بیکاته وه؟ با (وجود) ی (اجزا) کانی هه موو (حاضر) و به ر (حس) و (آله ت) ه (جناب) ی (حق) له (قرآن) ی (کریم)، شتی (صعب) به (سهل) ی ئه نوینی نا به (سهل) ی بچیت ه ده ماغ به (سهل) ی (توجه) ی بۆ بکړی. ماندی بوون و (تعب) و (زهحمه ت) بۆ خوی نه، (أما) بنۆپه (معمل) ی (کۆن)، نا

وشبە ترێیە، گولەگەنمی پێئەگا، چ تێکەو لێکەئەکرێ؟ چ (قووت) (استخدام) و (صرف) ئەکرێ؟ چ (ترکیب) و (نظم) و (ترتیب)ی دادە ندرێ؟ تا ئیستکانە چایەیکە بە دەست ئەخە؟ چ ئەکە؟ دەبێ، کوو دەبێ؟ چۆنت بۆ دێ؟ (دقەت) کە، چەند (صعب)ە؛ ئەگەر بێ لە (خلق)ی (الهی) (تعاون)ی (بشری) نەبە، کوو ئەبوو؟ بنۆپێ؛ چەند (صعب)ە، چەند (سهل) بوە! دیارە کاری خوای لە (فوق)ی هەموو شتە؛ (بدا)ی (خلق) بۆ ویئاسانە، (اعادە)ی لە سەروی ئاسانتەرە (لکن) (دە خیل)ە کەم، بۆ (عمرو) و (زید) (مبذول) مەکەن، (ایمان) بە (قدرەت)ی خوا مەکەنە (وسیلە)یی (شرک) ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ (أوصاف)ی (ذاتیە) (شوون)ی (الوہیەت)ی (شرکەت) (قبول) ناکا یا خود، (مثل) لە سەر (معنا)ی خوای بێ، وەک (زجاج) ئەفەرموێ: (عائد)بێ، بۆ (اھونیەت)ی (اعادە) (أَمَّا) نازانم (جملە)ی ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (مساعدا)ی ئەکا؟ ھەرچی بێ؛ (تمثل)ی (صورەت)ی نیە، (مادام) (صورەت) و (شکل)بێ، بۆ خوای (عالی)نیە، (فضل) لە (اعلی) (تمثیل) بو (ملک) بو (ابلیس) ئەبێ، (اساسا) (مصور) و (مشکل)ن؛ (محدود)ن، (أَمَّا) (مجرد) (فضل) لە (کبریائی) (قابل)ی (تمثیل) و (تمثل)ی نیە. (ذاتا) بێتەرەستی لە (تمثل) (تمثیل)کرا؛ لێرە (مغالطە)یە ئەکەن، ئەوانی (خیالیون) (قووت)ی (ممثلی)یان زۆر بە (قووت)ە؛ شت (تمثیل) ئەکەن، بە (غلط) ئەچن، یا خوایان بە (غلط) ئەبەن، ئەو کەنە (تمثل). (اولیای) (عظام) ئەچن، وەک (شیخی عری)؛ (إمامی فاروقی)، (نفی) (مَثَل) ئەکەن، (أَمَّا) (قائل)ن بە (مَثَل)؛ (نعوذ بالله) لە (غلبە)ی (وهم) و (خیال)! وایزانم ئەوانە (قول)ی (حکما) و (بعض)ی (مليون)یان (تمثیل) کردیە، شتەکیان لێ پەیا کردیە، (جبریل) (تمثل) ئەکا، (أَمَّا) لە (مجردات) نیە، لای ئێمە ئەوی بێ: (مجردە) ئەلێ (مجال)ە (و علی کل حال) (حضرەت)ی (کبریائی) (قیاس) لە (جبریل) و (ابلیس) ناکرێ. (أَمَّا) لە (تورات) و

دهرئه که وی (اساسا) (مشکل)ه (أَمَّا) هه موو کهس نای بیینی؛ نه وهی بۆی بی، به (ناشکرا) بۆ وی نه بی به (رسول)؛ وه بۆ (رسول) و (حواله)ی خۆی (ظاهر)ه کا، وه گوشتی گوسالهش نه خوات، و زۆرانی نه گرتی وه نیزیک نه بی بکه وی، نه وهی (قائل)ه به (مثل)ه گهر زۆر به قوهت نه بی، وه کی (شیخی عربی) و (امامی فاروقی) به (هلاک) نه چی؛ (ذاتا) (کفری) (صدیق)یان و (اتباع)یان، له (تمثل)ه ل نه ستی، (علامهت)ی (فارق)یان ناگا لی نه، هه زار (پهحمهت) له (حکما)ی (الهیون)بی، (نهن)ی ئیمه یان له (تصویری) (خیالی) پاک کرد، وه (الا) ئیمهش وه کی جوو و دیانان نه پویشتین. (سبحان الله) (بعض)ی (انکار)ی (قوه)ی (مصوره) نه کهن، (أَمَّا) خۆیان خه ریکی (تصویری) خوان. خۆزیا نه وانه (تمثیل)ی (طیاره)کیان کردبا، له خوا گه رابان ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نه وی (حکیم)بی، نیش بی هووده ناگا؛ نه و (انسان)ه (خصوص) (نابع)ه کانی (عبقری)یه کان (بالمره) به وهتین، وه کی (حیوان)، چۆن نه بی؟ ناگاداری: به کهم (بعض)ی نه لین: (ضمیری) (علیه)، بۆ (خلق)ه؛ به (معنا) (مفلوق)ه (یعنی) (تطورات) له سه ر (نطفه) تا نه گاته (انسانی)، گرانه؛ زیندی بونه وهی به (حال)ی (حاض)، بی (تطور) له سه ری (اهون)ه؛ توپه هات؛ (ماده) چ ناگای له (صعوبهت) و (سهولهت)ه؟ ئیستا ئیمه له سه ر (عقل) و (شعور)مان، چ ناگامان له (نیما) و (غذا) و (دوران)ی (دم) و (دقات)ی (قلب) و سائری (اموری) (طبیعیه) ههیه؟ چ گرانی له سه ر مهیه؟

یه که م : (ملا)یانی دی وا نه فه رموون: که (اعاده) بۆ هه موو کهس (اهون)ه له (بدا)ی کار، (أَمَّا) (حقیقه) (غلط)ن. وه کی (تحریر)مان کرد، (اعاده) له (نفس الامر) زۆر (صعب)ه، بۆ خوا (اهون)ه بۆ ئیدی نا، به لکوو (غیره) (ممکن)ه سی یه م: (زمخشری) (توجیه)ی نه کا، بۆ (اهونیته)، نه فه رموئ: (خلاصه) (بدا)ی (خلق) (واجب) نیه له سه رخوا، (أَمَّا) (اعاده) (واجب)ه، بۆ (مجازات) و (مکافات)ی (مکلفین)، که به

(مقتضای (عدل) (واجب)ه، (واجب) له (ممتنع) دووره نوورتره، ههتا له (محال)ی نوورتر بی، (س هل)تره (ابن منیر) (معارضه)ی نهکا، (کما هو دابة) (کههیچ شتلهسه ر خوای واجب نیه) (لکن) به (إنصاف) ته ماشای قسهی (زمخشری) کهی جئی نهو (إعتراض)ی نیه؛ نهویش به لکورو (سانری) (معتزله) (شمول)ی (قدره ت)ی (الهی) بۆ هه موو (ممکنات) نه سه لمینن (أما) (نظر) به (حکمه ت) (بعض)ه شت، بۆ خوا نه که نه (ممتنع) و (واجب)ی (بالغیر) نه (بالذات). نهوان (نظر) بۆ (وصفا) نه که نه، ئی مه (نظر) بۆ (ذات)ی (کبریائی)؛ نهوان نه لئین: (ممتنع) و (واجب)ی (بالغیر) ئیمه نه لئین: (ممکن)ی (بالذات) نه گهر به (إنصاف) ته ماشا کهین، (نزع) نیه؛ نهوان (نظر) بۆ (ذات) (قائل) بن به (عموم)، ئیمه ش (نظر) به (مقتضا)ی (صفه ت) (قائل) بین به (تخصیصی)، آیا (انکار)ی (حکیمی) (الهی) نه کهین؟ (حاشا)؛ (حکیم) ئیشی ناشایستهیی (حکمت) ناکا.

دووم: (اعاده) له که رستهی (سابق) نه بین؛ نه گهر بوه (معدوم)ی (صرف)؛ نه خۆی نه (اجزای) له (مقوله)ی (وجود) نه مان، (تصور)ی (اعاده) ناکرئ؛ نه گهر شتی له وینهیی په یا بیئ؛ نه نهوه، نه له وی په (مخلوق)ی سه ربه خۆیه، شتی تره؛ نه مه یه (حکیم) نه لی: " (اعاده)ی (معدوم)ی (محال)ه " (اعاده) وهك (خَلَقَ) نیه؛ نه م له (عَدَم)ی (صرف) نه بی: (أما) (اعاده) (خیال) ناکرئ. (امامی پازی) بوای (معركة) یه (شدید)، (إعتراف) نه کا، به (إستحاله)ی (اعاده)ی (معدوم) ﴿ضَرَبَ﴾ خواوه ندی (حکیم)ی (مثل)ی (أعلى) ﴿لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ له خۆتانه؛ (حالات)ی (قریبه) (إداري) یه ﴿مَلْ لَّكُمْ﴾ ئایا مه یه؛ بۆ ئیوه؟ ﴿مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ له (عبد) آن؛ کۆیلان ﴿مَنْ شُرَكَاءَ﴾ هیچ (شريك) تان بن ﴿مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له مال و منال و (مُلْك) و (عقار) ﴿فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ ئیوه؛ (مالك) و (مملوك) له (رِزْق) دا،

یه ک بن؟ وه ک یه ک (تصّرف) ی تیا بکه ن ﴿تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾
 نه ترسن، (استبداد) بکه ن، وه ک له خۆتان نه ترسن؛ (یعنی) خۆیه خۆیی؛ (حُر)
 له (حُر). جاکه سی (انصاف) ی هه بی، چۆن به (ذلهت) ی (شرکهت) ی (عبد) -
 با (وجودی) وه کی وی یه له (انسانیهت) دا - (راضی) نه نی؛ (جماد) ی،
 (حیوان) ی نه کا به (شریک) ی خوا، (نسبهت) ی (تدبیر) و (تصّرف) ی (خلق) ی
 پی نه دا؟ براگه ورده یه، له (مقام) ی خۆی، (شرکهت) ی براو (ولد) ی (قبول) نا کا
 ﴿كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (لکن) (مع الأسف) نه وانه (عقل) یان نیه؛
 (سواد) ی (اعظم) له (بشر) نۆر بی هۆش؛ نه توپری (شخص) ی (عیب) ه کی
 گه ورده و ناشکرای هه یه؛ (مِلّ الغم) به و (عیب) ه (طعن) له که سی تر نه دا؛ به لکو
 نه و که سه له و (عیب) ه (مُبَرّا) بی؛ (ده ولهت) ی نه بی نی، به (وُزدا) و (أعیان) و
 (مندوب) و (مُدرا) هه ریه ک (نوع) ه کاری نه کا؛ نه گه ریه ک (رئیس) نه بی بو
 (کُل) چ نه کری؟ (حتی) (مجلس) ی بی (رئیس) ی (اداره) ناکری. له هه ر کاری
 بنۆپی، تا (توحد) ی نه بی، ناکری؛ نه وانه (تابع) ی (حق) نابن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا أَهْوَاءَ مُمٍ﴾ نه وانه ی خۆیان به (شریک) (قایل) نین، بۆخوا (شریک)
 په یانه که ن (حقاً) (شُرک) (ظلم) ه، له هه موو (جهات)، (ظلم) ه؛ (تابع) ی (هوا) و
 هه وه س خۆیان بووین؛ (هوا) ی (نفس) ی (خبیث) (عقل) ی به (فساد) بردینه،
 (تفکر) ناکه ن ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به (بُطلان) و (عاقبهت) ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
 اللَّهُ﴾ نه وانه ی به (شریک) ی نه زانن، پئی ی باشیان نیشان نه ده ن، (نجات) یان
 نه بی، به (مطلب) نه گه ن، نه بن به (إنسان) ی (عاقل) و (کامل) و (منصف)؟
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ کی یه؟ بت و (ثور) و (سمک) و (تمثال)؟ (حاشا)
 (مادام)، نه وانه، به (اتباع) ی (أهواء) (منال) بوون، بی (ناصر) و (مُعین)
 مانه وه ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ﴾ پوکه (دین)؛ (وضع) ی (تبلیغی)؛ (ترتیب) ی
 (أسبابی) ﴿حَنِيفًا﴾ (ماثل) له (ضلال) و (میول) ی (فاسیده) ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي
 فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (دین) بو (بشر) له (أمور) ی (فطری) یه؛ (حیات) ی

(اجتماعي) بې (دين) نابې؛ وه کی (حکما) نه فہرموون: " (مدنی الطبع) بې (قاعدہ) و (قانون) و (تعاون) و (توافق) ناژین " هر که س به دواي (هوا) به که وي، هر که س (عقل) ی خوی لاپه سند بې؛ (حيات) ی (مدنی) کوو نه بی؟ (حتی) (حيوانات) ی، که به (هيئت) ی (اجتماعي) بژين، بې (دين) نابې؛ وه کی (نحل و نمل) و (أرضه) ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (مادام) (بش)، (بش) بې، له (فطرت) نه گوږي، (میل) ی نه یه ته، سهر (مزاج) و (مشرب) و (میل) ی (انسانی): (مُتَّقِي)، نیک (نفس) به (مرحمت) به (إنصاف) وه (أهل) ی به هشت؛ (استغنا) ی له (دين) نابې. که لې که س که وخته (فکر) ی (الفا) ی (دين)؛ وه (حتی) (جمع) ی (مُتَقَدِّمِينَ) نه لېن: " (عقل) (مستغنی) به له (بعث) ی (رسول) بې (وضع) ی (دين) " (أَمَّا) (غلط) ن. شاره زایی (أحوالات) ی (بش) نین. دوايه، (رجال) ی (سیاسهت) و (تدبير) - (حتی) وه (هندن) بونع موسولین هتار له (عبارت) ی (عصر) تی گه یشتن، (حيات) ی (بشری) (حتی) (حيات) ی (سیاسی) بې (دين) نابې. (أَمَّا) (مع الأسف) (دين) ی وا له (نه وپوږيا) ی دا نه بوو، به (دين) (حساب) بې؛ (دين) ی (إسلام) (في الحقيقه) (دين) ی (فطري)؛ پا که، بې (میل) ه؛ (دين) ی (سعی) و (عمل) ه؛ (دين) ی (رحمت) و (فضل) و (شرف) و (ناموس) و (وقار) و (نباهت) ه؛ (لايهق) ی (انسانی) (إنسان) ه، (حافظ) ی (کرامت) ی ژنانه؛ (دين) ی مہردانه، (دين) ی ژيانه؛ ژيانی خوښ و (وسط)، بې (إفراط) و (تفريط)؛ (تجاوز) له (طبیعت) ناکا، به س (منع) ی (طغيان) ی (طبیعت) نه کا؛ (دين) له که ل (طبیعت) (ضد) بې، ناژيه، (دوام) ناکا؛ (دين) ی (توسيع) دانه؛ (میل) ی (علی کیفک) (دين) نيه؛ نه گهر (دخائل) تی که لاوی (دين) ی (إسلام) نه کرابا؛ تا (أبد) (مصون) و بې (خلل) نه ما؛ نه بوه (معشوقه) ی (بش) ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ (دين) ی (فطري) (دين) پاسته (مُستوی) به بی (إنحراف) ه بې که ندو کوسپه به، نه وی (مخالف) ی (فطري) به، ناهه مواره، رېک ناکه وي ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ﴾

(حتی) له (علما)ی وه (رؤسا)ی (أدیان) ﴿لَا يَعْلَمُونَ﴾ (دین) نه که نه (ماکنه)ی (تضییق)؛ نه ها نه وقسه ی مه که، (کافر) نه بی. بنۆپه (کُتِب)ی (حنفی) یان، نه گهر وابی، (مسلمان) له رووی عهردی نیه؛ نه ها نه و گونا مه، (حرام)ه؛ نه گهر وابی، (صالحی) تازه رۆییوه. (عویصات)ی (اعتقادیات) نه بی لات وابی؛ (رَبِّی) چ بکه م؟ ناچته (ده ماغ)، (عقل) مه لی ناگرئ؛ مه خو، مه خۆوه، ته ماشاکه؛ (بِکَرِی) هه رده بن عاردی، خۆت (عذاب)ده، وه (إِلَّا) له (قیامهت) (محروم) نه بی. (آخری) له بهر (تضییق) (انقلاب) نه کا (رَغَمَ أَنْفِهِمْ) له (دین) دهرده چن ! گه لی جار له سهر (ده روس)ی (فقّی) یان نه لئیم: " (بعض)ی (نواتی) به سنی (مسئله) (مذهب)ی (شافعی) یان (إنقراض) پئیدا.

۱. (إِقْتِرَا)ی (نِیّهت) له نوێژ.

۲. (عدالت) له (نکاح).

۳. (رُؤیّه) له بیع.

(مذهب)ی نوێژ و (نکاح) و (بیع)ی پی نه کرئ؛ چی پی نه کرئ؟ ﴿مُنْبِیِّینَ إِلَیْهِ﴾ به (إخلاص) به (میل)ی پی (غش) پوو له خواکه ن؛ یه که؛ یه ک بن؛ ﴿وَأَتَّقُوهُ﴾ (مخالفه)ی (أمر)ی مه که ن ﴿وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ﴾ به چی ی بکه یین، که (نیّه) تان می، بی په شیمانی و (فاصله) ه بلئین: (اللّٰهُ أَكْبَرُ) أولاً (والسلام) (آخرأ) له (قرآن) (أدب) نه که م، (وَإِلَّا) باسی چوونه ده ری ی له نوێژ، (نقل)م نه کرد؛ نه وانه ی (سلام) پان لا (شرط) نیه ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (حقیقی) و (مجازی) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِیْنَهُمْ﴾ (زمخشری) به سهر (قراڤهت)ی (فارقوا) دا، پویشتییه؛ (ذاتاً) (مال)ی (تفرقه) (ترك)ه ﴿وَكَانُوا شِیْعَاءَ﴾ هه ر (فرقه) یه دوا ی (شخص)ی نه که وی ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ هه رچۆنی بی ﴿فَرِحُونَ﴾ (کیف) خووش؛ (حق)نی وانه، نه وانی تر (باطل)ن؛ نه با (مسلمان)ان (رعایهت)ی نه و (آیه) ه بکه ن؛ (مُقید)ی (أشخاص) نه بن، به ناوی (دین)، (دین) پارچه پارچه نه که ن؛ (علما)ی (مذهبی) نه لئین: " نه بی لات وابی

(امام) ی توو، نه وه ی بیلې؛ (حق) ه؛ (احتمال) ی (خطأ) ی هیه له (فقیهات)، (عین) ی (صواب) ه له (اعتقادیات)، نیدى (خطأ) ه (احتمال) ی (صواب) ی هیه، (اعتقادیات) ی (باطل) ه". له و (مقام) ه (مفسرین) (مضطرب) ن، له (ترکیبات) ی (نحویة) (مختلف) ن؛ (وَمِنْ الْعَجَائِبِ) له (ابن عباس) (نقل) نه که ن، له (جواب) ی (سؤال) ی پیاوړی، له خه ساندنى (بِهَائِم) (آیه) ی ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ﴾ خویندیته وه؛ له (مجاهد) و (عکرمه) ش (تفسیر) ی به (إحضا) (نقل) کراوه؛ (الْبَيِّنَات) ه نه وه له (ابن عباس) دووره. (أَمَّا) (إنسان) له (حق) (نُقَال) ان بلې: چی؟ نه با (طبقه) یه له (أهل) ی (علم) ه با، (نسبت) یان له که ل هیچ (مذهب) ی نه با، (مسلمان) نان و (ملا) ی (مسلمان) ان؛ نه وه سهیره نه وانی نیمة به (معتزلی) یان نه لئین: (أصحاب) ی (بدع) و (أهوا) ("أَمَّا) نه وانی، نیمة زیتر دوور نه خه نه وه؛ له (سنة) و (اتباع) ی (کتاب). خوړی (ملا) یان (نظر) به (اختلاف) ی (ملا) یانی پیش خوړیان، فهرموویا یان: (تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ) بانیمة (سعی) که یین، له (وفاق) و (اتباع) ی (ماهُوَ الْأَلِيقُ وَالْأَوْفَقُ) بی (تعصب) بؤ (امام) ی (رأساً). نازانم له (عاقبت) ی (اختلاف) نه (فکر) یین؟ به لام (میل) ی (شفاق) و (خلاف)، به ناوی (تعصب) ی (دین) که (قوة) ی به ست، جی ی (تأمل) و (تفکر)، (عاقبت) نه ندیشه یی نایه لی. (سوق) ی نه کا، بؤ (میدان) ی (حرب)؛ چ (حرب)؟ (حرب) ی خانه گی؛ شه پی خوړه خوړی. (حیف) و سه د (حیف) بؤ قوم) ی، (صاحب) ی نه و (دین) و (کتاب) ه بن، و (متفرق) و په راگنده بوون! (پجال) ه کانی بی (قوة) و هیز بوون، تا کو (علی رغم) ی (ابن عباس) به ده ست (نه وپوړپایی) یان، (فحول) ه کان خه سان (الآن) یش نه لئین: " (اختلافُ أُمَّتِي رَحْمَةً) " نه وه (نوع) یکه له (تبدیل) ی (خلق) ی خوا؛ (أَمَّا) (حقائق) (تَبْدَلُ) نا کا؛ ه موو (عالم) (سجده) بؤ گا جووت ببا، بلئین: " نه وه خوايه؛ (خالق) ی (ارض) و (سما) یه " نابې به خوا؛ هر گا جووته؛ سه ری پره؛ گزشتی بکه شفته و کفته! به (ملايه تی) به (ولایه ت) به (ملکی) به

(نُبُوت) به (رسالهت) (إنسان) (تبدل)ناکا، هر (إنسان)ه؛ له (قواعدی) (عام)هی (بشری) ده رنازی؛ سه ده زار جاری بلی: " (عِلْمُهُ كَعِلْمِ اللَّهِ) " (علمی) نابیتته وهك (علمی)؛ (علمی) هه موو (عالم) (نظر) به (علمی) خوای (لاشئ)ه؛ (احتیاج)ی به (أكل)و (شرب) هه یه؛ نه خه وی، نه كه وی؛ راست نابیتته وه، نه مرئ ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ﴾ (بنا) له (تقریری) (ابن جریر) (عبارت)ه له (مُشْرِك)ه كان؛ (أَمَّا) (نیسابوری) نه ی کاته (عام) ﴿ضُرٌّ﴾ (شدهت)ئی ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ (حتی) نه وانی (مُشْرِك) له (دُعَا)ی (أصنام) (غافل)نه بن ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾ (كشف الضّر) ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له (ناس)ی (عام)؛ (ممکن)ه (بعض)آ له (مُشْرِك)ه كان وانه بن ﴿بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ هه تا (شريك)یش بن هر (أهون)ه؛ (أَمَّا) (نسبهت)ی به لاو و (مصيبهت) بۆ خوا، نه ویش له بهر (أمری) (فلان)، وه (كشف)ی بۆ (حضرهت)ی (فلان)، به جاری له (شرك)ی تی نه په پری ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لام)ی (مَال)ه؛ یا (لام)ی (أمر)ه؛ (أمری)ی (تهديد)ه ﴿فَتَمَتَّعُوا﴾ (تمتع) به (معنى) (لذّهت)ه، بۆ (تهديد)ه به (قرینه)ی ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ توبالی (لذّهت)تان ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَى سُلْطَانٍ﴾ (حُجّهت)ئی (برهان)ئی (دلیل)ئی، یا (ذاسلطان)ئی (يعنى) (مَلِك)ئی ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ﴾ (على الثاني) بی (تَجَوّز)ه ﴿بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ﴾ ببیتته (شريك)یان له (شرك)؛ (خلاصه) چ (دلیل) یان هه یه؛ له سه ر (شرك) له سه ر (شركا)یان؟ (شريك)یان دیاره، (حُجّهت)نیه، نهك بۆ (أصنام)، بۆ (مَلِك)؛ (فوق الملك)، (ثُون الملك) ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ (نعمهت) ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ (فرح)ئی (مذموم)؛ (متكبر)انه (سفيه)انه ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ (مقابل)ی (په حمهت) ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ (تطاوّل)و (ظلم) ﴿إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ (ممکن)ه نه و (ناس)انه (فرقه)یه ترین؛ (حوصله) قیسکه ته نگ زوو (مغرو)نه بن، زوو (مأیوس) نه بن؛ (ممکن)ه نه وانی پیشووین؛ (شرك)یان له (حال)ئی، (قنوط)یان له (حال)ئی؛ دیاره (تنافی) نیه (مؤلف)ئی زور (ضعیف) وانزیک تووشی

(تنافی) نابیی؛ (فکیف) (ذات)ئی (علام الغیوب)؟! ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بۆ (مایوس) نهبن؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ لهو (قبض)و (بسط)ه ﴿لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که (مُدبّر)ئی له پهردهی (غیب)ه وه هیه (حَسْبَ المشیهت) نهو (إرادة)یی نهکا؛ (بسط)و (قبض)ی (رزق) بۆ (خلق)ه وه (إيجاد)ی (عائد)ی (جناب)ی (باری)یه؛ به (طريقة)ی (تجارهت) (زراعت)، (مع العلم)؛ وه به (کشف)ی (معادن)ن و (أرض)و چیا کولین؛ وه (مدّی) (أنایب)ی (نقط)ی (باباگوپگوپ) (مثلاً)، یا (صفا) و (رقص) و سهما؛ دیاره (مداخل)ه ی (بش)ی زۆر تیا به؛ ئافرهتی (الآن) له (مصر)ه؛ (بعض)ئی نهلّین: " کورده " (بعض)ئی نهلّین: " ایرانی یه " شهو به سه د لیره (رقص) نهکا. ئه مپۆ (ملا)یه خه ریکی (تدریس)و (تفسیر)و (خدمهت)ی (دین)یی، (پزق)ی نابیی، به لکو ئی هیه تی نهی دزن، (حکومهت) و (ملهت) خه ریکی نان برینینی ؛ له (انقلاب)ی (استعمال)ی توتن، (بعض)ه که سئ پووتو (رجال) (انتساب)ی (صاحب)ی (معمل)ه کانیا ن کرد، به (مُدّة)یه که م، ده وله مه دن بوون؛ شق شه قانی به (دینار)ان نه که ن؛ (ملا)ی واش هیه، به چله ی به هاری، تیر (ماست)ی ترش ناخوا، (عرب) به چی ده وله مه ند بوون؟ به (جهاد)، به (ضرب)ی شیر، (کنون)ی (روم)و (فارس) یان تاراج کرد؛ (حقیقة) ئه مه له سایه ی (دین)ی (إسلام)و (قرآن) بوو ﴿قَاتِ ذَا الْقُرْبَى﴾ نهی نهو که سه ی خوا (بسط)ی (پزق)ت بۆ نهکا، له (شکران)ه ی (نعمهت) (عطا)که به (خزم) ﴿حَقَّهُ﴾ ئی لایه قیه تی ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ میوان، پئیوار، ئایینده و په وه نده ﴿وَأَحْسَنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لام وایه، (مقام) (مقام)ی (زه کات) نیه؛ (أَمَّا) (قربهت)ی (رسالهت) په ناه - (بنا)که (أَمْ) بۆ وی یه - (عطا)ی (فَدَك) بۆ (فاطمه الزهراء)؛ هیچ (معنا)ی نیه؛ (فَدَك) که ی که وته ده ست پیغه مبه ری؟ که ی (حضره تی زه هراء) (إدعا)ی کرد؟ (واقعا) (عُلما)ی (شیعه) وه کی (علما)ی (غرب) (تبدیل)ی (تاریخ) نه که ن؛ (الآن) دیاره؛ (غیری) (مسکین)و (ابن السبیل) له

(أَصْنَافٌ) ی (صدقه)، (صنف) ئی تر نیه ﴿ذَلِكَ﴾ (ایتا) ی (مذکور) ﴿خَيْرٌ﴾ (فی نفسه) یا (علی غیره) باله (مقوله) ی (ایتا) و (اتفاق) بئی ﴿لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ (جهت) ی (تقرب) و (صله) ی (رحم)، (وجه) ئی (عظیم) ه لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (فلاح) نه مړو له واندای (منحصص) ه؛ ئایا (ممکن) نیه، نه و (إشاره) بئی، بۆ نه وانه ی (یُریدون وَجْهَ اللَّهِ) یا خود (حصص) (إضافی) یه، (نظر) به (ریا) کارانه ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رِّبَا﴾ (ریا) یه و (معروف) بئی (ألف) و (لام)؛ نه وانه ی (بسط) ی (رزق) یان بۆ کراوه، (ریا) به یه ک، یا (أعظم) (طرق) ی (زیده) ی (ده و لته) نه زانن؛ (حتی) گه لای که س نه یان ووت: " (سبب) ی (فقر) ی (إسلام)، (حرمت) ی (ریا) یه ! " نه وه (مُختار) ی (جَبَانی) یه؛ یا (عطیة) به نو مییدی (مکافات) بدری؛ نه وه ش (ابن عباس) و (بعض) ه (نوات) ئی (نقل) کرایه ﴿لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ له (مال) یان (زیاد) کا، (أَنَّهُ) (نما) یه که بکه ویتته ناوی ﴿فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ﴾ له کن خوای (برکت) ی نیه، بئی (ثمره) ی (أُخْرَى) یه ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ﴾ (صدقه) یه (خیر) ئی ﴿تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ بئی پوو (ریا) ﴿فَأُولَئِكَ﴾ (مُعطي) یانی (لِوَجْهِ اللَّهِ) ﴿هُمُ الْمُضْغِفُونَ﴾ (أَنَّهُ) خو یان (مال) و (ثواب) ییشیان زیاد نه که ن؛ (مال) ییشیان (نما) نه کا (ثواب) ییشیان زۆر نه بئی، بۆ یه نه و (جمله) ی له (بدل) (فَهُوَ يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ) فه رموو ه. (حقیقة) (کاتب) ئی (بلیغ) ی (بشر) (نظر) به (مُقابله) ی (صور) ی (عبارت) ی واداده نا، (لکن) (بلاغت) ی (إلهی) (قیاس) له وناکری. خو زی به وانه ی (تکات) ی ته وایان بۆ ظاهر نه بئی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (سبحان الله) مندا ل که هاته (فهم) (أَوَّل) (خیال) نه کا، کئی نه وی (خلق) کردیه؟ تا ئیتستا نه بو ه، کئی نه وی په یا کردیه؟ له و (وه قته) ه؛ (إنصاف) ئی داک و باب ه؛ نه وی بئی هاوینه (ده ماغ) ی؛ نه چی؛ مه گه ر زۆر به (قوهت) ی (فطری) بئی؛ نه وه ش نه بئی؛ (أَمَّا) (بعد بُرهو) پوو نه کاته (برهان) ﴿تُم رَزَقُكُمْ﴾ له (مُدّة) ی (حیات) ﴿تُم يُمِيتُكُمْ﴾ نه مه ش (عیان) ه، ﴿تُم يُحْيِيكُمْ﴾ بۆ (بعث) ﴿هَلْ مِن شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِّنْ ذَٰلِكُمْ مَّنْ

شئی ﴿هَیجی له وانه پی ده کری؟ باپیره گه ورده مان (ملا عبد الرحمنی جه لی) له
 (رساله ی) (اثبات واجب) نه فه رموی، " له هه موو (که س) نزیکتر بۆ (تدخل) له
 (خلق ی) (إنسان)؛ داک و بابیه؛ نه وانیش (لدى المراجعة) چ ئاگایان له (تکون ی)
 (جنین) نیه؛ نه وهنده یه (معاشره) یه نه کهن، بی (إدراك) و (شعور) و (علم) ی
 وان، (ولد ی) (تکون) نه کات؛ که (والدین) (حق) یان نه بی، (غیر) ی وان (ربط) ی
 نیه؛ به س نه مینى (خلاق) ی (علیم) " له (أمثال) ی نه و جی یه، ده رنه که ی
 (زمضری) - با (وجود) ی له (أثمه) ی (اعتزال) بوه - (مُعْتَرِف) ه به (إحیای
 (قبر)؛ نازانم (إمام) ی (عَضُد) و (سَعْد) بۆ (تعرض) ی بۆ نافه رموون؟ ﴿سُبْحَانَهُ
 وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ که سی له (نفس الأمر) آ، (شرکته) ی نه بی، به قسه نابی
 به (شريك)؛ (تقدس) و (تنزه) ی (مطلق) بۆ خوایه؛ (عقل) ی (أول) که له
 (نظر) ی (حکیم)، (إلهی) ی (فوق) جمیع الکائنات ه، (نقص) ی (إمكان)
 ده رناچی؛ (إمكان) (إحتیاجی) یه ریا (مدار) ی (إحتیاجی) یه ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي
 الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ ناشکرا بوه، (بر) و (بحر) ی داگریته ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
 النَّاسِ﴾ (أولاً) به ده ست (صاحب مال، به (ریا) به (طعام) ی (استیلا) ی (أموال) و
 (أنفس) له (جهت) (معامله) ی (بری)، له (طرف) (تجارهت) ی (بحری)،
 هه رچه ند (فساد) و شه رو شوپی (دنیا) بوو، گه رچی زوری به ناوی (دین) بوو،
 (أما) (على التحقيق) بۆ (استیلا) ی (مال) و (ملك) و (جلب) و (سلب) ی
 (منافع) بوو، بۆ خویان له خه لکی، به (واسطة) ی (ریا) و (إنحصار) ی (مال)،
 (زُرَاع) و (أرباب) ی (مواشی) نه که ونه ته نگتایی؛ (ثورة) نه کهن؛ (مُرَابی) یه کان
 (مُحَكَّر) نه بن، نه وا نه بی (إفلاس) نه کهن، وا نه بی (محو) نه بنه وه ﴿لِيُذِيقَهُمْ
 نِوَانِي﴾ (مَثَانِي) و (فَسَاد) ن ﴿بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ (جزا) یه که م، (تأديبی) ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ نه وان بگه پینه وه، ئیتر (عبرهت) بگرن؛ (مقابل) ی (ریا)، خواداده
 بوه (سبب) ی بشیویه کی، نیزیک بوو (دنیا) ژیر به ره و ژوورکا.

نووه م: (تضيق) ی (حکومت) له سه ر (رعیهت)، (إنقلاب) ی هینا (ظهور).

سئ یه م: بۆ (تجارهت) (استیلا)ی (سیادهت)ی (بحر) (آخر)ی بوو (سبب)ی (حرب)ی (عظمی).

چواره م: (بُخل)ی (وَلِ الْأَمْرِ)، (کسابهت)ی دزی و پێ گری (بَر) و (بحر)ی له وی یه .

(ضربات)ی (إلهی) له (أَوَّل)ه وه (تأدیبی)یه، (كُلُّم) (استنصالی)یه (مدار)ی (كُل) (اتباع)ی (هوا)یه، بئ (دینی)یه، (شَرِك)ه، (مَدْرَا)ی (رئاسهت)ه، (حُبّ)ی (تفرقه)یه؛ وه (ترقی حضارقت) (ترقی)داریه (فساد) و شه پو شوپو بئ ناموسی و بئ (مروه تی)و بئ (انصافی)و بئ (رحمی)و (فسق)و (فجور)و (هَرَج)و (مَرَج). نه مپۆ (فساد) له (بَر)و (بحر)و (هوا) (طغیان)ی کردیه؛ (کپه)ی (أَرْض) له (اضطراب)ه، نازانین، چی به سه ردی (عالم) زهنده قی چوه له (حربه)؛ (موسولینی) (دکتاتور)ی (ایطالیا)؛ (هتلر)ی (روح)ی (حماسهت)ی (ألمانيا) بۆ (حرب) پێ کۆلیانه (قلب)له (خفقان) دایه؛ دوا ی نه م (تحریر)ه، ته ماشای (تفاسیر)ان که، (بَر)و (بحر) له (إنسان)ته گوپن؛ نه پۆن بۆ (أَوَّل)ی (زمان)ی (قابل) و (هابل)؛ (جلندی) (غاضب)ی (سفائن)؛ بپۆ بۆ (خرافات)ی (تورات)؛ (غرق) نه بئ له (بَر)یه؛ (حقیقه) (إنسان) (تأسف) نه کا ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له (بَر)ی له (بحر)ی ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ له (أقوام)و (دولی)؛ (بَر)ی و (بحر)ی؛ (سبب) به (فساد)ی خویان، چیان به سه هات؟ (محو) بوونه وه! ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾ (كُلّ)ی (حزب)ی دوا ی (إلهی) کهوت بوون به (عدو) و (سالب)و (ناهب)ی (أرواح)و (أموال)ی یه ﴿فَأَقِمْ﴾ (أَيُّهَا السَّائِرُ، النَّاطِرُ الْمُعْتَبِرُ) ﴿وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ﴾ راست، بئ (میل) و (محابا)، (وسط) بئ (إفراط) و (تفریط)؛ (دین) ی راستانه. (واقعا) (بشر) (ثقافة)ی (دین)ی (إسلام)ی بوویا، نۆر به خوشی نه ژیا؛ (حیات)ی (دنیا)ی نه بوو، وینه ی (حیات)ی (جَنَّة). (أركان)ی (حضارته)ی (حاضر)ه له (حياه)ی (مدنی)، (دین)ی (وسط)ه، له (بین)ی (إفراط)و (تفریط)که له

هه موو شتی بۆ (حیات) ئی (عمومی) باشتره. نه وهی چه زی له (فسق) و (فجور) و (فساد) و (شُرور)، (طعن) له (دین) نه دا؛ نه وهی چه زی له کار و (کسب) و (تحصیل) ی (فضائل) بی، (تقدیس) ی (دین) و ئاره زوو نه کا، (عالم) (مُتَدین) بی. نه و باغانه ی به کێوانه وه بوو (دین) به خێوی نه کردن، که (دین) (ضعیف) بوو، باغات که ش هیشک بوون.

پوو له (دین) که نه وه، نه ی (عباد) ی خوا، به ناوی (معارف) (ولایت) ی (دین) و (دنیا) چیدی به (فساد) مه ده ن بگه پینه وه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پوژئی، (عذاب) ئی، (غضب) ئی ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ که له (طرف) ی خوا، (رَد) نه کری ئی (رَد) ی نه کا؟ ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ نه وی پوژئی ﴿يَصْدَعُونَ﴾ (تفرقه) نه که ن، و رڊو هه را نه بن، خۆ به خۆیی له گه ل (موسولمان) آن جودا ده بنه وه ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ تۆبالی به ملی خۆی ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ (عمل) ی (صالح) چه ند (عزیزه)، لیره (مقابل) ی (کفر) داندراره، نه وانه ی چاکه نه که ن ﴿فَلَا أَنْفُسَهُمْ يَمْهَدُونَ﴾ جی (استراحت) بۆ خۆیان داده مه زیتن، پێکی نه خه ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ﴾ (تمهید) ی (تفرقه) بۆیه یه، (جزا) بداته نه وکه سانه ی ﴿آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (جزا) یه که ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ زیتر له (مقابله) و (معامله) ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ نه وانه ی که پی بی که لک، (مال) به (سفاهت) (صرف) نه که ن، به جی (صرف) ی نا که ن؛ (أولاد) یان (أقارب) یان، (فضل) له (مسکین) و (ابن السبیل) و (غریب) له برسان نه نالن؛ خۆیان (غرق) ی (عُشرهت) ن، تا (ثروهت) و سامانی هه موو له بان داده نی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ﴾ نه و بایانه ی که (لِقاح) نه که ن؛ چ (لِقاح) ی (سحاب)، چ (لِقاح) ی دارو درهخت و بوستان نه و هه موو شته (صاحب) گو له، که نیرو می هه یه، به و بایانه نه بی، چۆن (لِقاح) نه کری (حیوان) خۆی نه ی کا، به (میل) و (شعور)، درا خورماش نه کری، (باقی) له هه نارو سیوو ئالی بآلی و هه لۆچکه و قه یسی و میو به (أنواع) ئی، هه رمی و کرۆسک، باوی و گێوژو پرته قال (أشباه) ی، شفتی، گندۆره و، تروزی،

ئاروو، کدوو، لۆبیاو (أشباه) ی وه (کذا) دانه ویلهو، چۆن چاره سهر نه کری؟
 (خلاصه) هه رچی (ئمری) هه بی، بی (لِقاح) نابیی؛ ئهو (لِقاح) ه بهو بایانه نه بی؛
 نه لَین: " (حشرات) یش (معاونه) نه کا، (أما) لام وایه به (فساد) ی نه با
 ﴿مُبَشِّرَاتٍ﴾ به باران، به (نما) ی (زرع)، (جودت) ی (ئمان) نه گهر گهرم نه بی،
 (دفع) ی (أمراض) ی بامیه و شفتی و گندوره وه، نه وه ی (شوك) ه ی لی دا
 ﴿وَلَتَجْرِيَ الْفُلُكُ﴾ له (بحر) ی ﴿بِأَمْرِهِ﴾ (أمر) ی (تكوين) ی ﴿وَلَيُذِيقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾ به ری دره خت و (نباتات) ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ﴾ (تجارهت) کهن له
 (بحر)، بی (رقابهت) و شه پرو له گهل یه ک؛ (بحر) ی (واسع) (بسی) فراوان،
 به کارو (کسابهت) (مشغول) بن، (ریا) مه کهن، بی هووده مالی خۆتان
 مه فه وتینن؛ له بهر (طمع) (دوئیا) به (فساد) نه بهن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (شکر) ی
 (صاحب) (نعمة) بکهن؛ (وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ (إرسال) ی به (روح) ی (حیات)، به (دین) ی (قَیْم)؛ به مایه ی
 (سعادهت) ی (حیاتی) ﴿فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بۆ (حیات) ی (روح) وه ک (مطر) ه،
 له (فوق) ی (مطر) ه؛ (کفران) ی (نعمة) یان (مادی) و (معنوی) کرد ﴿فَانتَقَمْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ نه وانه ی (کافر) بوون، (عداوهت) ی (مُسلَمان) یان کرد، نه وانه مان (مقهور) کردن؛ (نصرهت) ی (مؤمن) ه کانمان دا ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ذات) ی (کبریائی) نه گهرچی (حق) ی که سی له سهر نیه، (أما) (ذات) ی (مُرْسِلُ الرُّسُلِ)، (شارع) ی (أحكام)، (داعی) لی إجتنباب) ی (أهواء النفس) (حق) ی نهو (مُسلَمان) ی نه ی له سهره، که بۆ وی بوون به (عدوی) خزم (أقارب) ی خۆیان، (ترك) ی (دان) و (دیان) یان کرد؛ نهو هه موو (عذاب) ه؛ (فقر) و (فاقه) و (ذَلَّتْ) و دهر به دهری له سهر خوای (حق) یان کیه، (نصرهت) یان دا؟
 (سبحان الله العظيم)؛ به لَی (لازم) ه (مؤمن) خوی به (مُقَصِّر) بزانی تابتوانی،
 زَیْتَر (سعی) بکا ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ﴾ هه رچه ند (إنسان) (بعض) ه
 (أسباب) ی (طبیعیة) نه بیه، نه وینی (لکن) (حسب التأمل) ناچار نه بی

(إعتقاد) که ی (مُرسل الرياح) خواجه؛ (وضع) و (هیئت) و (جغرافیا) ی (أرض) و (سمک) ی کتوی، وه کی خویه تی؛ (بعض) ه سال (مُتمادیا) په شه بای دئی، گه لی سال (راکد) و که م دئی نه گه ر بشیه، (دوام) ناکا، زۆریه (قوهت) نیه؛ وه (بعض) ی (آثاری) دیاره له (طرف) خوای (قاهرة)؛ گه رچی ئیستا نه لئین: " (غَضَبُ الطَّبِيعَةِ) ه (فَتَثِيرُ سَحَابًا) ه هوری ده ناژوا، بلاوی نه کا (فَيَبْسُطُهُ) خوا پانی نه کا (فِي السَّمَاءِ) له (علو) (كَيْفَ يَشَاءُ) به (وَجْوه) ی (مُختلفه) (وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا) (قِطْعًا) (سَيِّدٌ) نه لی: " (تارة) گاهی، (مَبْسُوطٌ) و (مُتَّحِلٌ). گاهی (قطعه)، (قطعه) " (ممکن) ه (قطعه) کانی (مُتراکم) ی (مُراد) بی (فَتَرَى الْوَدْقَ) باران (يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ) ناو له مه یه نانی هور، دیته ده ر، له وانه یه به چاو ببیندری، (رائی) نه توانی ببینی، (أَمَّا) له به ردووری (مشاهده) ی ناکا؛ ئیمه له ناو ته م و مژئی (کثیف) دیمان، فتیله، فتیله، (بخار) نه بوه به فر، له سه ر سمیل و پشمان نه نیشته، یال و بژی، وه کلکی وولاغانی به ته وای سپی کرد. له (بعض) ه چیا یان، که هوری نَیْزِکِ بی له (عرد) نه و (خروج) ه (مشاهده) نه کری (فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) له (فلاح) و (زراع) آن، ئیوا هیه، سه د عه ربه توی به عاردی وهر کردیه، شین بوه؛ بارانی گرتیه وه، ده غلی تینی یه نه مړ سبه ی بارنی نه گاتی، وشک نه بی؛ (عالم) (هكذا) سه خله ته نه بی له گرانی زهنده قی نه چی، ناگه ها بارانیان بو دئی (إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ) (أَمَّا) چ (کیف) خۆشیه؟ (تقدیر) نا کری سالی له (کویه) که می ده غل شین بوو، وانه بوو زۆر به به ها بی (أَمَّا) سه غله ت بوون له به ر (فقر)؛ ده غلی کۆن هاتبووه بران ئیی نوی پی نه گه یشتبو؛ پۆژی له مزگه وتی گه وره خه ریکی (درس) ی (فقی) یان بووم؛ هایو هو (هله له) و بانگی (صلوات) له بازار نه هات (عجایب) نه وه چ (قوما) وه؟ (فقی) یه کم نارد هاته وه وتی: یه کی گوله جویه کی هینایه (مخلوق) (ده وره) یان لی دایه له خوشیان و بانگ و (صلوات) لی ده ده ن! (وَإِنْ كَانُوا) (کیف) خۆشه کان (مَنْ قَبْلَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ) بارانیان به سه ردا بیاری (مَنْ

قَبْلَهُ ﴿قَبْلِی زَقَر نَزِیک لَه (نزول)ی (مطر) ﴿لَمُبْلِسِینَ﴾ (مأیوس) و (محزون) بوون زَقَر وادهبئی لَه (زمان)ی بئی بارانی، هه ور دین و ده چن؛ (أولاً) ئومیدئی په یا نه بئی که تیّ په پی نا ئومید نه بن (وهکذا) (مراراً) تا هه ورئی دئی بارانی پیوه یه؛ به (علائم) نه ختیّ نه زانری، (أَمَّا) چونکی زَقَر جار هه ور هاتیه، پویشتیه، نه باریه؛ باز بئی ئومید بوون (حتی) نه یکاته پوژنه؛ (دغدغه) ه یان له دل، گرزیان له پوو نابری که نه و جارهی بوو نه و جا نه ئین؛ ئوخه ی خوایه هه زار جار (شکی) له گه لی وولات (قوریانی) یان نه که ن، من خۆم نه و (حالت) م گه لی جار دیوه؛ سیّ به هار پیش نه م به هاره بارانی بوو، هه ور ده هات و ده چوو، گوئی ی گه یانده عه ردی هیچ نه ده باری پوژئی (مُهَيَّا) بووین بچینه (چنارۆک) بۆ بن پیمه پهی په زان ووتم: (نورالدین) ئه مرق هه ورکی تیره وایزانم نه باری ووتی: کاکه نه پوژ وه کی پوژان دئی و ده پوا به قه له بائغی چووین ده ستمان پی کرد، باران ته ک و توو نه هاته خوار؛ ووتمان: چ نیه ناکا ده سستی پی کرد، دای کوتا باران (أَمَّا) باران؛ په نامان برده کۆلتیتی په زه وان، و (إِلَّا) زَقَر په ریشان نه بووین؛ باران (دنیا)ی زیندی کرده وه؛ بیستم له (کرکوک) چه ند (حیوان) یان کردبووه (خیر) و (صدقه) ئیمه ش چونکی به (فلاحه ت) گوزه ران ده که ین له و (أحوالاته) ئاگاردارین ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ که له باران (ترتب) نه کا ﴿كَيْفَ يُخْبِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ چون نه رزی زیندی نه کاته وه پاش مردنی ﴿إِنَّ ذَلِكَ﴾ نه و خودا وه ندی (عظیم)ی (مدبر)ی (قدیم) ﴿لَمُخْبِي الْمَوْتَى﴾ نه یکا ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که له (نفس الأمر) (ممکن) بئی ﴿قَدِيرٌ﴾ (لکن) هه رچی ئیمه (خیال) مان کرد (لازم) نی یه (ممکن) بئی؛ (حتی) گه لی که س (محال) به (ممکن) نه زانی؛ وه به (عموم)ی (قدرت) (استدلال)ی له سه ر ئینئی، نه مه زَقَر (غلط)ه؛ جا (جناب)ی (حق) به باران (دنیا) نه کاته (شبه)ی (جنة) گیاو گۆل و ده غلّ (نما) نه که ن، (فلاح) و (زراع) و نه که ونه (أمل)ی خوش؛ و نه بئی له (وقت)ی (نازک) (وقت)ی (زاد) گرتنی گه ن و جۆو (أمثال) یان به هه ورئی خۆلوی

دوکه لاوی، (ههوا) ی گهرم نهکا، بایه گهرمی وهك (سموم) دی به سهر نهو دهغل
 و دانه ویله دا (نعوذ بالله) لهه سال نهیبا ﴿وَلَّيْنُ أَرْسَلْنَا﴾ لهو (وقت) ی دا
 ﴿رِجًا﴾ بایه گهرم ﴿فَرَاوَهُ مُصْفَرًّا﴾ (نباتات) نهوی شین بووه (ثمرات) ی
 (حیات) ی (ارض) زهرده ل نه گهری ﴿لَطَّلُوا﴾ نازانم به کوردی چ بلیم ﴿مِنْ
 بَعْدِهِ﴾ پاش بایه که، که نه ونده ی پی ناچی، ده بینن؛ زهرده و گهرما بردی
 ﴿يَكْفُرُونَ﴾ (فلاح) ی به سته زمان، ره نجه پۆ ده بی، ده ست و نه ژتو لیو به بار
 (مایوس) نه بی؛ نهوی (مسلمان) بی (صبر) نهکا، نه لی: (راضی) م به (قضا) ت
 خودایه، نهوه ی تو بیکه ی چاکه خه ریک نه بی بۆ (محصولات) ی پایزی؛ هه رزن
 و لوبیاو برنج و ماش نهوی دیش (انکار) ی (نعمة) ی (إلهی) نهکا، یا (شریک) په یا
 نهکا (واقعاً) (سیر) ی له (نظر) ی (عوام) وای نه نوینی، وه بۆیه ش
 (شریک) په یا بووه؛ یه کئی ئیشی چاک دهکا، یه کئی تیکی نه دا (مقابله) ی نهکا؛
 (لکن) (دین) (وکذا) (طبیعة) (شُرک) و (مُرک) یان لادا (طبیعی) (علما) ی
 (طبیعة) (أکثر) ی نه داته (طبیعة)؛ هیه نه بی له (خسعت) ی (شُرک) خوی (نجات)
 نه دا؛ هه ندی سال ژۆر نه بارئ ژهنگ له ده غلی نه دا، و نه بی ژۆر (نما) نهکا
 باران راپیته قنئ نئ به سهر یه کا نه که وی؛ دان ده شکینئ ﴿فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ
 الْمَوْتَى﴾ مردی (فکر) ی، (علم) ی (نظر) ی هه رچه ندی (آیه) یات بۆ بخوینیه وه
 (فائدة) ی نیه؛ نای بیه ن، ناتوانی پێان بیه ی؛ قسه مان له (حال) ی (حاضر) ه له
 (عالم) ی (برزخ) نیه (ماجرا) ی وینده ری خوا نه زانی چۆنه؟ (معلوم) ه وهکی
 (حال) ی (حاضر) ی نی یه؛ (حیات) ی که (شرط) ی (إدراک) ه له واندا (مقسود) ه؛
 بلئ: (حیات) (شرط) نی یه شتی دیکه یه؛ (مع أنه) نوستی (حیات) یشی هه یه وه
 تابیه (رضوان) ی خوی له (أُمُ الْمُؤْمِنِينَ) (صديقة) بی ﴿وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ که پ
 ﴿الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ به (مقابله) (ممکن) نه بی (إشارة) ی بۆ بکه ی شتی
 تی بگا (بعض) ی که س به (حرکات) ی لیو نه زانن (مطلب) ت چیه ﴿وَمَا أَنْتَ
 بِهَادِي الْعَمَى﴾ کۆر؛ کوردی دل ﴿عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾ قوتاریان که ی؛ دور بی نه وانه ی

به گه ورده ی کور ده بن هیچ سه ره ده ری نا کهن ﴿إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾
گو بیان بو (حق) بیستن کلۆره؛ (مفتی الزهاوی) بابمی زۆر خوش ده ویست؛
بابیشم نه وی لا زۆر گه ره بووله (حق) بابم نه ی فره موو: من بو قسه ی
کاک ((عبدالله) گویم خيله زمانم گوئ یان کرایته وه و به وردی ته ماشای (نه شیا)
نه کهن ﴿فَهُمْ﴾ نه وانه ﴿مُسْلِمُونَ﴾ (منقاد) و (مطیعاً)؛ له سه ر (به لا) (صبر)
له سه ر (نعمه) (شکر) نه کهن؛ (مایوس) نابن؛ حه زت لی یه هایو هوی مه لایان
بییه ی؟ (دائر) به بیستنی مردیان، گوئ له (صاحب) ی (روح المعانی) پاگره؛
(أما) ناگادار به که نه بی؛ وه (عرض) یان (قوربان) (إنسان) ی (بهنج) نه کهن
لاقی دهستی نه بر نه وه؛ پارچه پارچه گوشتی نه بین، زگی نه دین، ناگای
له هیچ نیه؛ جا ئیوه چ نه فره موون؟ چۆن نه توانن به و (عُقلا) و (حُکما) و
(أطلبا) یانه ب (سَلَمَ) یین؛ پاش مرن (إنسان) له ناو (قبر) ی گوئی له (تلقین) ی
ملایان نه بی؛ (حُکم) ی که نه ی توانن، به (طریق) ی (خلق) و (إيجاد) ی خوا
(إثبات) ی بکهن؛ بو (نسبة) ی بو (رسول الله) ی، نه ده ن؟ تا نه و (نوع) ه
(بشر) ه (إيمان) ی پی نه یین؛ ئیتر بلیم چی؟ خوا نه ی زانی (حضرتی عائشه)
(إيمان) ی به خوا پیغه مبه ر له ئیوه (زیاتر) بوه ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾
(ماده) ی (إنسان) ی نه وه نده بی (قوه) ه نه وه ی نه ی بی هه مووی (بالقوه) به
(أَنَّهُ) (عین) ی (ضعف) ه؛ له (أول) وه نه هیزی (بَدَن) ی هه به نه (إدراك) ی چ
(حسی) چ (عقل) ی ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ وورده وورده (نما) نه کا،
(أعصاب) و (عظام) ی توند نه بی ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ﴾ (قوه) ی (شباب)
﴿ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ (ضعیف) ی پیری؛ نه گه ر (إختلاف) ی (أثر) (دلالة) ی کردبا
له سه ر (إختلاف) ی (مؤثر) ده با (إنسان) تا نه مرئ چه ند (إلهی) نه بی، پاش
نه وه ی شتی له (قواعد) ی (خلق) و (إيجاد) و (تطورات) زانرا، پی (شرك)
نه به ستری ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ (فاعل) ی (مختار) گه لی کاری (مختلف) نه کا،
خوی هه ر خویه تی، به س (تعلقات) ی (إرادة) و (توجه) ی (قودرت) ی ده گوپی؛

نه وهی بلی خوا (فاعل) ی (مختار) ناتوانی بۆ (شه) خوایه بۆ (خیر) خوایه
 (اعتبار) بکا (حتی) (حکما) ی (قدیم) (فاعل) ی (باجاب) به (تعدد) ی (جهات) ی
 (اعتبار) ی نه که نه (مصدر) ی (أمور) ی (مختلفه) ﴿وَهُوَ﴾ (خالق) ی (مايشاء)
 ﴿الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ (صناع) ی وا (وَحْدَهُ لَا شَرَكَ لَهُ) (موجد) ی (کائنات) ه؛ چ
 (خیر) چ (شه) (قاعده) ی (خلق) یه که؛ نيمه و (حکما) ی (الهیون) ی (موحد) بین؛
 له (شرك) (معرا) بین؛ (طبیعون) (ذاتاً) (مشرك) بین، وه (مُعترف) ن به
 (وحدانیهت) ی (مبدأ) نه گهر که سی له وان (إنکار) ی (صانع) ی بکا (إنکار) ی نه کا
 به (وجه) ی که (نصاری) و (أمثال) یان (إعتقاد) یان پی نه که ن؛ (مع أنه) له
 (مشرك) به هه زار (درجة) زیتن؛ هیچ نه بی (شرك) ه؛ (خلاصه) (وحدت) ی
 (مبدأ) نه بی هیچ شت نابی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ (قیامت) ﴿يُقَسِّمُ
 الْمُجْرِمُونَ﴾ (بعد الإحياء) ﴿مَا لَبِثُوا﴾ نه مانه وه (بعد الموت) تانیستا ﴿غَيْرَ
 سَاعَةٍ﴾ (مده) ی که م؛ نه گهر نه (مده) یه (بین النفختين) بی، (مجرمه) کان
 نه وانه ی که (قیامت) یان لی هه لسیاه (ولو) نه ونده ش بی نه وانی مردی نه لئین:
 (معذب) نه بین (مده) ی (عذاب) یان ناگا لی نامینتی یاخود وه کی (زمخشری)
 نه لی: به درۆ وا نه لئین: (حقاً) (قرآن) (روایهت) ی لیک بوودن (على أكثر
 صرف) ی (قرآن) ده که ن بۆ (خاطر) ی (روای) یه که (وثنوق) یان پی بی؛ بلیم:
 چی؟ نه وه وایه واده نه که وی نه و (مجرم) انه له وی پۆژی که مردینه تا
 زیندو بوونه وه ناگایان له هیچ نی یه (مادام) وایی ده با (جزم) به (مقدار) ی
 (لبثه) دانه یه نن ﴿كَذَلِكَ﴾ وه کی نه و درۆیه ﴿كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ وه نه گیت پران
 له راستی، له (دنیا) یه فیری درۆ بووین له (قیامت) تیش (ترك) ی نا که ن ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ نه وی (صاحب) ی (علم) و (ایمان) بی (لازم) راست
 گو بی ﴿لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ (مده) یه زۆر که له (علم) ی خوا ی دایه
 (تقدیر) نا کرئ؛ کی هیه نه و (تاریخ) ه (ضبط) کا؟ ﴿إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ (ابن
 جریر) نه لی: (معنا) ی (آیه) (على القلب) ه (لکن) (أهل) ی (قلب) به و قسه

راضی) نین ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نهوه (مشاهده) تان کرد ﴿وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ كه (حق)ه، وه نه بی ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له (علم) (عمل) ﴿مَعْذِرَتُهُمْ﴾ (حقیقه) (عذر) نی یه وا (وهم) نه بهن (عذر)ه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ (إزالة)ی (عیتاب)یان لی ناکری (معائب)ن، (معاقب)ن (معذب)ن ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ (حتی) چهند (مواقع)ی (قیامت)ی بی نواندینه؛ نه گهر (إنسان) (أدنی) (تأثر)ه کی هه بی؛ (تأثیر)ی لی نه کا؛ (أنه) (شاهده)ی (عذاب) نه کا، (عذاب)دا ﴿وَلَنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ﴾ له (آیات)ی (قرآن)و (اکوان) ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانی (مُعانِد)ن ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ (مُزَوِّين)، (وجه)ی (افراد)و (جمع) یه کی له (طرف)خوا، یه کی له (طرف) (کافر)آن دیاره؛ (توحید)ی (خطاب) له جی ی خویه تی، (سؤال)ی پی ناوی ﴿كَذَلِكَ﴾ وما ﴿يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (طلب)و جست و جوی بونا کهن؛ به لکو (کیف)یان به (علم) نایه حه ز له (خرافات) نه کهن؛ (بعد تمام الميل) پی ی (علم)و (ایمان) به لای دلی وانانیه؛ مؤر نه کری ﴿فَاصْبِرْ﴾ (أَيُّهَا الرَّسُولُ) ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ (تخلف)ی نابی، (غیر)ه (ممکن)؛ (نصره)ت نه دا، نه تکا به (صاحب)ی (عن)و (تمکین) ﴿وَلَا يَسْتَخَفُّنَّ﴾ نه ت خه نه سهر (خفت) و (قلق)و بی نارامی ﴿الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (متعانه)یان به (آیات) نیه؛ (تکذیب)ت نه کهن؛ (عَمَّا قَرِيبٍ) شکو هو (وقایع)ت نه بین. (حکایه)ت ی (نقل) نه کا (این جریس) له (شخص)ی (خارجی)، ده ر (حق) به (امامی علی)؛ (جواب)ی (امامی علی) به خویندنه وه ی نهو (آیه)ه بووه من نذر (کیف)م بهو (نوع)ه (حکایه)ت ه نایه؛ (فی الحقیقه) له ده سستی (نقال)آن نذر (عاجز)م ؛ خوا لیمان خوش بی^(۱).

^۱ - تهولو بوو (تفسیری) (سوره)ی (روم)؛ (حقیقه) (سوره)ت پی (آیات)و شایه نی (نظریو

(نقته) و (اعتبار)بوو؛ صباح یوم جمعه (۹) صفر الخیر مجری مارتی رومی سنه ۱۳۵۸ - ۱۳۱۸

نهمه (۹)ی صفر له (تقویم)ی (ایران) بقدی (ولاده)ت ی (امام موسی) یه.

سوره نبي (لقمان)

(مکی) یه بی (استثناء)؛ (قیل): (۳) (آیه) ی (مدنی) یه؛ (قیل): دووی (قیل) یه کی واده رکه وی (بعض) ی (نوات) (آیه) ئی (أمر) به نویژ و (زکات) ی تیابی، (مدنی) نه زانن؛ (جمع) ئی (قبول) ناکه ن، نه فهرموون: "نویژ له (مکة) (فرض) کرایه"، (وکذا) (أصل) ی (زه کات)؛ (أما) (تفصیل) ی له (مدینه) بوه " (لکن) (بعد التدوین) (حاجت) به و قسانه نیه؛ (مکی) و (مدنی) تیکه لاو بوه؛ (عدد) ی (آیات) ی (۳۳) ئی یه یا (۳۴) ه؛ (مناسبه) ی له گه ل (سوره ت) ی پیشی ژور دیاره؛ (رابطه) ی (زید) ه به (قوه ت) ی (أمر) به (صبر) ه. یه کی له (إله) ی (أرحم) بۆ (رسول) ی خوشه ویستی یه کی له بابی (حکیم) و (مُشفق) دهر (حق) به جگه رکوشی. (وجه) ئی جوان له (سیدی آلوسی) وهر نه گیرئ؛ (دقه ت) که تا بیزانی (فرعون) و (هامان) و (قارون) وه دوو (ده ولت) ی (غالب) و (مغلوب) لایه، (لقمان) به (نصیحه ت) ی لایه، (حقاً) بۆ (عالم) ی (بشریّه ت) دوو (کلمه) (نصیحه ت) ی (لقمان) هه زار (ثروه ت) و سامان و وانه، ئینئ (أما) (امامی پازی) و (شیخی سیوطی) (بعض) ه (مناسبات) نه فهرموون: باشن (أما) (خصوصیات) یان نیه؛ وه له مه یانی (تفسیر) (إشارة) بۆ (مناسبات) ئی تر نه کری.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿ألم﴾ له دوو (سوره ت) ی (سابق) دوا ی نه م (حروف) ی (مُقطعة) (إشارة) بۆ (کتاب) و (آیات) ی (کتاب) نه بوو، وه ک (سائری) ی (سُور) ی تر به لکی له هه ر

يهك له و دوو (سورهت) ه (أمرئ) (خاص) (اعتنا) ی پی ګرابوو؛ نه ویش له
 (آیات) ی (بَيِّنَات) بوو؛ له م (سورهت) ه چۆوه سهر (مُعْتَاد) و نه فره رموی: ﴿تِلْكَ
 آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ (براعت) ی جوانه بۆ (حکمت) ی (لقمان) ﴿هُدًى وَرَحْمَةً﴾
 له (فوق) ی (باب) بۆ (ولد) ﴿لِلْمُحْسِنِينَ﴾ (وَلَوْ) (عبد) و شوان و ګاوان بی؛
 (شخصیات) لای خوای نیه ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ به (کمال) ی (ذَلَّة) سهر
 له سهر خاك داده نینن، وهکی (مُتَكَبِّرِينَ) ی (جاهلین) نالین؛ چۆن نه بی؟ سهر
 نوی، دامه ن به (هوا)؛ ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ (مقدان) ی (على كيفهم) یا (على
 الوجه المشروع)؛ ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ نه وانه ی (تابع) ی توون، (تعظيم) و
 (توقیر) ت نه که ن (مقابل) ی نه وانه ی (لا يُوقِنُونَ) ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وهکی نه وانه ی که له (صدى) ی (أَوَّل) (سورهت) ی
 (مُصَدِّرٌ) به (الم) (ذکر) کران؛ (أَمَّا) نه وانه ی (مُسى) ی (مُفسِد) دهر باره ی نه و
 (کتاب) ه (حکیم) ه (هادی) یه مردیین بی (حيات) بی (إدراك)؛ کۆرو که ی،
 نابینن، نابیه ن ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ به ګویره ی (مشرّب) ی (عوام)، (خرافات) و
 تور په هاتیان، بۆ (حیاکایهت) نه که ن، به هه موو (مشاعر) نه ی بیه ن ﴿مَنْ يَشْتَرِ
 لَهُو الْحَدِيثَ﴾ پوو یان له درۆ ده له سه یه؛ (بِالذَّات) که زافتی بی هوده (أصل)
 (أساس) ﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پی خوا وهر یان ګیړی؛ ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به
 (فساد) و (خامهت) ی (عاقبهت). بۆ (سلامهت) ی و (حفظ) ی (کیان) ی (قوم)،
 (کلمه) یه له (حکمهت) له (ملیون) ی (حکایات) چاکتره ﴿وَيَتَّخِذَهَا﴾ (سبیل) یا
 (آیات) ی (حکیم) ﴿هُزُوًا﴾ که مه ی پی نه کا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ له (دنیا) و
 (قیامهت)؛ له (دنیا) زۆر دیترا (قوم) ی به (لهو) و (لعب) (مشغول) بوون؛
 (عاقبهت) (په زیل) و (سفیل) نه بن؛ نه که ونه ژیر (نیر) ی (أجانب) ﴿وَإِذَا تُتْلَى
 عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِيَ﴾ (إعراض) نه نی، پوو وهر نه ګیړی ﴿مُسْتَكْبِرًا﴾ به قه پۆز بلندی،
 به (ده عیه) ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ وا نه نویتی، نه ی بیستوه، ګوی ی لی نیه ﴿كَأَن
 فِي أُذُنَيْهِ﴾ له هه ردوو ګوی ی ﴿وَقَرَأَ﴾ ګرانی، که پی ﴿فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

(فی الحقیقه) (عصن بیکه، (أَمَّتْ) ی (مَرْصُوصَة) له و (حاله) دایه؛ (مَشغُول) ن به (حکایات) و (خرافات) و (حکایات) و (گراما)؛ (واعِظ) نه گهر به (میل) ی وان بی، (دَوَى) ی لی نه دهن، گوئی ی لی پائه گرن؛ وه کی (کرکوک) یان که به گیان و (روح) گزی له (حکایات) ی (عنتر) پائه گرن؛ (په چاغی) یدّی یووز باطممان (نه دی نه دی قوریان تۆیه م سه نه) خنّ (حکایات) ی (أولیا) یان سه د هه زار هه ندی (آیات) و (أحادیث) پی خۆشتره؛ (أبدًا) گوئی یان له (حقائق) نیه؛ (حتی) نه وانی (مُتَوْن، به (أنواع) ی (لهو) (وقت) به سه ره نه به ن؛ (علم) و (عرفان) ه که به خۆپایی نه پوا؛ آن زیاده، (علم) و (معاش) یان به (قوماس) نه دۆپیتن؛ لیتره (سیدی آکوسی) به (مناسبه) ی (شرای) (قن) آن، زۆر نه دوی، له (سماع) و گوئی پاگرتن، له دیلانه و له (تَفَنَّى)؛ (واقعاً) (ملا) یان قسه یان زۆر لی کردیه؛ (أَمَّا مِنْ حَيْثُ هُوَ هُوَ) (حکم) ی چیه؟ نه وه (مقصود) ه؛ وه (إلا) شت به (اعتبارات) نه گوئی؛ با (تفصیلات) ی بۆ (علم) ی (شرع) بی؛ (لکن) حه ز نه که م لیتره شتی (عرض) که م؛ (صاحب) ی (روح المعانی) (نقل) ی له (صاحب) ی (تُحْفَة) نه کا، (دائس) به (سماع) ی (صوفیه)؛ نه ویش (نقل) ی نه کا له (شیخ إسماعیلی حضرمی)؛ (شیخ ابن حجر) له (حق) ی (شیخ إسماعیل) نه لی؛ " (مُوقِف الشُّمُسِ) " (سیدی آکوسی) قسه ی لی نه کردیه؛ (شیخی ابن حجر) له (فتاوی حدیثیه) نه لی؛ " (دفع) ه یه (شیخ إسماعیل) نه که پاوه، بۆ (زُبید) که شاریکه له (یمن) نیواره بوو (وهقت) ته نگ بوو، نه گهر پۆژ ناوا بوویا، به تاریکی نه چوونه وه شار؛ (شیخ) (إشارة) ی بۆ (شمس) کرد، (شمس) پاوه ستا، تا (شیخ) که یه جی؛ پۆژ (فجأة) نابوو، (دنیا) تاریک بوو؛ " نه مه، بۆ؟ نه گهر (شیخ) به تاریکی چوو پاوه، چ ده قه و ما؟ (مسئله) ی وه کی (مسئله) ی (صاحب) ی (موسی) و (عَم) زاده ی (مُحَمَّد) نه بوو؛ (مع أَنَّهُ) (شیخی ابن تیمیة) که پانه وه ی پۆژ، بۆ (إمامی علی) له سه ره (دُعا) ی (رسول الله) (إنکاس) نه فهرمووی؛ (فتا) (إثبات) ی نه کا وانیه. که لی له و (نوع) ه (گرامات) ه (نقل)

ئه کهن؛ (مُستَحیل) و (مُخِیل) ی (نظام) ی (أَنَام) ه؛ ئه گهر له (ممکنات) یش بن، له وانه ن؛ ئه بوا (عالم) بیزانی، به (تواتر) (نقل) بکری. (زه مان) ئ پۆژ پاوهستی، ئه بی (عالم) بیزانی؛ (خصوص) (علمای) (هیئت) و (مَوْقَت)؛ کوو دیته (خاطر) و (خیال)؛ (مُدّه) ی (سُدس) ئ (ساعت) ئ له (بغدا)، دوو سال و نیوی بی له (مصر)؟! بزان (ایمان) به (أولیا) چی له (مسلمان) آن کرد؛ (حتی) (ملا) ی (ملا) (عقل) و (علم) و (شرع) یان ئ گووم ئه بی؛ ئه و (ملا) یانه قسه یان (نافذ) بووه، (مع مُوافقة الميول) (تۆر به (ممکن) له (دماغ) یان دا جی ی گرتیه. خوا ئه زانی من (ایمان) م هیه، به (کرامت)، (أَمَّا) به ئه ندازه؛ (مُحال) به هیچ (وجه) نایه ته (وقوع)؛ وه (إِلَّا) ئیش له (أَسَاساً) تیک ئه چی؛ (أَمَّا) (مع الأسف) (غافل) ن. ئه مپۆ قسه کردن له (حلال) و (حرام) ی (أَغَانِی) (فضیله) یه، (عالم) (مفتون) یه تی چی بلّین؟ له (مصر) (أَم کلثوم) ئه خوینی به (رادیو) له کویه گویمان ئ یه؛ وه (أَصْل) له (أَشْیا) (إِباحه) یه؛ ئه گهر (عارض) ئ بوو (حکم) به گویره ی (عارض) ه که ئه بی؛ (مُحَقّق) (حکم) ئ (مقابل) ی (فطره) (داده نری، خوی ناگری. (تطبیقات) یان له سه ر ژنان کرد، (آخر) ی ده رچوون؛ (کاسیات) ی (عاریات) له گه ل (ملوک) و (عظما) و (أَعالی) له (مقامات) ی (رفیعه) داده نیشن. بنۆره (مائده) ی (ملك فاروق) و (شاپوور) ی ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئه وانه گوئ له (آیات) پانه گرن، تی ی ئه (فکر) ن، تی ی ئه گه ن، پی ی ئه گه ن ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ که (جنه) ت ی (نعیم) بۆ وان بوو؛ (نعیم) (بطریق الأولى) یه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ (حال) ی وانه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ (تأکید) ی (على التأكيد) ه (حقاً) (نظر) به (وعد) ی (إله) ی بۆ (مؤمنات) ی که (مؤکد) ی (لنفسه) ی یه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ چه ند خوشه، خوا (عبد) ی (خوی) بکابه (عزیز) ی (حکیم)؛ (حکیم) ی (عزیز) جائه توانی (آیات) ی (حکمه) ت (محافظة) بکا، وه (إِلَّا) (فَلَا) (لَهُوَ الْحَدِيثُ) (غلبه) ئه کا ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ﴾ (عزیز) و (حکیم) و (قوی) و (علیم) و (قدیر) یکه؛ ئاسمانه کانی

(إيجاد) کردیه ﴿بَغْيَرِ عَمَدٍ تَرْوُنَهَا﴾ بئى شتى؛ که (إعتماد) بیان پئى بدرئى له کوله که له بناغه؛ (خلق) ئى بئى (عمل) له (رفع) ى بئى (عمل) (أعجب) (ذاتاً) پئیش (خلق) ى (سموات) (تصور) ى (مكان) ناکرئى (وَكَذَلِكَ) (حَيِّن) به س (توهم) ى (فراغ) ئى نه کرئى؛ (متناهی) یا (غیره) (متناهی)؛ (فراغ) ى (موهم) خوى چى؟ (إعتماد) پئى دانى چى؟ نه گهر (سموات) وه کی (حکما) ى (یونان) نه لئین وایی له گهل (عناصر) (۱۲) یا (۱۵) (کوره) یه ک (دور) ى یه کی دایی وه ک پیاز پاوه ستانى بئى (عمل) (ضرورى) یه نه گهر (فضاء) (متناهی) بئى؛ وه (إلا) که به (أسرع) (مايتصور) به (مجموع) ى (حرکه) (بکا بۆ هر هر لایئ) (خلل) به (نظامی) (داخلی) ناگا (أما) له (تقریر) ى (حکما) ى (عصر) پاگرتنى ئهو (منظومات) ى (شمسیة) (عدیده) ى (غیر)ه (محصوله) (وکذا) پاگرتنى (کرات) ى (منظومة) ى (بحیث) که (موصادمه) نه کهن (قودرهت) و (قوهت) ى (هائل) ى پئى ئهوئى (عمد) یکه به (علم) (قودرهت) و (قوهت) ى (أحد) ى ئهو (عالمه) ى (پاگرتیه) به و (إنتظام) ه (غیریه) (قوهت) ى (تجاذب) و (تدافع) ه؛ ئهو (عماده) (حسن) ناکرئى (أما) (أصلی) (خلق) ى (عمد) ى (مرأى) و (غیر) (مرأى) و بۆ (تصور) ناکرئى ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ﴾ (جبال) ى گه وه رو بلند و گران (کثیف) ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ له ده وری (شمس) بتانگی پئى به خوشی بئى (إضطراب)؛ به (واسطه) ى (زیده) ى (نسبهت) ى (کثافتهت) ى نه با (معاره ضه) ى (شمس) ى پئى نه ده کرا وه کی (حکما) ى (عصر) نه لئین: (نسبهت) ى (حجم) ى به (میلون) و دوو سه ده هزار یه که، (أما) (نسبهت) ى (کثافتهت) ى نه به (ربیع) ه.

(مراجعة) ى (قاموس) که (ماده) (أساساً) (إضطراب) ى تیا نیه، مه گهر (نسبهت) بدرئى بۆ (سه راب) ﴿وَبَيَّثَ فِيهَا﴾ له (أرض) ى - (بعد تمام تکوینها) - ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ (أنواع) ئى زهد (أفراد) ى له (عدّو) (حدّ) به ده ر ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ ئیمه ﴿مِنْ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له (جهت) ى (علو)، له ئاسمانه کانی بلند، بلند ئاو ناگاته عهردی؛ کار کارى خوابه جئى هیلگ و بیژینگی (ملانکهت) ى نیه ﴿فَأَنْبَتْنَا﴾

به (رعایت)ی (سببیت)ی ئاو ﴿فِيهَا﴾ له عاردی ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ﴾ (نظر) به (اصل)ی (خلق) (تفسیر) به تیرو می نذر (موافقه) (حال)ی (حاضر) باب به (صنف) (تفسیر) کرئ ﴿كَرِيمٍ﴾ (شریف) و به (نفع)ه؛ (کانه) (جود) و (سخا)ی هیه ﴿هَذَا﴾ نه وی (ذکر) کرا ﴿خَلَقَ اللَّهُ﴾ (مخلوق)ی نه وه ﴿فَأَرْوَنِي﴾ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴿شُرَكَاءَ﴾ (شُرکا) به کانتان ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ﴾ چ (ده لیل) یان نیه، (ذاتاً) (متابعه)ی (دلیل) و (برهان)ی (عقلی) ناکهن، گوئی یان له (آیات) نیه، نای بیهن. لام وایه نه وه نده له (برهان) و (علم) دوورن؛ نه گهر (فرض)ی (مُحال) (دلیل) بووبا (شُرک)ی یان (قبول) نه ده کرد؛ نه و (مُشْرک) آنه ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (که سی) (آدنی) (شعور)ی هیه، نه زانی بت په رستی گومپامی به؛ نه وانه (حال) یان وایه؛ (وُجود)ی له (أولاد)ی (إسماعیل) و (إبراهیم)ن؛ (فخر) به (علو)ی (نسبی) خو یان و نه کهن نه وه نده (جاهل)ن، دوورن له (حکمت) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ که ده لیلن: " (عبد) بوه، ناشیرین، (بریری) یا (نوبی) یا (سودانی) بوه " (حقیقه) ناوی (مشهور)ه؛ (أَمَّا) (حقیقه)ی (نسب)ی (مجهول)ه؛ (سیدی آکوسی) (قیل وقال) آن (نقل) نه کا، دواپی نه فهرموئی: من باوه پریم به و (أخبار)ه نیه " (مُراد) له (حکمت) (طبیعی) و (دقتوری) نیه؛ دانشمه ندی و (کمال)ی (علم) و (عمل)ه . لیتره (سیّد) چه ند (کلمات)ی (حکمت)ی لی (نقل) نه کا؛ ئی وی بن ئیوی نه بن، باشن، بو گوئی دیران؛ بویه (إنکاری) (نسبت)ی نه کردیه؛ (مع هذا) (أهم)ی نه وه به که له (قرآن) دایه. (حکایه)ی (دائر) به (طبایه)ی (لقمان) (نقل) نه کهن، له (أواخر)ی (سوره)ت (إنشاء الله) (عرض) نه کرئ ﴿أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (شکر)ی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ (وَالزَّيَادَةُ لِمَنْ شَكَرَ) ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ (جحد)ی (إنعام) کا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ له (نفس الأمر) (حقیقه)ت دا، (شکر) بکه ن نه کهن، (صفات)ی وی (تبدل) ناکا (إحتیاجی) به (شکر)ی ئیوه نیه؛ (حضره) تی سلیمان (فهرمووی: " (وَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ) " (مُقابل)ی (نعمة)ی

(خاص). لێره (مقابل)ی (حکمهت)ه، (أشئ)ی (عام)ه؛ ئیوی جئ ی (کریم)ه؛ ئیره جئ ی (حمید)ه، تئ (فکر)ه ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ﴾ ناوی چ بوه؟ به خوای به پاستی نازانم: (تاران)، (ماثان)، (أنعم)، (أشکم)، (مَشکَم)، چ زانیم کی هه وایه؟ (مع آتَه) (مقصود) نیه ﴿وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (وعظ) (معنا)ی نه زاندرئ (أما) به کوردی نازانم چۆن (تعبیر)ی بده مه وه؟ نه گهرچی خوشم (واعظ)ئ زۆر نایابم؛ قسه کانم هه موو (حکمهت)ه؛ (أفوال الحديث) و (لهو الحديث) نیه؛ (أما) (مع الأسف) بابردی، نه چوه گوئ یان ﴿يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ له باب به (لطف)و (مرحهت) تر خوا (أثم) (رَسُول)واتان پی نه لئین، بۆ (وعظ)و (نصیحهت) یان ناکهن؟ ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (ظلم) له هه موو (وَجوه) (حتئ) له (مقام)ی (ألوهیهت) (تجاوز)ی زۆر کردیه.

(أولاً): (ظلم) له خۆی؛ خۆی (ره زیل) و (سفیل) نه کا، بۆ (جماد)ئ، بۆ گاجووتئ، بۆ (حیوان)ئ (دنی) بۆ (أمر)ئ (مرهوم) خۆی له (إنسانیهت) نه خا. ثانیاً: (ظلم) له وهی (إتخاذ)ی نه کا، به (شريك) و (مُمتل) (تجاوز)ی له (حد)ی (غیر)ه (محدود) پی نه کا؛ نه گهرچی نهو (تجاوز)نا گاجووتی سه ر ته ختی له گه ل گاجووتی ته ویله چ (فرق)ئ به خۆی نه کا؟ قه له ویئ یا جووتی پی بکا، یا بیکوزه وه، مه ی که به خوا، بیخۆ.

ثالثاً: (ظلم)ه له هه موو (کائنات) مثلاً: بۆ نهو سه گه نه په رستی، بۆ هه موو سه گ ناپه رستی؟ (إمپراتور)وه کی (رعیه) (نسبهت)ی له گه ل هه موو سه رولکی خۆی یه که، بۆچی یه که سه له سه ر ئۆرکی امپراتوری (مانده)ی (ملك الملوك)ی سه گل بی، نه وانی تر (محروم)بن.

رابعاً: (شريك)ی خوا؛ (ممکن) هه رچی ی بی (ناقص)ه، (محتاج)ه، (نسبهت)ی له گه ل (مقام)ی (ألوهیهت) نیه، بنۆپه (ظلم)ی (بش) (قوم)ئ که له هه موو (عالم) له (وفا)و (أمانهت) دوورترن، گۆی یا له بهر (وفا)و (أمانهت) سه یان خوش نهوئ (عبادهت)ی نه که ن! (لقمان) (نهی) کوپی خۆی

نہ کا له (شرك)؛ خواہی (تعالیٰ)ن (کأنه بالمقابلہ)لہ مہ یانی (وعظی) (لقمان)
 نہ فہ رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ (خدمت) یان بکا (حرمہت) یان
 بگری؛ با ہہ مووکہس (دخل)یان لہ (وجودی) (إنسان) زیتہ؛ لہ ہہ مووکہس
 (حق)ی (خدمت)یان زڈتر؛ (حتیٰ) (کأنه)شاین، پہروستش بکریں، آن زیادہ
 (مشقہت)ی داک ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ﴾ تا نہ و گران نہ بی، داک بی
 ہیزو تاقہت نہ بی؛ (ولو) (حسب الظاهر) زڈریان قہ لہ و نہ بن. (بنا)لہ
 (روایہت)ی (مجاہد) (وہن)ی بؤ (ولد)ہ (وہن)ی بؤ (والدہت)یہ ﴿وَفِصَالُهُ﴾ لہ
 شیرکردنہ وہ ﴿فَنِي عَامَيْنِ﴾ لہ (نہایہت)ی دووسلہ (یعنی) دووسال (زہ حمہت)
 بہ (رضاع) و بہ خیوکردنی نہ بینی، لہ و (بین)ہ چ (عذاب)ی نہ چیژی؛ (مدہ)ی
 (رضاع) — (عند الأكثر) — دووسالہ؛ (روح المعانی) نہ فہ رموی؛ لای (امامی
 أبونيفه) (۳۰) مانگہ " نہ و (استدلال) بہ (آیہ)ی ﴿وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ
 شَهْرًا﴾ نہ کا؛ (بناء) (علیٰ أن ثلاثون) بؤ (کل)ہ (واحد)ی لہ (حمل) و لہ
 (فصام)ہ؛ نازانم (استدلال)ی تہ واوہ، یان نا؟ ﴿أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾
 (تفسیر)ی (وصیہت) بہ (شکر) کردن، بی (تأویل)ہ؛ نی (سابق)ی (تأویل)
 نہ وی؛ (شکر)ی خوا، بہ (إعتراف)ہ، بہ (إحسان)ہ، لہ گہل (فقیر)آن؛ (أحسن
 كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ) (شکر) و (تحدث)ی راستی نہ مہ یہ، (شکر)ی داک و
 بابیش، بہ (أنواع)ی (خدمت)و (إحترام) و دلداری و (خفض)ی (جناح) و
 (دعا)بؤ کردنہ ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ (رجوع) بؤ لای خواہ؛ (مبدأ)ی (وجود) خواہ،
 (واسطہ) داک ویابہ (تأخر)یش (رجوع) بؤ لای وی یہ، کہ سیتہ نیہ ﴿وَإِنْ
 جَاهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ نہ وانی نہ یزانی، لہ (جمادات)و
 (إنسان) و (حيوان) (حاجہت) نیہ، (أما) نہ وہی (موہوم)و (مُخِيل)و (تمویہ)
 کرای، کہ لیت نہ گوین (تبدیل)ی (حقیقہت)ی نہ کەن، بہ (تقلید) دویان
 مہ کہ وہ، تا نہ زانی؛ چہ؟ بہ (أثر)ی (وصف)ی مہ یکہ بہ (شريك)؛ وہ قتاکی
 زانیت، نہ زانی (شريك)ی نیہ ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ بہ (تقلید) و (میل) و (محبت)

﴿وَصَاحِبُهُمَا﴾ (وَلَوْ) (کافر) بن ﴿فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (رفاقت) ی باشن،
 (مُرتَضی) ی (شرع) و! (مُقْتَضی) ی (کرم) و (مروّت) بی ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
 إِلَيَّ﴾ بۆ (آخرت)، به (إنابه) یه (صحیح) بی (دَجَل) و (نفاق) ﴿ثُمَّ إِلَيَّ
 مَرْجِعُكُمْ﴾ هه مووتان فیلان مه که ن! به (ظاهر) (نوع) ی، به (خفی) (نوع) ی،
 نه و (نوع) ه (مُنِيباً) ه نّودن، (احتران) یان لی (لازم) ه ﴿فَأَنبِئُكُمْ﴾ نه و (وهقت) ی
 ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (فی السِّرِّ وَالْعَلَنِ) (عبارت) ی (آیه) ی (سورهت) ی (عنکبوت)
 ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
 تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له وی فه رموویانه: نه و (آیه) ه،
 وه (آیه) ی (لقمان) وه (آیه) ی (أحقاق)، (نازل) بوون، ده ر (حق) (سعد بن
 وقاص) " (أما) لام قسه یه بین (معنا) یه، (آیه) ی (لقمان) به (وصیهت) ی (لقمان)
 (مُتَّصِل) ه، (آیه) ی (سورهت) ی (أحقاف) یش دئ (إنشاء الله). (بعض) ی
 نه لّین: " (مَنْ أَنَابَ)، لّیره (أبو بکر) ه، که (سعد) و (بعض) ی (نوات) ی (کرام)
 به (دلالة) ی وی (مُسْلِمَان) بووین وه له (جهة) داک و باب له و (حین) ی
 (مناسبة) یان به (قوّهت) ه (حقاً) (أبو بکر) له هه موو (خصوص) شایه نه،
 (اقتدا) ی پی بکری ﴿يَا بُنَيَّ﴾ (لقمان) نه فه رموی: ﴿إِنِّهَا﴾ (سَبِيَّةٌ) ﴿إِنْ تَكُ مُنْقَالَ
 حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ﴾ به (قدر) دانه (خرده ل) هیه به بی ﴿فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ﴾ له ناو
 به رد دابی ﴿أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له ناو (مَرِيخ) و (مشتري) و
 (شمس) دابی، له ناو ده روونی (أرض) ی نراندرا بی، له خوا گوم نابی ﴿يَأْتِ بِهَا
 اللَّهُ﴾ نه ی هینئ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ هیچی لی بزر نابی (حتی) (أصغر) ی
 (میقروّب) و (أصغر) ی (جزء) ی (فرد) چونکی (صخره) ی (مقابل) (سموات) و
 (أرض) داناوه، (نُقال) آن په له یانه، (صخره) یه بدوزنه وه، نه له عاردی بی، نه له
 عاسمانی (صخره) کی په یا نه که ن! له (مولود) انیش (ذکر) ی هه ی. (سیدی
 آلوسی) نه فه رموی: " نه و (روایات) ه (موضوع) ن، هه لبستراون
 (په حمهت) ی خوای له (نُقاد) آن بی، نه مرؤ (أحوالات) ی (أرض) ی (کشف)

کرایه (براً و بجرأ) (دهوری یان دا (وکذا) به (هوا)؛ نه (جَبَل) ه وه نه ماسی، نه (صخره) یه وه نه گاجوت وه هیچ (روایات) له پیغه مبهری نیه؛ دیاره (إِسْرَائِيلِيَّات) ه؛ (مع أَنَّهُ) (أَحِبَّارِي نِیمه له (أَحِبَّارِي وان بۆ (روایات) ی (خرافات) که متر نین! نه بی له هه مووشتی نِیمه (سَبْقَة) که بین (هَیَا بُنْیَ) ﴿پۆله کهم ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ دیاره (عمادی (دین) ه، (قیام) و (رکوع) و (سجود) (توجّه) بۆ (جهت) ی (إِلَهِي) زۆر باشه، زۆر (مُنَاسِب) ه، لای هه موو (أرباب) ی (حکمت)؛ با هه مووی وه کی یه ک نه بی. باسی (زه کات) ناکا، (ممکن) نه بو بی وه یا خود له (خدمت) بابی بووه (زه کات) دان (عائد) ی نه وه نه بوه ﴿وَأُمِرُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (عقلی) و (شرعی) ﴿وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ نه فه رموون: "نویژ بۆ (إِكْمَال) ی (نفس) ی خۆی؛ (أمر) به چاکه؛ (نهی) له خراپه بۆ (إِكْمَال) ی (غیر) " (توحید) (رأس) ی (معروف) انه، (شِرْك) (مدار) ی (مُنْكَرَات) ه، (أَمَة) به (أمر) ی به (معروف) و (نهی) له (مُنْكَر) نه بی تی؛ (حسنات) یان زۆر نه بی، (سَيِّئَات) کهم؛ نه گهر (ترك) کران هه رکه سی سه گه به په لایه نه بی؛ نه وی بیکا نه ی کا. (أَمَّا) (شرط) وایه (مُنْكَر) و (معروف) آن نه گوین؛ (بعض) ی له (أهل) ی (غرب) نه لێن: " (حُسْن) و (قُبْح) نیه، (مُعْتَاد) و (غیر) ه (مُعْتَاد) و " (واقعاً) له (عالم) آ وای لێ هاتیه؛ نه وی جارن لمان زۆر (قُبْح) بوو، نِیمه ستا زۆر جوانه. له (مَجَلَة) یه (مصر) ی ته ماشای (صورهت) ی (شاپور) ی نه که ی - (بعد النکاح) - دهستی (فوزیه) ماچ نه کا؛ (ملك) (فاروق) یش پاره ستایه (تَبَسُّم) نه کا؛ نِیمه که نه ی نو پیتی، گرژ نه بین؛ دلمان سه خلهت نه بی، مووچرکمان به (بَدَن) ی دا دی، لمان زۆر ناشیرینه؛ لای (ئاو پو پای) یان و نه وانه ی (مُتَأَثِّر) ن به (آداب) ی، نه مپۆ پی یان زۆر جوانه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ له (شدائد) و (مِحْن) و (جَفَا) ی (ناس)؛ نه مه (روح) ی (دعوته) ه؛ چ (رسول) چ (مُصْلِح)؛ له (تبلیغ) و (إرشاد) نه بی، (صبر) کهن، بی (مَلَل) و (إضطراب) بن؛ له (آخر) ی (سورهت) ی (سابقه) دا ده فه رمووی: " ﴿وَلَا يَسْتَخَفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾

(صَبْر)؛ به لئی (صبری) (مقابل)ی (جَفَا)ی (كُفَار)و (فُسَاق) ﴿مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ له (لوزامات)ی (أُمُور)ی (هامه)یه زۆر پیتویسته، بۆ (ذات)ی (صاحب) (دعوته)، تا نه بیته، (صاحب)ی (عزم)و (جزم)و (ثُبَات)و (متانهت)ئیشی بۆ ناچپته سه؛ (صبر) بۆ (دفع) و (رفع)ی (کفر)و (شِرک)و (فسق)و (ردائیل)؛ بۆ (مکافحه)ی (أعدا)و (طرد)ی دوزمن، (ممدوح)ه؛ (صبر)و (تحمل)ی (ذَلَّت) (مذموم)ه؛ نه ویش (عجایب)ه؛ نه وی بی (عزم)و (غیرهت)بی، (کیف)ی بهو (نوع)ه (مذَلَّت)ه دئی؛ نه وانهی نه بنه بهرده ئاشی بنه وه؛ وهک (سعدی) نه فره رمی؛ " (صبر) ته لخشست و وه لیکن بهری شیرین دارود " (صبر) له سه ره نه خۆشی وهکی (حضره تی آیویی) باشه، (أَمَّا) (صبر)ی چاره گئی له (مهیدان)ی (حرب) - که (دهولت) به شه پ دین - نه بیته (باعث)ی (حیات)ی (ملایین) بی ئارامی نه و چاره گه (دهولت)ئی (محو) نه کاته وه (صبر)ی (ذات)ئی به هه موو (قوت)ی خۆی، خه ریک بی، (قوم)ئی له (ذَلَّة) له (جهالته) له (أسارته) (نجات)دا، نه و (قوم)ه به (أنواع)ی (جهفا) (مقابله)ی بکه ن، (صبر)ئی (صعبه)، زۆر هونه ره؛ (مأیوس) نه بوونی (خارقه)یه ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ پوو وه رمه گپره له خه لکی؛ له پووی (کبر) و بی (مُبالات)ی ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ به ده عیه و (عنوان) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ به ده عیه ی خۆ هه لکیش؛ خۆی به سه ره لکیدا هه لشه نگینئی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ نه (مُتکبر)آنه - به هیواشی و لووت بلندی نه پۆن - نه سووکیانه - هه له شه یی نه پۆن؛ (مُتوسط) - به (وقار) و (تمکن) پوؤ؛ وهکی (عِبَادُ الرَّحْمَنِ)؛ به هه له شه و په له په ل (مذموم)ه؛ (حَتَّى) بۆ نوێژو گه یشتنه (جماعته). (وَمِنْ الْعَجَائِبِ) کابرایه نه پوا بۆ ناو مزگه وت؛ (إمام) له (رکوع) دایه؛ غارغار به تالوکه (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ، إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) (على الأكثر) (مقصد)ی (رکاعته)ئیکی بۆ بیته نیو. (رکاعته)؛ (إِمْتِيَان)ی (حدّ)ی (وسط) له هه مووشت زۆر (مُشکله)؛ وا نه بی (وقار) به (کبر) تی نه گهن؛ (ناثته) به (تواضع)؛

(الأمهت) به (کرامهت)؛ (خِستَه) به (مِضم النفس) ، (غلط)ن زُور (غلط)ن
﴿وَإِغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ که میکه، دای نوینه؛ مه شیرینه؛ وه کی (غَضّ)ی
(طرف)؛ قسان نه که ی به (قَدَر) (حاجهت) دهنگ بلندکه. له (زه مان)ی (سابق)
یه کی له به گزادانی (جاف) هاته کۆیه؛ (حاجی حسن افندی) (سلیمانی) (قائم)
(قام) بوو؛ (دعوته)ی بۆ کرد؛ ئیواره ئیمهش بانگ کرد پاش (جماعهت)؛
(قائم قام) له زگ بو (مدح)ی من لای (بهگ) بکا؛ ووتی: " (قوریان) (حاجهت)
ناکا؛ له (امامهتی) یه که ی زاناندم (ملا)یه (بعض)ی هه ن، دووکه س له ته کیانه
(امام) نه شیرینی یه ک به خوی، (دنیا) پر نه کا، گوئی که پر نه کا؛ نه و (ذات)ه به
(قَدَر) (کفایهت)ی ئیمه، له (فاتحه)و (سورهت) دهنگی به رزکرد؛ نه ی کرد
به هه را هه را: "﴿إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ دهنگی زه پهی که ر زُور
ناخوشه (وَمِنْ الْعَجَائِبِ) نازانی به (صبر) بزه پی؛ به هه موو هیزی خوی
نه زه پی؛ له ودایشه وه (اکثر) دهنگی لی دئی؛ که له بابیش به (قوهت) نه بی،
ناتوانی بانگ دا؛ (بعض)ه قسه ی چرووک هه یه، (دائر) به زه پهی که ر، خۆزی
لی ی وس بان؛ (وصیهت)ی (لقمان)، (خلاص)؛ (عَوْدٌ عَلَى الْبَدَأِ) ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ
اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه فه رمون: " (خطاب)ه، بۆ
(مُشْرِكِ) آن " (تسخیر)ی (طبیعی) (کائنات)؛ (أَرْضِ) و (جَوِّ) و (أَجْرَامِ)ی عالیه،
(نَبْرَة) بۆ (أَنَام)ه؛ (فرق)ی (مؤمن) (کافر) به لکو (حیوان) نیه ﴿وَأَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ﴾ (أَنْتُمْ) و (أَوْسَع) ﴿نِعْمَهُ﴾ (جمع)ی (نعمهت)ه ﴿ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾
(نعم)ی (ظاهره) و (باطنه) و ئاشکرا و نهانی، بۆ (إنسان) بۆ (مُشْرِكِ) بۆ (عام)
له (مؤمن) و (مُشْرِكِ)، دیاره. نازانم (بعض)ی قسه یان فه رموو؛ (بِنَاءٌ عَلَيْهِ)
(نعم)ه که بۆ (مؤمن) آن نه بی؛ نه شلین: " (خطاب) له گه ل (کافر) أنه " (شیعه)
نه لین: " (نعمهت)ی (باطنه) (ولایهت)ی ئیمه یه، بۆ (أهل)و (بیت) " نا (شکر)ی
نه بی هیشتا (آل بیت) (تشکل)ی نه کردیه؛ (خلاصه) به هه موویان خه ریکن؛
(نعم)ی (إله)ی (ظاهر)و (باطن) تیک ده ن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾

(دائن) به (وجود) و (توحيد)ی، (شريک)ی بؤ په يا نه دن ﴿يَغْيِرْ عِلْمٍ﴾ له (عقل) ﴿وَلَا هُدًى﴾ له (نقل) له (رسول) ﴿وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ﴾ (ذي نور) (نجات) ده ر له تاريخي؛ نه مه ش له (طرف) خوا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ خوا بپه رستن، (ايمان) به پوځي (جن بيټن)؛ چا که بکن، له (خراب) ه که پښن ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ (محض)ی (تقليد)ه؛ نه لی ی گوئی یان له (نصيحت)ی (لقمان) نه بوه له و (جهت)ه و (اتباع)ی باب و داک مه که ن ﴿وَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ﴾ نئی (آبا)یان ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ هه ر دوايان نه که ون؟ ده ست له (تقليد)یان مه لئاگرن؟ (في الحقيقة) نه مه زوره؛ که لی که س نه زانن: (آداب) و (اطوار) و (أعمال) و (معتقدات) و (تقاليد)ی (آبا) و (أجداد)یان پپوو پوچه، (اتباع)ی (هوا)یه، بی (مغن) و (بی معنا)یه؛ وه ده ستیشی لی مه لئاگرن. لام وایه (مليون) يتر (تابع)ی (تقاليد)ن له وانی دی؛ (غوستاف لویون) نه ی لی: " (دين) (تقاليد)ی (قوم) لا نادان، (تأثير)ی له سهر (عادات) نیه؛ " با (وجود)ی که خوی (مسیحی) بوه نه لی: " (مسیحی) (استفاده)ی چی کرد؟ به س ناوی (إله) ه کانیا ن گوپی " (هندي) له (اسلاميهت) چ (استفاده) یان کرد؟ (إزید)ی (إله)ه؛ (وکذا) (ایرانی)؛ (اتباع)ی (علی)؛ (أرياب)ی (طرائق) (أرياب) یان (زیاد) کرد به ناوی (توحيد)؛ ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾ پوو له لای خواکا؛ (إطاعة)ی (أوامر)ی بکات ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ بی (کبر) و (أنانيهت) و (افتخار) و (تحقير)ی (أنام)، له که ل (عباد) چابی، چا که بکات، پوو وهر نه گپړی له بی (مبالات)ی ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ده ست به قولپه يه زور (محکم) نه گری؛ لی ی نابيټه وه، نا پچړی ناشکی، درز نابا ﴿وَالِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ نیک و به د؛ (ظاهر) (باطن)؛ یاخود (أمر)ی (معهوده)؛ نه و (محسن) أنه نه و (مُتَمَسِّك) أنه، (مکافات) وهر نه گرن؛ (طبيعي) (جناب)ی (رسالهت) دلی پی یان خوش نه بی، که (هدایهت) یان بوه، وه (ناثل)ی (لطف) و (مرحمهت)ی (إلهی) نه بن ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ (اهميهت) به (کفر)ی

مه ده، (ضرری بۆت نابی) ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ پۆژی (جَزَا) ﴿فَتُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ به کرده وه یان، کرداریان، کردنیان ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (بما فی القلب) یان ﴿نُمتَّعُهُمْ قَلِيلًا﴾ (متاع) ئی ته کهم، (زه مان) ی کهم ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ گران، توند (سوق) یان ته کهمین، به (جبر) و (شده ت) بۆ (عذاب) ی (هکذا) بی؛ (عذاب) (غلیظ) (مناسب) له گه ل دلی (غلیظ) یان ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (علوی) و (سُفلی)، (بساط) و (مُركبات) ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ خوا (خلق) ی کردینه؛ (نظم) ی (کوردی) وای ئینن؛ گهرچی له (عربی) (ترجیع) ی (خَلَقَهُنَّ اللَّهُ) نه ده ن به سهر (اللَّهُ خَلَقَهُنَّ) ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (إعتراف) ته کهن، (إلزام) نه بن؛ (الحمد لله) نه وهنده کهر نین بلین: " (فلان) و (فلان)" ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (مَادام) نه زانن، (خالق) ی (کون) خوایه، بۆ نای په رستن: بت و (أصنام) و (تُمائیل) نه په رستن؟ نه مه (إدراکی) یه ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (أرض) و ئاسمان، (مخلوق) ی (مافیها) (مملوک) ی نه وه؛ ئیتر چی نه په رستن نه ی کهن به (شریک)؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ (بالذات) له (مکان) و (زمان) و (کائنات) ﴿الْحَمِيدُ﴾ له (ذات) ی (خوی) دا؛ (ماعدی) ی خوی (محتاج) ه؛ (محتاج) (ناقص) ه، له (ذات) ی خوی دا؛ (حمید) نیه؛ به (کسب) نه بی خوی شایانی ستایش بکات ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ﴾ ههرچی له (أرض) ی دایه، له دار، به به رو بی بهر، هیشک و ته پ، بپاوه و له جی خوی ماوه؛ (تفصیل) ی (لَوْ) له (مُغْنِي) (إِبْنِ هِشَام) وه (مطول) ی (سعد الدینی علامه)؛ و (جمع الجوامع) ی (تاج) ی (سبکی) وه رگره ﴿أَقْلَامُ﴾ له (قرآن) له دوو جی به (جمع)، له دوو جی به (مفرد)، (قلم) (ذکر) کرایه ﴿وَالْبَحْرُ﴾ (بحر) ی دی، وه کی (بحر) ی (محیط) ﴿يَمْدُهُ﴾ دوای بران، یا له دوای بی ﴿سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ سهوت (بحر) ی دی، وه کی (بحر) ی (أبیض) و (أحمر)، هه موو هه ر (بحر) ه (مقابل) ی (سما) یه؛ با (أرض) یش (دهوات) بی؛ به هه موو (کاتب) ی (دنیا) (حتی) (ملائکات) بنووسن؛ (ورق) با (صحائف) ی (سماوات) بی ته وانه

بهو (طوره)، (حکمت)و (حکیم) و فه رمایشاتی خوا بنوسن ﴿مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ
 اللَّهُ﴾ (قلم)و (مداد) (خلاص) نه بن، (کلمات)ی خوا، ته واو نابیی با هرچی له
 (کائنات) (بالفعل) (داخل)ی (وجود)بی، (مُتَنَاهِي)یه؛ (حُکْم)ی خوای (آیات)ی
 (کبریائی) (غیر)ه (مُتَنَاهِي)یه؛ (مُتَنَاهِي) نه بری، (غیر)ه (مُتَنَاهِي) (قهت)
 نابری، (انقطاع)ی نابیی؛ نیره له بهر (رعايهت)ی (کثرهت)ی (غیر)ه (محدود)و
 (مَحْصُور)، جی (جمع القلة)و (جمع الکثرة)نیه هرچه ند(نحوی)
 (فرق)نه که ن، (لکن)نه له (قرآن) نه له (حدیث) نه له (أشعار) و (کلام)ی (عرب)و
 (أدبا)و (بُلغا) (رعايهت) نه کراوه؛ (وَلَوْ) (نحوی) خویان ماندی نه که ن، به
 (تأویل). به لئی نه گهر که م بی؛ (قابل)ه؛ (لکن) له (إحصا) ده رچوو، (قَلَّة)و
 (کثرهت)ی چی؟ نه توانی (جناب)ی (کبریائی)، (مُرسل الرُّسُل) له (أَوَّل)ی
 (نشأت)ی (بَشَر)تا (انقراض)ی (رُسل)ی (کرام)بنیږی هریه که به (کتاب)ی
 (عظیم)، نه (آیهت)ی نه (قصه) یه (مُکَرَّر) بکا نه (نقل) له (رسول)ی یا له
 (شخص)ی وه کی (لقمان) یاله ژنی یاله میروو وی، یاله (طیر)ی (نقل) بکا؛ با
 نهو (مشرک)آنه (هذیان) نه که ن؛ نه مړو سبهی (قرآن) (خلاص) نه بی؛
 (مکررات)و منقولات ته واو نه بی؛ وا نه زانن (منبع)ه کی (ضعیفی) هیه؛ (حاشا)
 له (طرف) (غَنَى)ی (حمید)ه؛ که (علم)ی (قدرهت)ی، (نعمهت)ی (مدح)ی
 (ثنا)ی نابری ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ﴾ (غالب)ه ﴿حَكِيمٌ﴾ کی هیه، قسهی (عزیز)ی
 (مطلق) بیږیته وه؟! له بهر (حکمت)ی (آیات) بۆ نیوه (تکرار)نه کا له بهر
 (په حمهت)ی (إعتنا)ی بۆ (هدایهت)ی نیوه، (حکمت)ی ژنی (بیان)
 نه فهرموئی. (لقمان) به (حکمت)ی (صاحب) (شرف)ه که خودایه (نصائح)ی
 بۆ نیوه (نقل) نه کا، نهو (کفر)و (شرک)ه بۆ؟ خودایه (قدیر)و (علیم)و
 (عزیز)و (حکیم) له (إعاده)ی نیوه (عاجز)ه؟ (حاشا) (ثم) (حاشا) ﴿مَا
 خَلَقَكُمْ وَلَا بِعُتْكُمْ إِلَّا كُنُفُسٍ وَاحِدَةٍ﴾ خودا (قوانین)داده نی، بۆ (تسخیر)ی
 (طبیعهت)؛ که شت بوه (قاعده)، یه که و (ملیئون)ی (فرق)ی نیه ژیا نه وه ی یه که

(شخص) وه هه موو (حیوان) یه که . (استاذ) ی (أعظم) (کیمیا) نه زانی؛ نه توانی کوو دروستی نه کا، وه کوو دروستی نه کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ نه بیه، نه زانی چ (هذیان) یکی نه که ن (بنا) له (اختیار) ی (مختار) ه کانی ئیمه، گوی یا جوو ووتویانه: "چۆن نه لێ ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئیمه (تورات) مان هه یه، هه مووشتی تیا به " نه و جا (آیه) ی ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (نازل) بوه: " نه مه خوی نیه؛ نه توانم سویند بخۆم؛ نه گهر و ابا نه ی فه رموو: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ه (نسبهت) ی (علم) ی (جوان) چۆن نه درێ له گه ل (علم) ی خوا؟ (عبارهت) ی (قرآنی) کووا نه مه نه گه یه نئ؟ نه و جا ئیکێ نه لێ: " جوو (خبر) یان نارد، چونکی نه م (سورته) ه - (بلا إستثناء) - (مکی) یه " نا، نه م (آیهت) ه ، (مدنی) یه، له (مکه) (آیه) ی (روح) (نازل) بوو؛ پاش (هجرت) جوو (اعتراض) یان گرتیه، له (مدینه) نه و (آیه) ه (نازل) بوه " های هوو! نه م کشما که شمه بو؟ چ (قیمهت) ی هه یه؟ چ (روح) ی تیا به؟ له هه زار جئ (قرآن) (تسفییه) یان نه کا لیتره گوی یا (نظر) به (علم) ی خوا، (علم) ی که مه؛ (جواب) ی (اعتراض) یان نه داته وه؛ تووخوا نه مه قسه یه؟ ئیمه - (له الحمد) - (معنا) ی (آیه) و (مغزا) ی (آیه) نه زانین (منظوم) و (منسجم) ه؛ په کمان له سه ر نه و (خرافات) ه نه که وتوه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ (أَيُّهَا النَّاطِلُ) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ وانه بئ به ته واوه تی شه و نامینئ، چه ند (ده وره) یه ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ پوژ نامینئ چه ند (ده وره) یه له (اکثر) ی (أقالیم) (بعض) ه (بعض) ه یه، به (اختلاف) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ نه و (حسب العلم العصر) ی (مرکز) ی (منظومه) یه؛ نه م (دائری) (حول الأرض) ه ﴿كُلُّ يَجْرِی﴾ نه پوژ، (دوام) یان نه بئ ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ لای خوا (معلوم) ه؛ (آخر) ی (قوهت) یان نامینئ، له (شمس) نئزیک

ئه بنه وه، كه (قوه ت) نه ما، ویرانیه؛ (قواى) (جسمانى) (الّا) (نفادى) ئه بى؛
 (شمس) یش (جریان) هكى هه به (نورى) وهكى (بحرى) (محیط) مؤنجدى ئه دات
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ئه و (مُدَبِّر) (خبیر) ه، ئه توانى (كاسهل) ی
 (مايكون) (إعاده) تان بكا، بۆ (جزا). ئه وى ئه ی كه ن، ئه ی كه ن هه روا بپوا؟ له
 (كيسه) تان دا بمیئیتته وه؟ (خیر)؛ نابى ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ (ثابت) ه،
 (دائم) ه (لا یتغیر) ه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ هه رچى بى (ولو) (رئیس) ی (كر)
 بین بى ﴿الْبَاطِلُ﴾ (نظر) به (خلق) و (إيجاد) و (تدبیر) و (وضع) و (نظم) ی
 (عالم) و (إعاده) ی هه چ نین ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (فوق الطبیعة) ه وه
 (طبیعیات) ه؛ (فوق الإمكان) و (الممكنیات) ه (ماعدى) ی وى هه مووى
 (مُسَخَّر) ه، (داخل) ی (قاعده) یه كه، له (نوامس) ی (طبیعة) ه (ممكن) ه
 (محتاج) ه. كه لى جارم ووتیه: "ئیمه و (حُكْمَا) ی (الهیون) ئه لئین: "خوا (فوق
 الطبیعة) ه" (لكن) (فرقه) یه نیه، (الّا) یا خوا ئه یه نیتته پِزى (بعض) ی له
 (طبیعیات)، یا (بعض) ی له (طبیعیات) ئه باته پِزى خوا؛ (فرق) له (بین) ی
 (فرق) به كه م و زۆدى یه؛ خوایه ئه مه چیه؟! شتى به هه زار (درجه) له خۆت
 به ره ژیر، بكه یه (فوق) ی خۆت و (فوق) ی (طبیعة)؛ ئای (علم) و (عقل) ی
 (صاف) چه ند باشن؛ ما یه ی (نجات) ن له (ظلمات)؛ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلُكَ﴾
 كه شتى؛ ئه مرق (أسطول) ی (حرى) و (تجاری) ﴿تَجْرِي فِي الْبَحْرِ﴾ گه وده
 گه وده (محیط) ﴿بِنِعْمَتِ اللَّهِ﴾ ئه مرق ئه زانى (نعمة) ی خواى چیه؟. (علم) و
 (عمل) و چاو له (ترقى) بوونه؛ ئه گه ر وانه با، هه ر له سه ر كه له ك و (سفینه) ی
 (شراعى) ئه ما یه وه. بت په رسته كان به (صنم) پابه ند بوون؛ ئیمه به (بعض) ی
 (إعتقادیات) و زنجیری (سُنَّه ت)؛ (حتی) له (سُنَّه ت) ی (طبیعی) بووین. (مع أنه)
 (طبیعة) (دائماً) له (ترقى) یه ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ (آیات) ی كه له (بحر) دایه؛
 (آیات) ی (مُدھیشه) له (بحر) دایه، بپۆ لای (علما) یانى كه (تتبع) ی (عالم) ی
 (بحر) ئه كه ن، له وان وى بكه وه چیه؟ وه چ (فائده) له (عالم) ه وه رگن؛ ئیوه ش

خه ریکی بت په رستین! هه تا (أسرار) ی (کون) ی (آیات) ی (الهی) له قیس چو
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (فی الحقیقه) (آیات) ی (کونیّه) بۆ وانه
ده رنه کهوئ، که چاویان له (زیاد) ی یه، دوا (ادراک) ی (کیفیه) ی (منعم) ی
(صانع) نه کهون، تالی ی (مستفید) بن له (نعم) ی (فائقه) ی خویان بزانن،
نهجا به (علم) و (سعی) و (صبر) ی زور نه گن به (مرام)؛ بنۆر نه (علما) ی
(طبیعه) چیان کرد؟ چیان ده رخست؟ نه و (تحمل) و (صبر) و (ثبات) ه (حقیقه)
شایانی (تقدیر) ه؛ به بن (بحر) آن داده پۆن، به (هوا) دا نه فۆن؛ به (کهربا) (دنیا) یان
(منور) کرد؛ به (روننکین) (کشف) ی دهرونی (بشر) یان کرد ئیمه خه ریکی چین،
سه د خۆزی به (أهالی) (چین) ! (بابی) و (بهائی) و (قادیانی)، (دین) ی تازه
و (رسول) ی نوئ؟ توو خوا شهرم ناکه ن؛ نه توانم سویند بخۆم؛ نه مړو
خوا (موسی) ی کردبا به (رسول) تا (آیات) ی (فوق) ی (اختراعات) ی (أدیسۆن)
و (أمثال) ی نه دابایه (قبول) ی نه نه کرد؛ به درۆ ده له سه و (خیالات) و خه ونی
پیرژنانه (قابل) ی نه و (علما) یانه ی (صنع) و (اختراع)، (دعوا) ی (ریسالة)
نه که ن؟ (یاربی) له سهر (حماقهت) ی وانه (إنسان) کوو (صبر) نه کا، له بهر
(غایهت) ی بی (حیا) ی نه بی، نه وانه کوو ناتا وینه وه؟ من نه واهه حته
بتیلیمه وه! ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ﴾ نه وانه ی له وانه که سواری (سفینه) نه بن؛ بۆ
(تجارهت) و بۆ (سیاحهت) ﴿مَوْجٌ كَالظَّلَلِ﴾ وه کی پارچه چیا نه وه نده بلند
بی، سته بهر بکا ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ نه زانن بت و مت که لک ناگرئ؛
(أما) نه وانه ی ئیمه هاوار بۆ خوانا که ن ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ﴾ نه گه ربی (نجات) یان دا
﴿إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ که منی که (نجات) بوو به (سلوک) ی پۆی راست
نه کا، (موسلمان) نه بی وه کی (عکریمه) ابن ابی جهل (ﷺ) که له (بحر)
(نجات) ی بوو (مسلمان) بوو با (وجود) ی پیغه مبهه ر خوونی (هدر) کردبوو
سیاره زوریان له سهر نه و (ایمان) ه (خالص) نامینن؛ (لکن) نه و (ماده) یه (بعد
الفتح) بوو ﴿وَمَا يَجْدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (غدا) ی (أشد الغدر) (کفور)

زۆر بئ نەك و نا (شكى)؛ ئەوانەى (وفا) به (عهد) ئەكەن، (شكران)ەى (نعمەت) به جئ ئەگەيەنن، (مُعْتَرِف)ن به (آيات)ى (مُنْعَمَان)ەى (جناب)ى (حق) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (مؤمن)و (غير)ە (مؤمن) ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ خوايه (حقيقى) ﴿وَاخْشَوْا يَوْمًا﴾ پۆژى، چ پۆژى؟ پۆژى (نفس)، (نفس) ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ﴾ باب؛ (أَيُّ)بابين (كان)ە ﴿عَنْ وَلَدِهِ﴾ پۆلەى شیرينى پارەيى جگەرى ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ ئەوى له (دنیا)يه زۆر (بار)ە، له (إطاعة)ى بابيه تى له (دنیا)، ئەگەرشتى له (جهت) (مجازات) له (حق) بابى، له (قيامەت) هيچ، ياجود (ولّا مَوْلُودٌ) (مُبتدأ)يه (هُوَ جَازٍ) (خبر)يه تى؛ كه باب و (ولد) ئەوى پۆژى له (حق) يەك چيان پئ نه كرى، ئيدى هيچ ئەمړ بۆ اوپئ، به پونى ئەلئ: "بئ توو ناچمه به ههشت" ئەوى پۆژى خوا ئەزانئ چى به سەردئ؟ چ ئاگای له توو ئەمىنئ؟ ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ دیتە جئ، (خُلف) لای وى نيە؛ وهك (شَيْخ) على افندى خالص) فەرموى: " (سبحان الله) كه سئ (دەعوای) (أدەب) و بەندەگى بكا (مسئله)يه (عنوان)ى (خُلف)بئ، چۆن (نسبەت)ى بۆ خواى ئەدا؟ ﴿قَلَّا تَغَرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ ئەپریتەوه؛ به (ذَلَّة)بئ، به (أَلَم) بئ (عاقبەت)ى مەرگە ﴿وَلَا يَغُرُّكُم بِاللَّهِ﴾ به (جهت)و ناوى خواى هەلتان ئەخەلە تىنئ ﴿الْفُرُورُ﴾ ئەوى (إنسان) هەلئە خەلە تىنئ ئەلئ: (شیطان)ە، ئەى قور به سەرى (شیطان)ى؛ (حیال)و (دجال)ى وا پەیا بوون، به (أنواع)ى (حیلە)و (فكر)و (كيد)و فیل، (عالم)یان هەلخەلە تاند، سەد فرتى (إبليس)ى به فرتىکیان ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ كهى ئەبئ؟ كوو ئەبئ؟ چى تیا ئەبئ؟ (عالم) لهو (ساعات)ە دا چۆن ئەبن؟ ئەوهى ئەلئ: من تكات بۆ ئەكەم، يان (فلان) (نجات)ت ئەدا؛ چوو زانن؟ به (إيمان) به (قيامەت) له دلیاندا (راسخ)ە، نه (تصویر)و (تصویر)ى (شّدهت)ى (هول)ى ئەكەن؛ (عالم)یش له (حال)ى (دنیا)یان (غافل)ە؛ ئەوى سالى بۆنبەردومان كراين، (متعهد)ەكانى (قيامەت)پیش هەمووكەس، هەر پايان ئەكرده كونان! (علم)ى (قيامەت) بهس

لای خوایه؛ (عائدی خوایه؛ به قسه‌ی (کذاب) ه‌کانی (جلاب) ه‌لمه‌خه‌له‌تین؛ (إلهی) بۆچی (مسلمان) آن گوئی یان لهو (قرآن) ه‌نیه؟ به (عمومی) وانه‌خه‌له‌تین ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ بارانی ئه‌بارائینی؛ ئه‌بینن کوو عهردی زیندی ئه‌کاته‌وه؛ قسه له (علم) به (وقت)ی (نزول)ی نیه به (إنحصار) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ نیره؟ مۆ یه؟ (علم)ی (خاص)ی خوایه؛ (بعض)ی (أمارات) ه‌ن، (لکن) (موجب)ی (علم) نین؛ (ملکه فریده) هاته زان، (خبر) یان دابو؛ کوپی ئه‌بی دوايه به کچ دهرچوو! له (صاحب)ی (مجله)یه (سؤال)یان کرد؛ بۆ ئه‌مه وابوو؟ ووتی: " (أول)ی به (روننگین) ته‌ماشایان کرد، وایان زانی کوپه؛ که‌هاته دهر، وانه‌بوو " (صاحب) (مجله) ئه‌لئ: " به (روننگین) نازاندی، (مافی الرحم) کوپه، یا‌کچه؛ زێرا (وضعیة)ی منداله‌که وانه؛ ناو‌که‌لانی (کشف) بکری، بزانی چی پتویه " ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ سبه‌ی چی ئه‌کا؟ وه‌ك (حاجی) ئه‌لئ:

" (آمین) مه‌به له‌سبه‌ینئ، ئه‌وه‌ت به‌سه‌ر ئینئ

(حوادثات)ی (زه‌مان)ه، که‌نايه‌ته (تخمین)ئ!"

له‌سه‌ر وئه‌وه‌ش ئه‌لئ: " ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ﴾ له (جواب)ی جوان (نازل) بوه " ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ تا وهر ئه‌که‌پین به‌خه‌یالی کئ داد هات (کوپی) له (هندستان) له (سربیا) له عالیجا، بمرن؟ (أستراليا)یی، (ایر لندی) له (کوردستان) له (ایران) بکوژین؟ ئه‌و دوو (آیه)ه بۆ (نفی) (علم) بوو له (بش) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (إثبات)ی (علم) بۆ (جناب)ی (کبریائی)، که بزانی، له‌وئ پوژی ئه‌بن، تا ئه‌مرن خوا ئه‌زانی چتان به‌سه‌ر دئ؛ وه‌له‌ کوئی ئه‌مرن؟ (مفسرین) له‌به‌ر (تطبیق)ی (آیه) له‌گه‌ل (بعض)ی (أحاديث) (مُشَوِّش)ن ئه‌وانه ئه‌که‌ن به (مفتاح الغیب) که (غیر)ی خوا نایانزانی؛ (مع هذا) (علم)ی (غیب) نه‌ك بۆ (ولی)، بۆ (حيوان)یش په‌یا ئه‌که‌ن.

(وَمِنْ الْعَجَائِبِ) (حکایهت) ئی له (لقمان) (نقل) ئە کەن (کائۇ) پتایوی (طیب) بوە؛ جارێ چووێته شارێ، وایان گومان بردیە کە (جاسوس)ە، هاویشتیانە ته زیندان؛ سەریان گرت، سەری بوو بە (مذبلە)، لە (خاطر) و (خیال)ی کەس دانەما، پاش سەد سالا (حکم)داری (مملکەت) تووشی دەردێ دەبی لە گەروی؛ چارەیان پێ نه کرێ؛ بەو (مناسبه) پیرو پیشینان ئەلێن: " (ذات)ی بوو ناو (لقمان)، دفتوری چابوو؛ ئە گەر مابا، (علاج)ی (حکم)داری پێ ئە کرا، ئەلێن: " (شخص)ی لە (تاریخ)ی (قدیم) هاتە ئێره وایان زانی (جاسوس)ە، فرپێ یاندا، ناو زیندان؛ ئایا ئەو زیندانە لە کوێ یە؟ شوینی هە یە؟ نیە؟ (تحری) ئە کەن، ئەیدۆزنەو؛ یەکی ئە چیتە ناو زیندان، ئەبینی لە لاپه پێ (شخص)یکی تیا ڕاکشایە، پیستە یەکی لە پشت سەری یە، شتیکی ئی نوسرایە؛ پیستە کە ی هینا دەر، خوندیانەو، (ئە ی پاشای ئەو) (عصر)ە، توو تووشی (بە لا) یە ئەبی، بە من نه بی چارەت ناکرێ؛ ئە من هەروا مەینە دەر، وە (الاً) ئە مەرم، لە (وہ قەت)ی خۆی (بعض)ە (ترتیبیات)یان بۆ (تحریر) ئەکا، تا بە گوێرە پەفتار بکەن؛ وە گردیان؛ (لقمان) بە خۆدیتەو پاش چەند پوژێ، دیتە وە سەرە خۆی، (مباشرەت) ئەکا، بە (تداوی) (ملك)؛ (عرض) یان ئەکا: (چارە ی تو بە خوینی کوپت نه بی ناکرێ) ئەویش تاقە کوپتی هە یە، لە (روح)ی خۆی خۆستری دەوی دەلی: ئەمە قەت نابێ، با هەزار جار من بمەرم، (أما) کوپە کەم بمینی " (ناخ)ی بە بەری دا دەکەون؛ (شکر) گەنجی تو (سلامەت) بی، (إنشاء الله) کوپی دیت زۆر ئەبن (حاصل)ی (إقناع)ی ئە کەن؛ (لقمان) بە کوپە کە ی ئەلی: " مە ترسە، تو سەر نابێم؛ لە پەنا ڕا گیسکیکی بیتن، کە کێردم پێدا هینا تو بزیرپنە، لە (موقع)ی نیزکی (ملك) " کە گیسکە کە سەر ئە بپێ کوپە کە لە زیرکتن ئەدا؛ هاوار ئەکا: ئە ی بابە هاوار (حکم)دار لە تاوا بە (کمال)ی (قوہت) (صیجە)کی ئی ئەدا پارچە گوشتەکی بە (قدر)ی هەناری، لە گەروی دەردە پە پێ؛ ئە کەوی بە بی هۆش؛ (لقمان) خوونی گیسکە کە ی ئی ئەدا؛

(حکم) درا بە خۆد یتەو: (استراحت) ئەکا وورده وورده بۆ (صحەت) ئەپوا؛ (أَمَّا زُورٌ مُّكْتَبٌ، ئەگریه، لەبەر کوپەکی ئارامی نیه؛ (بَعْدَهُ) (لقمان) بە (صورەت)ی؛ که (فجائی) نهی - نهك شادی مەرگ بی - تی ئەگەیهنی؛ که کوپەکی مایه؛ سەد هەزار (شکر) سەد هەزار خوشی! ئەوجا (سَری) تی گەیاندن: " (قووت)ی وا (هائل) نه با ئەو پارە گوشتە لە گەروی نەدەهاته دەر؛ (مُحَرَك)ی (ملك) بۆ (قووت)ی وا، بە (غیری) زیرەکی کوپی، لە (وەقت)ی سەرپیرینی (تصور) نەدەکرا؛ بۆیه ئەو (حیلە)م کرد"

جایزانه (سورە)یی (لقمان) (آخری) ئەو (آیه)ه، (حکایەت)ی ئەم (حکایەت)ه؛ بە خوا (حیف) بۆ (مسلمان)ان، بۆ بیستنی (قرآن) کە پـ بوون، بۆ (لغو الحديث ولهو الحديث) گوئی خۆیان کلۆر کردوه! (وەقت)ی ئێرم ئەنوسی، شتی پیش نوژی نیو پۆ بوو؛ (مجید)ی برازام هات ووتی: (أمر) دارا (الآی) داخەنە خوا؛ (أَمَّا ئەلّین: " (علامە)ی ماتەمە (سَری)یە نازانین چ قەوماوە هەندە نەچوو؛ هاتەو، ووتی: " (ملك غازی) ئەمشەو گویا لە (قصر الزهور) سواری (سیارة)بوو، بە دیرەگەیهکی (کەریانی)کەوێتە بە (شرارە)ی (کەریانی) پارچە، پارچە بوو " دوینێ کێ ئەیزانی وا ئەقەومی؟ بەو(نوع)ه (غازی)نەوجەوان، ئەپواو (محو) ئەبێتەو (ایمان)م زۆر بە (قووت)ه، (غیب) خوا نهی بە (علم)ی (موافق)ی (جازم)بی (احتمال) کەس نایزانی؛ ئەوی (مفتاح)ی هەبی ئەزاندری؛ وەکی (کسوف)و (خسوف)و (أشبه)ی؛ (أَمَّا ئەو)ی (مفتاح)ی نهی؛ وەکی (شفرە)یی بی (مفتاح) نازاندری؛ ئەگەر ئەتەوی بزانی (حتی)مشك (عَلَامُ الغیوب)ه؛ تەماشای (تفسیر)ی (طنطاوی)و (حکایەت)ی (أولیا)یان که؛ نیتەر ئەو نەدە بەسیه؛ (تفسیر)ی (سورە)ی (لقمان) تەواو بوو، ئینجا تەفسیری (سورە)ی (سجده)یه؛ پاش ئەو (آیات)ه، کەسێ (تأمل)کا، لە (وحدانیەت)و (علم)و (قدرەت)و (حکمت)ی (کەریانی)، (نظر) بە (عظمت)ی (جلال)ی (کەریانی)ئەکەوێتە (سجده)یی (خضوع)و (ذلة)؛

(نظر) به (إسباغ) ی (نعم) ی (عامّة) ی نه‌چیتته (سجده) یی (شکر)، که پی ی
ده‌لّین: " (سجده) ی (لقمان) (حقیقة) جوانه .

سورہ فی (سجدة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

(آخری (سورہ) ی (مُصَدِّرِیہ) بہ ﴿الم﴾ گوئی پاگرن؛ (مکی) یہ؟ (مدنی) یہ؟ (مُخْتَلَط) ہ؟ (۲۹) یا (۳۰) (آیہ) ہ؟ (عمل) ی پی بکن ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ نارَدنی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (شک) ی تیانیہ ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دیارہ؛ وہ (الْأَوَابِی) (غَلّ) و (غَشّ) نہ دہ بوو؛ لہ گہ ل (کتاب) ی (کون) لئیکی دہ وہ، زُود (موافق) ہ؛ (مُحَقِّق) (مُؤَلِّف) ی ہر دوو (کتاب) یہ کہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ پہ کوو؛ نہ مہ قسہ یہ؟ (قرآن) لہ کی؟ (افترا) لہ کی؟ (حضرتی محمد) (ﷺ) کہی (مُفْتَرِی) بوہ؟ بہ چ (أَمَلِی) ئی نہی کا؟ نہ و ہ موو (افترا) بکہ بؤ (سعادہ)، (سعادہ ت) ی (بشر) جای (تعجب) ہ (قرآن) (افتر) نہی ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (كَرْبُ الْعَالَمِينَ) ہ ﴿لَتُنذِرَ قَوْمًا﴾ (عرہ ب) (وَأَقْرِبُهُمْ)، (قْرِیش) ﴿مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ لہ (طرف) خوائ؛ (ممکن) ہ لہ (قوم) ئی (ہکذا) یی، یہ ک دوو پیا بووین؛ بہ (عقل) ہ ہوش، (نَرَكِ) ی (قبح) ی (بعض) ہ (آداب) و (تقالید) ی (قوم) یان کردبن؛ (نہی) یان لئ کردبن؛ (عَیْب) ہ بی (معنا) یہ نہ و کارانہ مہ کەن؛ (لکن) چ (وحی) و (حکم) یان بؤ نہ بوہ۔ نہ گہر (نذیر) ئی و بوویا، (طبیعی) (قْرِیش) (معارضہ) ی نہ کرد ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ با (رجا) بؤ (رسول) بی؛ (وَلَوْ خِلَافِی) (ظاہر) ہ؛ تا (تأویل) ی سہرنہ کی شیتہ (اعتزال) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (ظاہر) وایہ ہر سیکیان ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ نہ گہر (مُرَاد) (منظومہ) بی، وہ لہ پییش نہ م (منظومہ) یہ (منظومہ) یہ تر بووی، (ایام) لہ جئ ی خویہ تی؛ با

(شه موو) (یهك شه موو) (إنسان) نه بی؛ چونکی (أول) ی (خلق) ی نه م
 (عالم) ه، خۆ (زه مان) ی نه بوه، (تقسیم) ی کهین به (ایام)؛ (ایام) ی (أسبوع)؛
 (حقیقة) (طول) و (تفصیل) ه نه و (ایام) ه خۆی نه یزانی ﴿لَمْ اسْتَوِ عَلَى
 الْعَرْشِ﴾ دیاره نه و (سابقاً) بوه؛ (ممکن) ه (تحدید) ی (زه مان) به شتیکیدی
 بکری (وَلَوْ) نئمه نه یزانی؛ ماندی نه بوه بۆ (استراحت)، له سه رگازی پشتی
 پاکیشی؛ کهس نه بوه (مشوۀش) ی بکا (وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي الْخَلْقِ وَتَدْبِيرِ
 الْمَلِكِ) ﴿هَآءَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مَن وَلِي وَلَآ شَفِيعٌ﴾ که (غیر) ی خوا (شفیع) نه بی،
 هر نیه؛ (بدیهی) یه خوا نابیته تکاکار؛ کئ هیه، تکای لابکا؟ تکا خۆی له
 خۆی بکا، (تصور) نه کری؟ ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ نای بیه ن؟ یاله گوئی ی ناگرن؟
 ﴿تَدْبِيرُ الْأَمْرِ﴾ (شؤون) ی (أَنَام) ﴿مِّنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ﴾ یا شانی
 له شئونی هاهمه نه نیژی له ئاسمان بۆلای (أَرْض) له پاشان بلند ده بته وه بۆلای
 خوا ﴿فِي يَوْمٍ﴾ له (زه مان) ی ﴿كَانَ مِقْدَارُهُ﴾ به (تطبیق) ﴿مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ
 مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ له (سنه) ی (مُحَرَّرَه) که (ده رویه) یه کی (شمس) یه، یا (۱۲) ه
 (ده وده) ی (قمر) یه؛ زۆرم (تأمل) کرد (بَعْدَهُ) وام بۆ (ظاهر) بوو؛ (بعض) ی
 نه لئین: " (إِذْ رَأَى) (أَنَام) بشر به (سعادته) و (نحوسه) و مردن و ژین و
 (حرب) و (سلم) تا (نهایه) ت. له هفت هزار سال نه بی؛ هر هزاره ی بۆ
 (کوکب) ی (سیاره) "، (قسم) ی تر نه لئین: " (مُدَّة) ی (دوام) ی (بَشَر) نو هزار
 ساله؛ هر هزاره ی له (عهد) ی (فلك) یمی که نۆن "، " (بعض) ی نه لئین: "
 دوانزه هزار، هزاره ی بۆ (بُرج) ی، که دواتردهن " (جناب) ی (حق) نه فرموی:
 " (إِداره) ی (أَنَام) (عائد) ی مه " هزار سال و هزار سال و هزار سال و (هكذا)
 خوا نه زانی (مُدَّة) ی دوايه ش چه نده؟! (إِداره) به ده ست خواجه؛ بی
 (شرکته) ی (کوکب) و (فلك) و (بُرج)؛ (حقاً) نه وانه ی نه وانه به (مُدب) نه زانی؛
 وه کی (خِیَام) نه لئین: " سه رگه ردانن له نئمه (مُسَخَّر) ترن؛ گه ر هزت له
 (أقوال) ی ناریک ولیکه، ته ماشای (روح المعانی) که ﴿ذَلِكَ﴾ نه و (ذات) ه

(مُدَبِّر) ه ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (أرواح) و (مادّیات) (عِلْم) ی به هه مووی هه یه
 ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ئایا (کواکب) و (سما) و (بُرج)، (علم) و (غلبه) و (رَحْم) ی وایان
 هه یه؛ (إدارة) ی خه لکی پی بکه ن؟ چوو زانن، (مرحمهت) چیه؟ (حقیقه) نه و
 قسانه گشتی (رجماً بالغیب) نه که ن، (خیال) و (وَهْم) ه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
 خَلَقَهُ﴾ (مَحْكَم، مُنْتَظَم) به (دَقَّة) له (حسن) و (بدائع) ی (صُنْعی) په شوو
 (فیل) یه که ن؛ به لکوو (خلق) تاوردتر بی، (أغرب) ه (أدَل) ه له سه ر (عِلْم) ی
 (صانع)؛ نه و (خلق) ه له بی (علم) ناوه شیته وه ﴿وَيَدَأُ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ
 طِينٍ﴾ (آدم) ی له قور (خلق) کرد؛ (یعنی) بی (تَطَوُّرات) ی (نُطْفَة) ﴿ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ﴾ (نُریهت) ی ﴿مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (لایعتنی به) (ظاهراً) (ماده) یه (مُحَقَّره)
 (إنسان) خوی بیژی لی نه بیته وه ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ﴾ (نسل) ه که یا (ماء) ه که؛ ریکی
 خست، (مُشْکَل) ی کرد ﴿وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾ (روح) ی خوی هاویشتی دیاره،
 (روح) له ناو (بَدَن) ه؛ نه وی نه لی: " (مُجَرَّد) ه " وه کی (حُکْم) یان؛ به (حق)
 (دلیل) ی نیه. نه و جا بوه (إنسان) (لایهق) ی (خطابه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ (قلب) (یعنی عقل)، جا نه و (خلق) و (تسویه) و (نَفَخ) و
 (جَعَلَ) ه نه ستیره، یا (برج) یا (طبیعهت) ی بی (شعور)، نه یکا؟ (حاشا)؛
 وه کی کوردی نه لی: " نه و هه ویره، ناوی زوری ده وی " ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾
 نه فه رموون: " (قِلَّة) به (معنا) (نَفْي) یه؛ (ممکن) ه که م که مه (إعتراف) به
 (نعمهت) بکه ن؛ (أَمَّا) نه وه ی بویان ده ست دا؛ وه کی (بعض) ی له مه
 (إعتراف) نه که ن، به (شمول) ی (قدرهت) ی خوی؛ (أَمَّا) ئیشی خویانی پی
 دروست نه که ن، وه (شُکْر) ی که م، (مقابل) ی (نعمهت) ی بی شو مار؛ به هیچ
 (حساب) ه؛ (سمع) و (بصر) (تعلق) نه به ستن، به (حق) (إستفاده) یان له
 (سمع) و (بصر) کرد؛ وه (إفاده) یان دا به (أَنَام)، له و دوو (شعبه) (إختراع) ی
 وایان کرد نه بیسترا بوو، نه دیترا بوو، به (خیال) آندا نه هاتبوو، (شُکْر) ی
 (نعمهت) نه مه ته، بنوپی چونیان (شکر) کرد؛ چونیان بو (زیاد) بوو؟!

نا(شکر)ی نه بی ئیمه لهو (شکر)ه (محروم) بووین ﴿وَقَالُوا﴾ له (بدل) (ایمان)و (شکر) ﴿إِنِّذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَئِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به (ضایع) چووین، گووم بووین، بین سه رو شوون؛ له (قاموس) نه لی: " (ضَلَّ): (ضاع) و (مات) و (صار) تراباً و عظاماً و (خفی) و (غاب). " ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ (کفر) یان به (لقای) (ملائکه) ی خویانه، له کن مردن و نهوی له دواى دئ؛ وه کی: (الووسی) نه فه رمووئ: بۆ نیتزیک کردنی (جواب) له (سؤال) نه مه ی تئ نه با ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾ (وَالَا) نه وان، قسه یا له مردن نیه؛ له (خلق) ئ (جدید)ه، پاش گووم بوون له (أرض)؛ (مادام) وابئ له (سؤال) آ نه بی بلتین: " ئیمه (طبعاً) نه مرین، مردنمان به ده ست کهس نیه " (جواب) نه درینه وه: " خوا نه تان مرتین: (مَلَك) (مامور)ه، (روح) ی ئیوه وه رنه گری " (أجزاء) تان نه میتین، گر نه کریته وه ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ بی (تقدیر) ی (مضاف) ﴿تَرْجَعُونَ﴾ بۆ (حساب) و (کتاب). دوايه دیم (إمام) (فخر الدین) (تعرض) ی بۆ (مُنَافَات) ی (سؤال) و (جواب) نه کرد؛ وه (جواب) ی گوی یا به دوو (وجه) نه داوه؛ (وجه) یکی (نکر) فه رموووه؛ (وجه) یکی (ترك) کردوه؛ نازانین چیه؟ هه رچه نده بۆ (ریط) ی (احتیال) ی کرد بوو؛ (أما) وه کی نهوی (سید) ی جوان نیه (سید) (بعض)ه (وَجْوه) ئ تر لیڤه (نقل) نه کا؛ پی یان (راضی) نیه؛ (ومع هذا) (اضطراب) یان هه یه؛ ئایا (مَلَك) (روح) ی هه موو نه کیشتی؟ (بعض) ئ نه لئین: " خوا " ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾ (بعض) ی نه لئین: " (بعض) ئ (مَلَك)، (بعض) ئ خوا " بلیم: چی؟ (ممکن)ه بلتین: " (معنا) ی نهو (آیه)ه، پاش (بدن) ده رکهوت؛ (مُراد) نهو (ملائکات) آ نه یه، که (مُوکَل) کرابوون بۆ کوشتنی نهو (مُنکر) و (مُجادل) آ نه؛ نه تان کوژن، (رجوع) تان بۆ خوا نه بی؛ نه و جا نه زانن، کوو (حشر) نه کرین؟ کوو (جمع) نه کریته وه؟ (إنکار) یان بۆ (تشکیل) ی (هیکل) یان له (أجزاء) ی (مُتفرقة) له بهر (کفر)ه به (لقای) خوی؛ جا (تأمل) که! ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ﴾ نه وان، نه وانیه که (إنکار) ی (لقای) خوا نه کهن ﴿نَاكِسُو

رُؤُسَهُمْ ﴿سَهَرَشَوْهُمْ﴾ (عند ربه) نه وهی (انکار) ی (لقا) یان نه کرد، نه لَئِنْ: ﴿رَبِّنَا﴾ نهی خوی ئیمه ﴿أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ له (دنیا) (سمع) و (بصر) و (قوه) ت داین، (ضایع) مان کرد؛ ئیستا (ظریف) نه بینن، نه بیهین ﴿فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ بۆ (دنیا) له (دنیا) ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ به دل (ایقان) مان بوو بووینه، (صاحب) ی (أفئدة)؛ تا نه یاندیت، نه یان بیست، نه بوون به (ذی إدراك)؛ کوردی نه لَئِنْ: " (عقل) ی پاش لی - قه ومانیم ئی خو بی! " له (جواب) ی (لَوْ) نه فهرمون: " شتی (عجیب) ت نه ده ئی (بعض) ی نه لَئِنْ: (لَوْ) بۆ (تمنایه) به لَئِنْ (عربی) هل نه گری ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾ به (عیان) و (الْجاء) وه کی وانه؛ یا به (تقریب) ی (میل) و (میزاج) ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ که به (رسول) ی نه فهرموی: (مثلاً) ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ نه وانه ی (اتباعی) ی نه وانه یان کردیه؛ نه وانه ی گوی یان هیه، نابیهن؛ چاویان هیه نابینن وه له (ماهیه) ی شت نازانن بی (إدراك)؛ نه وانه ی (کافرن) به (لیقا) ی خوی ﴿فَذُوقُوا﴾ بچیئن ﴿بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ پوژی (جزاء) ﴿إِنَّا نَسِينَاكُمْ﴾ خو (سلفی) نالَئِنْ: (لَهُ نِسْيَانٌ لَيْسَ كِنِسْيَانِنَا) که سی (تفقد) ی (حالات) نه کا، ناوپی به (خیرت) لی ناداته وه؛ نه لَئِنْ: " له (فکر) ی کردیمه، له بیر نه مایه " (مُبالاة) به که سی نه که ی، نه لَئِنْ ی: " تو م هر له بیر نیه " (لَوْ دائم) باسی بکه ی. (ملا) یان نه فهرمون: " (معامله) تان له گه ل نه کا، به (معامله) ی (کفر) تان " جوانه (بعض) ی نه لَئِنْ: " (مُشاکله) یه " (لعنة) له (مُشاکله)؛ خوزیا (نسیان) کرابا ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (حق) و (حقیقه) ت بی شه پی (اعتزال) و (سُنی) لی ره؛ دیاره. (ممکن) ه (جناب) ی (حق) به (قوه) ت ی (قاهره) (بلا نظر) و اعتبار (خلق) ی (کفر) له (شخص) ی (ایمان) له (شخص) ی بکات؛ یا (بلا موجب و سبب) نه و بخاته به هه شت، نه م بخاته (جهنم)؛ (لکن) (نظر) بۆ (حکمیات) ی (إرشاد) و (إرسال) ی (رسول) و (تشریع) ی (أحكام) ی؛ (تزکیه) یه یه کی ته ماشای

(إمكان) ی (ذاتی) دیگه ری نه توپیتته (إمكان) ی (استعداد) (فاختلاف الاحزاب من بینهم) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا﴾ به (آیات) (وعظ) یان پی بدری ﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾ نه که ونه (سجده) بی (کبر) و (أنانیته)، به (کمال) ی (تواضع) (تلقى) نه که ن ﴿وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ (تقدیس) ی (کبریائی) نه که ن به (ثنا) و (شکر) ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ له (سماع) ی (قرآن) له (عبادات) ی خوا، له وه ی (مصلحت) ی (أمة) ی تیابی ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ بۆ شه ونویژ، بۆ (حراست) له (وقت) ی (حرب) و (شه)؛ که له که یان دور نه که وی، بلند نه بی له جی ی خوئی؛ بۆ نویژ (وکذا) بۆ هیشک؛ (لازم) له (زمان) ی (تدوین) ی (علوم) بۆ (مطالعة) (خلاصة) (حسب المصلحة) شه و بیدارن؛ وه کی (مُشْرِك) آن ناکه ونه سه رجی، تا پاش هه تاو هه لات بخه ون. (سیدی آلووسی) (بعض) ه (أقول) (نقل) نه کا، لام وایه (إعتماد) یان ناداته سه ر (مشهور) ه (ملا) یه (هجرت) نه کا له ناو (جافان)، دیتته ناو (بلباسان) لای (تاغا) یه داده مه زری؛ هه موو نیواره پاش نویژی (مغرب)، (سوره) ی (سجده) نه خوینی، که له (سجده) سه ر هه ل نه گری (تَتَجَافَى.....الآیة) نه خوینی، که آغای گوئی ی لی یه؛ پاش یه ک دوو سال تاغا نه لی: " (ملا) نه وه (مدد) که لای نیمه ی، زۆت (خدمت) نه که ین؛ نه توو بۆچی هه ر نه لی ی: " (تَتَجَافَى) جاری نالی ی: "تتلباسا؟! ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ (دعاء)؛ (قیل) نه لی: "نویژ" ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ له (بین) ی (خوف) و (رجا)؛ (بعض) ی نه ترسن، ئومیدیان به (ره حمت) یش هه یه. هه رزه گویان نه لئین: " نیمه خوا نه په رستین، چونکی خوایه؛ نه له ترسه، نه له (طمع) ه " به نه وانه به وانه که؛ (رسل) ی (عظام) (بین الخوف الرجاء) بووین ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ له (مصالح) بی (دغدغه) ی (سِر) و (علنی) ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ (حتى الأ ملك) ﴿مَا أَخْفَى لَهُمْ﴾ لای (عالم الخفي والأخفي) ﴿مَنْ قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ له وه ی چاوی پی راگیر نه بی؛ له دواي چیتر نانتوپی، چاو ناگیتپی. نه بی (حدیثی قدسی) له (حق) نه وانه بی: ((أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ،

وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ) شتى هيچ چاو نهی دیوه، هيچ گوی نهی بیستوه، به دلی (بشری) دا نه هاتیه ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (جزا، یه، (مقابل) ی (ایمان) و (عمل) ی (صالح) ه، با (ایمان) بۆ (اصل) ی (دخول) بی، (أعمال) ی (صالحه) بۆ (رفع) ی (درجات) بی، ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا﴾ (حاشا) وهکی یه ک نابن، مه گهر (ایمان) یان زۆر فرۆتبی، (مُقابل) ی (أمانی) و (مُیول)، هیزی نه مابی (وَإِذَا تَسَاوَتْ فِي الْقَبْرِ فَعَالُنَا فَمَنْ الْمُتَّقِي؟ وَآيُنَ الْفَجَّارِ؟) (مع الأسف) (سینات) ی (مؤمن) آن له و (عصر) ه (قیاس) له (سینات) ی (کافر) آن ناکری؛ (ایمان) بی (عمل) ی (صالح) بۆ ئیمه که لکی چیه؟ (فی الحقیقه) (مؤمن) ه خراپه کان، بۆ (ایمان) و (مؤمن) آن (ضرر) یان له (کافر) آن پتره. (مادام) (ایمان) (ایمان) بی، نه بی (مؤمن) (امتیان) ی له (فاسق) بی؛ (مؤمن) و (فاسق) له (عمل) دا ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ به (جزا) ش (کذا) ﴿أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وهی (حسب الوقت) ده ست بدا، بگونجی، رێک کهوی ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى﴾ (ماوا) و (مسکن) ی راستی به هه شته جی ی (لذات) و (خلود) ه ﴿نُزُلًا﴾ (ثواب)، پاداشت، (عطا) ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نازانم بلیم چی؟ (اعتزال) و (سُنِّيَّة) تیکیان دایه. (واقعا) (حق) ی (عُبوديَّة) وایه؛ هه رچه ند (طاعات) (بکا، خوی به (مُقَصِّر) بزانی، زیتَر (سعی) بکا، وانه زانی (حق) ی له سهر خوا (واجب) ه، به لام خوا (حق) ی (عباد) ی خوی، له بهر (عدالت) ی به (واجب) ی به (لازم) (حساب) نه کا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ له (إطاعة) ده رچووین ﴿فَمَا وَهُمْ النَّارُ﴾ (کأنه ملان) و (ملجا) یانه، جای (استراحت) یانه (سعی) یان بۆ چوونه نلوی نه کرد ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ لی ی بچنه ده ر ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ (رغم) ه (أنف) ی (جمیل زه هاوی) ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا﴾ بچیژن ﴿عَذَابَ النَّارِ الَّذِي﴾ (عذاب) ی ﴿كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ﴾ تامردن (دوام) تان بوو له سهر (تکذیب)؛ (أما) به وه نده (مُدَّة) ه (تکذیب) یان (تقیید) ناکری؛ (جزم) ی (لا یتغیر) ه؛ (عجایب) م دی له وانه ی نه لئین: " (عذاب) ی (مُؤَبَّد)، (مقابل) ی

(کفری) (موهقت) کوو نه بی؟: وه (جوابی) نا به جا نه ده نه وه؛ (مع أنه) له
 (علما) (منطق)ن؛ (نسب)و (جهات)ی (قضایا) باش نه زانن! ﴿وَلَنَذِيقْنَهُمْ مِنَ
 الْعَذَابِ الْأَدْنَى﴾ نبي (دنیا)یه (عذاب)ی (تأدیبی)؛ نهو (عذاب)ه (أقرب)و (أقل)ه
 ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ (وعذاب)ی (قیامهت)یا (استنصالي) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾
 بگه پرنه وه (اعتبار)بگرن، (خوف)ی خویان بجپته (قلب)ی. (بعض)ه
 (حکایهت) له (سبب)ی (نزول)ی نهو (آیه)ه نه کهن؛ (حاجهت)ی به
 (محاکمه)یه زوره؛ (مراجعة)ی (تاریخ)ی پی نه وی؛ (مع أنه) (آیات) نه وه نده
 پیک (مربوط)ن؛ پی ی (سبب)ی (نزول) (فنزلت) نادا وه نیه، هر نیره وایی؛ له
 هزار چی زیاتر، (نسخ)ی (آیات) پی ی هیچ نادا، بکه ویته (بین) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنْ ذُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ﴾ (حق) وایی (ایمان)ی پی بیئنی ﴿ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾ زور دور
 بوو ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نه وانهو (سان)ی دی ﴿مُنْتَقِمُونَ﴾ توله یان لی
 نه کهینه وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ (تورات) ﴿فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ﴾ له (شك)
 و (شبه)و (تردید)مه به ﴿مَنْ لَقَانَهُ﴾ (تلقى) (موسی) (کتاب) له خوا؛ یا (لقا)ی
 خوی وه کی (زمخشری) نه فه رمووی؛ ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (کتاب)ی
 تووش بۆ (بنی اسماعیل) به (خصوص)نا له مه یانه ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً﴾
 (رؤسا)ی (دین) ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ نبي له (تورات) دایه ﴿لَمَّا حَبْرُوا﴾ (مقابل)ی
 (فاسق)آن و (معارض)ی (دین) ﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوْقِنُونَ﴾ (کونیة) و (سان)ی
 دی ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ (مؤمن)و (کافر)؛ (صالح)و (فاسق) ﴿يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ﴾ جی ی (منازعه) نامینی ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (حق)و (باطل)
 ده رنه خا، هر که سه به (جزا)ی خویان نه کهن؛ (وکذا) (قوم)ی توو ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ
 لَهُمْ﴾ بویانی (بیان) نه کردیه ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ (لایحصى)
 ﴿يَمْشُونَ﴾ به (وهقت)ی خویان ﴿فِي مَسَاكِينِهِمْ﴾ (غافل)و (مشغول) بوون، به
 (ملاهی) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ﴾ زورگه وره ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ به (تدبر)؛ نه کهن
 بیان بیستبا، نه بوه (علت)ی (هدایهت)یان ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نه وه بۆ (اعمار) و

(احیا)؛ به هیچ لایه، (إنفاظ) و (اعتبار) ناکه ﴿أَنَا نَسُوقُ الْمَاءَ﴾ به (أنواع) (عیدیه) ﴿إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْنِ﴾ زود پووت؛ پووش و په لاش (تسطع) کراوو خوارو؛ ناوی به سهر دادی ﴿فَنُخْرِجُ بِهِ﴾ به ناو ﴿زَرْعًا﴾ نه گهر (ارض) ی هیچ (مُنْبِت) نه بی، چی لی شین نابن، وه پئی ی نالین: " (جُرْن) ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ﴾ گیا، کا، نالیک ﴿وَأَنْفُسُهُمْ﴾ (أنواع) ی (بقول) و (حبوبات) ﴿أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾ نابینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ (فصل) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ که خوا (فصل) مان له (بین) دا نه کا ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ دی (عجله) ی پیناوی؛ که هات، نه وی پوژئی ﴿لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ﴾ (ذاتاً) (ایمان) یان نیه، (عیان) ه ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ (مهلت) نادرین؛ (أما) (یوم) ی (بدر) (وَلَوْ بَعْدَهُ) پئی ی بلین: " (یوم الفتح) " لیره (مراد) نیه؛ (توجیه) یان بی (وجه) ه ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ لهو (مُعَانِدِ) و (مُنْكَرِ) و (مُسْتَكْبِرِ) آنه ی، بی گوی ی و چاو (نُصَحِ) و (إِثْنِ) ی (آیات) و (إِنْذَارِ)، (فائده) یان ناداتی ﴿وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾ هریه که نی (مقصود) ی خوی؛ (معلوم) نه بی، (عاقبهت) بو ئیوه یه. (لله الحمد والشکر).^(۱)

^۱ - (تفسیر) ی (سوره) ی (سجده) تلوو بوو پوژئی پینچ شه موو، ، وه قتی (عصر) باوجودی دلم زود (مشوّهش) بوو له بهر (حوادث) و (وقائع) ی ناخوښ، نازانین (عاقبهت) ی (عیراق) چی لیدئ؟ خودا به (په هم) ی خوی نهو (فتنه) بهر (طرف) کا (آمین) (صفر الحین) ۱۵؛ مارتی پوژمی ۲۴ سنه ی قمری ۱۳۵۸ شرقی ۱۳۱۸.

سوره تی (ئه حزاب)

ئه نجا تفسیری (سوره ی) (أحزاب) ه (سوره ی أحزاب) (مدنی)یه؛ (أحزاب) ئه وئی پۆژی (غالب) نه بوون، (لکن) (مع الأ سف) (أحزاب) ی خۆمان به (کیف) ی (أعدا) ی (دین) (بین) یان تیک دا ئه وهنده یان به (قلم) و شیر لیکدا، تا (أوجع) ی (عن) که وتنه (حفیض) ی (ذله ت) (الآن) یش (دوام) ئه کا؛ له بهر (إختلاف) ی (أحزاب) ی (إداري) و (سیاسی) (بر) و (بحر) و (هوا) پر بوه له (فساد) (عدد) ی (آیات) ی (۷۳) ئی به (بالإتفاق) (إلا أنه) (أهل) ی (شقاق) و (نفاق)، (حزب) ی (إفترأ) و (إختلاف) بۆ (إضلال) ی (عباد) ئه لئین: "ئهو (سوره ت) ه (آیات) ی نذر بوو؛ (أكثر) ی له (مدح) ی (آل) و (بيت) بوو؛ بۆیه (عثمان) فری ی داین" (سبحان الله) (أولاً) خودا (فریوسی) نیه؛ وه (قرآن) یش (شانامه) ی (علي) و خیزانی (علي) نیه؛ (سبب) به (عداوت) ه، وه (إلا) ئه زانن، کهس (حدی) ئه وه ی نیه، خوا (مدح) ی بکا؛ خوابهس (حمدی) خۆی ئه کا. (نظر) ی (کبریائی) بۆ (عنوان) ه؛ (صابر)، (محسن)، (متقی)، (مؤمن) (موفق) و (هكذا) له (عنوان) (مقابله) که ئی له و (آیات) ه، که گۆی یا (منسوخ التلاوت) ن، کۆکراینه وه؛ (أما) که سێ به (ذهوق) گۆی ی لیان کا، (محقق) ئه زانی؛ ئه مانه (وحی) (إلهی) نین؛ که لیککی به (عبارت) ی (ملای) (شرعی) ئه چن (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَتَّه) (لا يَمْلُؤُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ) ئه لئ ی: (عبارت) ی (بعض) ی (خطبا) ی بئ تامن (وهكذا) .... وه ئه لئین: "ئهو

(زیادهت) ه نووسراوه ته وه، لای (حضره تی عائشه بیه)؛ (حیوان) ی که له ماله وه به خێو نه کرا، خواربوویه تی" (زمخسری) ی (صحیح) (نقل) نه کا (أَمَّا نَهَلِيْ:" (نسوخ التلاوهت) بووین" (ضرری نیه. (حاصل) ی نه گهر (إنسان) گوئی داته (نُقال) آن، له (روح) ی (قرآن) (محروم) نه بیئت وه (کُلّ) ی (حزب) ی خه ریکه، (آیات) ی (اکوانی) وه (قرآنی) (تابع) ی (فکری) خوی نه کا، (حتی) (قلب) ی (حقائق) (تأرخ) نه که ن؛ (نعوذ بالله من شر الأحزاب) (مناسبه) ی له گه ل (سورهت) ی (سابق) له (تقریر) ی (آیات) ده ره نه که وئی.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (تعرض) بۆ (عنوان) ی به (نبوت) (مقتضی) ی (مقام) ه له (بعض) ی (مقام) (تعرض) بۆ ناوی نه کا، بۆ (عنوان) ی (رسالهت) و (نبوهت): به لئی (نبی) (ذی شأن) ه، لای خوای گه وره، (حتی) من له (عمق) ی (قلب) وه وه نه لیم: " (رسالهت) (افتخار) به (حضره تی محمد) نه کا" (لکن) هه ر (سخه نی، وه هه ر (نکته) یه (مقام) ی دارد؛ نه ی (نبی) خوا ﴿أَتَقِ اللَّهَ﴾ (دائم الحزن) به ؛ خوا (غنی) یه، (قاهر) ه (غالب) ه، له (أمر) و (إطاعة) ی به هیچ (وجه) (أدنی) (میل) ی مه که ﴿وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ له (آخری) (سوره) یی (سابق) فه رمووی: " (انتضار) بکه" نه و (أمر) ه تییدا هه یه (إشارة) و (بشارهت)؛ تا (نصرهت) نه بی، (زحمهت) نه بیینی، (ممکن) ه بگه یه (یأس)؛ وه ک (سائری) (رسل) له هیچ (وهقت) - (حتی) له (غایهت) ی (شدهت) (إطاعة) ی (کافر) آن مه که، (محارب) ن له گه لئ؛ ئی (مُنافق) آن - (ظاهراً) (موافق) ن، (باطناً) (مخالف) ن - مه که (وحتی) (سیاسة وإدارة) (إطاعة) یان مه که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (مقتضی) ی (حکمهت) وایه - (بعد المشاق والمزاحمات) - (نصرهت) ی (نبی) خوی نه دات؛ وه نه وه ی (علیم) و (حکیم) بی، کاری بی هووده، ناکا ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ (تابع) ی فه رمایشی وی به، دوی

(فکر) و قسه ی خه لکی مه که وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ هیچی لی بنزد نه بوه، وه نابئ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ (فی الشدّة) وه مه موو (حالات) ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (حافظ) و ناگاداره، له وه ی پی ی بسپیتردی ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ (رسول) و (غیر) ه (رسول)؛ (حتی) (نوابغ) و (عباقر) آن (رجال) ی (حزب) و (حرب) و (تدبیر) و (سیاسهت) ﴿مَنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ به یه کئی (أصل) ی (ایمان) و (اعتقاد) و (مبدأ) و (مسلك) ی خوی پی ناگارداری بکا؛ به یه کئی (إردہ) و (سیاسهت) و (استجلاب) ی (مصلحت) و (درأ) ی (مفسده) بکا؛ گویا (إدارة، سياسة) (میل) ی نه کا؛ خوی هه ره له سه ره (مشرب) و (أخلاق) و (شرف) ی خوی نه مینئ؛ نا، وانیه (میل) (إلا) (تأثیر) نه کا؛ (قلب) (دائماً) (حاضر) ه بؤ (تغلب) زور ناگاداری نه که ی، وه ره نه گه پیئ؛ نه گه ره (إطاعه) ی (جناب) ی (حق) نه که ی (حسب الوحي) ره فتار بکه؛ (إطاعه) ی (کافر) و (منافق) آن مه که؛ له که س به هه راس مه به، مه ترسه ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ ئیتر ده ره نه که ویئ، به و (تقریر) ه، نه و (آیهت) ه، زور (موقع) ی (مناسب) ی هیه؛ (مربوط) ه (أتم) ارتباط) نه وی دلی بداتی نه ی زانی. (بعض) ی به (سبب) ی (نزول) خه ریکن، وه (بعض) ی (أسباب) نه لئین: (إنسان) تی ی ناگا؛ (بناءً علیه) نه بی (بعض) ه (آداب) و (تقالید) ی (جاهلیهت) بوه، نه بی (ترك) ی که ن؛ (خصوص) شتی که (خلاف) ی (فطرهت) بی ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ نه مه ش وه کی بوونی دوو (قلب) (موافق) ی (فطرهت) نیه؛ داک (مزرعه) ی (وجود) ی خوته، نابئ به (مزرعه) ی توت؛ نه و (میل) و نه م (میل) (خِلْفَة) جودان؛ (خلاصه) (طبعاً، شرعاً، میلاً، وجداناً) (معامله) نابنه یه ک؛ ئیوه (ترك) ی نه و قسانه بکه ن؛ به لای (ظهار) و (مهار) وه مه چن ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ نه مه شیان (خلاف) ی (فطرهت) ه که سی له خوت نه بی، نابیتنه (ولد)؛ (حتی) (علما) ی (شرعی) (وَلَدُ الزَّانَا) به (ولد) ی (زانی) (حساب) نا که ن، له (معاملات) ی (شرعی)؛ (أماً) ناتوانن، (قطع) ی (مُباشِر) له گه ل داک ی بکه ن؛

ئافهرین له (شرع)ی (إسلامی) (شرع)ی (فطری)ی. کوپی خه لکی کوو ئه بیته
 کوپی نوو؟ ﴿ذَلِكُمْ﴾ هه مووی ﴿قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ قسه یه زاری یه، بی (اصل)و
 (أساس)و؛ کهس دوو (قلب)ی نیه، ئه وهی ئه یلتن: " (فلان) کهس له (صاحب)ی
 (رای)و (تدبیر) دوو دلی (قول)ی زویانیه؛ (موافق) نیه، له گه ل (ما فی القلب)ه له
 گه ل (واقع)؛ (وکذا) ژن وهك داک نیه؛ (قول)ی سه ر زاره کی یه (وکذا) کوپی
 خه لکی کوپی خۆت نیه؛ قسه یه بی (معنا)یه، (جعل)ی بی (مبنا) یه ﴿وَاللّٰهُ
 يَقُولُ الْحَقَّ﴾ چ به (اخبار) چ به (إنشای) (أحكام)، ئی (ثابت) و (مقرر) و
 (موافق) ی (قاعده)یی (خلق)و (إيجاد)یی، ئه ی فهرمووی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾
 پئی ی راست نیشان ئه دا ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ ئه وهی ئیمه (لایه ق) ی
 (بالتفضیل)ه له بهر (تَبَنَّى) (رسالت په ناه) نه بی (يَنْتَفِي) ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ
 اللّٰهِ﴾ له وی ئه وان به (قسط)ی ئه زانن؛ (معامله)ی ده ر (حق) (شخص)ی وهك:
 (معامله)ی باب له گه ل (ولد) (معادله)یه باشه، (لكن) (لاتخاذ) به (ولد) له هه موو
 (خصوص) خوی نیه ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ﴾ نه تان ناسین، نه تان زانی ناویان
 چیه؟ ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ برا ده ر تانن، له (دین) ﴿وَمَوَالِيكُمْ﴾ یارو
 یاوه ر تانن؛ به (یا این)یان بانگ مه کهن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ (إِثْمٌ) ﴿فِيمَا
 أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ (بعد النهی)، له بهر (إعتیار) به سه ر زویانتان دابن ﴿وَلَكِنْ مَا
 تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به وی (مأخذ) نه بن، (فی الحقيقة) (قلب) له (أمور)ی (معتاده)
 زۆر بی ناگایه، ئیستا سویند وه کی (بعض)ی (کلمه)؛ هه رامه، هین، (عیب)
 نه بی، (بلا معنی) یه کی، ئیشته، (شیسمه) به سه ر زویان دادی، (قلب) هیچ
 ناگای لی نیه؛ (حتی) ئه گه ر به ناگاداری قسان بکا، وئاره زووکا، ئه و (کلمه)ی
 (مداری) (کلام)ه، (ترك)ی ئه کا (غایه ت) له سه ری گران دی، به لکو و ناتوانی
 قسه بکا، ئیر (لازم)ه (إنسان) له (أول)ه وه ناگارداریی وه (إلا) ئه پوا؛ (مامؤستا
 ملاحمد) ئه ی فهرموو: " جه ندرمه یه هه بوو (ئهنده ن صۆری) (مداری) قسانی
 بوو؛ (حتی) که نوژیی داده به ست (الله أكبر) (ئهنده ن صوره)، ﴿بِسْمِ اللّٰهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ (ئەندەن سورە): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.... (وەکذا)، تا نوێژی (خلاص) ئەکرد" (لکن ئەبێ (انسان) خەریک بێ، ئەو (لغویات) ه (ترک) کا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (مساھلەو) (مساھە) ئەکا. گەلی (نوات) ی (عظام) وەکی (أبو مسلم) وە (إمام فخر الدين) خەریکی (إرتباط) و (إنسجام) ی ئەو (آیات) ی (کریم) ن، لام وایە ئی مە لە هەموان جوانترە، وە (أَتَمُّ) ه ﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ﴾ چاچایە، داک و باب و (ولد) ﴿وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ ئەو ئەبێ، لە (حرمت) و (إحترام) ی ژنان (نبی) (محترم) (ذی شأن) (صاحب) ی (حق) لەسەر (أمة) لە (فوق) ی داکمان بن؛ ئەو ی پێ ی بلێن:" (زوجه) ی (رسول)" (ولو) (طلاق) یش درابێ، بۆ ئیمە دایکە؛ (حرمت) ی (نظر) یان لەبەر زێدە (شەپەف) (وقایە) یە؛ ئەوانە (حقیقە) (أم) ی (طینی) نین؛ (أما) (أم) ی (دینی) ن؛ ئەگەر (دین) (محکم) بێ، (رابطە) ی لە (رابطە) ی (نسب) بە (قووت) ترە؛ (لکن مع الأسف) ئەمۆ زۆر سستە. (سبحان الله) (قوم) ی لە (أمة) زۆر (جسارەت) ئەکەن لەسەر (مقام) ی (نبووت)؛ (إنسان) (تعجب) ئەکات! نازانم (دین) ی (إسلام) چ (تأثیر) یکی بوو؟ لە (جمع) ی کە ئەلێن:" (رسالەت) پەناە (إمام) ی (علی) کردیتە (وکیل) پاش مردنی، ئەو ی (خروج) لە (إطاعة) ی بکا (طلاق) ی دالە (شرف) ی (أم المؤمنین) (إسقاط) بکری، (نقل) ه لە (قائم) ی (مُنْتَظَر)؛ ئەجا تەماشاکە، (نفاق) چی کرد؟ بۆیە خوا بە (رسول) ی خۆی ئەلی:" (إطاعة) ی (منافق) آن مەکە دیارە، ئەوانە (نصیب) یان لە (أموئیهت) ی (زوجات) ی (نبی) نیه (سبحان الله) (جناب) ی (رسالەت پەناە)، لە (أول) و (آخر) (زەمان) ی (حیات) و پاش (وفات) ی، لە شەپی (منافق) آن (أمین) ئەبوە ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ خزم - (عصبه) یا (غیر) ه (عصبه) - ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ (حسب قُرب الطبيعة) ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ (کتاب) ی (کون)، (فطرەت)، با (لوح المحفوظ) بێ؛ ئەو (طبعاً و شرعاً) (محفوظ) ه؛ (أو أولو الأرحام) ی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ ئەوانی (کافر) بن یا

(مؤمن) ی (غیر) ه (مهاجر) بن (حسب الشرع) (أولویته) یان نیه (مع هذا) پئی ی (فطرته) ناگری ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَيَّ أُولِيَانِكُمْ﴾ داک و باب و (ماشاکل) ﴿مَعْرُوفًا﴾ (حسب) ه لخواهش؛ چاکه له (حق) یان بهن، شتیکیان دهنی ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ﴾ (قرآن) ﴿مَسْطُورًا﴾ نوسراوه، (ثبت) کراوه ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ که (إطاعة) ی (کافر) و (منافق) آن نه کهن وه (قطع) ی (علاقه) له که ل (کافر) بکهن (وَلَوْ) (أقارب) و باب و داک بی، نه ترسن؛ (تبلیغ) به جی بیفن ﴿وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ له (زمره) ی (أنبیا) یان، نه وانه ی (أولو العزم) به (صبر) و (ثبات)، به (أقدام) و (جرئت) بن له (بعض) ه (مقالات) ی خۆم نووسیومه، نازانم بۆ چی (حضره تی عیسی) له (أولو العزم) (حساب) نه کهن؟ (أَمَّا) له بهر نه و (آیت) ه په شیام؛ نه و (صفات) ه له ویداش هیه، (غایهت) ی (دوام) ی زۆر نه بوو، وه (مقابله) ی پادشاهانی نه بوو، لام وایه زیتر له عهردی مابا؛ (تبعه) ی زۆر بوویا نه ی کرد ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ﴾ له ه موان ﴿مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ به (سند) و په یمان پتر، (عظیم) و (مَحْكَمٌ) ﴿لَيْسَ أَلِ الصَّادِقِينَ﴾ به ده رکه وی (عَلَى مَلَأَ النَّاسَ) (سؤال) یان لی بکا ﴿عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ به (صبر) و (ثبات) ده رنه که وی؛ (حقیقه) (شخص) ی له (دَعَا) ی (رسالهت) (صادق) نه بی، (۹۵۰) سالی کوو (دوام) نه کا؟ که سی له (ده عوای) (رسالهت) (صادق) نه بی، (مُقابِل) ی (أَنَامَ) نه و (شدهت) و ناخوشیه کوو نه کا؟! ﴿وَأَعَدُّ لِلْكَافِرِينَ﴾ (وَلَوْ) زۆر (مُعارضه) بکهن، بینه (سَدَّ) ی ناسنی بۆ (منع) ی (نشی) (دین) ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ له (دنیا) به (مغلوب) ی له (آخرهت) به (نار) ی (جحیم)؛ بۆیان (مُهَيَّا) کراوه، تووشی نه بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ﴿اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ له (فکر) ی مه کهن، له چی (شدهت) ی (نجات) ی دان ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ (مُرْكَب) له (قریش) و (بنو أسد) و (غطفان) و (بنو عامر) و (بنو سلیم) و (بن) و (النضیر) و (بن قریظه)؛ (مجموع) له ده هزار زیاتر هاتن بۆ سهر (مدینه)؛ (فجأة) نه چوو نه ده ر بۆیان؛

(خندهق) بیان له (دوری) (مدینه) ی لی دا؛ (طرفین) بهرا بهری یهك بوون؛ چ شهپی وا نهکرا بهناو بی ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ بایه (شدید) وهك په شهبای (کزیه) ﴿وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ ئیوه نه تاندیتن؛ (ملائکه) بوون. (ابن جریس) نه فهرموی: "نه مجاره، شهریان نه کرد" ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ بنۆپه (قرآن) نا توپیتته (شخص) (خصوصیات) له (قرآن) دانیه؛ (لکن) (تهزب) لی ناگهپی؛ (إلا) نه پۆن بۆ (شخص)؛ ته ماشای (عنوان) ناکن ﴿إِذْ جَاؤُكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ لایه له سه ره وهی شار ﴿وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ لایه له دامیتنی شار؛ کام له ولا؟ کام له م لا؟ بی (قیل قیل) نیه چ (فائده)؟ ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾ (زاغ = مل؛ مال) کهم (قوهت) بوون، (توزان) ی نه ما، به ولا و به ولا (میل) ی نه کرد؛ وهك کهسی (متحیر) له (جوانب) و (أطراف) بنۆپی ﴿وَيَلَفَّتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ دل له ژێر پا مه ئه هات، نه گه یشته قورگ و گه روو (لکن) نا پچرئ، تا بمری. نه وه (حال) ی (وجدانی) یه، (إنسان) له (وقت) ی (شدهت) ی (خوف) له (عدو) یاله (حیوان) ی دوپنده به سه ری دئ؛ دل و جگر سیپه لاک ی بۆ لای گه روو، مه و راز دئ. (مادام) له (خوف) وای لی دئ (حاجهت) نیه، بیکه ی نه (کنایهت) ﴿وَيَتَّخِذُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (أنواع) ی (مختلفه) وهکی نه وانه ی (سابق) (ضنوا) انهم قد کذبوا له وه رزه (حال) و (مقام) ه (درجات) ی (قوهت) ی (ایمان) به سه ره نه کهوی ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (شدائد) (محک) ه، (قهلب) و قه لابی پی دور نه کهوی ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾ له رزه له رز، له رزی (شدید)؛ (زلزله) که (اختیاری) نه بوو؛ نه وا (مثل) ی (أمم) هکانی تریان هاته سه ر. (بعض) ی (قراء) نه لی ی کهوتینه (زلزله)؛ یه کئ به (کس) ی (زا) ی (زُلْزِلُوا) یا (إشمام)؛ یه کی به (فتح) ی (زا) ی (زلزال) لام وایه، (صحاب) آن له و (وهقت) ی ناگیان له (إشمام) و (مِشمام) نه بوه ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ﴾ (تأم النفاق)، (کفر) ی (راسخ) ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ ترس؛ (جبان) بوون، هیزی (ایمان) بیان نه وه نده نه بوو (جبانهت) هکه لادا ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ مه ل خه له تاندن؛

بایان تی ئه کردین؛ (فارس) و (روم) ئه گرن؛ (استیلا) ی جیهان ئه کهن (حقیقه)
 ئهوی (مؤمن) یش بی، (أَمَّا) کهم (غیرهت) بی لهو (شدائد) ه ئه م (نوع) ه قسه
 ئه کا؛ پاش (رفع) ی (شدهت) (إِثَابَت) ئه کا؛ (بَعْدَهُ) (إِيْمَان) ی به (قوّهت) ئه بی
 ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ گهروه کانی (مُنافِق) آنی (أَمْر) به ده ست ﴿يَا أَهْلَ الْيَرْبِ
 لَا مَقَامَ لَكُمْ﴾ جی ی (إِقَامَه) و مانه وه لیڤه، بۆ ئیوه نیه ﴿فَارْجِعُوا﴾ (مادی) و
 (معنوی): (إِلَى مَبْدَنُكُمْ وَمَنَازِلِكُمْ وَبِلَادِكُمْ) (سید) ئه لی: " (معنا) (لایهق) نیه،
 (تسمیه) ی (مدینه) به (یثرب)، لای (رسالت په ناه) ناخوش بوه، (ممکن) ه
 (مُنافِق) ه کان بۆیه به و ناوه بانگی (أَهْل) یان کردین " ئه و (نوع) ه (إِخْتِلَاط) ه یه
 ئاوردیان تیک ئه دا؛ (ده ولت) آن ژیر به ره و ژوو ئه کا ﴿وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 النَّبِيَّ﴾ ئه مانه وا ده رئه که وی (مُنافِق) ی (سیاسی) بووین ﴿يَقُولُونَ﴾ (بیان) ی
 (سبب) ی (إِذْن) خواستن ئه کهن ﴿إِنْ يَبُوتْنَا عَوْرَةً﴾ ده رو دیواری نه وی یه،
 سسته؛ به کون و کاژێر که؛ پفتی زۆره، دزو مز ئه توانن به ئاسانی بچه ناوی؛
 مآلمان بدزن؛ (رخصه) مان بده ده رو دیواری پێک ئه خهین، (مَحْكَم) یان ئه کهین؛
 دی ینه وه (خدمهت) ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ درۆ ئه کهن، خانی یان (محکم) ن، بی
 (خَلَل) ن؛ بوورنن له (عمران) ی شار؛ قسه یان له (عورهت) کردیه، بۆ ئیمه بی
 (لِزُوم) ه ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ هه ر (مقصد) یان هه لاتنه، (حیل) ه کاری
 ئه کهن ﴿وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا﴾ (بنا مجهول) ه؛ (ضمیر) بۆ (بُیوت) ه؛
 ئه مه (ظاهر) ه (نظر) به (ماقبل)، یا شار؛ لام وه یه ئه وه (نظر) به (أَقْطَار) بۆ
 شار (أَنْسَبَ) تره؛ (وَلَوْ) له (عبارهت) ی (مُسْتَأْذِنِينَ) آن (ذکر) نه رکراوه (فهم)
 ئه کری. جائیستا من به کوردی بلیم: " چی؟ " ئه بی به (خلاصه) (عرض) کری.
 ئه گه ر دوژمن له هه موو (أَطْرَاف) (داخل) ی سه ریان بی، له ناو خانیان، له ناو
 (مدینه) یان، (استیلا) ی کا، تالانیان کهن ﴿لَمْ﴾ پاش ئه و (فاجعة) ﴿سُئِلُوا
 الْفِتْنَةَ﴾ (طلب) یان لی بکری، بۆ (فساد) و شه پو شه پ (ده عوهت) بکری
 ﴿لَا تَوْهَا﴾ (عطا) ی ئه کهن بۆی دین؛ (إِلَّا) بۆ خوا نه بی به هانه ئه گرن. بۆ

(فتنة) و (فساد) (حاضر) و نامادهن (على أسوء حالهم) ﴿وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا﴾ گیر نابن، (إلا) (مُدّه) یه کهم؛ نه وهنده که (جلباب) ی (فتنة) بازی له بهر نه که ون؛ نه ناگایان له خانی نه مینئ، نه له شارو (مدینه) ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ﴾ نهو (فریق) ه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ پیش نه م (واقعة) ﴿لَا يُولُونَ الْأُنْبَارَ﴾ مه لئه یه ن، پشت له (عدو) (دین) نه که ن. وادیاره نهو سویندو په یمانه شیان به (حيلة) بوه (فرار) یان هم به (حيلة) ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ لی ی نه توژیته وه نهوی (وفا) نه کا (جزا) نه دری ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ له (سبب) ی (مردن) و کوژدان؛ هه رتووش نه بن ﴿وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (ولو) بژیه ن، نهو جاره، له مردن، له کوژدان (نجات) یان بی، نه وهنده ناجی نه مرن، له (حیات) (فائده) وه رناگرن. مردن که (واقع) بوو، مردی نه پوا، مردن نابیته بوو، (أَمَّا حَسَبِ الظَّاهِرِ) که ته ماشای (أحوالات) که ی (قابله) (تفاوت) و که متر و دریتی (عمر)؛ (بنا) یه دروست نه که ی، له چه مه نتو و که چ و قسل و به ردی چاک؛ (مَحْكَم) ی داده مه زیتئ، زور (دوام) نه کا؛ (أَمَّا) به خوئی بی هیز و که سته کی خاو، بناغهی سپه یی مردی، خانی خوئی ناگرئ، زوو نه پوخی، (أَمَّا) (قابله) (بُنیان) ی زور (متین) به (عارضه) یه، به پوا بهر (هوا) بی.

(معلوم) ه (قوه) تابه نه اندازه (صرف) کرئ، ده رنگره نه برئ نه مرؤ (شرکت) ی (تأمین) له (دنیا) بلأو بووه، (مع هذا) (حيلة) کاران، زور جارتیکی نه دهن؛ نه بیته (منازعه) له (بین) ی بنۆره (مجلات) ی (مصریه). پوژی له (بغدا) تویمه (ظاهر) ی (مُعتمد) م وه (فقی عبدالله) ی خوشه ویستم، زور لاواز و تیک چووم هاتنه بهر چاو، بردمنه لای دقتور (شکری محمد) (معاینه) ی کردن؛ ووتی: (إصابه) ت کرد، هیناتن "یه ک دوو (خطوه) یان مابوو، بق (مرض) ی (علاج) نا په زیر" (حقیقه) به (بعض) ی (ترتیبات) چابوون (شکر) هاتنه وه سه ره خو. نه و جا (حُکما) ی (طبیعة) و (أطباء) ته ماشای (حالات) و (ظروف)

ئەكەن؛ (علماى ئىمه ئەتۆپنە (واقع)؛ (واقع) يەكە، نابىتە دوو؛ (أَمَّا) (مُعْتَزِلَه) ئەوھى (رأى) (حُكْمَاي) يانە نەختى (معقول)ە، (أَمَّا) (أَرَايى خۆيان، كەمى واهىيە (قيمت)ى ھەبى ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي﴾ كى يە ئەو كەسەى ﴿يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ (حفظ)تان ئەكا لە خواى ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا﴾ (ردى) (إرادە)ى (إلهى)كا؟ (حاشا) كەس نىه؛ ﴿أَوْ﴾ (من ذا الذي يُصِيبُكُمْ بِسُوءٍ ، إِنْ) ﴿أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ (لكن) فەرمايش (إبن جريس) وا ئەگەيەننى (عصمة) لە (معناى)ى (منع)ە؛ (حاصلى) كەس (منع)ى (نقمە) و پەحمەتى خواى پى ناكرى؛ كەوابى وەكى (سیدی آلووسى) ئەفەرمووى؛ (حاجەت) بە (تقديرى) (مقابل) ناكا ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ كەسى (نفع)يان پى بگەيەننى، (ضرر) يان لەسەر (دفع) كا، دەستيان ناكەوى؛ (يعنى) نىه ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾ پاگىرى (خلق)ى ئەكەن نايەلن بىنە (معاونە)ى توو و (مسلمانان) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ﴾ برادەرى خویش و دوستى خۆيان، لە خۆيان يا لە (مؤمن) آن ﴿هَلَمْ إِلَيْنَا﴾ وەرنەوھ لای ئىمه، چتان بەسەر شەپى دایە؛ ﴿هَلَمْ﴾ لای (حجانی) يان بۆ (مفرد) و (جمع) ئەگوترى ﴿وَلَا يَأْتُونَ﴾ خۆيان ﴿الْبَأْسَ﴾ (حرب) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ھاتنى، يا (زمان)ى كەم. ئەوانەى دىن ﴿أَشْحَةً عَلَيْكُمْ﴾ وەك (زمخشىرى) ئەفەرمووى: " بۆ (حفظ)تان (شُح) ئەكەن " (يعنى) (حەن)ناكەن، دورشمن (غالب)بى، چونكى (أمين) نىن؛ وەياخود (بەخيل)ن بە (إنفاق) و (معوئە) (تقويع) ئەكەن، (حاصلى) (مجبور) نەبن، نايەن بۆ (ساحە)ى (حرب)؛ وەكى (جمهور) ئەفەرموون: ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ﴾ ترس ھات، (حرب) دامەزرا ﴿رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ تەماشای توو ئەكەن ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاويان ئەسوپی ﴿كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وەر ئەگەپى، پەشكێنەى ئەكەوێتە بن پیلوى چاوى؛ لەبەر ترس چيان پى ناكرى ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ﴾ ترس بەسەر چوو ﴿سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ حِدَادٍ﴾ زوبان بۆ لاتان درىژ ئەكەن، زۆرى واهەن، ترسنۆكن خۆنادەنە شەپ، لەلایە تەماشائەكەن؛ لە

(حرڪه) و (سڪڻه) (مُحَارِب) اُن ته (فڪر)ن؛ ڪه شهڙ به سهر چوو، ته لئ: "من وام له فلان جي تهو (ثبات) هم نواند؛ ته تو ته ترساي لات دهدا (فلان) (موقع) ي؛ (فلان) ته توو هه لاتي، بڙ په ناي ڪهندي " (اُذِيَهت) ي (محارب) اُن ته دهن، وا ته نوئين، ته وان زور (مُدافعه) يان ڪريه، با (وجود) ي (حال) يان وايه ﴿أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ﴾ چاڪه ته وانه ي بڙ (سلامت) ي (رسول) (اُمّت) له (بلاد) و (شرف) شهريان ڪريه؛ (ملا) يان ليڙه باسي (غنيمت) ته ڪن؛ گويا (حريص) ن له سهر (غنيمت)، (قسم) ي باشيان تهوئ؛ (اُمّا) نازانم، لهو (شهڙ) ه چ (غنيمت) بوو، تا (تسامح) ي له سهر بڪري؟ ﴿أَوَلَيْكَ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ ته ڪر (ايمان) يان بوبا به پراستي (مُدافعه) يان ته ڪرد، ته وهنده نه ده ترسان ﴿فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ ته وهنده ي ڪرديان (ابطال) ي ڪرد. (ذاتاً) گه ليڪي هه رنه بوو ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (ولو) ڪه (مرحمت) ي وي واله (قضا) ته خواني، ڪه (عمل) ي (يسر) يش قبول ڪا، (اُمّا) به (شرط) ي (اخلاص) و (ايمان)؛ ڪه (شرط) نه بوو، (مشروط) نابي؛ يا خود (عمل) يان لاي خوا، چ نه بوو؛ ڪم و پوو چ بوو؛ وه ڪي (نه يسابوري) ته فهرموئ: ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ له بهر (دهه شت) اُن با (وجود) ي پڙسي بوون؛ يا خود ته وانه ي به (اخوان) يان تهووت: " (هَلُمَّ إِلَيْنَا) " وا (حساب) ته ڪن، (احزاب) نه پڙيشتي ين؛ بڙ (ڪس) ي (عسڪر) ي (اسلام)، (دعوهت) ي ته وانه ته ڪن؛ (مع اُنّه) ته رت و توونا بوو بوون ﴿وَأَنَّ يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ (مَرَّةً أُخْرَى) ﴿يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ﴾ ٿاره زوو ته ڪن، بچنه (بدو) ده ره وه، ناو عوريانان ﴿يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ﴾ له ٿاينده و په وهندان له (خبر) تان پيرسن؛ وا يان پي خوشه ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ لهو (كُرّة) ي (مَفْرُضَة) ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ به (صورهت) ي نا (علاجي) ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ﴾ (مُخَاطَب) ده رنه ڪه وي ﴿فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ خوي له (نفس) ي خوي (بالذات) (قدوه) به شايانه (اقتدي) ي پي بڪري؛ زيرا چي واي له (خاطري) دانيه جي ي (تُهْمَت) بي، خوي (بالذات)

(إِشْتِرَاكَ) ی (حرب) نهکا؛ (حرب) ی بۆ خوايه؛ (مُدَافَعَه) ی (دین) و (عرض) و (ناموس) و (وطن) ه بۆ چی (إِتِّبَاع) ی ناکه ن؟ نه و گه پانه وه و (سَدَّ) ی خه لکی و خۆدینه وه، له وه نهگامه، بۆ ؟! ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ (ذاتاً) نه وه ی ئومیدی به (لطف) و (کرم) ی خوا ی بئ، وه (ایمان) ی به پۆژی (جزا) بئ؛ وه (نجات) ی خۆی ئومید بکا، (إِتِّبَاع) ی (رسول) و (اقتدا) ی پئ نهکا، له هه موو (حال) آن؛ (خصوص) له (شدائد)؛ نه وه ی ناکا، (ایمان) ی نیه، نه گه ره شه بئ، شتی بئ (قوّه) ه، یاخود (مَغْشُوش) ه؛ نه وه ی ئومیدی به خوا پۆژی (جزا) بئ ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ (یعنی) (رجا) ی (مزخرف) نه بئ، له گه ل یاری (إلهی) و (طاعة) ی بئ، (تعلق) ی زویانی، نا؛ نه وه ی پابردوو، (حال) ی (مُنافِق) و (ضَعْف) یان بوو ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه ی (ایمان) پته و نه وانه ی (یرجون الله واليوم الآخر) و یذکرون الله کثیراً نه وانه که چاویان به ﴿الْأَحْزَابِ﴾ کهوت؛ بئ (خوف) و هه راس، به (ایمان) ی به (قوّه) ﴿قَالُوا﴾ فه رموو یان: ﴿هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ (أحزاب) له (عبارهت) ی وان دانیه، تا بلّین: " (هذه) " وه کی (شمس) و (بازغی) هه رچه ند تووشی (شدهت) نه بین، (أَمَّا) (عاقبهت) بۆ ئیمه یه؛ (ثمره) ی (صبر) و (ثبات) مان، (رضوان) ی (إلهی) یه ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ له هه رچی فه رموو یان؛ فه رمایشی وان (إغرابی) نیه (وعدّی) بئ لاف و که زاف و هه لّخه تاندنه؛ وه کی (دَجَّاجِل) آن نالّین: " ناوت له (دهفتهر) دابی؛ جار جار سه ری ئیمه بده؛ ئیتر برۆ بۆ (جنّهت) ! " (وعد) به (نصر) و (فتح) و (ظفر) نه دا، (أَمَّا) به (شرط) ی (حرب) و (صبر) و (ثبات) و (إِتِّبَاع) ی (قائد) بکه ی ﴿وَمَا زَادَهُمْ﴾ نه وی دیتبان ﴿إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (قوّهت) ی (ایمان) له و (نوع) ه (مواقع) ه ده رنه کهوئ؛ هه ر کهس له شینه یی نه توانئ بلّی: " وا نه کهم، من وام، وه چی وه چی " وه کی کوردی نه لئ: " قسه ی بهر ناگردانی تاوئ په کانه ی جیاوهز " (إنکاری) ی (شدهت) و (ضعف) ی (ایمان) ناکرئ؛ جئ ی (کُثرهت) و (قلّة) به (إعتبار) ی (مُؤْمِنٍ به) نیه. گه لّ کهس خۆی به (مُؤْمِن) ی

(قوى) نه زانئ، (خصوص) (ايمان) به (اَجَل) به كه و دوونيه؛ (ممکن) ه
 (تأليفات) ي ه بئ، له (اعتقاد) يان، (أَمَّا) كه (حرب) دامه زرا، گرم و هوږى
 توپان هات، دانه ي (شه ران بيل) ته قيه وه، بؤمبا (انفلاق) ي كرد، (ايمان) ي نه بئ
 به (هَبَا)، (اَجَل) ي چي؟ ه لئ به په ناو پيچان، خو بشاره وه له كونه شاخان؛
 (ايمان) به (عمليان) (قوه) (زياد) نه كا، به (نظريات) ته واوونيه؛ خوايه ليتمان
 نه قه ومئ ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ (أَمَّا) (رجال) ي مەردى مهيدان. خوايه چه ند
 خوشه، (انسان) له هر (صنف) ئ بئ، پياو بئ؛ توخوا كه سئ
 (ولو) (انپراطور) بئ، كچه كي لي ماره كهن - (بعد الفقد) - ده ستي بووك ماچ كا،
 پياوه؟ (حاشا). (رجال) ي (ئاوړوپايي) وه كي (ناپليون)، (هند بنرغ)،
 (موسولينى) (متل) ته ماشا كهن نه و جا (درك) ي پياو ته نه كهن، خو تان له ژن
 كه وړه تر (حساب) نه كهن؛ توخوا (قوم) ئ (هكذايي) به پياو (حساب) ن؟ (مع
 الأسف) (زمان) ي (حاضر) (نور) ي نا پياو انه ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ
 عَلَيْهِ﴾ نه وه ي (عهد) يان پئ دا، به جي يان هئنا؛ (موافق) وړاست بوون، به
 (كُلّ) ي (قول) و (فعل) يان يه ك بوو؛ وهك نه وانيدى نه بوون، (عهد) يان كړد بوو؛
 (پشت نادهين)؛ وه (فرا) يشيان كړد. نه وانه (جماعات) هكن؛ يهك دوو و سئ
 نين؛ كه لي له (أنصار) و (مُجاهدين) به (حق) (عهديان) به جي هئنا له (معركه)
 و (شدائد) پاره ستا ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ (عهد) ي به جي هئنا (نذر) ي
 خوى ته واو كړد، (بعض) ئ (شهيد) بوون، (بعض) ئ (وفات) يان كړد ﴿وَمِنْهُمْ
 مَّنْ يَنْتَظِرُ﴾ تا (وفات) نه كا، (حاضر) ه ناماده يه؛ هه روه (وقت) ئ (ايجاب) ي كړد،
 جان افشاني نه كا ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ (ادنى) به؛ (سابقاً) كوو (جهاد) يان كړديه،
 (لاحقاً) (هكذا)؛ (ايمان) كه (محكم) بوو، له دلدا په گي داكوتا، (زوال) ي نابئ؛
 سه رو مال له توغري داده نئ. (حتي) كه لي پياوئ (دنيا) هه ن. شق و په قيان
 كهن، له (عزم) و (جزم) ي خويان ناگه رپنه وه، ناگورين؛ (وهعد) هكيان دا،
 سهريان بچئ به جي ئ تينن؛ (أَمَّا) (سياسيون) (حيث) مادارت الزاجه داروا

(أَنَا فَأَنَا) ئه گهرین؛ به (خُلف)ی (عهد) (افتخار) ئه کهن. ئه وانهی (یعنی) (طرفین) بۆیه وایان کردیه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ وه (مقابل) وان ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ كه (توبه) بکهن، (عفو) ئه کرین، (عذاب) نادرین؛ (ابن جریر) له (أسلاف) وا (نقل) و (تحریس) ئه کا (یعنی) (قتاده) و (أمثال) یان. باسی (معتزلیه تی) و (سُنَّیه تی) نه بو؛ (فرقتین) (مُتَّفِقِن)، (عفو)ی (مُنافِق) (من حیثُ هُوَ مُنافِقٌ) (مُحال)ه؛ چ له بهر (وعد) و (خَبَر)ی (إلهی) چ (عدل) (حکمه) مه گهر ئه وانهی (تجوین)ی (خلف)ی (وَعِد) بدهن؛ قسه ی وانیش لای (سوادی اعظم) (مُعْتَبَر) نیه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ (وهكذا يكون) ﴿غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هه رچه ند ئه وان بۆ (عذاب) دران (عهد) یان به جئ نه یه نا، (أَمَّا) (جنابی حق) له بهر (غفوری) و (رحمی) خۆی پێی (توبه)ی لێ نه بهستن؛ (تعليق)ی (عذاب) یانی دابه (مَشِيَّت)؛ ئه گهر (عذاب)ی (دنیا)یی جای (إشكال) نیه؛ ملایان نذر (مُضطرب)ن لیره ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ له پقیان، دانه مرد، کلودی نه ده هه ژاند ﴿لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا﴾ به هیچ ﴿وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خۆیان ئه گهر به (علی) بایه (کفی) نه ده بوو؛ وه (ریح) و (جنود) ی (إلهی) به با ئه چوو؛ خواجه ئه مه چیه؟ که ی (قرآن) ته ماشای (علی) و (وَلَّى) ده کا؟ یا ئه نورپته (فلان) و (فلان)؟ بۆ له شکری و گه وره، به کوژدانی (شخص)ی وه کی (عمرو ابن عبدو) ئه شکری؟ خواجه (تعالی)ن (حفظ)ی (مسلمان)انی کرد، له وشه پره ی تووش نه بوون؛ (لکن) شه پی خو به خۆیی (حالاً) (نوام) ئه کا؛ له سه رچی؟ هیچ و پووچ! ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ (حاجه تی) به (علی) و (غیر)ی (علی) نیه (وَلَوْ) کی کهس (انکاری)ی (خدمه تی) (امام)ی (علی) نا کا؛ (أَمَّا) له و (عبارات)ه، ئه و جوژه (تفسیر)ه نذر بی (معنا)یه؛ یا (أورد)ی (أئمة) و (رجال)ی (غَیْب)، (أقطاب) و (أوتاد) به هانای (مسلمانان) بیّن؛ ئه لّین: " (إيطاليا) منداله (مسلمان) آن له (طیارة) فهی نه ده ن" ئه لّین: "با (محمد) به فریادیان بگا" ئه وه یان (غَد)ه؛ (محمد) و (أتباع)ی پاستی (محمد) قهت وایان

نه گوتیه؛ (اتباع) ی (طریق) ش له بهر (شیخ) هکان ناوی (رسول الله) بیان گوم کردیه؛ له خواو (رسول) ی خواو (کتاب) خوا، وهر نه گیری (مدان)، (قوت)؛ (عزیزی) بی (قوت) نابی؛ (غرض) لهو (نوع) ه (أوصاف) ه (ایقاظ) ی (مسلمان) آنه، بۆ (أسوءت) به (معبود)؛ (معلوم) ه (باشیر به شمشیر سُنْخ باید گفت) ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ نَهَوْنَهُ﴾ نه وانه ی ﴿ظَاهِرُهُمْ﴾ پشتی وانیان گرتیوو ﴿مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ جووی (بنی قریظه) ﴿مِنْ صِيَاصِيهِمْ﴾ له قه لایان ﴿وَقَدْ فِ قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ﴾ ترسی فریدا ناو پشت و ناو دلیان؛ (ظاهر) وایه، هاتبنه دهر بۆ شه پ، لهو هه نگامه، ترس (غلبه) ی لۆ کردینه، تاقه تی (مقامه) بیان نه ماوه، شکان ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ ئیوه (فریق) ی له وان نه کوژن ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ (فریق) ی (أسیر) نه کهن ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ﴾ به میرات دایه ئیوه ﴿وَدَيَّارَهُمْ﴾ خانووی و (حصون) و (قصور) ﴿وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (نقود) و (مواشی)؛ (سبحان الله) (بحثی) مندال و ژن نافه رموی؛ وه هیچ (اشاره) ی بۆ (مُلک) ی (شخص) نیه ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطُورُهَا﴾ (ظاهر) وایه لهو (وقعه) (استیلا) ی (بعض) ی (أراضی) بیان کردبی، که (سابقاً) پی بدا نه چووین؛ (أرض) ی (فارس) و (روم) له (زمان) ی وانه، نه گیرا؛ وه (خطاب) بۆ هه موو (مسلمان) آن نیه، تا (شامل) ی (جميع) ی (أزمان) بی؛ (آخر) ی لۆ یان نه که پان، (بعض) ی نه لۆین: " (مُراد) لهو (أرض) ه، ژینانه " ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه (إلا) (غلبه) ی ئیوه پاش (محسوری) بهو په ژاریه، له سه (بنی قریظه)؛ (صاحب) ی (حصون) و (قوت) و (مُکنهت) و (حریص) له سه (عدوات) ی ئیوه یه ک (فکر)، به (مُحال) (عَد) نه کرا. (سبحان الله) نهو (صبر) و (تحمل) ی (بعض) ی له وان کردیتی؛ له (وهقت) ی له سه رپرانیان نه گهر (مسلمان) ی بی کردایه، نه بیان کرده داستان. (حکایهت) ی (أحزاب) و (بنی قریظه) نه گهر بتوانم، پاش (اکمال) ی (سورهت) (مُختصراً) نه ی نووسم ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَاجِكُمْ﴾ (سابقاً) فه رموی: " (أزواج) ی (نبی) (طاهرات) له دلی (مسلمان) آن؛ نه وانیش بی

(شُبْهه) خۆیان لازیاتر بوو؛ له پاش (رفع)ی (حصاری) (أَحْزَاب)، نومیّد (غالب) و (قَوی) بوو؛ وه (بالفعل) (جناب)ی (رسالت) به سهر (بنی قریض) ی و نه مانه (غالب) بوو (غنمهت)ی وان بوه (نصیب) ی (أُمّهاتُ المؤمنین) وه کی (صاحب)ی (بحر) - (ره حمه الله علیه) نهفه مرووی؛ وایان گومان برد، که (نفائس)ی (أموال)ی (یهود) بۆ (حضرهتی رسالت)ه؛ (دهور)ه یان لی دا، (عرض)یان کرد: "یا رسول الله؛ (بنات)ی (کسرا) و (قیصر)، له ناو نازو (نعمهت)ه دان، ئیمهش ئه وهاین، له (فقر) و (فاقه)، ئه مه چۆن ئه بی؟ (ألبت)ه ئه بی ئیمهش خۆش پای ئه بویرین"؛ وه ههم (ممکن)ه (من بعد) (مسلمان) آن، (مراجعه)ی (أُمّهاتُ المؤمنین) بکه ن بۆ (رأسهت) و (أمواری) (إداري) و سهر کرده ی له شکری؛ نه وانیش به (رجا) بی به (میل) بی، (مداخله)ی (أمواری) (رسالت په ناه) بکه ن؛ وه هه ر دووکیان بۆ (حال)ی (رسول الله) دهستی نه ده دا؛ چ (تبسّط)ی (عیش)؛ چ (تَدَخَّل) له (حُکم) و (إداره)؛ چونکی (مُجب) ی (خَلَل) بوو؛ وه (بالحقیقه) (مُجب)ه؛ (أثری) (سَئی)ی له (تاریخ)ی (إسلام) دیترا؛ چ له (عبّاسی) چ له (عثمانی) (علاج)ی (واقعه) (قبل از باید کرد). له (أَوَّل)ه وه (جناب)ی (حق) (خطاب)ی کرده (نبی) (ذی الشأن) به ژنانت بلی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَرِيبَتْكُمْ﴾ گوزه رانی (ملوك) آنی به (لذائذ) و (شهوات) و (حُلّی) و (حُلّی)؛ نه وه بۆ ئیمه ده یست نادا؛ کاروباری (إسلامی) تیک نه چی؛ (خصوص) بۆ (أخلاف) و (أجلاف) به جاری نه بیته مایه بی (فساد) ﴿فَتَعَالَيْنِ﴾ فه زموون ﴿أَمْتَعَكُنْ﴾ نه وی هه به، ﴿وَأَسْرَحْكُنْ﴾ به ره لا تان نه کهم، (یعنی) (طلاق) تان نه دهه ﴿سَرَّاحًا جَمِيلًا﴾ بی (تفوق) و (تعليق). نه و جا بنۆره نه و (آیهت)ه چهند (مُنْسَجَم)ه، چهند (منظوم)ه؛ که چی (حسب الظاهر) چهند لیک دوورن! (ره حمه تی خوی): (أَوَّلًا) له (صاحب)ی (بحر).

(ثانیاً) له من بئ. ئه گهر (دقته) کهن، (وجه) ی (ریط) ی من (أدق) و (أنفع) و (أوجه). ئه وجا (مُتَعَفَّه) (واجب) ه یان نا؟ بۆ هه موو (مُطْلَقَه) یه ئه بئ؟ نابئ؟ (قد) ی چه ند؟ چه ند نیه؟ (تفصیل) ی بۆ (فَقْهًا) یان بئ؟ (ذاتاً) من له (تفسیر) (مقصد) م (بعض) ه (معانی) خۆم و (وَجْه) ی (نظم) و (ارتباط) ی (آیات) و (سُورَه)؛ خودا بۆ (إكمال) ی (موفق) مان کا ﴿وَلِإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خواو (رسول) ی خواتان ئه وئ، ویستنی خواو (رسول) به (عنوان) ی (رسالة) ت، ویستی (دین) ه، (إطاعة) و (إنقیاد) ی (أحكام) ه؛ (سبحان الله) له (حکمه) ت ی (قرآن) ! ﴿وَالدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ (نعیم) ی (أبدی) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ﴾ ئه وانه ی که ئاره زووی خواو (رسول) ی و (دار) ی (آخره) ت ئه کهن - (بمقابله الإحسان)، دایناوه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نۆر گه وره. پاش (نزول) ی (آیه) ت (حضره تی رسول الله).

(أولاً): (کیفیه) ت ی به (عائشة) فه رموو؛ ئه ویش (بلا تَوَقَّف) (اختیار) ی خواوو (رسول) و (آخره) ت ی کرد؛ (وکذا) (سائ) ی (زوجات) ی (طاهرات)؛ (إلا) (عامریه) (قوم) ی خۆی (اختیاری) کرد؛ (جناب) ی (رسالة) ت (کیف) خوش بوو. وه (حقیقه) نه بیستراوه (عائشة)، (حفصة) ئه وانی (دُهُات) له هیهچ (خصوص) ی (مُدَاخِلَه) ی (أموال) ی (رسالة) ت په ناه یان کردبئ؛ وه به (کمال) ی (قناعات) ئیان. به (مناسبه) ی (مقام) (بعض) ی (مسائل) ی (فروع) یان لیره (ذکی) کردیه؛ (دائر) به (تفسیر) (إختلافات) ی نۆر هه یه؛ وه (حقیقه) ی (آیه) وانه گه یئن، ئه گهر (دنیا) یان (اختیار) کردبا، (جنابی رسول) (طلاق) ی ئه دان؛ (خارج) ه لیره؛ (أَمْهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) (أُمَّا) (مُجَرَّد) ی (اختیار) ی (آخره) ت یان کرد، شایان بوون (رأساً) (جناب) ی (کبریائی) (خطاب) یان له گه ل بکا ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ ئیتر ئه و (عنوان) ه (لازم) ی وانه؛ پئ ی (طق) و (فراق) نه ما ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ﴾ هه ر کامتان ﴿بِفَاحِشَةٍ﴾ جوونی، (جواب) ی ناشین؛ (خاصه) له گه ل (رسل) ی (أکرَم) ﴿مُبَيِّنَةٍ﴾ (ظاهر) بئ؛ (أُمَّا) (جواب) ی (خفی) وه کی (رسول)

الله له (جواب) ی جوان؛ که ئه یان ووت: " (سَامٌ عَلَيْكَ) " ئه ی فه رموو: " وَعَلَيْكُمْ " (بَاسِی نیه؛ (مقابله) یه به (أَدَب) ه ﴿يُضَاعَفُ لَهَا الْعَذَابُ﴾ له (قیامهت)؛ ئه ی (موجب) ی (عذاب) ی (دنیا) بی، له وان له (قبيله) ی (مُحَال) ه ﴿ضِعْفَيْنِ﴾ دوو چه ندانه؛ وا مه زانن به (قُرْب) ی (رسالهت په ناه) ی (مُساهله) تان له گه لئه کړی؛ تا نئیزیکتر بی، (عذاب) ی (شدید) تره. (تَقَرَّب) ی (نبوهت) له گه ل (مَلْکِ) جیاوازه. (جناب) ی (رسالهت) بۆ (امتیان) داننی (عائله) و (أَرْقَاب) ی خوی، نهانی یه؛ ئه وان به گوناهاان (مُعَذِّب) نه بن، (أَمِه) ملی بشکی، وانیه؛ به خوا (حق) و (حقیقهت) ی وایه؛ تا نئیزیکتره (وجوب) ی (محاظه) ی (أَحْکَام) ی (شرعی) له سه ر به (شدهت) تره؛ ئه وان که له (قانون) ی (رسالهت په ناه) ی بچنه ده ر، خه لکی چی؟ (لَکِنْ) (مَعَ الْأَسْف) ه (مُرَائِی) یان تئیکیان دا ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ (تضعیف) ی (عذاب)، (حَتَّى) له سه ر (قاعده) ی (أَرْیَابِ الْعَدْلِ) یش ﴿عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ چونکی بۆ (تشرف) ه (حفظ) ی (أَحْکَام) ه، (تحکیم) ی (بُنیات) ی (رسالهت) ه، (وقایه) ی نام و نه گی (سَيِّدِ الْکُونِیْنِ) ی؛ خوایه تۆ (شاهد) ی، (بعض) ی که س (نسبهت) ی خویان، بۆ (أَلُ بَیْتِ) ئه ده ن؛ (أَدْنَى) (إِنْصَاف) ه کیان مه با، (نوعاماً) (حرمهت) ی (رسول الله) یان لایا، ئه و (نسبهت) ه یان بزر ئه کرد؛ وادیاره (عذاب) ئه گه ر (مُوجَّه) نه بی، (عذاب) دان لای خوا گرانه.

ناومېړۍكى بهرگى جه قتم

سوپړه تى (الفرقان) (۲۱- كوتايى)	۲۳-۱
سوپړه تى (الشعراء)	۵۸-۲۴
سوپړه تى (نمل)	۱۰۰-۵۹
سوپړه تى (قصص)	۱۴۹-۱۰۱
سوپړه تى (عنكبوت)	۱۷۷-۱۵۰
سوپړه تى (الروم)	۲۱۲-۱۷۸
سوپړه تى (لقمان)	۲۳۴-۲۱۳
سوپړه تى (سجده)	۲۴۳-۲۳۵
سوپړه تى (نحزاب)	۲۴۴